

ՎԱՂԻՆԱԿ ՎՐԴ. ՄԵԼՈՅԵԱՆ

ԱՄԵՆՕՐԵԱՅ ՀՈԳԵԻՈՐ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄ

«Սիրելիներ, սիրե՛նք իրար,
որովհետեւ սերը Աստուծոյ պարգեւն է.
ուստի ով որ կը սիրէ՝ Աստուծմէ ծնած է
եւ գԱստուած կը ցանչնայ»
(Ա.Յհ 4.7)

ՊԷՅՐՈՒԹ
2008

Յուևուար 1

Մեր իսկական Փեսան՝ Քրիստոս

Տարուան առաջին օրն է, եւ կ'ուզեմ՝ քեզի յիշեցնել որ դարեր առաջ Աստուծոյ Որդին մարդեղացաւ որպէսզի սգատուն դարձած սիրտդ՝ հարսնետունի վերածէ. այնպիսի հարսնետունի մը՝ որուն փեսան ինք՝ Քրիստոս ըլլայ եւ հարսը՝ դուն: Ուստի եթէ կ'ուզես հանդիպիլ Փեսայիդ՝ Քրիստոսի՝ գայն սրտիդ մէջ փնտռէ: Պատահական չէ որ Յիսուս իր առաջին հրաշքը գործեց հարսանիքի մը ընթացքին (Յհ 2.11): Սա ցոյց կու տայ որ ի՛նքն էր այն իսկական Փեսան որ աշխարհ եկաւ ուրախութիւն եւ սէր բերելու աշխարհին: Զմոռնանք որ ան ջուրը գինիի վերածեց եւ գինին սիրոյ եւ ուրախութեան նշան է: Զուրի վերածուած գինին միաժամանակ Յիսուսի արիւնը կը նախապատկերացնէր, եւ Յիսուս սիրով եւ ուրախութեամբ իր արիւնը պիտի թափէր փրկութեանդ համար: Յիշէ որ Մովսէսի առաջին հրաշքը ջուրը արիւնի վերածելն էր՝ ցոյց տալու համար որ մարդիկ մեղանչեցին Աստուծոյ դէմ եւ պարտաւոր էին մեռնիլ, իսկ Յիսուսի առաջին հրաշքը ջուրը գինիի վերածելն էր՝ ցոյց տալու համար որ ի՛նք պէտք էր մեռնէր մարդիկը փրկելու համար:

Յուևուար 2

Փախչիլ փառաբանողներէն

Հինգ հազարին կերակրումը ապշութեան եւ հիացումի մատնած էր Հրեաները: Յիսուսի հրաշքը տեսնողները եւ անոր կատարած բժշկութեանց ականատես եղողները եկան այն եզրակացութեան, որ Յիսուս ի՛նքն էր այն իսկական մարգարէն որ աշխարհ պիտի գար (Յհ 6.15), ուստի մտածեցին Յիսուսը թագաւոր ընել: *«Երբ Յիսուս գիտցաւ թէ պիտի գան զինք բռնութեամբ թագաւոր ընելու»* լեռ քաջութեամբ (Յհ 6.15): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս գործ մը կատարեց եւ մարդիկ ոտքի ելան զինք թագաւոր ընելու, բայց Յիսուս փախաւ անոնց ձեռքէն: Իսկ մենք երբ լաւ գործ մը կատարենք եւ տեսնենք որ մարդիկ սկսան մեր փառքը հիւսել, ի՞նչ կ'ընենք նման պարագայի: Յիսուսի նման կը փախչի՞նք մարդոց փառաբանանքէն, թէ մե՛նք այդ փառաբանութիւնը կը փնտռենք: Եթէ փառքի Աստուծո՞ր՝ Յիսուս Քրիստոս լեռ քաջութեամբ, մենք պատրա՞ստ ենք հրապարակէն քաջութիւններ ոտքի ելած են մեզ թագաւոր ընելու համար:

Յուևուար 3

Ականջ տանք Յիսուսի մասին ըսուածին

Յովհաննէսի Աւետարանին մէջ կը կարդանք որ Սամարացի կին մը եկած էր Սիււֆար՝ Յակոբի ջրհորէն ջուր քաշելու համար (Յհ 4.5-7): Յիսուս

հանդիպեցաւ իրեն ջրհորին քով եւ խօսեցաւ իրեն կենսատու ջուրին մասին: Կինը խօսակցութիւնը չդադրեցուց, այլ հետաքրքրութիւն ցոյց տուաւ Յիսուսի խօսքերուն հանդէպ, եւ Յիսուս առիթէն օգտուելով խօսեցաւ իրեն «կենսատու ջուրին» մասին որ իր պարգեւելիք Սուրբ Հոգին պիտի ըլլար: Եթէ կինը խօսակցութիւնը դադրեցնէր՝ դարձի պիտի չգար եւ գուցէ առ յաւէտ կորսուէր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ այսօր մարդիկ մեզի գան եւ խօսին Յիսուսի մասին եւ Յիսուսի անունով, չլռեցնենք զանոնք եւ չդադրեցնենք խօսակցութիւնը, այլ հետեւինք Սամարացի կնոջ օրինակին եւ հետաքրքրութեամբ ու սիրով ականջ տանք ըսուածին, գուցէ Տէրը ողորմի մեզի եւ շնորհէ մեզի իր կենսատու խօսքն ու Հոգին, ինչպէս շնորհեց Սամարացի կնոջ: Աշխարհին կապուած մարդիկ չեն ուզեր Յիսուսի մասին լսել: Դուն այդպիսին մի՛ ըլլար:

Յունուար 4

Խնդրենք՝ ուրիշը նկատի ունենալով

Երբ Աստուած Սողոմոնին ըսաւ. «Բան մը խնդրէ որ քեզի տամ» (Գ.ԹԳ 3.5) Սողոմոն չխնդրեց հարստութիւն, կամ երկարակեցութիւն, կամ յաղթանակ թշնամիներուն վրայ, այլ՝ իմաստուն սիրտ, որպէսզի կարենար Աստուծոյ ժողովուրդը առաջնորդել իմաստութեամբ՝ դէպի Աստուած: Աստուած գնահատեց անոր կեցուածքը, եւ ո՛չ միայն իմաստութիւն տուաւ իրեն, այլ փառք ու հարստութիւն նաեւ (Գ.ԹԳ 3.13): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սողոմոն չխնդրեց բան մը որով կարենար ինքնիր անձին օգտակար դառնալ, այլ բան մը՝ որով կարենար օգտակար դառնալ ամբողջ ժողովուրդին: Իր անձին շահը չփնտոյց, այլ՝ շահը ժողովուրդին: Մենք եւս, երբ բան մը խնդրենք Աստուծմէ, նկատի չունենանք միայն մեր անձերուն շահն ու օգուտը, այլ՝ մեր նմաններուն շահն ու օգուտը: Ահա այն ատեն միայն, Աստուած մեր խնդրածէն աւելի՛ն պիտի տայ մեզի: Ինչ որ խնդրենք եւ ցանկանք ուրիշին համար, քա՛ջ գիտնանք որ Աստուած նոյնը եւ աւելիով մեզի՛ պիտի շնորհէ:

Յունուար 5

Աւետի՛ս, ձեր Փրկիչը ծնաւ

«Մի՛ վախնաք, ձեզի աւետիս մը պիտի տամ, որ ամբողջ ժողովուրդին մեծ ուրախութիւն պիտի պատճառէ: Այսօր, Դաւիթի Բաղաճին մէջ ձեր Փրկիչը ծնաւ, որ Օծեալ Տէրն է» (Ղկ 2.10-11): Հրեշտակներուն պատգամն է ասիկա ուղղուած Իսրայէլացի հովիւներու: Փրկութեան աւետիսը չսկսաւ Քրիստոսի խաչելութեամբ, այլ՝ անոր ծնունդով: Այդ աւետիսը առաջին հերթին մարդիկ իրենք չտարածեցին, այլ՝ հրեշտակները իրենք: Արդարեւ, աւետիս մը չէ՞ աշխարհի Ստեղծիչին այցը այս աշխարհ: Այո՛, աւետի՛ս մըն է: Աւետիս մը բոլոր անոնց՝ որոնք մեղքէն ազատագրուիլ ու մահուան վախէն ազատիլ կ'ուզեն: Յիսուսի ծննդեան աւետիսը ամենուրեք՛ պէտք է տարածել: Այդ փրկարար ծնունդին մասին ամէ՛ն մարդու պէտք է պատմել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ**

ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ: Մի՛ գերեզմանե՛ք այդ աւետիսը ձեր սիրտերուն մէջ, այլ՝ տարածեցե՛ք զանիկա: Գացե՛ք աշխարհին եւ պատմեցե՛ք անոր Յիսուսի ծնունդին մասին: Ըսե՛ք անոր, թող չվախնա՛յ մահէն՝ որովհետեւ Անմահը ծնաւ, թող չվախնա՛յ Չարէն՝ որովհետեւ Բարի՛ն ծնաւ:

Յունուար 6

Աստուած Զինք փնտոողին կը յայտնուի

Մեծն Հերովդէս ուներ իր լրտեսները որոնց միջոցաւ իրագեկ կը դառնար ամբողջ Պաղեստինի բայց յատկապէս Երուսաղէմի անցուդարձին: Տարօրինակ էր որ ան չէր իմացած Յիսուսի ծնունդին մասին, հակառակ որ ան լաւապէս տեղեակ էր որ Հրեաներ կը սպասէին խոստացեալ Մեսիան: Ան տեղեակ էր Հրեաներու այս ակնկալութենէն բայց ինք չունէր նման ակնկալութիւն: Եւ նման ակնկալութեան մը իրականացումը՝ զինք անակնկալի պիտի բերէր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած իր Որդին չի յայտներ աշխարհին եւ աշխարհասէրին, ինչպէս չյայտնեց Հերովդէսին: Աստուած ինքզինք կամ իր կամքը չի յայտներ մէկու մը որ փնտոողը չէ իր սուրբ կամքին, կամ փափաքողը չէ իր սուրբ ներկայութեան: Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ դուն Աստուծոյ գաւակն ես, անկասկած որ Աստուած քեզի կը յայտնէ շատ բան իր մասին, իր ծրագիրին մասին, իր ընելիքին մասին, բայց մանաւանդ, իր Որդիին սիրոյն եւ աշխարհ բերած փրկութեան մասին:

Յունուար 7

Ե՞րբ կը ծնին մեծ մարդիկը

Հերովդէս Եղովմայեցի էր եւ որդին էր Անտիպատրոսի: Ան իշխեց ամբողջ Պաղեստինի վրայ Ք.Ա. 37-4 թուական: Այս անգութ թագաւորին իշխանութեան 35-րդ տարին էր որ ծնաւ մեր գթառատ Տէրը: Այս բռնակալին եւ մարդիկը ստրկացնողին օրով էր որ ծնունդ առաւ Ազատարարը մարդկութեան: Ստրկութեան մէջ էին մարդիկ եւ կը սպասէին Ազատարարին: Եւ ծնա՛ւ Ազատարարը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեծ մարդիկ ծնունդ կ'առնեն անհրաժեշտութեան պահուն: Սիրելի՛ ընթերցող, աշխարհ դարձած է ստրուկը մեղքին, թիրախը Չարին, դո՛ւն իբրեւ Աստուծոյ մէկ հաւատարիմ գաւակը, պէտք է իբրեւ լո՛յս՝ ծնո՛ւնդ առնես քու շրջապատիդ մէջ: Եթէ Քրիստոսը քանչցած ես իբրեւ քու քամբադ, պէտք է քամբա՛յ դառնաս եւ քամբա՛յ ըլլաս՝ իր քամբան կորսնցուցած մարդկութեան առջեւ: Դէպի անդո՛ւնդ կ'երթայ աշխարհը, դուն դրախտի դո՛ւռ եղիր այդ անդունդին դիմաց: Դէպի անաստուածութիւն կ'երթան մարդիկ, դուն Աստուծոյ քաջ վկա՛ն եղիր անոնց առջեւ:

Յունուար 8

Հովիւներ՝ թող Հովիւին հանդիպին

Խոստացեալ Փրկիչին ծննդեան առաջին վկաները ուրբիներ ըլլալու փոխարէն՝ պարզ հովիւներ եղան, եւ ասիկա Աստուծոյ կամֆն էր (Ղկ 2.9-18): Ոչխարներու հովիւները պատուէր ստացան Տիրոջ հրեշտակէն երթալու եւ տեսնելու մարդկութեան Հովիւր: Երկրաւոր հովիւներ հանդիպեցան երկնաւոր Հովիւին եւ խոնարհեցան անոր առջեւ, եւ ապա գացին, վկայեցին ու պատմեցին անոր մասին, եւ *«բոլոր անոնք որոնք կը լսէին հովիւներուն պատմածը, կը զարմանային»* (Ղկ 2.18): **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հոսկէ կը սորվինք այն՝ որ բանաւոր հօտին բոլոր հովիւները, պարտին նախ հանդիպի՛լ Քրիստոսի, գա՛լ Քրիստոսի, տեսնե՛լ Քրիստոսը, եւ յետո՛յ միայն երթալ ու պատմել անոր մասին, վկայել անոր մասին: Դժբախտութի՛ւն է խօսիլ Քրիստոսի մասին առանց որ անձնապէս ծանօթ ըլլանք Քրիստոսի: Հովիւր կը ձախողի՛ իր առաքելութեան մէջ եթէ սորվեցնէ Քրիստոսի մասին առանց սորված ըլլալու Քրիստոսէ (հմմտ Գղ 1.11-12):

Յունուար 9

Աշխարհ արժանի տեղը չի տար մեզի

Երբ բարձր պաշտօն ու հանգամանք ունեցող մարդիկ տեղ մը պիտի երթան, սկիզբէն նշողուած կ'ըլլայ թէ անոնք ո՛ր աթոռին եւ որո՛ւ կողմին պիտի բազմին, նշողուած կ'ըլլայ նաեւ թէ ո՛ր փառաւոր սենեակին մէջ պիտի գիշերեն: Մեր բազմաբարեկամ Հայրը նման մտահոգութիւններ չունեցաւ երբ իր Որդին աշխարհ պիտի դրկէր: Որդին ի՛նքն ալ նման մտահոգութիւններ չունեցաւ: Ան թագաւորներուն Թագաւորն էր բայց պալատի մէջ չծնաւ, այլ՝ ախոռի մէջ: Ան տնագործներուն տուն տուողն էր բայց ինք տնագործի ծնաւ: Աշխարհ արժանի տեղը չտուաւ իր Տիրոջ երբ ան պիտի ծնէր: Իրեն շքեղ սենեակ մը տալու փոխարէն՝ մտուր մը տուաւ: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Գիտնա՛նք, որ եթէ Քրիստոսի հետեւորդներն ու գաւակներն ենք, աշխարհ չի տար մեզի այն բանը որուն արժանի ենք: Աշխարհ աշխարհասէր մարդուն միայն տեղ կու տայ: Աստուածասէր մարդը՝ գլուխը դնելու տեղ չունի հոս:

Յունուար 10

Աստուած մեզ կէս ֆամբուն չի ձգեր

«Աստղը առաջնորդեց գիրենք մինչեւ որ եկաւ ու կեցաւ այն վայրին վրայ ուր երեխան կը գտնուէր»: «Մինչեւ» բառը բացորոշապէս ցոյց կու տայ որ Աստուած առաջնորդեց մոզերը մինչեւ այն տունը ուր Մարիամ եւ Յովսէփ, մանուկ Յիսուսին հետ միասին փոխադրուած էին: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ Աստուած մեզ տեղ մը դրկէ՛ կ'ուղեկցի մեզի: Ան մեզ կ'առաջնորդէ մինչեւ ֆամբուն վերջը: Ան կէս ֆամբան չի ձգեր հաւատքով զինք փնտրողները: Աստուած երբ գործ մը յանձնէ մեզի՝ մեր կողմին կը կանգնի եւ

կը գորակցի մեզի մինչեւ որ մեզի յանձնուած գործը ի կատար ածենմ: Աստուած հաւատացեալները կ'առաջնորդէ յատուկ ձեւով մը, յատուկ քամբայէ մը եւ յատուկ նպատակի մը: Կը բաւէ որ վստահինք Աստուծոյ առաջնորդութեան եւ կուրօրէն չկառչինք Փրկիչին հասնելու մեր կերպին ու քամբաներուն, եւ ահա՛ ան պիտի առաջնորդէ մեզ իր անձով եւ դէպի իր անձը:

Յունուար 11

Աստուած աւելիո՛վ պիտի տայ մեզի

Հրեաներուն փնտոածը նիւթական հացն էր (Յհ 6.26), Յիսուս նիւթական հացին կողմին աննիւթական Հաց ալ շնորհեց անոնց (Յհ 6.35): Սամարացի կնոջ ուզածը նիւթական ջուրն էր (Յհ 4.7), Յիսուս անոր շնորհեց աննիւթական ջուրն ալ (Յհ 4.13-14): Սողոմոնին խնդրածը իմաստութիւնն էր (Գ.Թգ 3.9), Աստուած անոր փառք եւ հարստութիւն ալ տուաւ (Գ.Թգ 3.12-13): Զակէոսի ուզածը պարգապէս Յիսուսը տեսնելն էր (Ղկ 19.4), եւ ան ոչ միայն տեսաւ Յիսուսը, այլեւ՝ գայն ունեցաւ իբրեւ սեղանակից, եւ ասկէ աւելի, Յիսուս օր մըն ալ իր տունը գիշերեց (Ղկ 19.5): Անդամալոյծին ուզածը Փիզիֆական բժշկութիւնն էր, Յիսուս ներում ալ շնորհեց անոր մեղքերուն (Մր 2.5): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հաւատամք որ Աստուած աւելի՛ն եւ աւելիո՛վ պիտի տայ մեզի՝ եթէ նախ խնդրենք իր արքայութիւնը (Մտ 6.33): Խնդրենք իրմէ երկնայինը, ան երկնայինին կողմին՝ երկրայինն ալ պիտի շնորհէ մեզի:

Յունուար 12

Ժիտականին մէջ դրականը տեսնել

«Ադամ եւ իր կինը երկուքն ալ մերկ էին եւ չէին ամչնար» (Ծն 2.25): Մենք ընդհանրապէս երբ խօսինք Ադամի եւ Եւայի մասին՝ շեշտը կը դնենք անոնց պատուիրանազանցութեան եւ անհնազանդութեան վրայ: Շատ քիչ կը պատահի խօսինք անոնց մեղքի կեանքէն առաջ ունեցած սրբութեան կեանքին մասին: «Մերկ էին եւ չէին ամչնար»: Այս բառերը Ադամի եւ Եւայի բացարձակ սուրբ ըլլալը կը ցուցնեն, անոնց սրտի կատարեալ մաքրութիւնը կ'արտացոլացնեն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Անկասկած որ կեանքը ժիտական երեւոյթներով լեցուն է: Հակառակը ըսելը՝ կեղծիք պիտի ըլլար: Բայց իբրեւ վերածնած քրիստոնեաներ, մեր կոչումն է ժիտականին մէջ դրականը տեսնել: Մեր շուրջ լեցուն են անհնազանդ եւ մեղանչող Ադամներ եւ Եւաներ, բայց իբրեւ Աստուծոյ զաւակներ, մեր առաքելութիւնն է անոնց մէջ տեսնել մաքո՛ւր բաժինը, եւ աղօթող ըլլալ այդ մաքուր բաժնին համար:

Յունուար 13

Յիսուս ունի ամէն տեսակ «դոյլ»

Երբ Յիսուս Սամարացի կնոջ վստահեցուց թէ ինք կարող էր կենսատու ջուրը (Սուրբ Հոգին) տալ իրեն, կինը պատասխանեց ըսելով. «Տէ՛ր, դուն դոյլ անգամ չունիս, եւ ջրհորը խորունկ է. ուրեմն ուրկէ՞^օ պիտի ունենաս կենսատու ջուրը» (Յհ 4.11): Կարելի՞ օ բան է կեանքի Աղբիւրին՝ Քրիստոսի ըսել. «Ուրկէ՞^օ պիտի ունենաս կենսատու ջուրը»: Կինը կը դժուարանար հաւատալ որ Յիսուս կրնար պարգեւել իրեն կենսատու ջուրը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յանախ մենք եւս Սամարացի կնոջ նման, չենք հաւատար որ Յիսուս կրնայ պարգեւել մեզի կենսատու ջուրը եւ յագեցնել մեր սրտի ծարաւը, եւ ստիպուած կ'ըլլանք ըսելու. «Տէ՛ր, դուն դոյլ անգամ չունիս»: «Դոյլ չունիս» ըսելը՝ համագօր է ըսելու՝ «կարողութիւն չունիս»: Յիսուս սակայն ունի ամէն տեսակ դոյլ, այսինքն՝ ամէն կարելիութիւն եւ ամէն կարողութիւն, եւ կրնայ մեզի համար խորունկ թուացող ամէն հորէ առատ օրհնութիւններ դուրս բերել, կը բաւէ որ վստահինք իրեն:

Յունուար 14

Ի՞նչ կը կոչենք մարդիկը

Յիսուս իրենք գիրենք արդար կարծող Փարիսեցիներն ու Օրէնքի ուսուցիչները «գաւակս» կամ «որդեակս» չկոչեց, այլ՝ մեղաւոր մարդիկը, հիւանդ մարդիկը: Յիսուսի հետ քալող մարդիկը Զակէոսը կոչեցին «մեղաւոր» (Ղկ 19.7), իսկ Յիսուս գայն կոչեց «Աբրահամի գաւակ» (Ղկ 19.9): Յիսուս տասներկու տարիէ ի վեր արիւնահոսութենէ տառապող կինը կոչեց «աղջիկս» (Մտ 9.22), մինչդեռ Հրեաներ գայն պիղծ կը կոչէին: Չորս անձերու կողմէ շակուած անդամալոյծը Փարիսեցիներուն համար պարգապէս հիւանդ մըն էր, իսկ Յիսուսի համար «որդեակ» մըն էր անիկա (Մր 2.5): Քահանայական դասին համար աշակերտները ապստամբներու խումբ մըն էին, իսկ Յիսուսի համար անոնք «որդեակներ» էին (Յհ 13.33): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Զգո՛յճ ըլլանք թէ ի՞նչ կը խորհինք մարդոց մասին: Մարդիկ որոնք մեզի համար կրնան «մեղաւոր» ու «պիղծ» ըլլալ, Յիսուսի համար անոնք կրնան «գաւակ» նկատուիլ:

Յունուար 15

Նախ լսենք, յետո՛յ վկայենք

Սամարացի կինը լսելէ ետք Քրիստոսը, Սամարիա վագեց եւ այդտեղի բնակիչներուն ըսաւ. «Եկէ՛ք տեսէ՛ք. մարդ մը կայ, որ իմ բոլոր ըրածներս ըսաւ ինծի: Արդեօք ա՞ն է Քրիստոսը» (Յհ 4.29): Եկեղեցւոյ հայրերը Սամարացի այս կինը կոչած են «Սամարիա քաղաքին առաջին Աւետարանիչը»: Բայց այս կինը զՔրիստոս աւետելէ եւ աւետարանելէ առաջ՝ նախ լսեց Քրիստոսը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Խօսելէ ու վկայելէ առաջ Քրիստոսի մասին, նախ պէտք է լսենք Քրիստոսի ձայնը, ինչպէս Սամարացի կինը ինք լսեց, եւ յետո՛յ միայն երթանք ուրիշներուն, պատմե՛նք անոնց Յիսուսի սիրոյն մասին, եւ հրաւիրենք զանոնք Քրիստոսի: Եթէ նախ լսենք Յիսուսը՝ յետո՛յ միայն խօսինք

Յիսուսի մասին, վստահ եղե՛ք որ շատ մարդիկ պիտի կարենանք բերել Յիսուսի, նիշդ ինչպէս Սամարացի կինը ինք բերաւ: Դժբախտութի՛ւն է աշխատանք տանիլ մարդիկը արքայութեան դուռին մօտեցնել, երբ մենք դժոխքի դուռին բով վրան բացած ենք:

Յունուար 16

Քարոզութեան ուղկանը նետուած պահել

«Երկինքի արքայութիւնը կը նմանի ծովը նետուած ուղկանի մը, ուր ամէն տեսակ ձուկ կը բռնուի» (Մտ 13.47): Քրիստոս իր երկրաւոր կեանքի օրերուն, փրկութեան ուղկանը մնայուն կերպով նետուած պահեց աշխարհի ծովուն մէջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եկեղեցին, իբրեւ մարմինը Քրիստոսի, իբրեւ Աստուծոյ թագաւորութեան մանրանկարը, կոչումը ունի Քրիստոսի փրկութեան ուղկանը՝ Աստուծոյ խօսքին քարոզութեան ընդմէջէն, մնայուն կերպով նետուած պահելու մեղքով ալեկոծուած այս աշխարհի ովկիանոսին մէջ: Այստեղ «եկեղեցի» ըսելով միայն եկեղեցականութիւնը չեմ հասկնար: Աւետարանչութիւնը միայն եկեղեցականին գործը չէ, այլ գործն ու կոչումն է իւրաքանչիւր հաւատացեալի: Ամէն մէկ քրիստոնեայ հաւատացեալ, կոչուած է ըլլալու Աւետարանիչ մը՝ Քրիստոսի բարի լուռ տարածող եւ արքայութեան համար մարդիկ «որսացող»:

Յունուար 17

Հաւատացեալներու շարքին մէջ՝ անհաւատներ

«Երկինքի արքայութիւնը կը նմանի ծովը նետուած ուղկանի մը, ուր ամէն տեսակ ձուկ կը բռնուի...: Լաւերը կը հաւաքեն ամաններու մէջ, իսկ անպէտները կը թափեն» (Մտ 13.47): Ընդգծուած բառերը կը պարզեն որ հաւատացեալներու շարքին՝ անհաւատն ալ կրնայ սպրդիլ (Գղ 2.4): Բարիին կողմին՝ չարն ալ կրնայ գտնուիլ: Նոյնը կ'ուսուցանէ Քրիստոս որումին առակին ընդմէջէն, ուր ցորենն ու որումը բով-բովի կը ներկայացուին (Մտ 13.30): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եկեղեցւոյ ուղկանին, այլ խօսքով՝ հաւատացեալներու շարքին մէջ, միշտ բով-բովի, կողմ-կողմի պիտի ըլլան, լաւ եւ անպէտ «ձուկերը», միշտ միասին ու միատեղ պիտի անին ցորենանման ու որումանման մարդիկը: Բայց անոնք առ յաւետ բովի-բովի պիտի չմնան: Քրիստոս իր գալստեան օրը, իր սուրբ հրեշտակներուն միջոցաւ պիտի գատէ իրարմէ լաւ եւ անպէտ «ձուկերը», պիտի բաժնէ իրարմէ ցորենանման ու որումանման մարդիկը:

Յունուար 18

Յիսուսի գալ կոտրած սրտով

«*Ետեւի կողմէն Յիսուսի ոտքերուն մօտ կեցած՝ կու լար*» (Ղկ 7.38): Փարիսեցի Սիմոնին տանը մէջ էր Յիսուս՝ ցաշի սեղան նստած, երբ այս պոռնիկ կինը, սիրտը կոտրած՝ բովը եկաւ եւ ետեւի կողմէն իր ոտքերուն բով կեցած՝ սկսաւ լալու: Ան ետեւի կողմէն մօտեցաւ Յիսուսի, որովհետեւ իր գործած մեղքերուն համար համարձակութիւն չունէր դէմ յանդիման գալու Տիրոջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Այս մեղաւոր կինը իր վերաբերմունքով մեզի կը սորվեցնէ երկու բան.– Նախ այն՝ որ մեղքը պատճառ կ'ըլլայ որ կորսնցնենք մեր համարձակութիւնը Աստուծոյ ներկայութեան կանգնելու (Եզր 9.15), եւ երկրորդ, մեղաւոր մարդը կոտրած սիրտով ու հոգիով պէտք է մօտենայ Տէր Յիսուսին՝ որպէսզի քաւութիւն ձեռք ձգէ: Կոտրած էր հոգին մեղաւոր կնոջ երբ մօտեցաւ Յիսուսին: Կոտրած էր հոգին մեղաւոր մաքսաւորին երբ տանարին մէկ անկիւնը քաշուած կ'աղօթէր եւ ներում կը հայցէր:

Յունուար 19

Մեղքի բեռը յանձնենք Յիսուսի

«*Ինձի՛ եկէ՛ք դու՛ք բոլորդ, յոգնածներ եւ բեռնաւորուածներ, եւ ես հանգիստ պիտի տամ ձեզի*» (Մտ 11.28): Մեղքը կը յոգնեցնէ մարդ արարածը: Մեղաւոր մարդը, մանաւանդ իր մեղքերը չխոստովանող մարդը բեռնաւորուած մըն է, այլ խօսքով, բեռնակիր մըն է: Քրիստոս կոչ կ'ուղղէ մեղքի բեռէն եւ անոր պատճառած յոգնածութենէն ազատիլ ուզողներուն՝ իրեն գալու: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ անգիղջ մեղաւորներ ենք, գիտնա՛նք, որ յոգնած եւ բեռնաւորուած ենք եւ կարիք ունինք հանգիստի: Քրիստոսէ գատ ուրիշ մէկը չի կրնար հանգստացնել մեզ մեր մեղքերէն, որովհետեւ Քրիստոսէ գատ ուրիշ մէկը չմեռաւ մեր մեղքերուն համար: Զունի՞նք մեր կեանքին մէջ մեզ անհանգստացնող մեղք մը որմէ ձերբազատիլ կ'ուզենք: Զունի՞նք մոլութիւն մը որ մեզ յոգնեցուցած է եւ բեռ դարձած է մեզի համար: Եթէ ունինք, բերե՛նք զանհիկա Քրիստոսի, որպէսզի առնէ զանհիկա ու իաչին վրայ գամէ:

Յունուար 20

Լաւ բաժինը ընտրել

Մինչ Մարթա սեղանին եւ կերակուրներու պատրաստութեամբ չափազանց զբաղած էր, Մարիամ եկաւ եւ Յիսուսի ոտքերուն բով նստելով՝ սկսաւ անոր խօսքերը մտիկ ընել: Երբ Մարթա դժգոհեցաւ պատահածին համար, Յիսուս անոր ըսաւ. «*Մարիամ՛ լաւ բաժինը ընտրեց, բան մը՛ որ բնաւ ետ պիտի չառնուի իրմէ*» (Ղկ 10.42): Ի՞նչ էր այն լաւ բաժինը գոր ընտրեց Մարիամ: Ան ընտրեց Յիսուսի հետ ըլլալու բաժինը: Նման բաժին երբեք չի կրնար առնուիլ իրմէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ան որ այս կեանքի ընթացքին կ'ընտրէ Յիսուսի հետ ըլլալը, անոր խօսքը լսելը, անոր խօսքին հնազանդիլը, ան

ընտրած կ'ըլլայ այն բաժինը զոր բնա՛ւ չի կրնար առնուիլ իրմէ: Զգո՛յ՛ջ ըլլանք թէ ինչ բան կ'ընտրենք այս կեանքէն: Ամէն բան վաղանցուկ է եւ ամէն բան պիտի խլուի մեր ձեռքէն բացի Քրիստոսէ: Սիրելի՛ բարեկամ, իմաստո՛ւն եղիր, եւ այս կեանքէն Յիսուսը ընտրէ իբրեւ քու բաժինդ, որովհետեւ ատիկա յաւիտեանական Բաժին մըն է:

Յունուար 21

Առանձնութեան պահեր ունենանք

Յիսուս առաքելութեան զրկած էր աշակերտները: Վերադարձին, աշակերտները սկսան ուրախութեամբ պատմել Յիսուսին իրենց կատարածին եւ սորվեցուցածին մասին: Յիսուս, որ արդէն Յովհաննէս Մկրտիչի գլխատումին լուրն ալ առած էր, անոնց ըսաւ. *«Եկէ՛ք երթանք ամառի տեղ մը ուր առանձին կրնանք ըլլալ եւ հոն քիչ մը կը հանգչինք»* (Մր 6.31): Աշակերտները զրկուած էին Աստուծոյ արքայութեան մօտալուտ ըլլալը յայտարարելու ժողովուրդին (Մտ 10.7): Վերադարձին, Արքան գիրենք կը հրաւիրէ առանձնութեան եւ քիչ մը հանգիստի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուծոյ խօսքին տարածիչները իրենց կեանքը մնայուն վազվզուով պէտք չէ անցնեն: Անոնք պէտք է ունենան առանձնութեան պահեր, հանգիստի պահեր, մտամփոփման պահեր, աղօթքի պահեր: Առանձնութեան եւ աղօթքի պահերուն անոնք սորվելիք ունին: Առանձնութեան պահերուն է որ Աստուած կը խօսի իրենց, կը սորվեցնէ, կը թրծէ, եւ նոր գորութեամբ մը կը լեցնէ գիրենք: (Շարունակելի):

Յունուար 22

Ծարաւ մարդը՝ կը հետեւի Քրիստոսի

«Երբ ժողովուրդը տեսաւ անոնց երթալը եւ գիտցաւ թէ Յիսուս անոնց հետ է, շրջակայ քաղաքներու բնակիչներէն շատեր լինին եզերքէն վազելով՝ անոնցմէ՛ առաջ հասան անոնց երթալի՛ք վայրը» (Մր 6.33): Ահաւասիկ ժողովուրդ մը՝ որ հոգեւոր ծարաւ ունէր: Ժողովուրդ մը՝ որ գտած էր նշմարտութիւնը եւ չէր ուզեր բաժնուիլ անկէ: Ժողովուրդ մը՝ որ կը սիրէր լսել Քրիստոսի բերնէն կենսատու խօսքեր: Ժողովուրդ մը՝ որ պատրաստ էր մինչեւ անապատները, մինչեւ ամառի վայրերը հետեւելու Քրիստոսի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հոգեւոր ծարաւ ունեցող մարդիկ, պատրաստ պէտք է ըլլան ընելու ամէն բան՝ կարենալ յագեցնելու համար իրենց հոգեւոր ծարաւը: Պատրաստ պէտք է ըլլան հետեւելու Քրիստոսի մինչեւ անապատները կեանքի, առանց վախնալու հաւանական այն փորձութիւններէն ու դժուարութիւններէն որոնք կրնան ծնիլ անապատին խորերէն: (Շարունակելի):

Յունուար 23

Կը փախե՞ս, թէ՛ կը վագես

Երբ բազմութիւնը լսեց որ Յիսուս մեկնած էր իրենց ֆովէն, ոմանք «փախելով հետեւեցան իրեն» (Մտ 14.13), իսկ ուրիշներ՝ «վագելով» (Մր 6.33): Որո՞նք են վագողները եւ որո՞նք են փախողները: Վագողները կը ներկայացնեն այն մարդիկը՝ որոնք հոգիով ու սրտով կ'ուզեն հետեւիլ Քրիստոսի եւ կատարել անոր սուրբ կամֆը, իսկ փախողները կը ներկայացնեն այն մարդիկը՝ որոնք նուազ խանդավառ են եւ նուազ կամֆ կ'ընեն հետեւելու Տիրոջ, թէպէտ իրենք ալ Քրիստոսի հետեւորդ են: Հոս չենք ուզեր խօսիլ տեղֆայլ կամ ետֆայլ ընողներուն մասին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Դո՛ւն, սիրելի բարեկամ, դէպի Քրիստոս վագո՞ղ մըն ես, թէ՛ փախող մը, այսինքն, դուն ինքդ առիթներ կը ստեղծե՞ս մտերմանալու համար Քրիստոսի, թէ պարզապէս կը սպասես որ առիթները իրե՛նք ներկայանան: Հաւատֆիդ կեանքին մէջ կը վագե՞ս (արագ կ'անի՞ս), թէ՛ կը փախ (կամաց կ'անիս): (Շարունակելի):

Յունուար 24

Հետեւիլ Քրիստոսի ֆայլերուն

Երբ Յիսուս ֆաշուեցաւ ժողովուրդէն՝ ժողովուրդը ֆաշեց ետեւը: Ժողովուրդը աւելի սկսաւ կապուիլ Քրիստոսի յատկապէս Յովհաննէս Մկրտիչի նահատակութենէն ետֆ: Յովհաննէս դրախտ մեկնեցաւ, եւ Յիսուս դարձած էր միակ յոյսը Հրեայ ժողովուրդին: Երբ Յիսուս շարժեցաւ դէպի ամալի վայրերը՝ ամբողջ ժողովուրդը հետը շարժեցաւ: Երբ Յիսուս ուզեց երթալ տեղ մը ուր հաց եւ ջուր չկար՝ ժողովուրդը ուզեց հետը երթալ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ մեր երկնաւոր Թագաւորը տեղ մը երթայ՝ իր թագաւորութեան անդամները պէտք է հետեւին իրեն: Երբ մեր Ուխտի Տապանակը՝ Քրիստոս, շարժի՝ պէտք է հե՛տը շարժինք եւ երբ կանգ առնէ՝ պէտք է հե՛տը կանգ առնենք (Յես 3.3): Չվախնանք հետեւելու իր ֆայլերուն, թէկուզ ան մեզ առաջնորդէ փորձութեան անապատներէն: Երբ ան մեզ կ'առաջնորդէ դժուարին մամբաներէ՝ չընկրկինք դժուարութեանց դիմաց եւ ամո՛ւր ֆայլերով հետեւինք իրեն: (Շարունակելի):

Յունուար 25

Կը յաղթենք՝ երբ Քրիստոս մեզ կ'առաջնորդէ

Կարելոր չէ թէ ո՛ւր կ'առաջնորդէ մեզ Յիսուս, լե՞ո, թէ՛ ձոր, անապա՞տ, թէ՛ անտառ, մարդաբնակ վայրե՞ր, թէ՛ դիւարնակ վայրեր: Կարելորը այն է՝ որ Ի՛նք ըլլայ մեր առաջնորդը: Աստուած Իսրայէլի ժողովուրդը դէպի փոթորկալից Կարմիր ծովը առաջնորդեց, բայց ան ծովը ցամֆեցուց անոնց ոտֆերուն առջեւ: Ան գիրենք չառաջնորդեց դէպի կանաչորակ մարգագետինները, այլ դէպի անջրդի անապատը Սինայի, եւ սակայն այդ անջրդի վայրին մէջ էր որ Աստուած անջուր ժայռերէն ջուր բղիսեցուց, այդ

անհաց անապատին մէջ էր որ Աստուած գիրենք կերակրեց երկնային մանանայով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ Աստուած ի՛նքն է մեզ առաջնորդողը կեանքի փշալից քամքանքէն՝ վստահ եղէք, որ այդ փուշերը կոխկրտելով պիտի քայլենք: Երբ Տէրը ի՛նքն է մեզ առաջնորդողը խաւար ձորերէն՝ վստահի՛նք իրեն, եւ ան խաւար ձորերը Թաքոր լեռի պիտի վերածէ, ուր Աստուծոյ փառքը պիտի ցափարէ մեր դէմքերուն վրայ: (Շարունակելի):

Յունուար 26

Յիսուս գթաց՝ գթալ սորվեցնելու համար

«Երբ Յիսուս նաւակէն դուրս ելաւ, տեսաւ մեծ բազմութիւնը, գթաց անոնց վրայ, եւ հիւանդները բժշկեց» (Մտ 14.14): Բարի Սամարացիին առակին մէջ կը կարդանք որ բարի Սամարացիին (Քրիստոս) «տեսաւ վիրաւորը եւ գթաց անոր վրայ» (Ղկ 10.33): Տուն դարձի քամքանք բռնած անառակ որդիին համար եւս կ'ըսուի որ «հայրը տեսաւ զինքն ու գթաց» (Ղկ 15.20): Տուեալ երեք օրինակները, ցոյց կու տան մեզի թէ Աստուած՝ գթած Աստուած եւ գթութեան Աստուած է: Յիսուս գթաց՝ որովհետեւ մարդիկ հովիւ չունեցող ոչխարներու կը նմանէին (Մր 6.34): Յիսուս գթաց՝ որովհետեւ բազմութեան մէջ կային անօթիներ, հիւանդներ, կարիքաւորներ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս գթաց, սորվեցնելու համար պարզ հաւատացեալին, բայց յատկապէս ժողովուրդի հովիւներուն՝ գթալ ինկածին ու տառապածին, գթալ անօթիին ու չքաւորին: (Շարունակելի):

Յունուար 27

Գթալը միայն խօսքով չ'ըլլար

«Գթաց անոնց վրայ, եւ հիւանդները բժշկեց» (Մտ 14.14): Յիսուս գթալով չբաւարարուեցաւ, այլ ողորմեցաւ ողորմութեան կարօտ մարդոց, բուժեց բուժումի կարօտ մարդիկը, կերակրեց անօթիները: Հայրը գթալով անառակ որդիին չբաւարարուեցաւ, այլ՝ «վագելով դիմաւորեց զայն, վիզին փաթթուեցաւ եւ համբուրեց» (Ղկ 15.20), եւ անոր անհրաժեշտ բոլոր կարիքները գոհացուց: Բարի Սամարացիին եւս չբաւարարուեցաւ գետին տապալած վիրաւոր մարդուն գթալով, այլ՝ «մօտեցաւ եւ վերքերը փաթթեց՝ անոնց վրայ ձէթ եւ գինի դնելով» (Ղկ 10.34): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Տառապեալին գթալը բաւարար չէ, այլ՝ պէտք է բան մը ընել անոր միտքարութեան համար: Քրիստոնեայ մարդը գթառատ պէտք է ըլլայ, բայց գթառատութիւնը խօսքի սահմաններուն մէջ պէտք չէ մնայ: Գթառատ սիրտ ունեցող մարդը՝ անպայման որ գործող ձեռք կ'ունենայ: (Շարունակելի):

Յունուար 28

Հիւանդօրէն չմօտենանք կեանքի Հացին

«Հիւանդները բժշկեց» (Մտ 14.14): Յիսուս յատուկ սէր եւ կարեկցութիւն ունէր հանդէպ հիւանդներուն: Ինչո՞ւ Յիսուս հինգ հացն ու երկու ձուկերը օրհնելէ եւ ժողովուրդին բաժնելէ առաջ՝ նախ անոնց մէջ եղած հիւանդները բժշկեց: Նախ անոր համար որ հիւանդները հաց ուտելու չէին եկած, այլ՝ բուժուելու համար, եւ երկրորդ, եթէ անոնք չբուժուէին՝ ի՞նչպէս պիտի կարենային հանգիստ կերպով գետին նստիլ եւ իրենց հացը ուտել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս իր այս վերաբերմունքով սորվեցուց մեզի, թէ նախ պէտք է բուժում մտնել ձգել եւ յետո՛յ միայն մօտենալ կեանքի Հացին՝ Սուրբ Հաղորդութեան, ինչպէս մեկնիչ հայր մը ըսած է. «*Յիսուս բուժեց մարդիկը եւ յետո՛յ միայն հաց բաշխեց անոնց, սորվեցնելու համար մեզի, որ իսկական Հացին՝ Սուրբ Հաղորդութեան մօտենայէ առաջ, նախ պէտք է բուժենք մեր անձերը ապաշխարութեան եւ խոստովանութեան միջոցաւ*»: (Շարունակելի):

Յունուար 29

Զլփենք մեր հօտի անդամները՝ երբ «ամայի» վայրի մէջ են անոնք

«Ամայի տեղ ենք եւ ժամանակն այ ուշ է. արձակէ՛ ժողովուրդը...» (Մտ 14.15): Ամբողջ օր մը ժողովուրդը Յիսուսի հետ էր: Աշակերտները լսեցին Յիսուսի խօսքերը, տեսան անոր կատարած հրաշքները, հակառակ ասոր, երբ սկսաւ երեկոյանալ, սկսան մտահոգուիլ ժողովուրդին ֆակատագիրով, եւ մօտեցան Տիրոջ ըսելով. «Ամայի տեղ ենք եւ ժամանակն այ ուշ է. արձակէ՛ ժողովուրդը»: Տէրը չարդարացուց անոնց մտահոգութիւնը, չգնահատեց անոնց վերաբերմունքը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ժողովուրդին հոգեւոր կարիքները գոհացնելու կանչուած Աստուծոյ սպասաւորներս՝ եկեղեցական թէ աշխարհական, պէտք չէ կասկածիմք Տիրոջ կարողութեան վրայ, պէտք չէ մեր հօտի անդամները երեսի վրայ ձգենք՝ երբ ամայի տեղ են անոնք, այլ խօսքով՝ փորձութեան դէմ յանդիման: Պէտք չէ գանոնք մեզմէ հեռացնենք երբ արդէն «ուշ է» եւ մեր կարիքը ունին: (Շարունակելի):

Յունուար 30

Երբ մեզի կը թուի թէ ուշ է՝ ա՛յն ատեն Տէրը կը գործէ

«Ամայի տեղ ենք եւ ժամանակն այ ուշ է»: Աշակերտները տակաւին չէին սորված որ Քրիստոսի համար ամայի վայր չկա՛յ, ուշ ժամանակ չկա՛յ: Անոնք տակաւին չէին համոզուած որ ան կրնար ամայի վայրը՝ դրախտի վերածել, եւ ուշ ժամանակը՝ կեանքի նո՛ր հանգրուանի մը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ մեզի կը թուի որ արդէն ուշ է՝ ճիշդ այդ պահուն է որ Տէրը կը

միջամտէ: Հոն ուր մեզի կը թուի որ ալ մար չկայ՝ միշտ հոն է որ Աստուած կը գործէ: Անապատի մէջ ըլլանք թէ անտառի մէջ՝ կը բաւէ որ Տէրը մեզի հետ ըլլայ, եւ ահա ան անապատն ու անտառը դրախի պիտի վերածէ, միշտ ինչպէս ամայի վայրը դրախտի վերածեց իր կատարած բժշկութիւններով, քարոզութեամբ եւ հինգ հացերու բազմացումով: Քանի մեր գործը ամայի վայրը դրախտի վերածող Փրկիչին հետ է, ալ չըսենք՝ «ամայի է»: Քանի մեր գործը ժամանակներէն վեր եղող Աստուծոյ հետ է, ալ չըսենք՝ «արդէն ուշ է»: (Շարունակելի):

Յունուար 31

Հօտը չձգել երեսի վրայ

«Ամայի տեղ եմք եւ ժամանակն ալ ուշ է. արձակէ՛ ժողովուրդը, որպէսզի երթան շրջակայ գիւղերը իրենց համար ուտելիք գնելու» (Մտ 14.15): Քրիստոս որ հոգեւոր կերակուր տուաւ ժողովուրդին, պիտի ընդունէ՞ր զիրենք անօթի փորով տուն դրկել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Որքան յաճախ «հոգեւոր» հովիւները ազատ կ'արձակեն իրենց հօտի ոչխարները եւ կը ձգեն որ անոնք երթան եւ իրենց գլուխին մարին նային: «Ամայի վայրի» մէջ հօտը երեսի վրայ ձգելը՝ քրիստոնեայ մարդու վերաբերմունք չէ: Միթէ հոգիով ամայացած մարդիկը չե՞ն որ Աստուծոյ կենսատու խօսքին քարոզութեան կարիքը ունին: Ամբողջ կեանք մը մեղքի մէջ ապրած եւ արդէն իր կեանքի «ուշ» ժամանակին հասած անձերը չե՞ն որ մեր շտապ օգնութեան պէտք ունին: Յիսուս ժողովուրդին կ'ըսէ. *«Ինձի՛ եկէ՛ք»* (Մտ 11.28): Մենք պէտք չէ ժողովուրդին ըսենք. *«գիւղերը»* գացէ՛ք: (Շարունակելի):

Փետրուար 1

Յիսուս անկարելին չի՛ պահանջեր մեզմէ

Ինչո՞ւ Յիսուս մերժեց ազատ արձակել ժողովուրդը: Մերժեց, որովհետեւ ան գիտէր որ իրեն հետեւող բազմութիւնը յոգնած էր եւ չէր կրնար մինչեւ գիւղերը քաշել: Յիսուս գիտէր որ շատեր իրենց գրպանը դրամ չունէին, եւ հետեւաբար, եթէ ազատ արձակուէին՝ անօթի պիտի մնային եւ ոմանք կրնային մամբու ընթացքին մարիլ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Նախ, ինչպէս Յիսուս գիտէր հետը եղող ժողովուրդին իրավիճակը, այնպէս ալ գիտէ մե՛ր իրավիճակը, գիտէ մեր կարողութիւնն ու գործութիւնը, ուստի անկարելի բան չի պահանջեր մեզմէ: Երկրորդ, Յիսուս մերժեց ազատ արձակել ժողովուրդը, որպէսզի ստրկեցնէ մեզի չլքել մեր նմանները երբ անոնք նեղ կացութեան մէջ են: Երրորդ, Յիսուս մերժեց անօթի արձակել ժողովուրդը, ստրկեցնելու համար մեզի, որ անոնք որոնք կը դիմեն իրեն՝ զիրենք ձեռնունայն պիտի չղրկէ, այլ՝ պիտի լիացնէ անոնց հոգիները: (Շարունակելի):

Փետրուար 2

Գտնել ետք Քրիստոսը՝ չդիմենք աշխարհին

Յիսուս ոչ միայն չարձակեց ժողովուրդը, այլև աշակերտներուն պարտականութիւն տուաւ հոգալու անոնց պէտքերը, երբ ըսաւ. *«Իրենք պէտք չունին երթալու: Դո՛ւք տուէ՛ք անոնց ուտելիքը»* (Մտ 14.16): Անդրադառնանք նախ տողին առաջին բաժինին՝ *«Իրենք պէտք չունին երթալու»*: Պէ՞տք էր ժողովուրդը արձակուէր, երթալ նիւթական ուտելիք գնելու համար, երբ իրենց հետ էր կեանքի Հացը՝ Քրիստոս: Երբ անօթի ենք՝ պէ՞տք է դիմենք աշխարհին երբ Քրիստոս մեզի հետ է: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** *«Իրենք պէտք չունին երթալու»*: Այո՛ սիրելիներ, պէտք չունինք երթալու աշխարհին՝ երբ արդէն գտած ենք Քրիստոսը: Պէտք չունինք վերադարձ կատարելու դէպի երկրայինը՝ երբ արդէն հասած ենք Քրիստոսի: Պէտք չունինք դիմելու աշխարհին մեր կարիքները գոհացնելու համար՝ երբ մեր կողմին ունինք անկարօտ եւ առատաբաշխ Աստուածը՝ Յիսուս Քրիստոս: (Շարունակելի):

Փետրուար 3

Քրիստոս կ'ուզէ որ մե՛նք ալ բան մը ընենք

«Դո՛ւք տուէ՛ք անոնց ուտելիքը» (Մտ 14.16): Քրիստոս իր այս բառերով, նախ ուզեց իր աշակերտներուն մէջ անօթիները կերակրելու փափաք արթնցնել: Երկրորդ, Քրիստոսի այս բառերը կոչ մըն են իր աշակերտներուն եւ անոնց ընդմէջէն մեզի՝ անձնապէս բան մը ընելու կարիքաւոր մարդոց համար, անօթի մարդոց համար, տառապող մարդոց համար: Երրորդ, Յիսուս կ'ուզէր որ աշակերտները պատրաստ ըլլային գոհելու նոյնիսկ իրենց խոզած քիչ մը ուտելիքը: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** *«Դո՛ւք տուէ՛ք անոնց ուտելիքը»*: Զի՛ բաւեր Քրիստոսի գալ եւ ըսել. *«Տէ՛ր, օգնութեան հասիր այս ժողովուրդին»*, այլ՝ մե՛նք պէտք է ոտքի ելլենք եւ օգնենք ժողովուրդին: Զի՛ բաւեր աղքատին դատը ներկայացնել Յիսուսին, այլ՝ մե՛նք պէտք է յանձն առնենք պաշտպան կանգնիլ անոր դատին: Լաւ է Յիսուսի դիմել եւ ըսել. *«Տէ՛ր բան մը ըրէ՛ այս ժողովուրդին համար»*, բայց Տէրը կ'ուզէ որ մենք մեր կարգին բան մը ընենք: (Շարունակելի):

Փետրուար 4

Ունեցած չնչինը Տիրոջ յանձնէ

Աշակերտները Յիսուսի ըսին. *«Հոս գրեթէ ոչինչ ունինք, բացի հինգ հացէ եւ երկու ձուկէ»* (Մտ 14.17): Աշակերտները կը մտածէին որ իրենց ունեցածը ոչինչ է: Բայց Յիսուս սորվեցուց անոնց իրենց «ոչինչ» նկատած հինգ հացերն ու երկու ձուկերը դնել իր տրամադրութեան ներքեւ, որպէսզի այդ «ոչինչ» նկատուած ուտելիքով կերակրէր հսկայ բազմութիւն մը: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբե՛ք չմտածենք որ բան մը չունինք Տիրոջ

բերելիք: Տէրը մեզմէ մեծ բաներ չի պահանջեր: Իր պահանջածը մեզմէ՝ մեր պատրաստակամութիւնն է, մեր փափաքն է, մեր կամեցողութիւնն է, բայց մանաւանդ, մեր ունեցած չնչին բանը իր տրամադրութեան ներքեւ դնելն է: Կը բաւէ որ ուրիշին օգտակար դառնալու կամեցողութիւնը ունենանք, եւ մեր ունեցած չնչինը (նիւթական թէ կարողութիւն իբրեւ) Աստուծոյ յանձնենք, եւ ահա Աստուած մեզ պիտի գործածէ անօթի հոգիներ կշտացնելու համար, մեծ կարիքներ գոհացնելու համար: (Շարունակելի):

Փետրուար 5

Մասնակցինք Աստուծոյ գործին

Քրիստոս բազմութիւնը կերակրելու համար՝ հացն ու ձուկը ոչինչէն չստեղծեց: Ան առաւ մարդոց կողմէ իրեն բերուած քանի մը հացերն ու ձուկերը՝ օրհնեց, բազմացուց եւ բաժնել տուաւ ժողովուրդին: Քրիստոս ի՛նքն էր հրաշքը գործողը այո՛, բայց հրաշքը գործեց մարդոց կողմէ իրեն բերուած քանի մը հացերուն ու ձուկերուն միջոցաւ, սորվեցնելու համար մեզի որ մենք մեր հացերն ու ձուկերը, այլ խօսքով՝ մեր չնչին բաժինը պէտք է բերենք, մեր մասնակցութիւնը պէտք է բերենք Աստուծոյ կամքին կատարումին մէջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած կրնայ գործել առանց մարդուն, բայց չընենք, որովհետեւ կ'ուզէ մարդը իրեն գործակից տեսնել: Աստուած մեր գործակցութիւնը կը պահանջէ ո՛չ թէ որովհետեւ պէտք ունի մեր գործակցութեան, այլ որովհետեւ կ'ուզէ գործի մղել մեզ, կ'ուզէ գործելու փափաք տեսնել մեր մէջ, կ'ուզէ պատիւ ընել մեզի: Արդարեւ, պատիւ չէ՞ մեզի համար Աստուծոյ հետ գործակցիլ: (Շարունակելի):

Փետրուար 6

Հետապնդենք հոգեւորը բայց չանտեսենք մարմնաւորը

Յիսուս *«առաւ հինգ հացը եւ երկու ձուկը, աչքերը երկինք բարձրացուց, օրհնեց, կտրեց հացերը եւ տուաւ աշակերտներուն, որոնք բաժնեցին ժողովուրդին»* (Մտ 14.19): Յիսուսի կարեկցական այս վերաբերմունքը անօթի մարդոց հանդէպ, կու գայ փաստելու որ սիսա՛լ է այն կարծիքը, թէ՛ Աստուծոյ համար կարեւորութիւն չի ներկայացնեն նիւթական ուտելիքը, խմելիքը, հագնելիքը: Այս բոլորը Աստուծոյ պարգեւներն են, եւ Աստուած կ'ուզէ որ իր զաւակները վայելեն զանոնք, բայց վայելեն շնորհակալութեամբ եւ առանց զինք մոռնալու: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս մարդոց հոգեւոր կարիքները կը գոհացնէր, բայց անտարբեր չէր անոնց մարմնաւոր կարիքներուն հանդէպ, սորվեցնելու համար եկեղեցիին եւ ամէն մէկ հաւատացեալի, որ մեր նմաններուն հոգեւոր կարիքները գոհացնելու կողմին, պէտք է նաեւ հետամուտ ըլլանք անոնց մարմնաւոր կարիքները գոհացնելու: (Շարունակելի):

Փետրուար 7

Զակնկալենք հրաշքով կերակրուիլ

Յիսուս երկու առիթներով հրաշքով կերակրեց ժողովուրդը: Առաջին անգամ, հինգ հացով եւ երկու ձուկով կերակրեց աւելի քան հինգ հազար հոգի (Մտ 15.17-21), իսկ երկրորդ անգամ, եօթը հացով եւ քանի մը մանր ձուկերով կերակրեց աւելի քան չորս հազար հոգի (Մտ 15.34-38): Ինչո՞ւ Յիսուս միշտ հրաշքով չկերակրեց մարդիկը, այլ միայն երկու անգամ: Յովհան Ոսկեբերան կը հաստատէ որ Յիսուս չուզեց միշտ հրաշքով կերակրել մարդիկը, նախ որպէսզի անոնք իրենց փորին ստրուկները չդառնային, եւ երկրորդ, որպէսզի աւելի հոգեւոր իրականութեանց հետամուտ ըլլային: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոս հրաշքով չի կերակրեր իր հետեւորդները, որպէսզի իրեն դիմողները միայն նիւթական հացի համար չդիմեն, եւ որպէսզի մարդիկ չսպասեն որ Քրիստոս հրաշալի միջոցներով իրենց պէտքերը գոհացնէ: Մարդիկ պէտք է սորվին իրենց նակտի բրտինով վաստկիլ իրենց օրուայ ապրուստը:

Փետրուար 8

Փափաք ունի՞ս Յիսուսը տեսնելու

«Զակէնս... կ'ուզէր տեսնել թէ ո՛վ է Յիսուսը» (Ղկ 19.3): Զակէնս շատ բան լսած էր Յիսուսի մասին եւ մէջը գորաւոր փափաք մը արթնցած էր հանդիպելու իրեն անձնապէս: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Անկասկած որ բոլորս ալ շատ բան լսած ենք Յիսուսի մասին ֆարոգիչներէն եւ Կիրակնօրեայի մեր ուսուցիչներէն: Վստահաբար շատ բան սորված ենք Յիսուսի մասին գիրքերէն ու դասագիրքերէն: Բայց այս բոլորը արդեօք պատճառ եղա՞ծ են որ մեր մէջ փափաք արթնայ տեսնելու գայն, ինչպէս արթնցաւ Զակէնսի մէջ: Մեռա՞ծ է հաւատքը այն անձին որ լսած է Յիսուսի մասին բայց չէ լսած Յիսուսը: Մեռա՞ծ է հաւատքը այն մարդուն որ գիտէ Յիսուսի մասին բայց չի գիտեր Յիսուսը: Յիսուսը նանչնալը՝ իր մասին գիտնալը չէ, այլ իրեն հետ սիրոյ փոխադարձ յարաբերութեան մէջ ըլլալ է: Իսկ այդ յարաբերութիւնը կը սկսի գիմք մեր սրտին մէջ ընդունելով, ինչպէս Զակէնս ընդունեց: (Շարունակելի):

Փետրուար 9

Յիսուսը տեսնել ուզողը՝ կը յաղթէ արգելքներուն

«Զակէնս... կ'ուզէր տեսնել թէ ո՛վ է Յիսուսը, բայց ամբոխին պատճառով չէր յաջողեր՝ քանի կարճահասակ էր» (Ղկ 19.3): Բազմաթիւ էին այն

արգելիքները որոնք կրնային պատճառ դառնալ որ Զակֆէոս հրաժարէր Յիսուսը տեսնելու իր փափաքէն, ինչպէս օրինակ իր հարուստ ըլլալը, մաքսապետ, եւ ուստի՝ ժողովուրդին համար առեւտրի ըլլալը, իբրեւ մաքսապետ՝ լրտես եւ դաւաճան նկատուիլը, զինք հրմշտկող բազմութիւնը, իր կարնահասակութիւնը, եւն: Այս բոլորը պատճառ չեղան որ շիջէր իր սրտին մէջ Յիսուսը տեսնելու կրակը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Զակֆէոսէն կը սորվինք, որ եթէ ուզենք հանդիպիլ Յիսուսի՝ արգելիքներու պիտի հանդիպինք: Բայց եթէ Յիսուսը տեսնելու մեր փափաքը լուրջ է, ամէն խոչընդոտ կը յաղթահարուի: Զակֆէոս նկատի չառաւ մարդոց ըսի-ըսաւ-ները, որովհետեւ իրեն համար մէկ բան կարեւոր էր՝ հանդիպիլ Փրկիչին: Նոյնը ընենք մենք: (Շարունակելի):

Փետրուար 10

Վեր բարձրացիր «գետնէն»՝ որպէսզի տեսնես Յիսուսը

«Ուստի առաջ վազեց եւ ժանտաթգենիի մը վրայ ելաւ, որպէսզի տեսնէ, որովհետեւ Յիսուս այդտեղէն պիտի անցնէր» (Ղկ 19.4): Առանց գետնէն բարձրանալու Զակֆէոս պիտի չկրնար տեսնել Բարձրեալը: Զակֆէոս կարնահասակ էր ո՛չ միայն մարմինով, այլեւ՝ հոգիով: Զակֆէոսին բարձրանալը գետնէն, խորհրդանշականօրէն կարելի է հասկնալ անոր բարձրանալը մեղքէն վեր, անոր հրաժարիլը աշխարհէն՝ կարենալ տեսնելու համար Քրիստոսը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ կ'ուզենք հանդիպիլ Յիսուսի, պէտք է Զակֆէոսի նման բարձրանանք գետնէն վեր, պէտք է դուրս գանք մեղքի ցեխէն, պէտք է բարձրանանք իսաչի ժանտաթգենիին վրայ: Հոնկէ՛ միայն կրնանք տեսնել Յիսուսը: Հո՛ն միայն կրնանք հանդիպիլ Յիսուսի: Հայրեր իսաչի նմանցուցած են ժանտաթգենին: Խաչին միջոցաւ միայն հաւատացեալը կրնայ տեսնել իր Տէրը եւ լսել անոր ձայնը: (Շարունակելի):

Փետրուար 11

Տէրը պատրաստ է քեզի նայելու եթէ զինք տեսնելու փափաք ունիս

Երբ Յիսուս ժանտաթգենիին քովէն կ'անցնէր, *«վեր նայեցաւ եւ ըսաւ. Զակֆէոս, անապարէ՛, վա՛ր իջիր, որովհետեւ այսօր պէտք է որ տունդ գիշերես»* (Ղկ 19.5): Որքա՛ն մեծ է մեր Տիրոջ սէրը ինկած մեղաւորներուն հանդէպ: Ահաւասիկ ամենակալ Տէրը կը փալէր, եւ յանկարծ կանգ կ'առնէ, եւ ծառ բարձրացած իր արարածին կը նայի: Ան կարծէք պահ մը կը մոռնայ զինք շրջապատող եւ զինք փառաւորող մարդիկը, եւ իր ամբողջ ուշադրութիւնը կը կեդրոնացնէ Զակֆէոսի վրայ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ բարեկամ, Յիսուսի ձգելը զինք փառաւորող մարդիկը եւ իր հայեացքը Զակֆէոսին ուղղելը, մեզի կը յիշեցնէ որ ան կամաւորապէս հրաժարեցաւ իր

փառքէն, ձգեց զինք փառաւորոյ ու փառաբանոյ հրեղէն մարմինները, եւ աշխարհ եկաւ, նայելու աշխարհի բոլոր այն Զակֆէտսներուն, որոնք փափաք ունին բարձրանալու գետնէն, այլ խօսքով՝ ազատելու իրենց ներկայ վիճակէն: (Շարունակելի):

Փետրուար 12

Խոնարհի՛ր Տիրոջ ձեռքին տակ, եթէ իր ուսերուն վրայ բարձրացուի կ'ուզես

«Զակֆէտ'ս, աճապարէ', վա՛ր իջիր, որովհետեւ այսօր պէտք է որ տունդ գիշերես!» (Ղկ 19.5): Յիսուս կոչ կ'ուղղէ Զակֆէտսին վար իջնելու ծառէն: Եթէ Զակֆէտս վար չիջնէր՝ պիտի չկրնար հանդիպիլ Յիսուսի: Ոեւէ մէկը որ յանձն չ'առնէր վար իջնել եւ խոնարհիլ Տիրոջ ձեռքին տակ՝ Տէրը չի մտնէր անոր սիրտը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** *«Աճապարէ', վա՛ր իջիր»:* Այս հրաւերը ուղղուած է նաեւ մեզի: Վա՛ր իջնենք մեր գոռոզութենէն, վա՛ր իջնենք մեր հպարտութենէն, վա՛ր իջնենք բարձրերը հասնելու մեր ձգտումէն, մեր գործերով երկինքը մտնելու մեր մտածումէն, աւելիին տիրանալու մեր մարմաջէն, եթէ կ'ուզենք հանդիպիլ Փրկիչին: Առանց վար իջնելու՝ չենք կրնար բարձրանալ: Առանց խոնարհելու՝ չենք կրնար մեծնալ: Վար իջնել սորվինք եթէ կ'ուզենք տեղ ունենալ երկինքի մէջ: Մարիամի նման Յիսուսի ոտներուն ղուկ նստիլ սորվինք (Ղկ 10.39), եթէ կ'ուզենք իր ուսերուն վրայ բարձրացուիլ (Ղկ 15.5):

Փետրուար 13

Եթէ առիթը ունինք՝ փախի՛նք փորձութենէն

Գալիլեա էր Յիսուս երբ լսեց Յովհաննէս Մկրտիչի գլխատումին մասին եւ ձգեց Գալիլեան եւ ամայի վայր մը գնաց՝ Բեթսայիդայի մօտիկ (Մտ 14.13): Արիւնի ծարաւ մարդ էր Հերովդէս չորրորդապետ, որ կը կոչուէր նաեւ՝ Հերովդէս Անտիպաս: Յիսուս գիտէր այս մէկը, եւ առաւել եւս չգրգռելու համար անոր արեան ծարաւը՝ իսկոյն հեռացաւ անոր շրջանէն՝ Յովհաննէս Մկրտիչի մահէն ետք: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս իր այս վերաբերմունքով սորվեցուց մեզի որ պէտք չէ դէմ դնենք չարին, այլ եթէ առիթը ունինք խուսափելու անկէ՝ խուսափինք: Ա՛յս ըսել ուզեց Յիսուս երբ ըսաւ. *«Երբ հալածեն ձեզ քաղաքի մը մէջ, ուրիշ քաղաք մը փախէ՛ք, եւ եթէ հոնկէ ալ հալածեն՝ փախէ՛ք այլ քաղաք մը»* (Մտ 10.23): Որոգիւնէս կ'ըսէ. *«Երբ փորձութիւնը գայ, փախի՛նք անկէ եթէ կարելիութիւնը ունինք, իսկ եթէ չունինք՝ քաջաբար դիմակալենք զանկալ»:* Նախընտրելի է փախիլ փորձութենէն քան դէմ դնել անոր եւ սակայն պարտուած դուրս գալ:

Փետրուար 14

Մեղէն ազատագրուողը՝ յարձակումի կ'ենթարկուի

Իսրայէլացիներ տակաւին նոր դուրս բերուած էին Եգիպտոսէն Մովսէսի առաջնորդութեամբ եւ հիմա Կարմիր ծովուն ափին էին գրեթէ, երբ յանկարծ տեսան որ Փարաւոնը մեծ բանակով մը իրենց կողմը կը սուրար: Եկած էր զիրենք վերստին գերի տանելու: Սարսափի մատնուեցան եւ սկսան աղաղակել: Մովսէս անոնց ըսաւ. «Տէրը ձեզի համար պիտի պատերազմի: Դու՛ք յո՛ւն կեցէ՛ք» (Ել 14.14): Ահաւասիկ մարդիկ, հազիւ գերութեան լուծը թօթափած, վերստին գերեզմաններու սարսափը կ'ապրին, երբ կը տեսնեն Փարաւոնն ու իր բանակը դէպի իրենց կողմը կու գայ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս Փարաւոնն ու իր զինուորները յարձակեցան Եգիպտոսի ստրկութենէն ազատագրուած Իսրայէլացիներուն վրայ, որպէսզի զիրենք վերստին ստրուկ դարձնեն, այնպէս ալ, Սատանան եւ իր չար ոգիները կը յարձակին ոեւէ մարդու վրայ որ Քրիստոսով կ'ազատագրուի մեղքի ստրկութենէն, եւ կը ջանան գայն վերադարձնել մեղքի կեանքին: (Շարունակելի):

Փետրուար 15

Անվատահոլութիւն՝ հոգեւոր տհասութեան պատճառով

Իսրայէլացիները ազատագրուած էին Աստուծոյ մատով, բայց տակաւին Աստուծոյ հետ իրենց փորձառութեան մէջ շատ խակ էին: Անոնք չէին կրնար հաւատալ որ Աստուած պիտի պաշտպանէր զիրենք Փարաւոնին յարձակումին դէմ, միշտ անոր համար ալ սկսան վախնալ եւ աղաղակել: Մովսէս փորձեց գօտեպնդել զիրենք ըսելով. «Տէրը ձեզի համար պիտի պատերազմի: Դու՛ք յո՛ւն կեցէ՛ք» (Ել 14.14): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Որքա՛ն մարդիկ կան մեր մէջ, որոնք թէպէտ Քրիստոսով ազատագրուած են իրենց մեղքերէն, բայց որովհետեւ փորձառութիւն չունին իրենց հոգեւոր կեանքին մէջ եւ պէտք եղած ձեւով չեն անած, կը դժուարանան «լուռ մնալ», այսինքն՝ վստահիլ եւ ապաւինիլ Աստուծոյ, երբ կեանքի Փարաւոնները յարձակում կը գործեն իրենց վրայ եւ պատերազմ կը յայտարարեն իրենց դէմ: Եկէ՛ք ասկէ ետք «լուռ կենանք», այսինքն՝ մարդկային միջոցներու չդիմենք, այլ վստահինք Աստուծոյ: Աստուծոյ վստահող մարդուն համար՝ չկա՛յ պարտութիւն:

Փետրուար 16

Սուրբ Հոգին մեզի հետ է երբ հալածանքի կ'ենթարկուինք Յիսուսի համար

Յիսուս նոր դուրս եկած էր Յորդանան գետէն, ուր մկրտուած էր Յովհաննէս Մկրտիչի ձեռքով, երբ «Սուրբ Հոգիին կողմէ տարուեցաւ անապատ՝ Սատանայէն փորձուելու համար» (Մտ 4.1): «Սուրբ Հոգիին կողմէ

տարուեցաւ» խօսքը, չի նշանակեր թէ Սուրբ Հոգին ինքն էր որ Յիսուսը փորձեց, այլ պարզապէս կը նշանակէ, որ ան ընկերացաւ Յիսուսի՝ իր փորձութիւններուն մէջ: Հոս նկատի պէտք է առնել երկու բան. առաջին, փորձութիւնը կը սկսի մկրտութենէն անմիջապէս յետոյ, իսկ երկրորդ, փորձութեան մէջ մեզի հետ է Սուրբ Հոգին: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մկրտութեամբ երբ Քրիստոսը մեր վրայ կը հագնին՝ պատերազմ յայտարարած կ'ըլլանք Սատանային դէմ: Բայց ինչպէս մկրտութեան պահուն Յիսուսի վրայ իջած Սուրբ Հոգին, ընկերացաւ Յիսուսի դէպի փորձութեան անապատը, այնպէս ալ, ան կ'ընկերանայ մեզի աշխարհի այս անապատին մէջ, երբ յարձակումի ենթարկուինք Քրիստոսը մեր վրայ հագած ըլլալուն համար: (Շարունակելի):

Փետրուար 17

Սատանան չի՛ փորձեր չար մարդիկը, այլ՝ բարի եւ աստուածապաշտ մարդիկը

«Սուրբ Հոգիին կողմէ տարուեցաւ անապատ՝ Սատանայէն փորձուելու համար» (Մտ 4.1): Սատանան չի փորձեր չար ու մեղաւոր մարդիկը այնքան որքան կը փորձէ սուրբ ու արդար մարդիկը: Սատանան չ'ուրախանար երբ մեղաւոր մարդը առաւել եւս կը միտնէ մեղքի ցեխին մէջ, այլ կ'ուրախանայ երբ յաջողի արդար մէկը տապալել, սուրբ մարդ մը իյնացնել: Ահա թէ ինչո՛ւ ան փորձեց Յիսուսը. փորձեց բայց չ'աջողեցաւ տապալել զայն, ընդհակառակը՝ ի՛նք տապալեցաւ: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ երբեք կը ցանկանք արդար եւ սուրբ կեանք մը ապրիլ՝ չզարմանանք երբ տեսնենք որ Սատանան կատղած կերպով մեր վրայ կը յարձակի երազներու միջոցաւ, ծաղրածու մարդոց նամբով, աշխարհային երեւոյթներու ընդմէջէն: Արդար մարդոց աղօթքը կրա՛կ մըն է գոր կ'այրէ Սատանան, քիչդ անոր համար ալ, Սատանան չի հանդուրժեր անոնց ներկայութեան: (Շարունակելի):

Փետրուար 18

Յիսուս մեզի համար յաղթեց, Մենք չ'յաղթե՞նք Յիսուսի համար

Յիսուս փորձուեցաւ մարդոց փոխարէն ու մարդոց համար: Յիսուս փորձութեան պահուն կը ներկայացնէր ամբողջ մարդկութիւնը: Հետեւաբար, անոր յաղթանակը Սատանային դէմ՝ ամբողջ մարդկութեան յաղթանակն էր: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ Յիսուս մեր սիրոյն համար պատերազմեցաւ Չարին դէմ ու յաղթեց անոր, մենք եւս, իր սիրոյն համար պէտք չէ՞ պատերազմինք Չարին դէմ: Եթէ Յիսուս կը ներկայանար իբրեւ ներկայացուցիչը մարդկութեան երբ յաղթեց Չարին, մենք իբրեւ ներկայացուցիչները Տէր Յիսուս Քրիստոսի, պէտք չէ՞ ոգի ի բռնի դէմ դնենք Չարին եւ քաջաբար կռուինք անոր դէմ: Եթէ Յիսուս աղօթքով եւ

ծոմապահութեամբ պատերազմեցաւ Սատանային դէմ մարդոց փոխարէն ու մարդոց համար, մենք եւս, պէտք չէ՞ պատերազմինք Սատանային դէմ մարդոց փրկութեան ի խնդիր, աղօթքով եւ ծոմապահութեամբ: (Շարունակելի):

Փետրուար 19

Փորձութիւնը առիթ մըն է փաստելու որ տոկո՛ւն է մեր հաւատքը

«Սուրբ Հոգիին կողմէ տարուեցաւ անապատ»: Սուրբ Հոգին ի՛նքն էր որ մղեց Յիսուսը պատերազմելու Սատանային դէմ, քանի քա՛ջ գիտէր որ Յիսուս յաղթական դուրս պիտի գար այդ պատերազմէն: Սուրբ Հոգին ուզեց փաստել Սատանային որ Յիսուս յաղթական ՄԱՐԴ է: Ան ուզեց ցոյց տալ Բելիարին Յիսուսի բացարձակ անարատութիւնն ու սրբութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սուրբ Հոգին նոյնը կ'ընէ մեզի: Ան երբեմն թոյլ կու տայ որ Սատանան փորձէ մեզ՝ ո՛չ թէ մեզ պարտութեան մատնելու, այլ մեր յաղթական ըլլալը ցոյց տալու համար Սատանային եւ մեր շրջապատին: Սիրելի՛ հաւատակից եղբայր եւ քոյր, իւրաքանչիւր փորձութիւն առիթ մըն է փաստելու որ տոկո՛ւն է մեր հաւատքը, առիթ մըն է փաստելու թէ մենք կը վստահի՛նք Տէր Յիսուսին, առիթ մըն է մեր սէ՛րը արտայայտելու Աստուծոյ հանդէպ: Զփախցնենք նման առիթ: Տրտունջքի եւ նահանջի առիթ չդարձնենք նման առիթ: (Շարունակելի):

Փետրուար 20

Աստուած կ'ուզէ որ իր գաւակները Զարին դէմ կոռուող ըլլան

«Սուրբ Հոգիին կողմէ տարուեցաւ անապատ»: Անապատը միշտ խորհրդանիշ նկատուած է փորձութեան թէ՛ Հին եւ թէ՛ Նոր Կտակարաններուն մէջ: Սուրբ Հոգին ի՛նքն եղաւ Յիսուսը անապատ առաջնորդողը, կարծէք սորվեցնելու համար մեզի, որ Աստուած կ'ուզէ որ իր գաւակները ելլեն «անապատներ» եւ կոռուին Զարին դէմ ու յաղթեն անոր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սուրբ Հոգիով լեցուած մարդիկը՝ կը վայելեն Սուրբ Հոգիին առաջնորդութիւնը փորձութեանց անապատին մէջ: Յովհան Ոսկեբերանը կ'ըսէ. *«Միայն Քրիստոս չէ որ Սուրբ Հոգիով տարուեցաւ անապատ, այլ կը տարուին Աստուծոյ բոլոր գաւակները: Սուրբ Հոգին գանձէ կ'առաջնորդէ անապատ... ուր իսաւարի գործեր կան որոնք Սատանային կողմէ կը գրգռուին, որպէսզի պատերազմին անոր դէմ»:* Մի՛ վախնա՛ք Փորձիչէն եւ ո՛չ ալ փորձութեան անապատներէն: Հաւատքով դէ՛մ դրէ՛ք անոր եւ ան հեռու պիտի փախչի ձեզմէ (Յկ 4.7): (Շարունակելի):

Փետրուար 21

Սատանան կը յարձակի մեր տկարութեան պահերուն

«Յիսուս... քառասուն օր եւ քառասուն գիշեր ծովապահութեամբ անցնելէ
ետք՝ անօթեցաւ: Այն ատեն փորձիչը՝ Սատանան, մօտեցաւ իրեն» (Մտ 4.2-3):
Սատանան միայն քառասուն օրերու աւարտին չէր որ փորձեց Յիսուսը, այլ
քառասուն օրեր շարունակ, ինչպէս Ղուկաս կ'ըսէ. «Յիսուս... քառասուն օր
փորձուեցաւ Սատանայէն» (Ղկ 4.2): Յարձակումը սակայն սաստկացաւ
քառասուն օրերու աւարտին, երբ Յիսուս անօթեցած եւ «տկարացած» էր
արդէն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սատանան ուշի ուշով կը դիտէ
հաւատացեալները, կը սպասէ անոնց տկարանալուն, եւ անոնց տկարութեան
պահերուն է որ անոնց վրայ կը յարձակի: Արթո՛ւն եւ զգո՛յշ ըլլանք: Սատանան
շատ լաւ գիտէ թէ մենք ե՛րբ եւ ի՛նչ բանի դիմաց կը տկարանանք: Աղօթքով
սպառազինուիմք եւ ջանանք մեր տկար կէտերը զօրացնել, բնա՛ւ առիթ տուած
չըլլալու համար Սատանային (Եփ 4.27): (Շարունակելի):

Փետրուար 22

Հաւատացեալը թող չկասկածի որ ինք Աստուծոյ գաւակն է

«Եթէ Աստուծոյ Որդի ես, ըսէ՛ որ այս քարերը հաց դառնան» (Մտ 4.3):
Սատանան ասկէ քառասուն օր առաջ լսած էր մեր երկնաւոր Հօր վկայութիւնը
Յիսուսի մասին. «Ատիկա է իմ սիրելի Որդիս, որուն ես հանեցայ» (Մտ 3.17):
Ան բնա՛ւ չէր մոռցած Հայր Աստուծոյ տուած այս վկայութիւնը, եւ կ'ուզէր
գիտնալ որ Յիսուս իսկապէս Աստուծոյ Որդին էր թէ ոչ: Ահա թէ ինչո՛ւ
մօտեցաւ իրեն ըսելով. «Եթէ Աստուծոյ Որդի ես»: Ան «եթէ» բառով կարծէք
կ'ուզէր կասկած յառաջացնել Յիսուսի ներսիդին իր Աստուծոյ Որդի ըլլալու
հարցին կապակցաբար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ան նոյնը կ'ընէ
Աստուծոյ գաւակներու: Ան մեզի մօտենալով կ'ըսէ. «Եթէ Աստուծոյ Որդի ես,
ըրէ՛ այս ինչ բանը»: Ան կ'ուզէ կասկած սերմանել մեր մէջ Աստուծոյ
հայրութեան վերաբերեալ: Եթէ յաջողի մեր մէջ կասկած արթնցնել Աստուծոյ
հայրութեան եւ կամ մեր Աստուծոյ գաւակները ըլլալու հարցին վերաբերեալ,
արդէն մեզ ինկացուցած կ'ըլլայ ծանր մեղքի մէջ:

Փետրուար 23

Ո՛չ թէ կարն քամբան ընտրենք, այլ՝ Աստուծոյ կամեցած քամբան

«Երբ Փարաւոն ժողովուրդը արձակեց, Աստուած գանձեց
Փղշտացիներուն երկրին քամբայէն չտարաւ, թէեւ այն քամբան մօտ էր» (Ել
13.17): Մովսէս աշխարհագրականօրէն լաւապէս ծանօթ էր Եգիպտոս երկրին եւ
անոր շրջակայ ֆաղափներուն եւ անապատներուն: Երկու քամբաներ կային

Եգիպտոսէն Քանաան տանող: Մէկը կարն՝ Եգիպտոսի հիւսիսէն դէպի Քանաանի հարաւը, իսկ միւսը երկար՝ անապատներուն ընդմէջէն: Եթէ Մովսէսի ազատ կամֆին ձգուէր որոշել թէ ո՞ր ցամբէն պէտք է առաջնորդէր Իսրայէլացիները Քանաան, վստահաբար կարն ցամբան պիտի ընտրէր: Աստուած սակայն երկար ցամբան ընտրեց՝ անապատի ցամբան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Գործ մը կատարելու համար կարն ցամբաներ չփնտոենք, այլ աղօթքով փորձենք գիտնալ Աստուծոյ կամեցած ցամբան: Աստուծոյ ընտրած ցամբան կրնայ երկար ըլլալ, բայց անկասկած որ անիկա դէպի յաղթութիւն տանող ցամբայ կ'ըլլայ: (Շարունակելի):

Փետրուար 24

Աստուած նորադարձը ծանր փորձութիւններու չ'ենթարկեր

Ինչո՞ւ Աստուած Իսրայէլացիները Քանաան տանելու համար անապատի երկար եւ վտանգալից ցամբան որդեգրեց փոխանակ կարն ցամբան որդեգրելու: Պատճառը նոյնիման Աստուած կու տայ. «[Որպէսզի] չըլլայ թէ ժողովուրդը գղջայ երբ պատերազմը տեսնէ, եւ Եգիպտոս դառնայ» (Ել 13.17): Իսրայէլացիներ տակաւին նոր դուրս եկած էին Եգիպտոսէն, նոր ազատագրուած էին ստրկութենէն, անոնք պատերազմելու ո՛չ մէկ կարողութիւն ունէին եւ նոյնիսկ զէնք գործածել ալ չէին գիտեր, ուստի բնականօրէն երբ դէմ յանդիման գային Քանաան բնակող Փղշտացիներուն որոնք պատերազմող ժողովուրդ էին, պիտի վախնային եւ պիտի ուզէին ետ Եգիպտոս դառնալ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած թոյլ չի տար որ մեր կարողութենէն վեր փորձութիւններու հանդիպինք, երբ տակաւին նոր ազատած ենք մեղքի ստրկութենէն, որպէսզի չըլլայ որ մեղքի կեանքին վերադառնալու վտանգին մէջ իյնանք: (Շարունակելի):

Փետրուար 25

Պէտք է սորվինք գործածել Աստուծոյ Խօսքին զէնքը

Բազմաթիւ են պատճառները թէ ինչո՞ւ Աստուած ուզեց Իսրայէլացիները անապատի ցամբէն առաջնորդել: Առաջին հերթին, անապատին մէջ անոնք պէտք էր պատերազմիլ սորվէին: Ճիշդ է որ անոնք Աստուծոյ անմիջական օգնութեամբ էր որ պիտի գրաւէին Քանաանը, բայց իրենք ալ իրենց բաժինը պիտի բերէին՝ երկիրը գրաւելուն մէջ, հետեւաբար, պէտք էր պատերազմիլ սորվէին, զէնք գործածել սորվէին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած մեզի խոստացեալ իսկական Քանաանը՝ երկիրն է արժայութիւնը չի տար, եթէ երբեք հոգեւորապէս պատերազմիլ չենք գիտեր աշխարհի անապատներուն մէջ ապրող չար ոգիներուն դէմ: Ինչպէս Իսրայէլացիները պէտք էր զէնք գործածել սորվէին թշնամիներուն դէմ, այնպէս ալ մենք, պէտք է Աստուծոյ Խօսքին

սուրբ գործածել գիտնանք մեղքին ու Սատանային դէմ, այլապէս չենք կրնար տեղ ունենալ արքայութեան մէջ: (Շարունակելի):

Փետրուար 26

Հնազանդիւնք Աստուծոյ Խօսքին

Երկրորդ, Իսրայէլացիները խոստացեալ երկիրը մտնելէ առաջ, նախ պէտք էր Աստուծոյ օրէնքները ստանային անապատին մէջ, Սինայի բարձունքին, եւ մանաւանդ, պէտք էր այդ օրէնքներուն համաձայն ապրիլ սորվելին: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Անապատը միշտ խորհրդանշիչ եղած է փորձութեան: Քրիստոնեայ մարդը փորձութեամբ լեցուն աշխարհի այս անապատին մէջ, ինքզինք կարենալ պաշտպանելու Փորձիչին եւ մեղքի յարձակումներուն դէմ՝ անհրաժեշտ է որ ընտելանայ Աստուծոյ Գիրքին՝ Աստուածաշունչին, եւ գործադրողը ըլլայ Աստուծոյ Խօսքին ու կամքին: Եթէ երբեք Աստուծոյ Խօսքին անհնազանդ գտնուած Երբայեցիները չկրցան Քանաան մտնել, որչա՛փ աւելի դժուար պիտի ըլլայ արքայութիւն մտնել եթէ երբեք անհնազանդիւնք Տիրոջ սուրբ Խօսքին ու կամքին: Մէկը որ կը սիրէ Քրիստոսը՝ անոր պատուիրանները գործադրել ալ պէտք է սիրէ (Յե 14.21): (Շարունակելի):

Փետրուար 27

Ճշմարիտ աստուածապաշտներ ըլլանք

Երրորդ, խոստացեալ երկիրը չմտած՝ անոնք նոր ո՛ւրիշ պէտք էր կնքէին Աստուծոյ հետ: Զորրորդ, պէտք էր միաստուածութեան հաւատքը դրոշմուէր իրենց սրտին մէջ, քանի տակաւին նոր դուրս եկած էին բազմաստուածապաշտ Եգիպտոսէն՝ երթալու համար ուրիշ բազմաստուածապաշտ երկիր մը՝ Քանաան: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յստա՛կ է մեր սորվելիք հոգեւոր դասը: Մկրտութեամբ մեր ստացած Աստուծոյ Հոգին՝ կամաւոր մեղքով կորսնցուցիւնք եւ գերի տարուեցանք Եգիպտոս: Իսկ գիտակից ապաշխարութեամբ, Քրիստոսով ազատագրուելէ ետք Եգիպտոսէն, այլ խօսքով՝ մեղքի կապանքէն՝ պէտք է նորոգենք հնազանդութեան եւ հաւատարմութեան մեր ուրիշը, եւ ապրինք ճշմարիտ աստուածապաշտութեան կեանք մը: Ճիշդ է որ մենք բազմաստուածապաշտ չենք, բայց կրնայ ըլլալ դրամապաշտ ենք, աթոռապաշտ ենք, փառապաշտ ենք: Ասոնք ալ կոպաշտութիւն են: (Շարունակելի):

Փետրուար 28

Աստուած կ'ընտրէ լաւագոյն նամբան եւ ո՛չ թէ կարնագոյն նամբան

«Հապա Աստուած ժողովուրդը Կարմիր ծովուն անապատին քամբայէն պտտցուց ու Իսրայէլի որդիները գունդ գունդ Եգիպտոսի երկրէն ելան» (Ել 13.18): Քիչ մը վերեւ ըսինք, որ երկու քամբաներ կային Եգիպտոսէն Քանաան տանող: Մէկը կարն՝ Եգիպտոսի հիւսիսէն դէպի Քանաանի հարաւը (շուրջ 5 օրուայ քամբայ), իսկ միւսը երկար՝ Կարմիր ծովուն անապատներուն ընդմէջէն: Տուեալ համարը ցոյց կու տայ, որ Աստուած չառաջնորդեց Իսրայէլացիները կարն քամբայէն, բայց առաջնորդեց լաւագոյն քամբայէն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած իր նախախնամութեանը մէջ կ'ընտրէ մեզի համար լաւագոյն քամբան եւ ո՛չ թէ կարնագոյն քամբան: Մարդ արարածը եթէ իր ազատ կամքին ձգուի՝ ամենէն գէշ քամբան կրնայ ընտրել: Մեզի շիտակ թուացող քամբան՝ կրնայ դէպի մահ տանող քամբայ ըլլալ (Առ 14.12): Իսրայէլացիները եթէ կարն քամբայէն երթային՝ պիտի ջարդուէին Փղշտացիներուն կողմէ: (Շարունակելի):

Մարտ 1

Աստուած անապատ կը տանի բայց չի լքեր մեզ

«Տէրը անոնց առջեւէն կ'երթար ցերեկը ամպի սիւնով՝ անոնց քամբայ ցուցնելու համար եւ գիշերը կրակի սիւնով՝ անոնց լոյս տալու համար, որպէսզի ցերեկ ու գիշեր երթան: Ցերեկը ամպի սիւնը ու գիշերը կրակի սիւնը ժողովուրդին առջեւէն չպակսեցուց» (Ել 13.21-22): Աստուած Իսրայէլացիները անապատ տանելէ ետք՝ գիրեմէն չլքեց: Անոնց հետ եղաւ տիւ եւ գիշեր: Զանոնք առաջնորդեց ամպի եւ կրակի սիւններով: Քրիստոս ի՛նքն էր որ գիրեմէն կ'առաջնորդէր անապատին մէջ (Ա.Կր 10.4): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ Աստուած մեզ տանի կեանքի դժուարին անապատները՝ այնտեղ նեցուկ կը կանգնի մեզի: Աստուծոյ զաւակները աշխարհի այս անապատին մէջ կը վայելեն առաջնորդութիւնը Աստուծոյ: Երբ Աստուած է մեր առաջնորդը՝ հաւատքի մեր քայլերը կը դառնան անսայթափ: Երկինքի քամբան թէպէտ կը մնայ ալեկոծ՝ բայց մենք յաղթակա՛ն կը քայլենք այդ ալիքներուն վրայէն: (Շարունակելի):

Մարտ 2

Ամպի սիւնը՝ մկրտութեան նախապատկերացում. Իսկ կրակի սիւնը՝ Խորհրդանիշ Ս. Հոգիի պարգեւներուն

«Տէրը անոնց առջեւէն կ'երթար ցերեկը ամպի սիւնով՝ անոնց քամբայ ցուցնելու համար եւ գիշերը կրակի սիւնով՝ անոնց լոյս տալու համար» (Ել 13.21): Հոս մենք չունինք երկու սիւն՝ ամպի եւ կրակի, այլ՝ մէկ սիւն, եւ այդ սիւնը Աստուած ի՛նքն է: Նո՛յն սիւնն է որ ցերեկը ամպի կերպարանք կը ստանայ, իսկ գիշերը՝ կրակի: Ամպը խորհրդանիշ է մկրտութեան (Ա.Կր 10.2),

իսկ կրակը՝ Սուրբ Հոգիի պարգեւներուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ամպի եւ կրակի սիւնը նախապատկերացումն էր հոգեւոր մկրտութեան, որ Սուրբ Հոգիով մկրտութիւնն է (Գրծ 1.5): Անոնք որոնք իրենց ամբողջ սրտով կը հաւատան Քրիստոսի՝ Սուրբ Հոգին ամպի մը նման կը գովացնէ մեղքի պատճառով խոցուած անոնց հոգիները, եւ կրակի նման կը մաքրէ ու կը սրբէ գիրենք, եւ իր շնորհներով կը զարդարէ անոնց կեանքը: Հաւատարիմ հաւատացեալները ո՛չ միայն կը վայելեն Աստուծոյ առաջնորդութիւնը, այլեւ՝ անոր պարգեւները:

Մարտ 3

Ըլլա՛նք գործի մարդիկ

Յիսուսի աշակերտներէն եօթը հոգի մէկտեղուած էին, երբ յանկարծ Պետրոս առաքեալ անոնց ըսաւ.– «*Ձուկ որսալու կ'երթամ՝*»: Միւսները ըսին.– «*Մենք ալ քեզի հետ կու գանք*»: Եւ գացին, բայց այդ գիշեր բան մըն ալ չբռնեցին (Յհ 21.3): Աշակերտներուն ձկնորսութեան երթալը իրենց նախկին կեանքին վերադառնալ չէր նշանակեր: Անոնք թեպէտ կը սպասէին Տիրոջ խոստումին՝ Սուրբ Հոգիին էջփին (Գրծ 1.4-5), բայց եւ այնպէս, ատիկա պատճառ մը չէր որ անգործ նստէին: Անոնք ձկնորսութեան կ'երթային՝ իրենց ժամանակը լեցնելու եւ իրենց ցակտի քրտինքով իրենց օրուայ ապրուստը ձեռք ձգելու համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Առաքեալներէն սորվինք գործի մարդիկ ըլլալ: Ինչպէս առաքեալները կ'ապրէին իրենց բնական եւ աղօթական կեանքը, սպասելով Սուրբ Հոգիին գալուստին, այնպէս ալ մենք, ապրինք մեր բնական եւ աղօթական կեանքը, Աստուծոյ Հոգիով լեցունելու ակնկալութիւնը միշտ վա՛ն պահելով մեր սիրտին մէջ: (Շարունակելի):

Մարտ 4

Ձերթանք եւ չֆարոգենք երբ Սուրբ Հոգին մեզ չէ դրկած

Քրիստոս խոստացած էր իր աշակերտներուն՝ զիրենք դրկել Աւետարանը ֆարոգելու, հիւանդները բժշկելու եւ պիղծ ոգիները մարդոցմէ դուրս հանելու: Առաքեալները հիմա ձկնորսութեան գացած էին, որովհետեւ ֆարոգութեան երթալու ժամանակը տակաւին չէր հասած: Անոնք պէտք էր սպասէին Սուրբ Հոգիով մկրտուելու Հօրը խոստումին իրականացման, յետո՛յ միայն առաքելութեան երթալու համար (Գրծ 1.5): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս առաքեալներէն ոեւէ մէկը առանց Սուրբ Հոգին ստանալու չգնաց եւ չֆարոգեց, նո՛յնը ընենք մենք եւս: Կարելոր դա՛ս մը պէտք է ֆաղենք հոսկէ: Այսօր ֆարոգիչներուն (աշխարհական թէ եկեղեցական) մեծ մասը ձախո՛ղ են իրենց առաքելութեան մէջ, որովհետեւ կը ֆարոգեն առանց Սուրբ Հոգիով առաջնորդուած ըլլալու: Երբ պատգամ մը աղօթքով եւ Սուրբ Հոգիով չէ

պատրաստուած, այդ պատգամը անկարելի է որ դպնայ մարդոց սիրտին եւ գիրենք ապաշխարութեան առաջնորդէ: (Շարունակելի):

Մարտ 5

Եթէ Տէրը չմիջամտէ՝ ապարդիւն են մարդկային մեր նիգերը

«Այդ գիշեր բան մըն ալ չբռնեցին» (Յե 21.3): Ահաւասիկ վարպետ ձկնորսներ որոնք սակայն անկարող կը դառնան մէկ ձուկ իսկ բռնելու: Պատահականութիւնն էր, թէ՛ նախախնամութիւնը այդպէս տնօրինած էր: Ես կը հաւատամ որ Քրիստոս ի՛նք կամեցած էր որ անոնք ոչ մէկ ձուկ բռնէին, սորվեցնելու համար իրենց, որ առանց իր հօր միջամտութեան եւ առաջնորդութեան՝ ապարդիւն են մարդկային իրենց բոլոր նիգերը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս Քրիստոսի միջամտութենէն ետք միայն առաքեալները առատ եւ իրենց ակնկալածէն աւելի ձուկ բռնեցին, այնպէս ալ, երբ Քրիստոս միջամտէ մեր կեանքներէն ներս, ա՛յն ատեն միայն, մեր կեանքին նաւերը մեր ակնկալածէն աւելի պիտի յորդին աստուածային բարիքներով, պարգեւներով եւ շնորհքներով: Եւ ինչպէս առաքեալներուն նիգերը ապարդիւն մնացին, նոյնպէս ալ մեր նիգերը ապարդիւն պիտի մնան եթէ երբեք մեր գործերուն մէջ չխնդրենք Տիրոջ օրհնաբեր միջամտութիւնը: (Շարունակելի):

Մարտ 6

Առանց Քրիստոսի ոչինչ կրնանք իրագործել

«Այդ գիշեր բան մըն ալ չբռնեցին»: Տակաւին, երկրորդ դաս մը այս հաստատումէն: Եթէ առաքեալները որոշ չափով ձուկեր բռնած ըլլային նախ քան հրաշքին պատահումը, Քրիստոսի հրաշալի միջամտութիւնը գորեղ ազդեցութիւն պիտի չձգէր անոնց վրայ: Աստուած կամեցաւ որ անոնք ոչինչ բռնեն, նախ, որպէսզի Քրիստոսի կատարած գործին մեծութիւնը առաւել եւս հանդէս գար, երկրորդ, որպէսզի գիտնային թէ ամէն ինչ Քրիստոսէ էր եւ Քրիստոսով, եւ երրորդ, որպէսզի գիտնային թէ իրենց հետագայ առաքելութեան մէջ՝ ո՛չ մէկ հոգի պիտի կարենային «որսալ» արքայութեան համար, եթէ Արքան ի՛նք իրենց օգանական չըլլայ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուածային նախախնամութիւնը երբեմն այնպէս կ'ընէ որ ոչինչ կարենանք իրագործել եւ ոչինչ կարենանք բռնել Քրիստոսի դաշտին մէջ, որպէսզի սորվեցնէ մեզի յենիլ ու վստահիլ Քրիստոսի: Երբ Քրիստոսի վստահիմք՝ ա՛յն ատեն միայն ան պիտի գործէ եւ հրաշագործէ մեր միջոցաւ: (Շարունակելի):

Մարտ 7

Երբ զրկուինք տարրական բաներէ՝

գիտնանք որ մեծ օրհնութիւններ կը սպասեն մեզի

«Այդ գիշեր բան մըն ալ չբռնեցին»։ Առաքեալները սկզբնական հանգրուանին զրկուեցան քանի մը ձուկեր բռնելէ, բայց յետոյ անոնք իրենք գիրենք դէմ յանդիման գտան՝ իրենց ակնկալութիւնը անդրանցնող մեծ քանակութեամբ ձուկի։ Եթէ առաքեալները բռնած ըլլային 10–15 ձուկեր, անոնք յաւելեալ ձուկերու կարիքը պիտի չգագային, եւ ոչ ալ Քրիստոս կարիքը պիտի գգար այդպիսի հրաշք մը գործելու։ **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ**։ Երբեմն աստուածային նախախնամութիւնը թոյլ կու տայ որ զրկուինք որոշ պատիկ բարիքներէ՝ մեզ արժանացնելու համար ակնկալութիւն մեծ բարիքներու, միշտ ինչպէս առաքեալներուն հետ պատահեցաւ։ Ասիկա Աստուծոյ յատուկ գործակերպ մըն է, զոր հաւատացեալ մարդը պէտք է գիտնայ։ Հաւատացեալ մարդը պէտք է զրկանքը համբերութեամբ եւ սիրով տանի, միշտ յիշելով որ զրկանքին ետին աստուածային օրհնութիւններ կան մթերուած իրեն համար։ (Շարունակելի)։

Մարտ 8

Աշխարհ կ'անիրաւագրկէ բայց Յիսուս տէր կը կենայ մեր իրաւունքին

«Այդ գիշեր բան մըն ալ չբռնեցին»։ Վերջին նշմարտութիւնը որ կը սորվինք այս հաստատումէն հետեւեալն է.– Առաքեալները միգ թափեցին բայց արդիւնք չբռնեցին, ուղկանը ծով ձգեցին բայց ձուկ չբռնեցին, եւ ասիկա մեզի կը յիշեցնէ որ աշխարհի մէջ անիրաւութիւն եւ անարդարութիւն կայ։ Աշխարհը անիրաւ է, եւ իբր այդպիսին, աշխարհ երբեմն կը զլանայ աշխատողին իրաւունքը տալ, մանաւանդ եթէ երբեք այդ աշխատողը Աստուծոյ զաւակն է, մաքուր խիղճով եւ առանց սուտի գործող մարդ է։ **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ**։ Ինչպէս Քրիստոս տէր կեցաւ իր աշակերտներուն իրաւունքին՝ ծովուն լուծեանը դիմաց, այնպէս ալ, ան տէր պիտի կենայ մեր իրաւունքին՝ աշխարհի անարդարութեան եւ անարդարութեան դիմաց, եթէ հնագանդիւնք իր խօսքին եւ նետենք մեր ուղկանները յարմար ատեն եւ յարմար տեղ։ (Շարունակելի)։

Մարտ 9

Հոն ուր կարիքաւոր կայ՝ հո՛ն է Յիսուս

«Առաւօտ կանուխ՝ Յիսուս կանգնած էր ջուրին եզերքը, սակայն աշակերտները չգիտցան թէ Յիսուսն է» (Յհ 21.4)։ «Առաւօտ կանուխ»։ Այս երկու բառերը ցոյց կու տան որ աշակերտները ամբողջ գիշերը եւ մինչեւ առաւօտ եղած են ծովուն ջուրերուն վրայ, առանց բան մը որսալու։ Երբ անոնք նաւելով կը մօտենային ծովեզերք՝ տեսան Յիսուսը կանգնած «ջուրին եզերքը, սակայն... չգիտցան թէ Յիսուսն է»։ Ե՞րբ Յիսուս եկաւ իր աշակերտներուն

մօտ: Այն ատեն՝ երբ անոնք ամեն բանէ աւելի իր կարիքը ունէին: Թե՛ իրենք անօթի էին, եւ թե՛ ունէին անօթի հարագատներ որոնք իրենց կը սպասէին, հաւանաբար նաեւ ունէին յաճախորդներ որ ձուկ գնելու կը սպասէին: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ կարիքը ունինք Յիսուսի՝ զինք անմիջապէս մեր կողքին պիտի տեսնենք: Հոն ուր աշխատող բայց արդիւնքի չհասնող մարդիկ կան՝ հո՛ն է Քրիստոս, իրենց կողքին: Հոն ուր անօթիներ ու կարիքաւորներ կան՝ հո՛ն է Փրկիչը, իրենց հետ եւ իրենց համար: (Շարունակելի):

Մարտ 10

Աշխատի՛նք՝ մեր հայեացքը սեւեռած Քրիստոսի որ յաղթականօրէն մեզի կը սպասէ

«Յիսուս կանգնած էր ջուրին եզերքը»: Հայրերէն մին խօսելով այս բառերուն մասին՝ կ'ըսէ. *«Քրիստոս անցաւ Գողգոթայի փոթորկալից ծովէն, արիւնի ծովէն, եւ աւարտեց իր գործը՝ իրագործելով մարդկութեան փրկութիւնը, բայց այժմ, ան կը կանգնի ծովուն եզերքը, անոր ափին, յաղթականօրէն եւ հպարտօրէն, սակայն իր աշակերտները տակաւին փոթորկալից ծովուն վրայ են, որովհետեւ կատարելիք գործ ունին, կը պայքարին եւ կ'աշխատին»:* **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելիներ, այնքան ատեն երբ փոթորկալից այս աշխարհին եւ այս մարմինին մէջ ենք, ընելի՛ք ունինք, տանելիք աշխատա՛նք ունինք, թափելիք ֆրտի՛նք ունինք: Պէ՛տք է ընենք այդ բոլորը անվա՛խօրէն եւ մնայո՛ւն կերպով: Պէ՛տք է ժրջանօրէն, յոյսով եւ հաւատով աշխատինք եթէ երբեք կ'ուզենք կեանքի ծովուն եզերքը հասնիլ եւ հոն Քրիստոսի հետ միասին յաղթականօրէն կանգնիլ: Հո՛ն է Քրիստոս, փոթորկալից կեանքի ափին, յաղթականօրէն մեզի կը սպասէ: (Շարունակելի):

Մարտ 11

Հեռացնենք մեզմէ այն կեղեւանքները որոնք թոյլ չեն տար որ տեսնենք Յիսուսը

Երբ աշակերտները ծովեզերք կը մօտենային տեսան Յիսուսը, *«սակայն... չգիտցան թէ Յիսուսն է»:* Ես կը հաւատամ որ Յիսուս գիտակցօրէն չէր որ փափաքեցաւ ինքզինք անհանաչելի դարձնել իր աշակերտներուն, այլ աշակերտները իրե՛նք էին որ չկրցան ֆանչնալ զինք, որովհետեւ տակաւին իրենց հոգեւոր եւ աստուածատես հայեացքները լիովին չէին մաքրած աշխարհի մշուշէն: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս աշակերտներուն, նոյնպէս ալ մեզի յաճախ կը հանդիպի եւ կը խօսի Քրիստոս մարդոց ընդմէջէն, բայց մենք անկարող կ'ըլլանք ֆանչնալու իր ներկայութիւնը մեր նմաններուն մէջ: Թե՛րեւս մեր աչքերուն մէջ կեղեւանքներ կան որոնք թոյլ չեն տար որ տեսնենք եւ ֆանչնանք Յիսուսը մեր շրջապատին մէջ: Այդ կեղեւանքները մեր

աչֆերէն պէտք է իյնան, ճիշդ ինչպէս «Սողոմոնի աչֆերէն... ինկան, եւ սկսաւ տեսնել» (Գրծ 9.18): (Շարունակելի):

Մարտ 12

Չուրանանք մեր սիրելիները երբ պաշտօնով բարձրանանք

«Յիսուս ըսաւ անոնց.– Տղա՛ք, ուտելի՛ք բան մը ունի՞ք: Ո՛չ,– պատասխանեցին անոնք» (Յե 21.5): Այս համարէն բաւական բան կը սորվինք: Առաջին բանը որ կը սորվինք, այն է՝ որ թէպէտ Քրիստոս հիմա արդէն յարութիւն առած է եւ մտած իր աստուածային փառքին մէջ, մարդկային իր սահմանափակութենէն անցած է իր աստուածային անսահմանափակութեան, եւ սակայն, կը շարունակէ ֆաղցրօրէն վերաբերիլ իր աշակերտներուն հետ, զանոնք կոչելով՝ «տղա՛ք», որուն Յունարէն բառը՝ Παιδια կրնայ թարգմանուիլ նաեւ «զաւակներ»: **Մեր սորվելիք Հոգեհոր ԴԱՍԸ:** Յիսուսէն սորվինք, որ երբ նորանոր հանգամանքներու արժանանալով բարձրանանք, երբ մեզի նոր պաշտօն մը տրուի, երբ դիրքի մը հասնինք, չհպարտանանք, չգոռոզանանք, եւ մեր նախկին սիրելիներն ու մօտիկ բարեկամները չանգիտանանք ու չուրանանք, եւ վերէն չնայինք անոնց, մենք որ նախապէս վարն էինք՝ իրենց հետ եւ իրենց շարքին: (Շարունակելի):

Մարտ 13

Խօսինք Տիրոջ մեր կարիքներուն մասին

«Տղա՛ք, ուտելի՛ք բան մը ունի՞ք»: Բնականօրէն Յիսուս ինքնիր անձին համար չէր որ ուտելիք կը խնդրէր, որովհետեւ արդէն յարութիւն առած էր եւ չէր կրնար նիւթական ուտելիքի կարիք ունենալ: Ան կ'ուզէր գիտնալ եթէ երբեք իր սիրասուն աշակերտները որոնք իր զաւակներն էին՝ բան մը ունէին ուտելու թէ ոչ: Անշուշտ Տէրը գիտէր որ բան մը չունէին, բայց կ'ուզէր ատկա իրենց բերնէն լսել: **Մեր սորվելիք Հոգեհոր ԴԱՍԸ:** Հոսկէ կը սորվինք երկու բան, առաջին, որ Յիսուս կարեկցութիւն կը ցուցաբերէ աղֆատին ու անօթիին նկատմամբ, եւ երկրորդ, որ աղֆատ դասակարգի մարդիկ պէտք է հաւատֆով իրենց դատը ներկայացնեն Յիսուսի, ճիշդ ինչպէս աշակերտները իրենց դատը ներկայացնելով՝ ըսին թէ ուտելու բան մը չունին: Սիրելիներ՛ր, մեր Փրկիչը հոգատար Աստուած է: Եթէ մենք իր զաւակներն ենք, պէտք է իրե՛ն պէս հոգատար եւ կարեկից ըլլանք աղֆատին, անօթիին ու տառապեալին հանդէպ: (Շարունակելի):

Մարտ 14

Երբ Տէրը մօտենայ մեր որպիսութիւնը հարցնելու՝ կոշտօրէն չվերաբերինք հետը

Երբ Յիսուս աշակերտներուն հարցուց եթէ երբեք ուտելիք բան մը ունին, անոնք կարն կտրուկ «ո՛չ» պատասխանեցին: Ուշագրաւ է որ աշակերտները չորդեգրեցին այն խօսելաոճը զոր Յիսուս ի՛նք որդեգրեց իրենց հանդէպ: Յիսուս քաղցրութեամբ զիրենք «տղաք» կամ «գաւակներ» կոչեց, իսկ իրենք, զինք տէր կամ բարեկամ կամ ընկեր չկոչեցին, այլ պարզապէս իրենց ուղղուած պատասխանին ամենէն կտրուկ պատասխանը տուին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Որքա՛ն յանախ մարդիկ Քրիստոսի ցուցաբերած քաղցր վերաբերմունքին փոխարէն, կոշտ վերաբերմունք կը ցուցաբերեն: Որքա՛ն յանախ Տէրը մեզ իր գաւակները կը կոչէ, իսկ մենք կը մերժենք զինք մեր Տէրը կոչել կամ ճանչնալ: Ան կը մօտենայ մեր որպիսութիւնը հարցնելու համար, նիշդ ինչպէս աշակերտներուն մօտեցաւ իրենց որպիսութիւնը հարցնելու համար, բայց մենք անտարբեր եւ անհոգ վերաբերմունք կը յայտնաբերենք իրեն հանդէպ: (Շարունակելի):

Մարտ 15

Խոստովանիմք որ բան մը չունինք որպէսզի Տէրը մեզի բան մը տայ

Աշակերտները հաստատելէ ետք որ ուտելիք բան մը չունին՝ ա՛յն ատեն միայն Տէրը օրհնեց զիրենք առատապէս, անոնց շնորհելով 153 մեծ ձուկեր: Կարելի է հոգեւոր հայեացքով մօտենալ այս կէտին: Եթէ երբեք աշակերտները նիւթական ուտելիք չկրցան ունենալ առանց Տիրոջ միջամտութեան, որքա՛ն աւելի դժուար էր իրենց համար հոգեւոր ուտելիք ունենալ, անով կշտանալու եւ ուրիշներն ալ կշտացնելու համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Պէտք է աշակերտներուն նման, խոստովանիմք Տէր Յիսուսի ներկայութեան, թէ ուտելիք բան մը չունինք, թէ չունինք անհրաժեշտ այն հոգեւոր հացը որով կրնանք յագենալ եւ յագեցնել հոգեւորապէս անօթիները: Երբ խոստովանիմք՝ ա՛յն ատեն միայն Տէրը մեր սիրտերը կեանքի Հացով լեցուն տապանակի պիտի վերածէ: Երբ խոստովանիմք որ Տիրոջ Խօսքին լեցունութիւնը չունինք, այն ատեն, Տէրը մեր հոգիները Աստուծոյ կենսատու Խօսքին մանանայով լեցուն սկիհի պիտի փոխակերպէ: (Շարունակելի):

Մարտ 16

Մարդիկը բերենք Յիսուսի աջ կողմը

«Ուղկանը նաւակին աջ կողմը ձգեցէք եւ պիտի գտնէք» (Յե 21.6): Ինչո՞ւ Յիսուս կը հրահանգէ աշակերտներուն ուղկանը նաւին աջ կողմը ձգել եւ ո՛չ թէ ձախ կողմը: Խորհրդանշական իմաստ մը կայ հոս: Գիտենք որ Աստուածաշունչին մէջ «աջ»ը կամ «աջ կողմ»ը յաջողութեան եւ յաղթանակի նշանակ է: Բայց միաժամանակ, աջը փրկուած մարդոց կողմը կը ցուցնէ: Յիշենք որ Յիսուս ոչխարները իր աջ կողմը պիտի կեցնէ (Մտ 25.33): Երբ

Քրիստոս կը հրահանգէ ուռկանը նաւակին աջ կողմը ձգել, խորքին մէջ անուղղակիօրէն պատուէր եւ կոչում տուած կ'ըլլայ իր աշակերտներուն՝ աշխատելու մարդիկը բերել եւ Քրիստոսի աջ կողմը կանգնեցնել, այլ խօսքով՝ աշխատելու մարդոց փրկութեան համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս առաքեալները, այնպէս նաեւ մենք, կոչումը ունինք, մարդիկը դժոխքի ու դատապարտութեան կրակէն ազատելով՝ զանոնք բերել եւ միացնել Տիրոջ աջ կողմը եղող փրկուածներու խումբին: (Շարունակելի):

Մարտ 17

Տիրոջ հնազանդիլը՝ յաջողութեան նամբան է

«Անոնք ուռկանը ձգեցին, եւ երբ ուզեցին ետ քաշել՝ ձուկերու շատութենէն չէին կրնար» (Յի 21.6): Յիսուս հրամայեց աշակերտներուն ուռկանը նաւակին աջ կողմը ձգել եւ անոնք անմիջապէս հնազանդեցան: Հետաքրքրական է աշակերտներուն հնազանդութիւնը, մանաւանդ որ անոնք չէին գիտեր թէ Յիսուսն էր իրենց հետ խօսողը: Իրենց հնազանդութեան արդիւնքը եղաւ այն՝ որ ուռկանը ա՛յնքան ձուկ լեցուեցաւ, որ չկրցան զայն նաւակին մէջ քաշել: Ասով, Քրիստոս սորվեցուց իր աշակերտներուն թէ իր խօսքին հնազանդիլը՝ կ'առաջնորդէ յաջողութեան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ոեւէ մարդ որ կը հնազանդի Քրիստոսի խօսքերուն՝ յաղթական դուրս պիտի գայ: Տիրոջ հնազանդիլը՝ մեզ պիտի առաջնորդէ առատ արդիւնք ձեռք գտնելու: Տէրը գիտէ թէ մեր կեանքի նաւակին ո՛ր կողմը պահուրտած ձուկեր, այսինքն՝ օրհնութիւններ կան: Կը բաւէ որ հնազանդիմք իրեն, եւ ահա մեր կեանքի նաւակը այդ օրհնութիւններով պիտի լեցուի:

Մարտ 18

Յիսուս կը փնտռէ գործի մարդիկ

«Մինչ Յիսուս Գալիլեայի լիճին եզերքը կը շրջէր, տեսաւ երկու եղբայրներ... Սիմոնը... եւ Անդրէասը, որոնք ուռկանը ջուրը կը նետէին ձուկ որսալու համար: Յիսուս ըսաւ անոնց.– Հետեւեցէ՛ք ինձի...» (Մտ 4.18): Գործի վրայ էին Պետրոսն ու Անդրէասը երբ Յիսուս կոչ ուղղեց անոնց իրեն հետեւելու: Գործի վրայ էին Յակոբոսն ու Յովհաննէսը երբ Յիսուս կանչեց զիրենք (Մտ 4.21-22): Գործի վրայ էր Մատթէոս երբ կանչուեցաւ (Մտ 9.9): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այս օրինակները ցոյց կու տան մեզի թէ Յիսուս գործի մարդիկ կը փնտռէ: Գործէն վախճող մարդը չի կրնար գործակից ըլլալ Աստուծոյ: Քրիստոս չընտրեց Մովսէսի աթոռին վրայ փառաւոր հազուստներով նստած Փարիսեցիներ, ո՛չ ալ ընտրեց աջ ու ձախ հրահանգներ արձակող օրէնքի ուսուցիչներ, այլ ընտրեց պա՛րզ մարդիկ, գործի՛ մարդիկ, քրտինքի՛ մարդիկ, ծովուն կատրած ալիքներուն դէմ մարտնչիլ գիտցո՛ղ մարդիկ:

Մարտ 19

Իսկական ազատութիւնը մեղք չգործելը չէ, այլ մեղքի ստրկութենէն ազատիլն է

«Եթէ Որդին ձեզ ազատէ, այն ատեն իրապէս ազատ պիտի ըլլա՛ք» (Յե 8.36): Իրական ազատութիւնը մեղքէն ազատիլն է, իսկ մեղքէն մի՛այն Քրիստոս կրնայ մեզ ազատել, որովհետեւ մի՛այն Քրիստոս մեռաւ մեր մեղքերուն համար: Հարկաւ «մեղքէն ազատիլ», չի նշանակեր մեղք գործելէ դադրիլ: Մեղքէն ազատիլ, կը նշանակէ մեղքի ստրկութենէն ազատիլ, մեղքի բռնութենէն ու բռնակալութենէն ազատագրուիլ, մեղքի ազդեցութիւններէն ու կապանքներէն ազատիլ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ ոչմարիտ ապաշխարութեամբ Աստուծոյ դարձած եւ Աստուծոյ Հոգիէն ծնած անձ մըն ես, մի՛ ակնկալեր բնաւ մեղք չգործել, որովհետեւ եթէ նման բան ակնկալես դուն՝ քիչ անձեղ, պիտի գայթակղիս երբ մեղք գործես: Միշտ յիշէ որ Յիսուս քեզ մեղքէն չէ որ հեռացուց, այլ վրադ դրուած մեղքին լուծն է որ խորտակեց: Ան Սատանան չոչնչացուց, այլ պարզապէս քեզ անոր թագաւորութենէն ազատագրեց:

Մարտ 20

Ո՞ւր է Յիսուս մեր կեանքերուն մէջ

«Ո՞ւր է Հրեաներու նորածին թագաւորը» (Մտ 2.2): Փրկիչը գտնել ուզող մարդու մը անկեղծ աղաղակն է ասիկա: Իր կորուսեալ վիճակին անդրադարձող եւ կորուստէ փրկուիլ ուզող մարդու մը աղերսանքն է ասիկա: Փրկիչին ներկայութիւնը փնտռող եւ Փրկիչին հանդիպիլ փափաքող մարդու մը պաղատանքն է ասիկա: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ամէն մարդ որ Յիսուսի հանդիպիլ եւ գայն պաշտել կ'ուզէ, պէտք է սորվի մոգերուն նման բացականչել. «Ո՞ւր է (մեր) նորածին թագաւորը»: Սիրելիներ, ո՞ւր է Թագաւորը՝ Աստուծոյ թագաւորութիւնը ժողովանքի փափաքողներու կեանքին մէջ: Ո՞ւր է Յիսուս մեր աղօթական ու հաւատքի կեանքին մէջ: Ո՞ւր է ան օտարին ու ծանօթին հետ մեր ունեցած վերաբերմունքին մէջ: Ո՞ւր է ան մեր գործելակերպին եւ խօսելակերպին մէջ: Ո՞ւր է ան մեր փափաքներուն մէջ: Ան մեր հիմնական փափաքն է, թէ՛ մեր հիմնական փափաքներէն մէկը: Ան մեր ամբողջ ուրախութի՞ւնն է, թէ՛ մեր ուրախութեան մէկ բաժինը միայն:

Մարտ 21

Յիսուսը գտնել ուզողը՝ պիտի վայելէ Աստուծոյ առաջնորդութիւնը

«Կրկին տեսան այն աստղը, որ արեւելքի մէջ տեսեր էին. եւ ահա աստղը առաջնորդեց զիրենք մինչեւ որ եկաւ ու կեցաւ այն վայրին վրայ ուր երեւիսան

կը գտնուէր» (Մտ 2.9-10): Աստղին առաջին երեւումը տեղի ունեցած էր արեւելքի մէջ (հաւանաբար Պարսկաստան, Եթովպիա, կամ Հայաստան), իսկ աստղին այս երկրորդ երեւումը՝ Բեթլեհէմի մէջ: Աստղին առաջին երեւումը մոգերուն նորածիլ հաւատքին հետեւանքն էր, իսկ աստղին երկրորդ երեւումը՝ իրենց հաստատուն հաւատքին հետեւանքն: Անոնք վայելեցին Աստուծոյ մնայուն առաջնորդութիւնը, որովհետեւ անհասանելի հաւատքով փնտոյցին նորածին մանուկ Յիսուսը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Անոնք որոնք հաւատքով կը փնտոյն Քրիստոսի ներկայութիւնը իրենց կեանքներուն մէջ՝ Քրիստոս իր խօսքով եւ իր Հոգիով պիտի առաջնորդէ զիրենք մինչեւ հոն՝ ուր ինքն է, որպէսզի տեսնեն իր փառքը (Յհ 17.24): Աստուած երբեք թոյլ պիտի չտայ որ հաւատքով զինք փնտոյնները անորոշութեան մշուշին մէջ խարխալեն:

Մարտ 22

Աղուէսները՝ Քրիստոսի հայեացքով

Քանի մը Փարիսեցիներ եկան Յիսուսի եւ ըսին. «Ել եւ գնա՛ այստեղէն, որովհետեւ Հերովդէս քեզ սպաննել կ'ուզէ»: Յիսուս պատասխանեց. «Քացէ՛ք եւ այդ աղուէսին ըսէ՛ք.– Ահաւասիկ չար ոգիներ կը հանեն՝ բժշկութիւններ կը կատարեն՝ այսօր ու վաղը եւ երրորդ օրն ալ գործս պիտի վերջացնեն» (Ղկ 13.31-32): Ինչո՞ւ Յիսուս Հերովդէսը կը կոչէ աղուէս: Եթէ երբեք յիշենք որ աղուէսը իր որսը ձեռք ձգելու համար ինքզինքն ծածկող կենդանին է, պարզ կը դառնայ թէ ինչո՞ւ Յիսուս Հերովդէսը կը կոչէ աղուէս: Որովհետեւ ան ծածուկ կերպով կը ծրագրէր սպաննել Յիսուսը, ճիշդ ինչպէս Փարիսեցիները իրենք նոյն ծրագիրը կը մշակէին ծածուկ կերպով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ոեւէ մարդ որ ծածուկ կերպով կ'աշխատի Յիսուսի հետեւորդները կործանել՝ Հերովդէսեան աղուէս մըն է Յիսուսի հայեացքով: Չմոռնանք որ Յիսուսի հետեւորդներուն եղած բարիք մը կամ չարիք մը՝ Յիսուս իրե՛ն եղած կը համարէ (Մտ 25.40): (Շարունակելի):

Մարտ 23

Զդադրեցնենք մեր առաքելութիւնը Հերովդէսեան սպառնալիքներուն դիմաց

Նախորդ բաժնին մէջ յիշուած երկխօսութիւնը Փարիսեցիներուն եւ Յիսուսի միջեւ ուրիշ կարեւոր նշմարտութիւն մը եւս կը պարզէ: Երբ Փարիսեցիները զգուշացուցին Յիսուսը Հերովդէսէն եւ պատուիրեցին անոր որ հեռանայ Երուսաղէմէն, Յիսուս մտիկ չըրաւ անոնց խօսքը եւ իր գործը չդադրեցուց: Յիսուսի առաքելութիւնը տակաւին չէր աւարտած, ճիշդ անոր համար կտրուկ ձեւով ըսաւ. «Գործս պիտի վերջացնեն» (Ղկ 13.32): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչ կեցուածք որ որդեգրեց Քրիստոս հալածանքին ու սպառնալիքին դիմաց՝ նոյն կեցուածքը պէտք է որդեգրենք

մենք՝ Քրիստոսի հաւատացեալներս: Այլ խօսքով, նեղութիւններ եւ սպառնալիքներ պատճառ պէտք չէ ըլլան որ մենք դադրեցնենք հաւատքի մեր գործը: Մեր շրջապատին մէջ վիտացող Հերովդէսները երկիւղ պէտք չէ պատճառեն մեզի, որովհետեւ մենք ամենագոր, ամենակարող եւ կեանքի բոլոր Հերովդէսները տապալած ու տապալող հզօր Փրկիչ՝ Տէր Քրիստոսի գաւակներն ենք:

Մարտ 24

Յարութիւն եւ դատաստան կայ մեր դիմաց, ուստի, չապրինք աշխարհին համար

Անմիտ մարդ, այս գիշեր իսկ հոգիդ ձեզմէ պիտի առնեն. որո՞ւն պիտի մնայ պատրաստածդ» (Ղկ 12.20): Յիսուս այս հաստատումով, կը յիշեցնէ աշխարհասէր մարդուն որ աշխարհը իրեն պիտի չմնայ: Որքան ալ բան պատրաստենք, դիզենք, հաւաքենք, այդ բոլորը պիտի խլուին մեր ձեռքէն՝ երբ մեր հոգին խլուի մեզմէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աշխարհին կապուելը՝ մեզ կը բաժնէ Աստուծմէ: Կրնանք հեռու մնալ աշխարհասիրութենէն, եթէ երբեք մեր մահուան վայրկեանը բերենք մեր չափին դիմաց: Կրնանք հեռու մնալ մեղքէն՝ եթէ յիշենք որ մեր դիմաց յարութիւն ու դատաստան կայ: Իսկ եթէ մոռնանք այս բոլորը՝ կրնանք ամէն տեսակ մեղքի մէջ իյնալ, ինչպէս Սուրբ Գրիգոր Նարեկացի կ'ըսէ. *«Եթէ մէկը... դատուելու վախ չունենայ՝ ե՞րբ կը դադրի մեղանչելէ: Եթէ յարութեան հաւատալով եւ դատաստանի յուսալով օրէ օր աւելի չարիք կը գործենք, ի՞նչ չարիք պիտի չգործէին՝ եթէ դատաստանի վախը չըլլար...»*:

Մարտ 25

Քրիստոնեային նպատակը բարի ըլլալը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ սուրբ ըլլալը

«Սուրբ եղէք, որովհետեւ ես սուրբ եմ» (Ա.Պտ 1.16): Ճիշդ է որ Աստուած կ'ուզէ որ մենք բարի եւ բարեբար ըլլանք, բայց ան աւելի՛ն կ'ուզէ: Ան կ'ուզէ որ միաժամանակ սո՛ւրբ եւ կատարեալ՝ ըլլանք (հմմտ Մտ 5.48): Շատ է թիւը բարի եւ գթասիրտ քրիստոնեաներու: Բայց ինչպէս ըսի, մեզմէ պահանջուածը սրբութիւնն է, կատարելութիւնն է: Տարբեր կրօններու մէջ եւս կան բարի ու գթասիրտ մարդիկ, բայց չկա՛ն եւ չե՛ն կրնար ըլլալ սուրբ մարդիկ, կատարեալ մարդիկ: Եւ ինչո՞ւ: Որովհետեւ առանց Քրիստոսի չկա՛յ սրբութիւն, չկա՛յ կատարելութիւն: Առանց ՍՈՒՐԲԻՆ ու ՍՐԲԱՑՆՈՂԻՆ՝ չկա՛յ սրբուի ու սրբանալ: Առանց ԿԱՏԱՐԵԱԼԻՆ ու ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՂԻՆ՝ չկա՛յ կատարելութիւն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոնեայ մարդուն կեանքին նպատակը բարի ըլլալը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ սուրբ ըլլալը: Թո՛յլ չտանք որ Սատանան խաբէ մեզ՝ մտածեցնել տալով մեզի որ կրնանք փրկուիլ մեր բարի ըլլալով, կամ բարիք գործելով: (Շարունակելի):

Մարտ 26

Ի՞նչը մեզ կը սրբացնէ եւ կատարեալ կը դարձնէ

Ի՞նչ բաներ մեզ սրբութեան եւ կատարելութեան կրնան առաջնորդել: Երեք բաներ.– 1) Կատարեալ եւ ամբողջական ինքնայանձնում Քրիստոսի: 2) Ամբողջական ինքնայանձնումէ ետք՝ ամբողջական եւ բացարձակ հնազանդութիւն Քրիստոսի կամֆին: 3) Բացարձակ վստահութիւն Աստուծոյ հանդէպ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Առաջին կէտը ամբողջովին Քրիստոսի յանձնելու մասին է: Շատեր կան որոնք իրենք զիրենք յանձնած են Քրիստոսի, բայց յանձնուելու, այլ խօսքով՝ իրենց անձը Քրիստոսի վստահելու իրենց արարքը՝ կատարեալ եւ ամբողջական չէ: Կատարելապէս Քրիստոսի յանձնուողն է որ կատարելութեան կը հասնի: Կիս-կատար ինքնայանձնումը մեզ կէս նամբուն կը թողու: Երկրորդ, Քրիստոսի կամֆին նկատմամբ բացարձակ հնազանդութիւն ցուցաբերելու համար, պէտք է մոռնանք մեր սեփական կամքը: Իսկ երրորդ, Աստուծոյ հանդէպ բացարձակ վստահութիւն տածել, յատկապէս ծանր փորձութեան պահերուն: (Շարունակելի):

Մարտ 27

Առանց տառապանքի՝ չկայ սրբութիւն

Առանձնակի աղօթքի պահերը որոնք Սուրբ Հոգիով կ'առաջնորդուին՝ մեզ կը դարձնեն սուրբ եւ կատարեալ: Դժուարին պահերու, ծանր փորձութիւններու եւ հալածանքի դիմաց համբերութիւն ու ժպիտ ցուցաբերելը՝ անկասկած որ մեզ կ'առաջնորդեն դէպի ՍՈՒՐԲԸ, դէպի սրբութիւն, դէպի ԿԱՏԱՐԵԱԼԸ, դէպի կատարելութիւն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոնեայ մարդը, Քրիստոսը սիրող մարդը, սուրբ կեանք ապրիլ ուզող մարդը, պէտք է գիտնայ եւ մի՛շտ պէտք է յիշէ, որ պատմութեան ընթացքին ո՛չ ոք սրբացած է կամ սուրբ անունը ստացած է առանց տառապանքի ու նեղութեան, առանց հալածանքի ու չարչարանքներու: Տառապանքն է որ մեզ կը սրբացնէ. բայց կը սրբացնէ միայն այն ատեն՝ երբ մնայուն համբերութեամբ եւ աստուածատուր քաջութեամբ կը դիմակալենք զանիկա: Ոչինչով կ'օգտուինք երբ չարչարուինք եւ տրտնջանք: Բայց երբ չարչարուինք ու մեր բերանը փառաբանութեամբ բանանք՝ այն ատեն է որ կը սրբանանք:

Մարտ 28

Աստուած է որ փրկութեան
նախաձեռնութիւնը կ'ընէ

«Մարդու Որդին եկաւ կորսուածը փնտռելու եւ փրկելու» (Ղկ 19.10): Ամբողջ Աստուածաշունչը ցոյց կու տայ որ Աստուած ի՛նքն է որ կը փնտռէ ու կը գտնէ մարդը եւ ո՛չ թէ մարդը կը փնտռէ ու կը գտնէ զԱստուած: Աստուած ի՛նքն էր որ գտաւ պահուրտած Ադամը: Աստուած ի՛նքն էր որ աստղի մը միջոցաւ գտաւ մոգերը հեռաւոր արեւելքին մէջ, եւ ի՛նքն էր որ առաջնորդեց գիրենի իր Որդիին ինչ: Քրիստոս ի՛նքն էր որ գնաց եւ փնտռեց կորսուած ոչխարը եւ գտաւ զայն ու իր ուսերուն վրայ դնելով տուն դարձուց (Ղկ 15.4-5): Ի՛նքն էր որ գտաւ գետին տապալած վիրաւոր մարդը եւ անոր վերքերուն վրայ ձեռք ու գինի դրաւ եւ զանոնք փաթեց (Ղկ 10.34) եւ այլն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Չմտածե՛նք եւ չկարծե՛նք որ փրկութիւնը մեր սեփական ճիգին ու փնտնողութիւն արդիւնքն է: Փրկութիւնը Աստուծոյ շնորհքին արդիւնքն է, Աստուծոյ պարգեւն է (Եփ 2.8): Փրկութեան նախաձեռնութիւնը միշտ Աստուած է որ կ'ընէ եւ ո՛չ թէ մենք:

Մարտ 29

Աշխարհ մեզի դէմ է, իսկ Աստուած՝ մեզի հետ

Երբ Մովսէս Եբրայեցի ժողովուրդին հետ միասին Մովաբի դաշտերը հասաւ եւ ուզեց Մովաբէն անցնիլ, Մովաբի թագաւորը ո՛չ միայն արգիլեց անոր անցքը, այլեւ դեսպաններ դրկեց Բաղաամին մօտ որպէսզի գայ եւ անիծէ Եբրայեցիները: Բաղաամ եկաւ բայց փոխանակ անիծելու՝ օրհնեց, քանի որ այդպէս թելադրուած էր իրեն Աստուծոյ կողմէ (Թւ 22-23, տե՛ս մանաւանդ 23.11-12): Նեհեմիա մարգարէն խօսելով այս դէպքին մասին, կ'եզրակացնէ ըսելով. «Բայց մեր Աստուածը անէծքը օրհնութեան փոխեց» (Նե 13.2): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, մնայուն կերպով յիշէ տուեալ նախադասութեան առաջին բառը՝ "բայց": Եթէ մենք Աստուծոյ փառքին համար աշխատող ենք՝ աշխարհասէր մարդիկ պիտի անիծեն մեզ՝ "բայց" Աստուած պիտի օրհնէ: Աշխարհ պիտի հալածէ մեզ՝ "բայց" Աստուած հալածուածներուս ապաստան պիտի ըլլայ: Աշխարհ պիտի անտեսէ մեզ՝ "բայց" Աստուծոյ աչքը սակայն միշտ բաց պիտի ըլլայ մեր վրայ: (Շարունակելի):

Մարտ 30

Աստուծոյ ձեռքին մէջ եղողը չի կրնար աշխարհի ձեռքին մէջ իյնալ

«Բայց մեր Աստուածը անէծքը օրհնութեան փոխեց»: Օրհնող Աստուծոյ մը զաւակները թող չվախնան անիծող մարդոցմէն, որովհետեւ Աստուած կարող է դժոխքի անիծաբեր փուշ ու տատասկէն՝ դրախտային բուրեան վարդենիներ յառաջ բերել: Յովսէփ իրեն չարիք ընող իր եղբայրներուն ըսաւ. «Թէպէտ դուք ինձի դէմ չարութիւն խորհեցաք, բայց Աստուած զայն աղէկի դարձնել խորհեցաւ» (Ծն 50.20): Նախորդ գլուխին մէջ յիշուած «բայց»-ին հո՛ս եւս կը հանդիպինք: Շատ բան կրնանք մոռնալ բայց այս «բայց»ը պէտք է

մոռնանք: Այս «բայց»ը չմոռնալ, կը նշանակէ վստահ ըլլալ որ Աստուած ցիւղատենին միջամտող Աստուած է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինքզինք Բարձրեալ Աստուծոյ ձեռքին յանձնողը թող չմտահոգուի որ կրնայ մարդոց ձեռքը իյնալ: Եթէ «պատերազմներու մէջ Հօրը» մեր կողմին է՝ չնահանջենք մեզի դէմ մղուած պատերազմներուն պատճառով:

Մարտ 31

Տէր Յիսուսի դիմաց արգելք հանդիսացող քարեր չկան

«Յանկարծ գորաւոր երկրաշարժ մը եղաւ, եւ Աստուծոյ հրեշտակը երկինքէն իջնելով՝ գործեց գերեզմանին մուտքին դրուած քարը եւ նստաւ անոր վրայ» (Մտ 28.2): Նկատի պէտք է առնել որ գերեզմանին մուտքէն քարի գլորումը տեղի ունեցաւ Քրիստոսի յարութենէն առաջ եւ ո՛չ թէ ետք: Այս իրողութիւնը մեզի կը ստրկեցնէ երկու բան.– 1) Քրիստոս պէտք չունէր քարի գլորումին որպէսզի կարենար դուրս գալ գերեզմանէն: Ան կրցաւ դուրս գալ փակուած գերեզմանէն, ցիւղ ինչպէս կրցաւ դուրս փակ սենեակէ մը ներս մտնել իր յարութենէն ետք (Յհ 20.19): 2) Մեկնիչ հայրերէն ոմանք փակ գերեզմանէն Քրիստոսի դուրս գալուն մէջ կը տեսնեն Քրիստոսի կուսական ծնունդը: Անոնք կ'ըսեն. *«Ինչպէս Քրիստոս գերեզմանէն դուրս եկաւ առանց գերեզմանին քարը գործելու, այնպէս ալ Ս. Կոյս Մարիամին արգանդէն դուրս եկաւ առանց անոր կուսութիւնը խախտելու»:* **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսի համար փակ դռներ չկան, մուտքերը փակող քարեր չկան:

Ապրիլ 1

Ո՛չ ոք եւ ոչինչ սիրենք Յիսուսէն աւելի

«Ով որ իր հայրն ու մայրը աւելի կը սիրէ քան զիս՝ արժանի չէ ինձի» (Մտ 10.37): Իր այս խօսքով, Քրիստոս հարկաւ պատուիրած չ'ըլլար մեզի անսիրալիք վերաբերմունք ցուցաբերել մեր հօր եւ մօր հանդէպ: Ինք որ պատուիրեց պատուել մեր հայրն ու մայրը, ինք որ թելադրեց սիրել մեր թշնամիները, անկարելի է որ մեզմէ պահանջէր չսիրել մեր ծնողները: Քրիստոսի ըսածը պարզապէս այն է՝ որ սիրե՛նք մեր հայրերն ու մայրերը, մեր տղաներն ու աղջիկները, բայց չսիրե՛նք զանոնք իրմէ աւելի, Աստուծմէ աւելի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Այսօր եթէ ընտանիքիդ անդամներէն մին, կամ ամենէն մօտիկ մէկ պարագադ, արգելք մըն է որ դուն հետեւիս Յիսուսի, եւ դուն քեզ դէմ յանդիման գտար ընտրութեան մը, ընտրել հարազատդ եւ ուրանալ Փրկի՞չդ, թէ՛ ընտրել Փրկիչդ եւ մոռնալ հարազատդ, ի՞նչ քայլ պիտի առնես, ի՞նչ պիտի ըլլայ ընտրութիւնդ: Հո՛ն է որ պիտի նշողուի եթէ երբեք արժանի ես Յիսուսին թէ ոչ: (Շարունակելի):

Ապրիլ 2

Նախադասենք մեր երկնաւոր Ծնողքը քան երկրաւոր ծնողքը

«Ով որ իր հայրն ու մայրը... , տղան կամ աղջիկը աւելի կը սիրէ քան զիս՝ արժանի չէ ինձի»։ Հոս յիշուած ընտանիքին անդամները կը ներկայացնեն աշխարհայինը, երկրաւորը, ժամանակաւորը։ Ուստի, Յիսուսի ըսել ուզածը այն է՝ թէ ով որ երկրայինը աւելի կը սիրէ քան երկնայինը, ով որ իր երկրաւոր ծնողքին աւելի կապուած է քան երկնաւոր Ծնողքին, ով որ կը նախադասէ աշխարհայինը քան աշխարհին Ստեղծիչը, այն անձը արժանի չէ փրկութեան, արժանի չէ երկինք մտնելու։ **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ**։ Սիրելի՛ բարեկամ, ո՞վ է քեզի համար ամենէն սիրելին։ Մա՞յրդ։ Վստահաբար։ Ինձի՛ համար ալ մայրս ամենէն սիրելի արարածն է։ Բայց եկուր յիշենք, որ ո՛չ քու մայրդ եւ ո՛չ իմ մայրս էր որ մեռաւ մեզի համար Գողգոթայի խաչին վրայ։ Եթէ իմ մայրս արգելիք ըլլայ որ ես հետեւիմ Յիսուսի՝ պիտի ուրանամ զինք, դո՛ւն ալ պէտք է փառութիւնը ունենաս նոյնը ընելու։ Բայց փա՛ռք՝ փառքի Աստուծոյն, որ հաւատքի ախոյեան մայր մը շնորհած է ինձի։

Ապրիլ 3

Գողգոթա բարձրանալէ առաջ, Զիթենեաց լեռ երթանք աղօթելու

«Յիսուս իր սովորութեան համաձայն ելաւ գնաց Զիթենեաց լեռ» (Ղկ 22.39)։ Յիսուս գիտէր թէ Գողգոթայի խաչը կը սպասէր իրեն։ Գիտէր թէ շատ ծանր փորձութիւն մը կը սպասէր իրեն. ա՛յնպիսի փորձութիւն մը՝ որմէ ծնունդ պիտի առնէր համայն մարդկութեան փրկութիւնը։ Նախքան Գողգոթա բարձրանալը սակայն՝ գնաց Զիթենեաց լեռ. գնաց առանձնանալու, գնաց աղօթելու, գնաց խոկալու, գնաց երկինքի միջամտութիւնը հայցելու, գնաց իր դատը Հայր Աստուծոյ ձեռքերուն մէջ դնելու։ **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ**։ Ամէն անգամ երբ մենք զմեզ գտնենք ծանր փորձութեան մը դէմ յանդիման, հետեւինք Յիսուսի ֆայլերուն եւ իրեն նման մենք եւս առանձնանանք, աղօթենք եւ աղօթքով մեր դատը յանձնենք Աստուծոյ եւ ինդրենք իր միջամտութիւնը։ Առանց աղօթքի դիմակալուած փորձութիւն մը՝ կը դառնայ կործանիչ, իսկ աղօթքով դիմակալուած փորձութիւն մը՝ օրհնութեան կը վերածուի։ (Շարունակելի)։

Ապրիլ 4

Փորձութեան մէջ իյնալը մեղք չէ, այլ՝ իյնալէ ետք դարձեալ ոտքի չելլելն է

«Աղօթեցէք որ փորձութեան մէջ չիյնաք» (Ղկ 22.40)։ Եթէ երբեք Յիսուսի կը սպասէր Գողգոթա եւ խաչ, ապա աշակերտներուն կը սպասէր սարսափ եւ ուրացում, ցրում եւ փախուստ։ Եւ Յիսուս գիտէր այս մէկը, եւ քիչդ ատոր

համար ալ պատուիրեց անոնց որ աղօթեն, որպէսզի փորձութեան մէջ չիյնան: Փորձութեան ենթարկուիլը մեղք չէ, այլ՝ փորձութեան մէջ իյնալը: Աշակերտները կրնային իրենց Տէրը ուրանալու եւ մոռնալու մեղքին մէջ իյնալ: Անոնք կրնային իրենց յոյսն ու հաւատքը ամբողջութեամբ կորսնցնել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Անհանգիստ չըլլանք երբ փորձութեան ենթարկուինք. յիշեմք որ Քրիստոս ինք եւս փորձութեան ենթարկուեցաւ, առանց սակայն իյնալու փորձութեան մէջ: Իսկական հաւատացեալը այն մարդը չէ որ փորձութեան չ'ենթարկուիր, այլ այն՝ որ փորձութեան կ'ենթարկուի եւ նոյնիսկ կ'իյնայ փորձութեան մէջ, եւ սակայն, վերստին կը կանգնի եւ յաղթականօրէն կը շարունակէ իր հաւատքի գնացքը: (Շարունակելի):

Ապրիլ 5

Առանձնանանք եւ աղօթենք մեղաւորներուն համար

«Իսկ ինք քարընկէց մը հեռացաւ անոնցմէ, ծունկի եկաւ եւ աղօթեց» (Ղկ 22.41): Ինչո՞ւ Յիսուս չաղօթեց իր աշակերտներուն ներկայութեան: Ոմանք կը կարծեն որ Յիսուս քարընկէց մը հեռացաւ եւ աղօթեց, որովհետեւ չէր ուզեր որ աշակերտները զինք տեսնէին արիւն-քրտինքի մէջ, իսկ ուրիշներ կը խորհին որ Յիսուս աշակերտներէն հեռացաւ, որովհետեւ չէր փափաքեր տառապանքի բաժակին հեռացումը խնդրել իր աշակերտներուն ներկայութեան: Ըստ իս, տրուած երկու պատճառներն ալ գիշտ չեն: Յիսուս «քարընկէց մը հեռացաւ անոնցմէ», որովհետեւ ան իբրեւ ներկայացուցիչը մեղաւոր մարդկութեան, չէր կրնար ուրիշ մարդոց հետ միասին այդ աղօթքը ընել: Ան պէտք էր առանձինը ներկայանար իր Հօրը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբեմն պատրաստ պէտք է ըլլանք առանձին կանգնելու Աստուծոյ առջեւ եւ Յիսուսի նման արիւնախառն արցունք եւ քրտինք հոսեցնելու մեղաւոր մարդկութեան փրկութեան համար: (Շարունակելի):

Ապրիլ 6

Մեր կեանքին նպատակը, մեր երկնաւոր Հօր կամքին կատարումը պէտք է ըլլայ

«Հա՛յր, եթէ ուզես՝ այս բաժակը հեռացո՛ւր ինձմէ. բայց ո՛չ թէ իմ կամքս, այլ քո կամքդ թող ըլլայ» (Ղկ 22.42): Յիսուսի այս աղօթքը տառապանքի բաժակը չխմելու աղօթք մը չէ, այլապէս ան ինքզինքին հակասած պիտի ըլլար, որովհետեւ առիթով մը ըսաւ. «Բայց հիմա հոգիս խոռված է. եւ ի՞նչ ըսեմ: Ըսե՞մ՝ "Հա՛յր, ազատէ՛ զիս այս ժամէն": Բայց տառապանքի այս ժամուն համար եկած եմ արդէն» (Յհ 12.27): Չերբակալութեան պահուն խօսքը ուղղելով Պետրոս առաքեալին՝ ըսաւ. «Սուրդ իր պատեանը դիր. տառապանքի բաժակը, որ Հայրս տուաւ ինձի, պիտի չխմե՞մ կը կարծես» (Յհ 18.10-11): Յիսուս «քո

կամֆդ թող ըլլայ» խօսքով, ցոյց տուաւ մեզի որ ինք մեր երկնաւոր Հօրը կամֆին կատարումն է որ կը հետապնդէ ամէն բանէ առաջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աղօթքի ընթացքին մէկդի թողունք մեր սեփական կամֆն ու փափաքը, եւ խնդրենք Աստուծմէ որ իր կամֆը կատարուի մեր կեանքերուն մէջ: (Շարունակելի):

Ապրիլ 7

Մեր աղօթքները աւարտենք ըսելով.
«Ո՛չ թէ իմ կամֆս, այլ քու կամֆդ թող ըլլայ»:

«Հա՛յր, եթէ ուզես՝ այս բաժակը հեռացո՛ւր ինձմէ. բայց ո՛չ թէ իմ կամֆս, այլ քու կամֆդ թող ըլլայ»: Յիսուս ինքզինքն ծանր փորձութեան մը դէմ յանդիման գտաւ, եւ թէպէտ խնդրեց փորձութեան այդ բաժակին հեռացումը իրմէ, եւ սակայն, իր աղօթքը աւարտեց ըսելով. *«Քու կամֆդ թող ըլլայ»:* **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս իր վերաբերմունքով սորվեցուց մեզի, առաջին, աղօթել երբ փորձութեան առջեւ կանգնած ենք, եւ երկրորդ, աղօթել եւ խնդրել Աստուծոյ կամֆին կատարումը: Ամէն բրիստոնեայ իր աղօթքը պէտք է աւարտէ ինչպէս Քրիստոս աւարտեց. *«Ո՛չ թէ իմ կամֆս, այլ քու կամֆդ թող ըլլայ»:* Մեր աղօթքները այսպէս աւարտելը կարեւոր է, որովհետեւ կրնանք աղօթել եւ խնդրել բան մը որ Աստուծոյ կամֆին հակառակ է: Եւ չմոռնանք, որ երբ աղօթքի ընթացքին Աստուծոյ կամֆին կատարումը կը խնդրենք, Աստուծոյ կամֆը մեր կամֆէն վեր դասած կ'ըլլանք եւ մեր կամֆը Աստուծոյ կամֆին ենթարկած կ'ըլլանք եւ նիշդ ա՛յդ է ընդունելի աղօթքը: (Շարունակելի):

Ապրիլ 8

Աստուած կրնայ տառապանքի բաժակը չհեռացնել
բայց անպայման մեզ կը գորացնէ անոր դիմաց

«Երկինքէն իրեն հրեշտակ մը երեւցաւ, որ գինք կը գորացնէր» (Ղկ 22.43): Եթէ երբեք մարդեղացեալ Աստուածորդին կարիքը ունեցաւ գորացուելու հրեշտակի մը կողմէ, որքա՛ն աւելի մենք՝ հողեղէններս, կարիքը ունինք հրեշտակներու օգնութեան եւ գորակցութեան փորձութեանց պահերուն: Աստուածաշունչը ցոյց կու տայ որ իւրաքանչիւր մարդ ունի իր պահապան ու պաշտպան հրեշտակը (Եբր 1.14): Ճիշդ է որ տառապանքի բաժակը չհեռացուեցաւ Քրիստոսէն, բայց տառապանքի բաժակը ըմպելու փառքիւն ու գորութիւն շնորհուեցաւ իրեն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս Աստուած չհեռացուց տառապանքի բաժակը իր Որդիէն, բայց գորացուց գայն հրեշտակի մը միջոցաւ, այնպէս ալ, կրնայ չհեռացնել տառապանքի բաժակը մեզմէ, բայց վստահ ըլլանք, որ իր սուրբ հրեշտակներուն միջոցաւ պիտի գորացնէ մեզ փորձութեանց դիմաց եւ յաղթական դարձնէ: (Շարունակելի):

Ապրիլ 9

Մեղքերը կը սրբուին արցունքով, ֆրտինքով եւ արիւնով

«Տագնապի մէջ ըլլալով՝ աւելի ջերմեռանդութեամբ կ'աղօթէր, եւ ֆրտինքը արիւնի կաթիլներու պէս ոլոռ-ոլոռ գետին կը հոսէր» (Ղկ 22.44): Քրիստոս իսպառնալիքով արդէն սկսած էր արիւնախառն ֆրտինք թափել մարդոց փրկութեան համար: Ահաւասիկ մեր ֆրտինքը Սրբողը՝ կը ֆրտնի մեզի համար: Արեան Վրէժխնդիրը՝ կ'արիւնի մեզի համար: Քրտինքը մեղքի արդիւնք է, իսկ արիւնը՝ անէծքի: Երբ Ադամ մեղանչեց, Աստուած անոր ըսաւ. «*Երեսիդ ֆրտինքովը ուտես քու հացդ*» (Ծն 3.19): Երբ Կայէն արիւն թափեց, անէծքի ենթարկուեցաւ (Ծն 4.11): Քրիստոս Ադամին եւ պատմութեան բոլոր Ադամներուն մեղքերը իր վրայ առաւ, եւ անոնց փոխարէն ֆրտնեցաւ. պատմութեան բոլոր Կայէններուն փոխարէն արիւնեցաւ: Յիսուս ֆրտնեցաւ, լացաւ եւ արիւնեցաւ որպէսզի ազատագրէր մարդիկը մեղքի ու անէծքի ստրկութենէն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հետեւինք մեր Տիրոջ ֆայլերուն, եւ արցունքով, ֆրտինքով եւ ի հարկին արիւնով, սրբենք մեր մեղքերը: (Շարունակելի):

Ապրիլ 10

Փորձութիւնը որքան զօրանայ՝ ա՛յնքան աւելի ջերմեռանդութեամբ պէտք է աղօթել

«Տագնապի մէջ ըլլալով՝ աւելի ջերմեռանդութեամբ կ'աղօթէր» (Ղկ 22.44): Ուշագրաւ է որ որքան փորձութեան պահը մօտենար՝ Քրիստոս ա՛յնքան աւելի ջերմեռանդութեամբ կ'աղօթէր: Աշխարհի փրկագործութեան ժամուան մերձեցումին հետ՝ կը կրկնապատկուէր մեր Տիրոջ տագնապն ու աղօթքի կրակը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ընդհանրապէս մարդիկ թեթեւ փորձութիւնները աղօթքով կը դիմակալեն, բայց երբ փորձութիւնները ծանրանան՝ անոնք նահանջ կ'արձանագրեն իրենց աղօթական կեանքին մէջ: Այդպէս չըրաւ մեր Տէրն ու Փրկիչը: Զօրաւոր փորձութիւնները պատճառ չեղան որ Յիսուս հրաժարէր աղօթքէն: Ասկէ առաջ շատ աղօթած էր Յիսուս, բայց ասիկա առաջին անգամն է որ արիւնով, ֆրտինքով ու արցունքով կ'աղօթէր (հմտ Նբր 5.7), եւ ինչո՞ւ, որովհետեւ ծանր էր փորձութիւնը: Նո՛յնը պէտք է ընէ Քրիստոսի իւրաքանչիւր հետեւորդ: Որքան ծանր ըլլայ փորձութիւնը՝ ա՛յնքան աւելի ջերմեռանդութեամբ պէտք է աղօթել: (Շարունակելի):

Ապրիլ 11

Զֆնանանք երբ մեր Տէրը տագնապի մէջ է

*«Աղօթքն ելլելով՝ Յիսուս աշակերտներուն մօտ եկաւ եւ զանոնք իրենց տրտմութենէն յոգնած, քնացած գտաւ» (Ղկ 22.45): Պետրոս առաքեալ եւ միւս աշակերտները խոստացած էին իրենց կեանքը տալ Տիրոջ համար, բայց հիմա, երբ Տէրը կը տագնապէր, կը քրտնէր եւ կ'արտասուէր մեր գործած մեղքերուն պատճառով, անոնք կը քնանային: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այսօր, աշխարհի մէջ, մեր անմիջական շրջապատին մէջ, որքա՛ն որքան Քրիստոսի հետեւորդներ կան, որոնք անհոգ կը գտնուին մեղաւոր ու կորսուած մարդոց հանդէպ, երբ անդին մեր Տէրը, երկինքի մէջ կը տագնապի, կը չարչարուի եւ արցունք կը թափէ անոնց համար: Քրիստոս կ'ուզէ որ իր հետեւորդները իրեն հետ միասին արթուն մնան եւ աղօթեն կորսուած հոգիներու փրկութեան համար: Քրիստոս մեղաւորներուն համար տագնապող հաւատացեալներ կը փնտռէ: Ճիշդ չէ որ մենք հանգիստի ու բուռի մէջ ըլլանք, երբ անդին մեր Տէրը տագնապի ու ցաւի մէջ է: (Շարունակելի):*

Ապրիլ 12

Զղայրիմ աղօթել Գեթսեմանացած այս աշխարհին մէջ

«Ելէ՛ք եւ աղօթեցէ՛ք, որ փորձութեան մէջ չիջնաք» (Ղկ 22.46): Գեթսեմանիի պարտէզին մէջ էր Յիսուս երբ այս պատուէրը տուաւ իր աշակերտներուն: Սատանան կը պատրաստուէր Յուդային միջոցաւ գալու Քրիստոսի եւ մատնելու զինք: Աշակերտները չէին անդրադառնար թէ որքան ծանր փորձութեան մը դէմ յանդիման պիտի կանգնէին: Իրենց ընկերն ու գործակիցը պիտի ըլլար մատնիչը իրենց Վարդապետին, եւ ատիկա պիտի պատահէր իրենց աչքին դիմաց: Ի՞նչ պիտի ըլլար իրենց կեցուածքը: Փորձիչը լուրջ էր եւ փորձութիւնը՝ իրական, աշակերտները սակայն տագնապի մէջ չեն երեւիր: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այս աշխարհը Գեթսեմանի մըն է որուն մէջ կ'ապրինք հաւատացեալներս: Մեզի հետ եւ մեր կողքին կ'ապրին նաեւ դաւաճան Յուդաներ, որոնք կրնան մեզի մօտիկ եւ մեր խումբին մաս կազմող մարդիկ ըլլալ: Պետք է յարատեւօրէն աղօթող մարդիկ ըլլանք, որպէսզի երբ դաւաճանուինք մեզի մօտիկ եղող մարդոցմէն՝ չընկնուինք:

Ապրիլ 13

Ունի՞ս Յիսուսի մեծ լոյսը կեանքիդ մէջ

«Այն ժողովուրդը որ խաւարի մէջ կ'ապրէր, մեծ լոյս մը տեսաւ...» (Մտ 4.16): Մատթէոս Աւետարանիչ մէջբերելով Նսայի մարգարէին այս խօսքը, կ'ուզէ ցոյց տալ մեզի թէ Յիսուս ծնաւ որպէսզի դառնար լոյսը աշխարհին: Յիսուսի ծնունդը երկնային լոյսին ծնո՛ւնդ էր երկրի վրայ: Յիսուսի ծնունդը աստուածային լոյսին մարդեղացո՛ւմն էր մարդկութեան կեանքին մէջ: Մարգարէն այդ լոյսը կը կոչէ մե՛ծ լոյս: Այդ լոյսը կը կոչուի «մեծ լոյս», որովհետեւ ոչմարի՛տ լոյսն է, մարդկութիւնը մեղքի խաւարէն ազատագրող

լոյսն է: Մե՛ծ էր Քրիստոսով յայտնուած լոյսը, որովհետեւ դարձաւ փրկութիւնն ու կեանքը աշխարհին: Մե՛ծ էր, որովհետեւ թափանցեց մարդուն ամբողջ էութիւնը եւ ջերմացուց գայն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք ունի՞մք այդ մեծ լոյսը մեր սրտին մէջ: Քրիստոսի լո՞յսն է որ մեզ կ'առաջնորդէ մեր առօրեային ընդմէջէն՝ դէպի յաւիտեանականութիւն: Առանց այդ մեծ լոյսին՝ չենք կրնար մեծնալ: Առանց այդ յաւերժ լոյսին՝ յաւերժ իսաւարին բաժինը պիտի դառնանք:

Ապրիլ 14

Մի՛ մտածեք մաքրուիլ հուսկ ապա Քրիստոսի գալ

Կը պատմուի թէ գծագրիչ մը ուզեց գծել նկար մը որ պատկերացներ անառակ որդին: Օր մը երբ Հոռոմի փողոցներէն մէկէն կ'անցներ, տեսաւ մուրացկան մը, աղտոտութենէն սեւցած, ցնցոտիներ հագած, նստած էր մայթին մէկ անկիւնը եւ կը մուրար: Գծագրիչը խնդրեց մուրացկանէն որ յաջորդ օր իր արուեստանոցը գայ որպէսզի զինք գծէր եւ խոստացաւ դրամ տալ իրեն եթէ գայ: Յաջորդ օր, մուրացկանը մտածելով որ զինք պիտի գծեն, ինքզինք լաւ մը մաքրեց եւ գծագրիչին արուեստանոցը ներկայացաւ: Երբ գծագրիչը տեսաւ զինք մաքրուած, սանտրուած, կոկիկ հագուած եւ ածիւուած, անոր ըսաւ. *«Օ՛հ, ո՛չ: Այլեւս դուն իմ նպատակիս չես կրնար ծառայել: Ես ինչ կ'ուզէի այնպէս ինչպէս որ էիր»:* **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, երբ կոչ կ'ուղղուի ինչի՞նչ Քրիստոսի գալու, մի՛ խորհիր թէ նախ պէտք է մաքրուիս եւ անկէ ետք միայն գաս Քրիստոսի: Եթէ կարող ես մաքրուիլ Քրիստոսի գալէ առաջ՝ արդէն պէտք չունիս Քրիստոսի գալու: (Շարունակելի):

Ապրիլ 15

Գանձ Քրիստոսի այնպէս ինչպէս որ ենք

Աստուած կ'ուզէ որ մենք իրեն գանձ այնպէս ինչպէս որ ենք, մեր բոլոր մեղքերով եւ մեր բոլոր սկարութիւններով: Զփորձենք սրբուիլ եւ յետո՛յ Սրբողին մօտենալ եւ խնդրել անկէ որ սրբէ մեզ: Ինչպէս հիւանդը չի փորձեր ինքզինք առողջացնել ապա՛ բժիշկի երթալ, այնպէս ալ մենք, պէտք չէ փորձենք մաքրուիլ մեղքի տիղմէն եւ անկէ ետք Յիսուսի գալ՝ մեղքերու ֆաւութեան համար: Յիշեցէ՛ք տանարին մէկ անկիւնը կեցած աղօթող մաքսաւորին օրինակը: Ան Աստուծոյ եկաւ այնպէս ինչպէս որ էր՝ իր բոլոր մեղքերով, եւ աղաչեց Աստուծոյ որ ներէ իր մեղքերը եւ Աստուած ներեց (Ղկ 18.13-14): Պոռնիկ կիներ ի՛նք եւս Քրիստոսի եկաւ այնպէս ինչպէս որ էր եւ Քրիստոս ներեց իրեն (Ղկ 7.37-38, 48): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Կը բաւէ որ գանձ Քրիստոսի խոնարհաբար եւ խոստովանիմք մեր մեղաւոր ըլլալը, մեր մահապատիժի արժանի ըլլալը, ինչպէս ըրաւ Քրիստոսի խաչակից եղող

աշակողմեան աւագակը (Ղկ 23.41), եւ ահա Քրիստոս պիտի քաւէ մեզ եւ ազատ
յայտարարէ:

Ապրիլ 16

Քրիստոս իր բերնով խոստացածը՝ իր ձեռքով կատարող Աստուած է

Իւղաբեր կիները «Շաբաթ օրը հանգիստ ըրին, ինչպէս որ Օրէնքը կը
պատուիրէ» (Ղկ 23.56): «*Կիրակի առաւօտ շատ կանուխ... գերեզման եկան...
եւ գերեզմանին մուտքը փակող քարը գործուած գտնելով՝ ներս մտան բայց Տէր
Յիսուսի մարմինը հոն չգտան: Մինչ պատահածին վրայ զարմանքէն ապշած
էին, ահա երկու յուսազգեստ մարդիկ իրենց բով կանգնեցան... եւ... ըսին
իրենց.– Ինչո՞ւ ողջը մեռելներուն մէջ կը փնտոէք: Հոս չէ՛ ան. յարութիւն
առաւ» (Ղկ 24.5-6): Մեր Աստուածը՝ Քրիստոս, խոստացաւ մեռելներէն
յարութիւն առնել իր մահուան երրորդ օրը, եւ ահա իր խոստումը կը կատարէ
յաղթականօրէն դո՛ւրս գալով երկրի ընդերքէն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ
ԴԱՍԸ:** Եթէ Քրիստոս խոստացաւ յարութիւն առնել եւ առաւ, ասկա առիթ ու
պատճառ է որ մենք ամբօրէն կառչինք իր տուած բոլոր խոստումներուն, եւ
հաւատով սպասենք ու հետապնդենք անոնց կատարումը մեր կեանքին մէջ:
(Շարունակելի):*

Ապրիլ 17

Քրիստոսի յարութեամբ դարձած եւ «Կիրակիի» գաւակ

Քրիստոս Կիրակի օր առաւօտ կանուխ յարութիւն առաւ. իւղաբեր կիները
իրենք եւս Կիրակի առաւօտ կանուխ գերեզման եկան: Եկան յաւիտենապէս
ԿԵՆԴԱՆԻՆ գերեզմանին մէջ փնտոելու, եւ ահա ԿԵՆԴԱՆԻՆ մէկ դեսպանը
անոնց երեւցաւ եւ ըսաւ. «*Ինչո՞ւ ողջը մեռելներուն մէջ կը փնտոէք: Հոս չէ՛ ան.
յարութիւն առաւ*»: Քրիստոսի յարութեամբ դադրեցաւ հին Շաբաթը եւ սկսաւ
նոր Շաբաթը՝ Կիրակին, դադրեցաւ Հին Ուխտը եւ սկիզբ առաւ Նոր Ուխտը,
դադրեցաւ Հին Իսրայէլը եւ կեանքի կոչուեցաւ Նո՛ր Իսրայէլը՝ մենք, վերջ
դրուեցաւ հին ստեղծագործութեան եւ սկիզբը դրուեցաւ նո՛ր
ստեղծագործութեան, նո՛ր մարդկութեան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ
ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, Քրիստոսի յարութեամբ դարձած եւս Աստուծոյ նո՛ր
ստեղծագործութիւնը, դարձած եւս Կիրակիի գաւակ, այսինքն՝ յարութեան ու
յաղթանակի գաւակ, դարձած եւս Նոր Ուխտի որդի, այսինքն՝ հաշտութեան
որդի, հաշտուած որդի, Աստուծոյ որդի:

Ապրիլ 18

Երբ Յիսուսի հետեւորդները բով-բովի գան

պէտք է խօսին իրարու հետ Յիսուսի մասին

«Աշակերտներէն երկուքը եմմաուս անունով գիւղ մը կ'երթային...: Անոնք իրարու հետ կը խօսէին պատահած բոլոր անցուդարձերուն մասին: Մինչ իրարու հետ կը խօսակցէին...: Յիսուս անձամբ մօտեցաւ անոնց եւ սկսաւ մ'հասին երթալ» (Ղկ 24.13-15): Յիսուսի աշակերտներէն երկուքը, դէպի եմմաուս իրենց քամբուն ընթացին, սկսան իրարու հետ Յիսուսի կատարածին եւ պատահածին մասին խօսիլ, եւ ահա յանկարծ Յիսուս ինք անձամբ անոնց մօտեցաւ եւ սկսաւ անոնց հետ քալել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Երկու բան կը սորվինք տուեալ համարներէն: Առաջին, երբ Յիսուսի հետեւորդները բով-բովի գան՝ պէտք է Յիսուսի կատարածին եւ անոր անսահման սիրոյն մասին խօսին: Երկրորդ, երբ կը խօսինք Յիսուսի մասին, մանաւանդ եթէ երբեք մեր խօսակցութիւնը Յիսուսի հանդէպ սիրոյ արտայայտութիւն է՝ Յիսուս կը մօտենայ մեզի, կ'ընկերակցի եւ կ'ուղեկցի մեզի, նիշդ ինչպէս ըրաւ յիշեալ երկու աշակերտներուն: (Շարունակելի):

Ապրիլ 19

Ո՞ւր է Յիսուս մեր աօրեայ խօսակցութիւններուն մէջ

Ճիշդ հասկնանք նախորդ գլուխին մէջ ըսուածը: Ես չեմ ըսեր թէ Յիսուսի հետեւորդները, կամ ըսեմք, գԱստուած սիրողները, ամէն անգամ որ բով-բովի գան՝ Յիսուսէն զատ ուրիշ բանի մասին պէտք չէ խօսին: Մարդ արարածը իր բնական աօրեայ խօսակցութիւնները միշտ ալ պիտի ունենայ, բայց մեզ զարմացնողը այն է՝ որ երբեմն կը հանդիպինք իրենք գիրենք քրիստոնեայ կոչող մարդոց, որոնք կրնան ժամեր ու ժամեր իրարու հետ խօսակցիլ աշխարհային նիւթերու մասին եւ նուազագոյն ակնարկութիւն չընել Քրիստոսի մասին: Շատ հանդիպած ենք երկա՛ր ժամեր եւ առանց ձանձրանալու video դիտող քրիստոնեաներու, որոնց երբ կը խօսինք Յիսուսի մասին, առաջին բանը գոր հինգ վայրկեանէն կ'ընեն՝ յօրանջելն է, երկրորդ բանը՝ աչքերուն թեթեւ մը կարմրիլը, իսկ երրորդ բանը՝ աչքերուն կոպերուն կամացուկ մը գոցուիլը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ կը սիրենք Յիսուսը՝ ո՞ւր է ան մեր աօրեայ խօսակցութիւններուն մէջ: (Շարունակելի):

Ապրիլ 20

Վատահաբար կը խօսինք Յիսուսի մասին, բայց կը քանչնա՞նք Յիսուսը

«Անոնց աչքերը այնպէս մը ծածկուած էին, որ չէին նանչնար զայն» (Ղկ 24.16): Ահաւասիկ Յիսուսի երկու աշակերտներ, որոնք թէպէտ կը խօսէին Յիսուսի մասին, եւ թէպէտ Յիսուս մօտեցաւ իրենց եւ սկսաւ իրենց հետ քալել, եւ սակայն, անոնք չզգացին անոր ներկայութիւնը եւ չնանչցան զայն: **ՄԵՐ**

ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ: Զգո՛յ՛ջ ըլլանք մեր անձերուն: Զըլլա՛յ որ մենք եւս անոնց նման կը խօսինք Յիսուսի մասին եւ սակայն չենք գգար անոր ներկայութիւնը: Զըլլա՛յ որ Յիսուս մեզի կը մօտենայ եւ կ'ընկերակցի մեզի, ինչպէս անոնց մօտեցաւ եւ ընկերակցեցաւ, բայց չենք ճանչնար զինք: Որքա՛ն ցաւալի է տեսնել այնպիսի մարդիկ որոնք կը խօսին Յիսուսի մասին եւ Յիսուսի անունով, եւ սակայն, չե՛ն ճանչնար Յիսուսը եւ չունին անոր ներկայութիւնը իրենց կեանքերուն մէջ: Աշխատինք մեր բերնին մէջ գտնուող Յիսուսը տանիլ մեր սիրտերուն մէջ: (Շարունակելի):

Ապրիլ 21

Տրտմեցուցիչ է Քրիստոսի ներկայութիւնը չունենալ

«Ի՞նչ բանի մասին կը խօսիք ու կը վիճիք քայծ ատեն. եւ տրտմած էք» (Ղկ 24.17): Մեր ուշադրութիւնը կեդրոնացնենք վերջին երեք բառերուն վրայ՝ «եւ տրտմած էք»: Ինչո՞ւ տրտմած էին աշակերտները: Տրտմած էին, որովհետեւ Յիսուս «առնուած» կամ «հեռացուած» էր իրենցմէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Կեանք մը որուն մէջ չկա՛յ Յիսուս՝ այդ կեանքը տրտում է: Կեանք մը զոր Յիսուս ինք չի լեցներ՝ այդ կեանքը դատարկ է: Աշակերտները տրտմեցան երբ Յիսուս «առնուեցաւ» իրենցմէ. մենք ալ կը տրտմի՞նք երբ զգանք որ Յիսուս բացակայ է մեր կեանքին մէջ: Սուրբ կոյս Մարիամը տրտմեցաւ եւ տակնուվրայ եղաւ երբ կորսնցուց Յիսուսը (Ղկ 2.48). մենք ալ կը նեղուի՞նք ու տակնուվրայ կ'ըլլա՞նք երբ զգանք կամ անդրադատնանք թէ կորսնցուցած ենք Յիսուսը, թէ Յիսուս մեզի հետ չէ, թէ Յիսուս մեր կողքին չէ: Յիսուսի ներկայութիւնը ուրախարար ներկայութիւն է. այդ ներկայութիւնը չունեցողը՝ զրկուած կ'ըլլայ այդ ուրախութենէն:

Ապրիլ 22

Վաշթի թագուհին՝ օրինակ անկեալ ֆերովբէին՝ Արուսեակին

Աստուծոս թագաւորը կոչունք մը ըրաւ եւ հրամայեց որ Վաշթի թագուհին իր արքայական թագով իրեն ներկայանայ, որպէսզի բոլոր ներկաները տեսնեն անոր գեղեցկութիւնը: Թագուհին որ ինքն ալ իր կարգին կոչունք մը պատրաստած էր պալատին մէջ կիներուն համար, մերժեց հնազանդիլ թագաւորին հրահանգին: Թագաւորը բարկացաւ եւ իր իմաստուն մարդոց հարցուց թէ ի՞նչ պէտք էր ընէր: Անոնք թելադրեցին թագաւորին որ իսկոյն տիկնութենէն ազատ արձակէ թագուհին եւ անոր փոխարէն իր *«աչֆին հանոյ երեւցած աղջիկը Վաշթիին տեղ թագուհի ըլլայ»* (Եսթ 2.4): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Վաշթի թագուհին կը խորհրդանշէ գոռոզ Արուսեակը՝ անկեալ ֆերովբէն, որ փոխանակ Աստուծոյ պատրաստած կոչումին մասնակցելու, փորձեց ինք անձնապէս կոչունք մը պատրաստել եւ

ինքզինք Աստուած յայտարարել, Աստուած սակայն զինք իսկոյն հեռացուց իր թագաւորավայել հանգամանքէն: (Շարունակելի):

Ապրիլ 23

Աստուած կարող է ստրուկը թագաւոր ընել եւ թագաւորը՝ ստրուկ

Վաշթի թագուհին իր գոռոզութեան պատճառով հեռացուեցաւ իր թագուհիի հանգամանքէն եւ իր փոխարէն Նաթերը ընտրուեցաւ իբրեւ թագուհի: Ո՞վ էր Նաթեր: Նաթեր Բաբելոնի Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին օրով Նրուսադէմէն գերի բերուած կոյս մըն էր: Նախորդ օրուայ խորհրդածութեան մէջ ըսինք որ Վաշթին կը խորհրդանշէ գոռոզ Արուսեակը՝ անկեալ ֆերովբէն. գալով Նաթերին, ան կը խորհրդանշէ մեղքի ստրուկը դարձած մարդկութիւնը: Հետաքրքրական չէ՞ որ Վաշթի թագուհին կը դատապարտուի հեռացուելու տիկնութենէն եւ դառնալու ստրուկ, իսկ ստրուկ Նաթերը՝ կը բարձրացուի թագուհիի հանգամանքին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս Աստուծոս թագաւորը իրմէ հեռացուց գոռոզ Վաշթին եւ անոր տեղ ընտրեց ստրուկ Նաթերը, այնպէս ալ, Աստուած իրմէ հեռացուց գոռոզ Արուսեակը եւ անոր տեղ մեղքի ստրուկը դարձած մարդկութիւնը ընտրեց, զանոնք բարձրացնելով թագաւորական պատիւի: (Շարունակելի):

Ապրիլ 24

Մաքրեմք մենք զմեզ Սուրբ Հոգիին իւղով, որպէսզի Աստուած ցանկայ մեր գեղեցկութեան

Պարսկական տիրապետութեան ժամանակ ընդունուած սովորութիւն էր, որ երբ թագաւորը նոր թագուհի մը պիտի ընտրէր, թագուհին պէտք էր 12 ամիս շարունակ ինքզինք մաքրէր «զմուսի իւղով», «անուշահոտ խունկերով» եւ այլ բաներով, եւ անկէ ետք միայն բերուէր թագաւորին ներկայութեան (տե՛ս Նաթ 2.12): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Դիւրին է այս նշմարտութիւնը հասկնալ հոգեւոր իմաստով մը: Ինչպէս կոյսերը իրենք զիրենք յատուկ իւղերով եւ անուշահոտ խունկերով կը մաքրէին եւ յետո՛յ միայն կը մօտեցուէին թագաւորին, այնպէս ալ մենք, պէտք է մենք զմեզ մաքրենք եւ պատրաստենք Սուրբ Հոգիին իւղով, Աստուծոյ խօսքին խունկով, աղօթքով եւ խոկումով, անկէ ե՛տք միայն մօտենալու համար Աստուծոյ: Որքան օծուինք Սուրբ Հոգիին իւղով՝ ա՛յնքան աւելի հոգեւորապէս կը գեղեցկանանք, եւ ուստի, ա՛յնքան աւելի սիրելի կը դառնանք մեր երկնաւոր Հօր, եւ ա՛յնքան աւելի ան կը ցանկայ մեր գեղեցկութեան (հմմտ Սղ 45.11): (Շարունակելի):

Ապրիլ 25

Արտաքինով չենք կրնար խաբել զԱստուած

Նախորդ բաժնին մէջ ըսինք, որ երբ թագաւորը նոր թագուհի մը պիտի ընտրէր, թագուհին պէտք էր 12 ամիս շարունակ ինքզինք մաքրէր գմուռսի իւղով, անուշահոտ խունկերով եւ այլ բաներով եւ անկէ ետք միայն բերուէր թագաւորին ներկայութեան: Այս գործողութեան առընթեր, յիշեմք նաեւ որ ուրիշ սովորութիւն մը եւս կար: Կոյսը թագաւորին ներկայացուելէ առաջ, յատուկ սենեակ մը կը տարուէր որ ոսկեղէն եւ արծաթեղէն զարդարանքներով լեցուն կ'ըլլար, անոնցմով ինքզինք առաւել եւս հրապուրիչ եւ գեղեցիկ դարձնելու համար: Երբ Եսթեր Ասուերոս թագաւորին պիտի տարուէր, չուզեց իր վրայ ոսկեղէն կամ արծաթեղէն ունէլ զարդ առնել: Թագաւորը ամենէն շատ գայն սիրեց եւ թագուհի ընտրեց (հմմտ Եսթ 2.15-17): **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ կ'ուզեմք հանելի ըլլալ Աստուծոյ եւ տեղ ունենալ անոր արքայութեան մէջ, պէտք է մենք մեզ պահեմք կարելի եղածին չափ պարզ, հեռու ամէն տեսակ խաբուսիկ հաւատալիքներէ եւ համոզումներէ: (Շարունակելի):

Ապրիլ 26

Մա'հ պիտի ըլլայ բաժինը այն անձին՝ որ մեռած հաւատքով կը մօտենայ ԱՆՄԱՀԻՆ

Եսթերին թագուհի ըլլալէ քիչ ժամանակ ետք, թագաւորին նշանաւոր գորավարը՝ Համան, ծրագրեց հրեաները ջարդել: Ան խոստացաւ թագաւորին գանձէն արծաթ տալ բոլոր անոնց որոնք պիտի սպաննեն հրեաները: Մուրթէլ անունով հրեայ մը (Եսթերի հօրեղբոր տղան) երբ իմացաւ այս մասին, իսկոյն Եսթերին յայտնեց եղելութիւնը եւ խնդրեց իրմէ որ խօսի թագաւորին որպէսզի խափանէ Համանի ծրագիրը: Եսթեր տատամսեցաւ առարկելով որ ըստ օրէնքին ունէլ մարդ եթէ համարձակէր թագաւորին ներքին գաւիթը մտնել առանց թագաւորին կողմէ կանչուած ըլլալու՝ մահուան կը դատապարտուէր (Եսթ 4.11): **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ երբեք առանց հրամանի Ասուերոս թագաւորին ներքին գաւիթը մտնող մարդը մահուան կը դատապարտուէր, որքա՞ն անելի խիստ պիտի ըլլայ պատիժը այն մարդուն՝ որ առանց հաւատքի կը մօտենայ Աստուծոյ գաւիթը՝ եկեղեցւոյ սուրբ սեղանին, եւ կը հաղորդուի ամենակալ Տիրոջ մարմինով եւ արիւնով: (Շարունակելի):

Ապրիլ 27

Մարդիկը սպաննել ուզող Համանները շատ են, Դուն պատրա՞ստ ես մարդիկը ազատագրող Եսթեր մը ըլլալու

«Ո՞վ գիտէ, թերեւս դուն այսպիսի ատենուան մը համար թագուհի եղար»
(Եսթ 4.14): Մուրթէլ իր այս խօսքով յիշեցուց Եսթերին որ իր թագուհի ըլլալը նախախնամական էր: Աստուած ընելիք ունէր եւ գայն պիտի ըներ Եսթեր

թագուհիին միջոցաւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, Եսթերին ուղղուած խօսքը քեզի՛ ալ ուղղուած է: Ինչպէս Աստուած Եսթերը մէջտեղ բերաւ՝ անով փրկութեան գործ մը կատարելու համար, այնպէս ալ քեզ դրած է քու շրջապատիդ մէջ, քու միջոցաւ իր գործը կատարելու եւ իր փրկութեան ծրագիրը իրականացնելու համար: Այն միջավայրը որուն մէջ ներկայ ես դուն՝ Համանները շատ են, այլ խօսքով՝ մարդիկը մեղքով սպաննող չար երեւոյթները շատ են: Դուն կոչուած ես Եսթերի նման փրկարար դեր ունենալու միջավայրիդ մէջ: Մի՛ վախնար մտնելու Աստուծոյ ներքին գաւիթը եւ աղաչելու կորսուած մարդոց փրկութեան համար: Նման աղաչանք անուշահոտ պատարագի նման հանելի է Աստուծոյ ոնգունքներուն: (Շարունակելի):

Ապրիլ 28

Աստուծոյ հանդէպ մեր սէրը՝ մեզ համարձակ կը դարձնէ Աստուծոյ դիմաց

Ինչո՞ւ Եսթեր համարձակեցաւ մտնել թագաւորին ներքին գաւիթը առանց արտօնութեան: Համարձակեցաւ՝ ո՛չ թէ որովհետեւ թագուհի եղած էր, այլ որովհետեւ կը սիրէր Աստուծոյ թագաւորը եւ վստա՛հ էր որ թագաւորն ալ գինք կը սիրէր: Թագաւորին հանդէպ իր ունեցած սէրն ու վստահութիւնն էր որ համարձակութիւն տուին իրեն մտնելու թագաւորին քով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս եթէ Եսթեր ստրուկ մնար՝ կարելիութիւնը պիտի չունենար տեսնելու թագաւորը եւ իր ձայնը լսելի դարձնելու անոր, այնպէս ալ մենք, եթէ շարունակեմք մեղքի ստրուկը մնալ, եւ չդիմենք Քրիստոսի՛ Իրմով Աստուծոյ թագաւորագուն գաւակները ըլլալու համար, մեր խնդրանքները անլսելի պիտի մնան Աստուծոյ առջեւ: Ինչպէս սէրն ու վստահութիւնը համարձակութիւն տուին Եսթերին կանգնելու թագաւորին ներկայութեան, այնպէս ալ մենք, եթէ սէր ու վստահութիւն ունինք Աստուծոյ հանդէպ՝ համարձակօրէն կրնանք կենալ իր առջեւ եւ մեր խնդրանքը մատուցանել:

Ապրիլ 29

Ո՞վ է ստախօսը

«Մարդիկ կան, որոնք իրենց անմիտ խօսքերով սուրի նման կը խոցեն...» (Առ 12.18): Որո՞նք են այն մարդիկը որոնց խօսքը սուրի նման կը խոցէ եւ կը վիրաւորէ: Առաջին, անոնք ստախօսներն են: Ստախօս մարդը կրնայ գոյութիւն չունեցող բան մը գոյութեան բերել եւ գոյութիւն ունեցող բան մը գոյութենէ զրկել: Ան կրնայ չեղած բանի մը մասին խօսիլ եւ չտեսնուած բանի մը մասին վկայել: Ստախօսը Սատանայի նման անհաւանքի պտուղը հանելի կը դարձնէ եւ տգեղը կը գեղեցկացնէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Իսկ դուն, սիրելի՛ ընթերցող, եթէ սուտ խօսելու սովորութիւն ունիս, հրաժարե՛ տուտէն, որովհետեւ դուն կոչուած ես ճՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՆ վկան ըլլալու եւ *«Ճշմարտութեան վկան սուտ չի խօսիր»* (Առ 14.5): Դուն կոչուած ես Աստուծոյ

գաւակը ըլլալու, մինչդեռ սուտը քեզ Սատանայի գաւակ կը դարձնէ (Յե 8.44): Ստախօսը իր սուտերով ինքզինք բարձրացնող եւ ուրիշը գետին գարնող մարդն է: Դուն այդպէս մի՛ ընէր: (Շարունակելի):

Ապրիլ 30

Մի՛ գրպարտեր Աստուծոյ ձեռագործը՝ քու նմանը

«Մարդիկ կան, որոնք իրենց անմիտ խօսքերով սուրի նման կը խոցեն...» (Առ 12.18): Երկրորդ, սուրի նման խոցողները գրպարտողներն են: Զրպարտողը ան է՝ որ իր փուն ու փնացած լեզուով կը վատաբանէ լաւ վարք ու բարք ունեցող մարդիկը եւ կը տղմոտէ անոնց անունները ընկերութեան մէջ: Կը ֆանչնա՞ր գրպարտողին հայրը: Եկէ՛ք ձեզի ֆանչնեմ: Ան որ կը փորձէ ուրիշին անունը մրտտել՝ ան ոչ միայն գրպարտիչ լեզուի տէր մարդ է, այլեւ՝ հարագատ գաւակն է մարդկութեան մեծ գրպարտիչին՝ Սատանային: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մի՛ խօսիր բանի մը մասին երբ վստահ չես խօսածիդ, նոյնիսկ եթէ խօսելիքդ դրական բան է: Քու նմանը քեզի նման Աստուծոյ ձեռքով եւ Աստուծոյ համար ստեղծուած արարած է, ուստի՝ զգո՛յշ եղիր Աստուծոյ ձեռքին գործը եղող նմանը գրպարտելէ, որովհետեւ ատիկա Աստուած իրեն ուղղուած արհամարհանք կը նկատէ, ճիշդ ինչպէս դուն արհամարհուած պիտի զգայիր եթէ մէկը քու ձեռագործը անարգէր: (Շարունակելի):

Մայիս 1

Ինչե՛ր կարող են ընել բամբասողները

«Մարդիկ կան, որոնք իրենց անմիտ խօսքերով սուրի նման կը խոցեն...» (Առ 12.18): Երրորդ, սուրի նման խոցողները բամբասողներն են: Ասիկա ամենէն շատ տարածուած մահացու հիւանդութիւնն է, որուն դեղը դժբախտաբար տակաւին չէ գտնուած: Բամբասողներուն համար դժոխքի ծծումբներն անգամ Աստուած բաւարար չի սեպեր, քանի որ անոնք ընկերութիւններ կը կործանեն, իրարու շատ մտերիմ մարդիկ՝ իրարու ոխերիմ թշնամիներ կը դարձնեն, հարագատներ իրարու նկատմամբ ֆինախնդիր կ'ընեն, գործակիցները մրցակիցներու կը վերածեն, եւ կը սպաննեն մարդոց մէջ ինչ որ լաւն ու գեղեցիկն է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Իբրեւ ֆրիստոնեաներ մեր կոչումն է քեզ մարդիկը հաշտեցնել իրարու հետ, իրարմէ հեռու եղողները՝ մօտեցնել իրար, իրար ատողները՝ իրարու համար աղօթող դարձնել, բամբասողները՝ բարեխօսներու վերածել: Կ'ընե՞նք այս բոլորը, թէ՛ անտարբեր ենք այս հարցին գծով: (Շարունակելի):

Մայիս 2

Որո՞նք են քսուները

«Մարդիկ կան, որոնք իրենց անմիտ խօսքերով սուրի նման կը խոցեն...» (Առ 12.18): Չորրորդ, սուրի նման խոցողները ֆուլթիւն ընողներն են: Ասոնք աւելի վտանգաւոր են քան ստախօսները, գրպարտողները եւ բամբաստողները: Հայերէն լեզուի մէջ «ֆուլթիւն» բառը կը գործածուի խօսք տանող բերողներուն համար: Քուլթիւն բառին հոմանիշ է «բանասարկութիւն» բառը եւ չմոռնանք որ Սատանան կոչուած է Բանասարկու (Յլտ 2.10, 12.9): Ասկէ մեկնելով, կրնանք հաստատապէս ըսել, որ ֆուլթիւն ընողները, այլ խօսքով, այս տունէն այդ տունը եւ այդ տունէն այս տունը, կամ՝ այս անձէն այդ անձը եւ այդ անձէն այս անձը խօսք տանող բերողները՝ Բանասարկու Սատանային բանասարկու բարեկամներն են: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք որո՞ւ բարեկամներն ենք: Եթէ հոս ու հոն կ'երթանք եւ Յիսուսի սիրոյն մասին կը պատմենք՝ յստակ է որ Յիսուսի բարեկամներն ենք, իսկ եթէ ասոր խօսքը ասոր կը տանինք եւ ասոր խօսքը ասոր կը բերենք՝ Չարէն ենք եւ չար: (Շարունակելի):

Մայիս 3

Բժշկարար լեզու ունեցողները Յիսուսի ֆաղցրութեամբ համակուածներն են

«Մարդիկ կան, որոնք իրենց անմիտ խօսքերով սուրի նման կը խոցեն, բայց իմաստունին լեզուն կը բժշկէ» (Առ 12.18): Խօսեցանք ստախօս, գրպարտիչ, բամբաստող եւ ֆուլթիւն լեզու ունեցողներուն մասին, հիմա խօսինք բժշկարար լեզու ունեցողներուն մասին: Որո՞նք են անոնք: Առաջին հերթին անոնք Յիսուսի յանձնուած եւ Յիսուսի ֆաղցրութեամբ համակուած մարդիկն են: Յիսուսի ֆաղցրութիւնը ճաշակած անձ մը՝ ֆաղցր ներկայութիւն կ'ըլլայ այլոց կեանքին մէջ: Այսպիսի մարդիկ, որոնք Յիսուսի ֆաղցրութիւնը կ'արտացոլացնեն, բժշկարար, միտքարար եւ գօտեպնդիչ լեզու կ'ունենան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Դուն յանձնուած ես Գրիստոսի: Եթէ չես յանձնուած, գուր տեղ մի՛ աշխատիր խօսիլ մարդոց Յիսուսի ֆաղցրութեան մասին. մարդիկ ֆաղցրութեամբ պիտի չընկալեն քեզմէ Տիրոջ խօսքը եթէ դուն Տիրոջ ֆաղցրութեամբ չես լեցուած: Նախ հանդիպի՛ր ամենաֆաղցր Յիսուսին, եւ անկէ ետք միայն հանդիպիր նմաններուդ, եւ պիտի տեսնես արդիւնքը: (Շարունակելի):

Մայիս 4

Սուրբ Հոգիով խօսելու անհրաժեշտութիւնը

«Իմաստունին լեզուն կը բժշկէ» (Առ 12.18): Երկրորդ, իմաստուն մարդը Սուրբ Հոգիին իմաստութեամբ լեցուած մարդն է: Երբ կ'ըսես «Սուրբ Հոգիին իմաստութեամբ լեցուած մարդ» կը հասկնամ մէկը, որ Սուրբ Հոգիով կը խօսի, Սուրբ Հոգիով կը պատուիրէ, Սուրբ Հոգիով թելադրութիւններ կ'ընէ, Սուրբ Հոգիով ուղղութիւն կու տայ, Սուրբ Հոգիով կը միտքարէ եւ կը յուսադրէ,

Սուրբ Հոգիով կ'օրհնէ եւ կ'օծէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Պէտք է գիտնանք որ Յիսուսի քաղցրութեամբ եւ Սուրբ Հոգիով արտասանուած խօսք մը, կրնայ փոխել կեանքերը մարդոց. կրնայ յուսահատ եւ անձնասպանութեան որոշումը առած մարդիկը՝ յաւերժ կեանքին ջահակիրը դարձնել. կրնայ կորստեան անդունդին մէջ իյնալու վրայ եղող մարդիկը՝ ոտքի՝ կանգնել իբրեւ քաջ վկաները Յիսուսի. կրնայ սգաւորի մը սիրտը՝ արքայութեան հարսնետունի վերածել. կրնայ խոովայոյզ մարդիկը՝ խաղաղութեան սերմնացաններ դարձնել:

Մայիս 5

Զսիրենք մեր երկրաւոր ծնողները մեր երկնաւոր Ծնողէն աւելի

«Միթէ կինը իր կաթնկեր մանուկը կրնա՞յ մոռնալ, այնպէս որ իր որովայնին ծնունդին վրայ չգթայ: Թէեւ անոնք մոռնան բայց ես չեմ պիտի չմոռնամ» (Ես 49.15): Այս համարը մեր երկնաւոր Ծնողին եւ մեր երկրաւոր ծնողին միջեւ համեմատական մըն է որ կ'ընէ: Կասկած չկայ որ երկրի վրայ մեր ամենէն սիրած արարածները՝ մեր մայրերն են, եւ մեր մայրերուն ամենէն սիրած արարածները՝ մենք ենք: Բայց կայ Մէկը որ մեզ կը սիրէ մեր մայրերէն աւելի եւ մեր մայրերը կը սիրէ մեզմէ աւելի, այդ մէկը Աստուած ինքն է: Եթէ Աստուած մեզ կը սիրէ մեր մայրերէն աւելի եւ մեր մայրերը կը սիրէ մեզմէ աւելի, ուրեմն, մենք պարտինք Զինք սիրել մեր մայրերէն աւելի եւ մեր մայրերը պարտին Զինք սիրել մեզմէ աւելի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ան որ կը սիրէ իր երկրաւոր ծնողը աւելի քան երկնաւոր Ծնողը՝ արժանի չէ դառնալու գաւակը Աստուծոյ: Յիսուս ըսաւ. *«Ով որ իր հայրն ու մայրը աւելի կը սիրէ քան զիս՝ արժանի չէ ինձի»* (Մտ 10.37): (Շարունակելի):

Մայիս 6

Աստուած չի լքեր մեզ կեանքի փոթորկալից պահերուն

Հիմա փորձենք պարզապէս քանի մը փաստեր ներկայացնել որով կարելի ըլլայ ապացուցանել որ Աստուած մեզ կը սիրէ մեր ծնողներէն աւելի: Առաջին, երկրաւոր ծնողներ սաստիկ նեղութեան ժամանակ կրնան լքել իրենց գաւակները, իրենց սեփական մորթը փրկելու համար, իսկ Աստուած ոչիչ հակառակը, նեղութիւններու ժամանակ, առաւել եւս կը մօտենայ մեզի եւ կը զգացնէ իր միտքարար եւ պաշտպանարար ներկայութիւնը: Ասոր գեղեցկագոյն օրինակը Յիսուս տուաւ երբ ըսաւ. *«Քանի՜ անգամ ուզեցի որդիներդ հաւաքել, ինչպէս հաւր իր ձագերը կը հաւաքէ թեւերուն տակ...»* (Ղկ 13.34): Գիտենք, որ երբ թեթեւ փոթորիկ մը ըլլայ, հաւր թեւերը կը բանայ որպէսզի ձագերը գան եւ տակը մտնեն, բայց միւս կողմէ գիտենք նաեւ, որ երբ փոթորիկը սաստկանայ, եւ մանաւանդ, երբ փոթորիկին որոտում ընկերանայ, հաւր իսկոյն կը լքէ իր ձագուկները եւ կը փախչի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ**

ԴԱՍԸ: Վստահ ըլլալ որ նեղութեան ժամանակ ապահով Ձեռքերու մէջ ենք: (Շարունակելի):

Մայիս 7

Աստուած մի՛շտ մեզի հետ է,
ուրեմն, առանձին զգալը՝ գԱստուած անարգել է

Երկրորդ փաստը որ Աստուծոյ սէրը մեզի հանդէպ կ'անդրանցնի մեր մայրերուն սէրը, այն է՝ որ ան մի՛շտ եւ մնայուն կերպով մեզի հետ է: Մեր ծնողները ամէն ատեն եւ ամէն տեղ չեն կրնար մեզի հետ ըլլալ, իսկ Աստուած մի՛շտ մեր կողքին է, մի՛շտ մեզի հետ է եւ բնա՛ւ չի հեռանար մեզմէ: Օրինակ, եթէ ես դպրոցն եմ կամ շուկան եմ, մայրս այդ միջոցին կրնայ տունը ըլլալ, եւ ուստի, ինծի հետ չէ: Նոյնը չէ Աստուծոյ եւ մեր յարաբերութեան պարագան: Մենք ուր որ ենք՝ Աստուած հոն է, մեզի հետ, մեր կողքին, մեզի համար: **Մե՞Ր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հաւատալ որ Աստուած մի՛շտ մեզի հետ է (Մտ 28.20): Գիտնալ որ Աստուած միշտ մեր կողքին է՝ մեզ վստահութեան եւ ապահովութեան շունչով կը լեցնէ, եւ մեզ ամուր կը պահէ փորձութեանց դիմաց: Շատ կարեւոր է նկատի առնել, որ եթէ Աստուած միշտ մեզի հետ է, ուրեմն, առանձին զգալը՝ անարգանք մըն է ուղղուած Աստուծոյ, որովհետեւ առանձին զգալը՝ անոր ամենուրեքութեան մերժումն է: (Շարունակելի):

Մայիս 8

Աստուած՝ մեր Աստուածն է գերեզմանէն ասդին
եւ մեր Աստուածն է գերեզմանէն անդին

Չորրորդ փաստը որ Աստուծոյ սէրը գերազանց է քան մեր ծնողներուն սէրը մեզի հանդէպ, այն է՝ որ Աստուած մեզի հետ էր մեր ծնունդէն առաջ եւ մեզի հետ կը մնայ գերեզման մեր դրուելէն ետք: Նոյնը չեն եւ չեն ըներ մեր սիրելի ծնողները: Մեզ ամենէն շատ սիրող մարդիկն անգամ, երբ վախճանինք՝ կ'ընկերակցին մեր մարմիններուն մինչեւ գերեզման եւ հոն մեզ փոսի մը մէջ դնելէ ետք՝ տուն կը դառնան: Մարդ արարածը ամենէն աւելի իր շունչը փչած վայրկեանին է որ զօրակցութեան պէտք ունի, եւ տարօրինակ, նիշդ այդ վայրկեանին է որ մարդիկ գինք կը լինեն: Բայց Աստուած մեզ այդ խորհրդաւոր պահուն չի լինէ: Ան իսկոյն իր բարի հրեշտակներուն միջոցաւ օգնութեան կը հասնի մեր հոգիին՝ ազատելու համար զանիկա չար ոգիներուն ձեռքէն: **Մե՞Ր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած մեզի հետ է մահէն առաջ եւ մեզի հետ կը մնայ մահէն ետք (Փլպ 1.21, 23): Ան յաղթեց գերեզմանին, ուրեմն, իր սէրը գերեզմանէն ալ անդին կ'անցնի: (Շարունակելի):

Մայիս 9

Աստուած ո՛չ միայն իր կեանքը տուաւ մեզի համար,

այլեւ՝ իր կեանքը տուաւ մեզի՝

Հինգերորդ, Աստուծոյ սէրը կը գերազանցէ մեր ծնողներուն սէրը, որովհետեւ ան իր կեանքը տուաւ մեզի համար եւ մեզի: Որոշ հասկացողութեամբ մը, մայր մը կրնայ իր կեանքը տալ իր զակին համար, բայց չի կրնար իր կեանքը տալ իր զակին: Կեանքը զակին համար տալը ուրիշ բան է, եւ կեանքը զակին տալը՝ ուրիշ բան: Քրիստոս իր կեանքը թէ՛ մեզի համար տուաւ եւ թէ՛ մեզի տուաւ: Երբ կ'ըսենք, թէ՛ «Քրիստոս իր կեանքը տուաւ մեզի համար», կը հասկնանք այն՝ թէ ան մեռաւ մեր փրկութեան համար, իսկ երբ կ'ըսենք, թէ՛ «Ան իր կեանքը տուաւ մեզի», կը հասկնանք այն՝ որ Ան կարողութիւն շնորհեց մեզի ապրելու ա՛յն կեանքը որ ինք ապրեցաւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն կոչուած ես եւ պատիւը ունիս ապրելու Յիսուսի կեանքը երկրի վրայ: Կրնաս ապրիլ այն կեանքը գոր Յիսուս ի՛նք ապրեցաւ երկրի վրայ՝ եթէ երբեք կատարելապէս յանձնուիս իրեն եւ զինք հրաւիրես որ գայ եւ ապրի իր կեանքը բոլոր կեանքիդ մէջ: (Շարունակելի):

Մայիս 10

Անգութ չըլլանք գութի կարօտ մարդոց հանդէպ

Ի վերջոյ, Եսայի 49.15-ը ցոյց կու տայ որ կարելի բան է որ ծնողներ լինեն իրենց զակը: Երբեմն խիստ աղքատութիւնը պատճառ կ'ըլլայ որ ծնողներ լինեն իրենց զակները, երբեմն՝ ծանր փորձութիւնները, բայց ամենէն գէշը եւ Աստուծոյ համար ամենէն անհանդուրժելիին այն է՝ երբ ծնողներ լինեն իրենց զակները ֆիզիքական պակասութեամբ մը ծնած ըլլալուն համար: Ճիշդ այսպիսի փոքրիկները չե՞ն որ մեր խնամքին կարիքը ունին: Ասոնք չե՞ն որ կարեկցութեան պէտք ունին: Մենք պիտի ուզէի՞նք որ Աստուած լինէր մեզ հիւանդ կամ հաշմանդամ ծնած ըլլալուն համար: Ինչ որ պիտի չուզէինք որ Աստուած ընէր մեզի՝ նոյնը չընենք մեր զակներուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած՝ Աստուածն է բոլորին, բայց մանաւանդ որքին, տկարին, հիւանդին եւ բոլոր կարիքաւորներուն: Ինչպէս Աստուած առաւելապէս խնամք եւ սէր կը ցուցաբերէ խնամքի եւ սիրոյ կարօտ մարդոց հանդէպ, այնպէս ալ մենք, առաւելապէս գութի կարօտ մարդոց է որ պէտք է գթանք:

Մայիս 11

Տէրը բոլորի՛ն դիմաց մեռաւ քեզի համար, ուստի, բոլորի՛ն դիմաց խոստովանիր Զայն

Ամենէն մեծ նախատինքն մարդուն համար խաչին վրայ մեռնիլն էր: Եւ անա Քրիստոս ամենէն նախատելի ձեռով մահացաւ իմ եւ բոլոր մեզիդ պատճառով: Խաչելութեամբ մահանալը նախատինքն ու դժուարին էր,

որովհետեւ խաչին վրայ մահացողին մահը կը դիտուէր բազմահազար մարդոց կողմէ՝ սիրելիներէն ու թշնամիներէն, եւ այս իրողութիւնը առաւել եւս տանջանք կը պատճառէ խաչին վրայ գամուողին: Խաչուող մարդը երբեք պիտի չուզէր դիտուիլ իր սիրելիներուն կողմէ՝ որպէսզի անոնց տառապանքի պատճառ չդառնար. ո՛չ ալ պիտի ուզէր դիտուիլ զինք չսիրողներուն կողմէ՝ որպէսզի անոնց ուրախութեան պատճառ չդառնար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, դուն պիտի ուզէի՞ր բոլորին դիմաց խաչուիլ. բայց մանաւանդ, պիտի ուզէի՞ր որ մայրդ քեզ տեսնէր խաչին վրայ՝ արիւնաթաթախ վիճակի մէջ, կաթիլ մը ջուրի կարօտ: Այսօր որոշէ, բոլորին դիմաց խոստովանիլ Յիսուսը, որովհետեւ ան բոլորին դիմաց մեռաւ քեզի համար: (Շարունակելի):

Մայիս 12

Մեղք գործելը՝ Յիսուսի վրայ ձեռք բարձրացնել է

Քրիստոսի խաչելութեան կեանքը տակաւին իր աւարտին չէ հասած: Ան այսօր եւս խաչին վրայ է: Խաչին վրայ է կեանքին մէջ բոլոր անոնց՝ որոնք կը մերժեն ապաշխարութեամբ դարձի գալ: Յանախ կը մեղադրենք Քրիստոսը խաչ բարձրացնողները, բայց արդեօք կը մեղադրե՞նք մենք՝ Քրիստոսի ամենօրեայ ցաւին նկատմամբ մեր ցուցաբերած անտարբերութեան համար: Կը զարմանանք թէ ինչպէս քահանայապետին ծառան եւ Հոռոմայեցի զինուորներ յանդգնութիւնը ունեցան ապտակելու Տիրոջ սրբափայլ երեսը, բայց կ'անդրադառնա՞նք որ ամէն մէկ մեղք որ գիտակցօրէն կը գործենք՝ ապտակ մըն է Յիսուսի երեսին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ո՛վ անզիղջ մեղաւոր, գիտե՞ս որ մեղքի ապտակը աւելի՛ ծանր է քան ձեռքի ապտակը: Եթէ նիշդ այս վայրկեանին Յիսուս յանկարծ դիմացդ ելլեր, պիտի կարենայի՞ր ձեռքդ բարձրացնել իր վրայ. վստահաբար ոչ. բայց գիտե՞ս թէ ամէն անգամ որ գիտակցաբար մեղք կը գործես՝ ձեռքդ է որ Յիսուսի վրայ բարձրացուցած կ'ըլլաս: (Շարունակելի):

Մայիս 13

Տարօրինակ չէ՞ որ ԱՐԴԱՐԸ ընդունեց պատժուիլ, իսկ անարդարներս կը մերժենք պատժուիլ

Եթէ Քրիստոս որ սրբութեան Աստուածն էր դիմացաւ ամէն տեսակ անարգանքի՝ մենք որ մեղքի ստրուկ ենք, չե՞նք կրնար քիչ մը համբերել անիրաւութեանց: Եթէ Քրիստոս մեր մեղքերուն համար տառապեցաւ՝ նիշդ պիտի ըլլա՞ր որ մենք մերժէինք տառապիլ մեր մեղքերուն համար: Եթէ երբեք երանի կու տանք Սիմոն Կիւրեանացիին որ առանձնաշնորհումն ու պատիւը ունեցաւ Քրիստոսի խաչը կրելու մինչեւ Գողգոթա, հապա ինչո՞ւ մենք չենք ուզեր Քրիստոսի խաչը կրել, եւ նուազագոյն նեղութեան որ հանդիպինք՝ կը պոռթկանք եւ կ'ըմբոստանանք: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Գո՛րծնապէս

մեր սերը ցոյց տանք Յիսուսի հանդէպ եւ ոչ թէ խօսքով: Եթէ Յիսուս մեզի համար անիրաւուեցաւ եւ լոեց, մենք ինչո՞ւ չունենք երբ կ'անիրաւուինք: Եթէ Յիսուս պատժուեցաւ մեր մեղքերուն համար, մենք ինչո՞ւ կը մերժենք պատժուիլ մեր մեղքերուն համար: Եթէ Յիսուս մեզի համար տառապեցաւ, մենք ինչո՞ւ յանձն չառնենք քիչ մը տառապանք իրեն համար:

Մայիս 14

Նոր հանգամանքերը մոռցնել չտան մեզի մեր եղբայրները

Մատթէոս 17.14-21-ին մէջ կը կարդանք չար ոգի ունեցող տղու մը բժշկութեան մասին: Այս դէպքը տեղի ունեցաւ Յիսուսի այլակերպութենէն անմիջապէս ետք: Բաւական բան ունինք սորվելիք այս դէպքէն: Քննենք համարները առանձին-առանձին: «*Երբ ժողովուրդին ինչ կ'էր, մարդ մը մօտեցաւ, ծունկի եկաւ Յիսուսի առջեւ եւ ըսաւ...*» (Մտ 17.14): Առաջին երեւոյթը որ մեր ուշադրութիւնը պէտք է գրաւէ հետեւեալն է.– Քրիստոս տակաւին նոր իջած էր Թաբոր լեռնէն, տակաւին նոր յայտնուած էր իր աստուածային փառքով իր աշակերտներէն երեքին դիմաց, տակաւին նոր խօսած էր Մովսէսի եւ Եղիայի հետ, բայց այս բոլորը պատճառ չեղան որ մոռնար խեղճ ժողովուրդը, ողորմութեան կարօտ մարդիկը: Փառքով փառաւորուեցաւ բայց չմոռցաւ մեղքով անարգուածը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսէն սորվինք, չմոռնալ մեր նմանները երբ բարձրանանք դիրքով կամ պաշտօնով: Երբ «տեղ մը հասնինք» չմոռնանք հասնիլ նաեւ կարիքաւորին: (Շարունակելի):

Մայիս 15

Աղաչենք Տիրոջ մեր գաւակներուն փրկութեան համար

«*Մարդ մը մօտեցաւ, ծունկի եկաւ Յիսուսի առջեւ*»: Այս մարդը հիւանդ եւ չար ոգիով բնակուած փոքրիկի մը հայրն էր: Հայր մը՝ որ ծունկի եկած էր ամենակալ Յիսուսին դիմաց եւ ազատագրութիւն կ'աղաչէր իր որդիին համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Առաջին բանը որ կը սորվինք հոս յիշուած հօր վերաբերմունքէն, այն է, որ պէտք է հայրեր եւ մայրեր պատրաստ ըլլան ծունկի գալու Յիսուսի դիմաց եւ խնդրելու անկէ փրկութիւն եւ ազատագրութիւն իրենց գաւակներուն համար: Ազատագրութիւնը միայն չար ոգիով բնակուած մարդոց համար չէ, այլ բոլոր անոնց համար՝ որոնք իսկական ապաշխարութեամբ չեն ազատագրուած մեղքի ստրկութենէն: Երկրորդ նշմարտութիւնը որ կը սորվինք, այն է, որ մեղքը կամ մեղքի գիտակցութիւնը մեզ ծունկի կը բերէ եւ պէտք է բերէ Յիսուսի դիմաց, ինչպէս բերաւ փոքրիկին հայրը: Այս հայրը կարիք ունէր Յիսուսի եւ ծունկի եկաւ Յիսուսի դիմաց: Մեծագոյն դժբախտութիւնը այն է, որ մարդ չգգայ թէ ինք կարիք ունի Յիսուսի: (Շարունակելի):

Մայիս 16

Ծնողներ պարտին աղօթող ըլլալ իրենց գաւակներուն համար

«Եւ ըսաւ.– Տէ՛ր, ողորմէ՛ գաւակիս, լուսնոտ է եւ սաստիկ կը տանջուի. շատ անգամ կրակի մէջ կ'իյնայ եւ երբեմն ալ՝ ջուրի մէջ» (Մտ 17.15): Չենք գիտեր եթէ երբեք լուսնոտ այս պատանին կարողութիւնը ունէր անձնապէս դիմելու Յիսուսին եւ խօսելու հետը թէ ոչ, բայց մէկ բան յստակ է, որ այս պատանին ունէր գթասիրտ եւ հաւատքով լեցուն հայր մը, որ բնա՛ւ թոյլ պիտի չտար որ իր գաւակը մնար իր դժբախտ վիճակին մէջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ծնողներ պարտին աղօթել իրենց գաւակներուն համար, իրենց գաւակները այդ մէկը փափաքին թէ ոչ: Ծնողներ կոչուած են իրենց գաւակներուն դատը ներկայացնել աշխարհի Դատաւորին, իրենց գաւակները այդ մէկը կամենան թէ ոչ: Կրնայ ըլլալ որ լուսնոտը անձնապէս Յիսուսին դիմելու կարելիութիւնը չունէր, ձեւը չէր գիտեր, ըսելիքը չէր գիտեր: Այսօր մեր գաւակներէն շատե՛ր ծանօթ չեն երկինք առաջնորդող Ճամբային՝ Յիսուսի: Ծնողներ պարտին ծանօթացնել անոնց այդ Ճամբան: (Շարունակելի):

Մայիս 17

Աստուծոյ ողորմութիւնը պատճառ չըլլայ որ մենք անողորմ ըլլանք

«Տէ՛ր, ողորմէ՛ գաւակիս, լուսնոտ է եւ սաստիկ կը տանջուի. շատ անգամ կրակի մէջ կ'իյնայ եւ երբեմն ալ՝ ջուրի մէջ»: «Ողորմէ՛» բառը ցոյց կու տայ որ բոլոր մարդիկ կարիքը ունին Քրիստոսի ողորմութեան: Ոեւէ մարդ չէ փրկուած եւ չի կրնար փրկուիլ առանց Աստուծոյ ողորմութեան: Ողորմիլը Աստուծոյ բնութեան յատուկ է, իսկ ողորմութեան կարօտ ըլլալը՝ մարդուն բնութեան: Զգո՛յճ պէտք է ըլլանք սակայն շահագործելու Աստուծոյ ողորմութիւնը կամ ողորմածութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս յիշեալ հայրը Տիրոջ ողորմութիւնը հայցեց իր գաւակին համար, մենք եւս պէտք է անոր ողորմութիւնը հայցենք մեր գաւակներուն համար: Աստուած ողորմած է այն՝, բայց անողորմութիւն է վստահիլ իր ողորմութեան եւ անողորմ կեանք մը ապրիլ: Ճիշդ է որ Աստուծոյ ողորմութեամբ է որ կը փրկուինք, բայց նոյն այդ ողորմութեամբ նաեւ կրնանք կորսուիլ, եթէ երբեք մեր յոյսը դնենք իր ողորմութեան վրայ, բայց դարձի չգանք: (Շարունակելի):

Մայիս 18

Աստանան անգութ է մարդ արարածին հանդէպ

«Լուսնոտ է եւ սաստիկ կը տանջուի. շատ անգամ կրակի մէջ կ'իյնայ եւ երբեմն ալ՝ ջուրի մէջ»: Դիւահար եւ լուսնոտ ըլլալը նոյն բաները չեն: Դիւահար մարդուն ուղեղը բնական ձեւով կը գործէ, իսկ լուսնոտ մարդուն ուղեղը երբեմն կը կորսնցնէ իր բնական վիճակը եւ երբեմն ալ կը վերագտնէ զանիկա: Երբ ուղեղը կորսնցնէ իր բնական վիճակը, ենթական կրնայ ինքզինքն նետել ջուրի կամ կրակի մէջ, եւ կամ ինքզինքն ենթարկել ոեւէ վտանգի. հարկաւ այս բոլորը Սատանային եւ կամ չար ոգիի մը մղումով է որ կ'ըլլայ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այս փոքրիկին պատահածը ցոյց կու տայ թէ Սատանան որքան անգութ կերպով կը վերաբերի այն անձերուն հետ որոնք կ'իյնան իր տիրապետութեան ներքեւ: Անգամ մը որ Սատանան կարենայ մեր ուղեղին դեկը իր ձեռքը առնել՝ կրնայ ամենէն գէշ արարքները գործել տալ մեզի, եւ կրնայ ամենէն վատ մտածումները բերել տալ մեր միտքը, ուստի զգո՛յշ ըլլանք մեր ուղեղին դեկը իրեն յանձնելէ: (Շարունակելի):

Մայիս 19

Առանց Քրիստոսի ներկայութեան ոչինչ կրնանք ընել

«Աշակերտներուդ բերի զինք, բայց չկրցան բժշկել» (Մտ 17.16): Յիսուս ասկէ առաջ զօրութիւն եւ իշխանութիւն տուած էր իր աշակերտներուն «պիղծ ոգիները իրենց հնազանդեցնելու եւ մարդոցմէ դուրս հանելու զանոնք» (Մտ 10.1, 8: Ղկ 9.1), եւ անոնք յաջողած էին ի գործ դնել իրենց տրուած իշխանութիւնը (Ղկ 10.17): Ինչո՞ւ այս անգամ չէին կրցած դուրս հանել չար ոգին: Հարցը միայն ծումապահութեան եւ աղօթքի կապուած չէ, ինչպէս դրուագը կրնայ ենթադրել տալ մեզի (Մտ 17.21): Ե՞րբ հայրը իր որդին բերաւ աշակերտներուն: Այն միջոցին՝ երբ Յիսուս Պետրոսի, Յակոբոսի եւ Յովհաննէսի հետ Թաբոր լեռ բարձրացած էր, ուստի, Յիսուս իրենց հետ չէր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս կ'ուզէր սորվեցնել իր աշակերտներուն եւ անոնց ընդմէջէն մեզի, որ երբ ինք բացակայ է մեր մէջէն, մենք ոչինչ կրնանք ընել: Յիսուս կ'ուզէ որ իր հետեւորդները իրենք զիրենք ինքնիշխան չկարծեն, այլ միշտ իրենք զիրենք կախեալ զգան Իրմէ: (Շարունակելի):

Մայիս 20

Ամէն հաւատացեալ իշխանութիւն ունի չար ոգիներուն վրայ

«Աշակերտներուդ բերի զինք, բայց չկրցան բժշկել»: Այս խօսքը պէտք է զգաստութեան հրաւիրէ Քրիստոսի այսօրուան աշակերտները նաեւ: Իւրաքանչիւր ճշմարիտ հաւատացեալ, Աստուծոյ Հոգիէն ծնած եւ Աստուծոյ Հոգիով առաջնորդուող ամէն մէկ մարդ, պէտք է կարող ըլլայ չար ոգիները մարդոցմէ դուրս շարտել: Ասիկա եկեղեցականներուն տրուած իշխանութիւն մը չէ միայն, այլ բոլոր հաւատացեալներուն, ինչպէս Յիսուս ինքն իսկ կ'ըսէ:

«Անոնք որոնք կը հաւատան՝ հետեւեալ նշաններով յայտնի պիտի ըլլան.– Իմ անունովս չար ոգիներ պիտի հանեն...» (Մր 16.17): Չար ոգիները հանելը Սուրբ Հոգիին պարգեւներէն մէկը չէ: Երբ Սուրբ Հոգիին պարգեւներուն մասին կը խօսի առաքեալը, ակնարկութիւն չ'ընեն չար ոգիները դուրս հանելու արարողութեան (Ա.Կր 12.8-10), որովհետեւ չար ոգիները հանելը պարգեւի հարց չէ, այլ՝ իշխանութեան հարց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ հաւատացեալ, օգտագործէ՛ Յիսուսի կողմէ՛ քեզի տրուած իշխանութիւնը՝ Չարին գուլիսը նզովելու: (Շարունակելի):

Մայիս 21

Յիսուս կը գորակցի մեզի ընդդէմ անհաւատներուն

«Յիսուս պատասխանեց.– Ո՛վ անհաւատ եւ մոլորեալ սերունդ, մինչեւ ե՞րբ ձեզի հետ պիտի ըլլամ, մինչեւ ե՞րբ պիտի հանդուրժեմ ձեզի: Հո՛ս բերէ՛ք զայն» (Մտ 17.17): Յիսուսի այս խօսքը աշակերտներուն ուղղուած չէր, այլ շուրջը եղող մարդոց, եւ շատ հաւանաբար նոյնիմէն Օրէնքի ուսուցիչներուն, որոնք աշակերտներուն հետ վէճի բռնուած էին (Մր 9.14): Հոսկէ կը սորվինք, թէ Յիսուս իր աշակերտները չէ որ կը յանդիմանէ, այլ ա՛յն մարդիկը՝ որոնք դէմ կը դնեն իր աշակերտներուն: Եւ ինչո՞ւ Յիսուս յանդիմանեց զանոնք: Յանդիմանեց՝ անոնց անհաւատութեան համար: Անհաւատութիւնը մոլորութեան կ'առաջնորդէ, ահա թէ ինչո՞ւ, Յիսուս զանոնք «անհաւատ» կոչելէ անմիջապէս ետք, կոչեց նաեւ «մոլորեալ սերունդ»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս մեր կողքին է ընդդէմ անհաւատներուն, բայց մենք՝ Յիսուսի աշակերտներս, զգոյշ ըլլանք անհաւատութենէ, որովհետեւ անհաւատութիւնը անկարող կը դարձնէ մեզ չար ոգիներու գորութեան դէմ: (Շարունակելի):

Մայիս 22

Տեղբայր չընենք հաւատքի մեր կեանքին մէջ

«Մինչեւ ե՞րբ ձեզի հետ պիտի ըլլամ, մինչեւ ե՞րբ պիտի հանդուրժեմ ձեզի»: Յիսուս մնայուն կերպով Օրէնքի ուսուցիչներուն հետ էր, մնայուն կերպով կ'ուսուցանէր ժողովարաններուն մէջ, մնայուն կերպով կը բացատրէր Աստուծոյ օրէնքները, եւ մանաւանդ, մնայուն կերպով կը բժշկէր եւ կ'ազատագրէր, հակառակ այս բոլորին, շուրջը գտնուող մարդիկը, յատկապէս Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները, չէին կրցած օգտուիլ իրմէ, չէին յաջողած գորանալ ու բարձրանալ իրմով, եւ ասիկա կը բարկացնէր Յիսուսը, կ'անհանգստացնէր զանիկա, որովհետեւ Յիսուս կ'ուզէր տեսնել զիրենք յառաջացած, իրենց հաւատքին մէջ անած, հասուն եւ քաջ հաւատացեալներ դարձած: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելիներ՛ք, Յիսուս անհանգիստ կ'ըլլայ երբ կը տեսնէ որ իր հետեւորդները տեղբայր կ'ընեն իրենց հաւատքի կեանքին մէջ: Այսօր որքա՛ն մարդիկ կան որոնք «մի՛շտ Յիսուսի հետ են»,

մի՛շտ իր մասին կը խօսին, եւ սակայն, տկար հաւատացեալներ են, Չարին դիմաց անկարող մարդիկ են: (Շարունակելի):

Մայիս 23

Յիսուս մեր ազատագրութեան միակ աղբիւրն է

«Հո՛ւ բերէ՛ գայն» (Մտ 17.17): Ո՛չ աշակերտները կրցած էին բժշկել լուսնոտ պատանին եւ ո՛չ ալ Օրէնքի ուսուցիչները, ո՛չ Փարիսեցիները եւ ո՛չ ալ ժողովուրդէն ոեւէ մէկը: Անոր բժշկութեան միակ աղբիւրը, անոր փրկութեան միակ յոյսը մնացած էր Քրիստոս ի՛նք, եւ պատանին հայրը շատ լաւ գիտէր այս իրողութիւնը: Ի՞նչ ըրաւ հայրը երբ տեսաւ ամէն դուռ փակ էր իր առջեւ: Իր գաւակը բերաւ Յիսուսի բով: Եւ գայն Յիսուսի բով բերելը՝ նոյնինքն Յիսուսի հրահանգն էր. «Հո՛ւ բերէ՛ գայն»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Դժբախտաբար, դրուագին մէջ յիշուած մարդուն նման, այսօր որքա՛ն որքա՛ն մարդիկ կան որոնք Յիսուսի դիմելէ առաջ նախ կը դիմեն իրենց նմաններուն, այսինչ կամ այնինչ հարցին գծով օգնութիւն ձեռք ձգելու համար, եւ երբ տեսնեն որ օգուտ մը չհաղեցին, ա՛յն ատեն միայն կ'որոշեն դիմել Յիսուսի: Հայրը իր գաւակին ազատագրութեան միակ աղբիւրը Յիսուսը նկատեց. հետեւինք իր ֆայլերուն եւ նո՛յնը ընենք մենք: (Շարունակելի):

Մայիս 24

Յիսուս կատարեալ եւ վայրկեանական ազատագրութիւն կը շնորհէ

«Ապա Յիսուս սաստեց չար ոգին, որ դուրս ելաւ փոքրիկին մէջէն, եւ նոյն վայրկեանին փոքրիկը բժշկուեցաւ» (Մտ 17.18): Այս համարը առաջին հերթին հանդէս կը բերէ Քրիստոսի Փրկիչ եւ Ազատարար ըլլալու հանգամանքը: Երկրորդ, ցոյց կու տայ Յիսուսի զօրութիւնն ու իշխանութիւնը ընդդէմ Սատանային եւ անոր չար ոգիներուն: Եւ երրորդ, կը բացայայտէ Յիսուսի բացարձակ կարողութիւնը վայրկեանական եւ ամբողջական ազատագրութիւն ու բժշկութիւն պարգեւելու մարդ արարածին. ա՛յս է ինչ որ ցոյց կու տայ «նոյն վայրկեանին փոքրիկը բժշկուեցաւ» բառերը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս մեր մէկ եւ միա՛կ Ազատարարն է որ կը շնորհէ մեզի արագ, ամբողջական եւ կատարեալ փրկութիւն եւ ազատագրութիւն Սատանային ձեռքէն: Ծնողներ ազատագրելու համար իրենց գաւակները Սատանային ձեռքէն՝ պէտք է զանոնք բերեն Յիսուսի, պէտք է զանոնք դնեն Յիսուսի ձեռքերուն մէջ բացարձակ վստահութեամբ: (Շարունակելի):

Մայիս 25

Քրիստոսի խօսքին զօրութիւնը

Ձեր ուշադրութիւնը պիտի ուզեմ հրաւիրել Մտ 17.18-ին մէջ եղող բառի մը վրայ: Այդ բառն է՝ «սաստեց»: «"Սաստեց" չար ոգին»: Յիսուս չար ոգին դուրս հանելու համար պատանիէն՝ չկոուեցաւ անոր դէմ, այլ պարզապէս բացաւ իր բերանը եւ արտասանեց ազատագրութիւն բերող իր խօսքը: Ան իր խօսքով սաստեց չար ոգին, միշդ ինչպէս իր խօսքով սաստեց փոթորկած ծովը, կամ իր խօսքով տիեզերքը գոյութեան բերաւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսի խօսքին զօրութեան դիմաց՝ Սատանաները իսկոյն կը փախչին: Եւ ո՛չ միայն կը փախչին, այլեւ՝ կը սպաննուին: Յայտնութիւն 19.21-ին մէջ կը կարդանք որ «գագանին զօրքերը սպաննուեցան ձիուն վրայ հեծեալին սուրով, որ կ'ելէր անոր բերանէն»: Գագանը՝ Նեոն է, հեծեալը՝ Քրիստոս, հեծեալին բերանէն ելող սուրը՝ Քրիստոսի խօսքը: Սերտե՛մք Աստուածաշունչը, որպէսզի Քրիստոսի խօսքին սուրով զինուինք: Այդ Սուրին դիմաց, ո՛չ Սատանան եւ ո՛չ ալ սատանայութիւն ընող մարդիկ կրնան դէմ դնել: (Շարունակելի):

Մայիս 26

Առանձնանանք Յիսուսի հետ որպէսզի սորվինք մեր թերութիւններուն մասին

«Երբ առանձին մնացին, աշակերտները մօտեցան Յիսուսի եւ հարցուցին.– Մե՞նք ինչու չկրցանք դուրս հանել չար ոգին» (Մտ 17.19): Աշակերտները ձախողած էին չար ոգին պատանիէն դուրս հանելու եւ կ'ուզէին գիտնալ պատճառը. հազիւ առիթը ներկայացաւ եւ առանձնացան Յիսուսի հետ, հարց տուին իրեն թէ ինչո՛ւ չկրցան դուրս հանել չար ոգին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսի հետեւորդները կրնան երբեմն ձախողիլ իրենցմէ պահանջուած գործը կատարելու, նման պարագայի, անոնք պէտք է աղօթքով առանձնանան Տիրոջ հետ եւ հարց տան իրեն թէ ինչո՛ւ ձախողեցան: Երբ գործը գոր կ'ընենք, Աստուծոյ կողմէ մեզի յանձնուած գործ է, խորքին մէջ պէտք չէ ձախողիմք այդ գործը կատարելու, որովհետեւ երբ Տէրը գործ մը յանձնէ մեզի, այդ գործը կատարելու համար ամէն կարելիութիւն եւ կարողութիւն կը շնորհէ, ուստի երբ կը ձախողիմք, կը նշանակէ թէ թերութիւնը մեր կողմէն է, հետեւաբար, պէտք է աղօթքով առանձնանալ Յիսուսի հետ եւ լուսաբանութիւն խնդրել: (Շարունակելի):

Մայիս 27

Յիսուս չ'ուզեր որ մեր հաւատքը թերի ըլլայ

«Յիսուս պատասխանեց.– Ձեր թերահաւատութեան պատճառով» (Մտ 17.20): Մեր ուշադրութիւնը կեդրոնացնենք «թերահաւատութիւն» բառին վրայ: Երբ խօսեցանք Մտ 17.17-ին մէջ եղող «անհաւատ» բառին մասին, ըսինք, որ ասիկա ակնարկութիւն է Օրէնքի ուսուցիչներուն (Մր 9.14): Իսկ Մտ 17.20-ին մէջ արձանագրուած «թերահաւատ» բառը կը վերաբերի աշակերտներուն:

«Անհաւատ» (Յուն. ΑΠΙΣΤΟΣ) եւ «թերահաւատ» (Յուն. ΟΛΙΓΟΠΙΣΤΙΑΝ) բառերը նոյն իմաստը չունին: Անհաւատ մարդը բնա՛ւ հաւատ չունեցողն է, իսկ թերահաւատ մարդը, ինչպէս բառն իսկ ցոյց կու տայ, թերի կամ պակաս հաւատ ունեցողն է: Աշակերտներուն հաւատքը շատ աւելի՛ն էր քան Օրէնքի ուսուցիչներուն եւ Փարիսեցիներուն հաւատքը, բայց տակաւին ատիկա կատարեալ չէր, ուստի անոր համար ալ Յիսուս յանդիմանեց զիրենք: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Թերի հաւատ ունենալը՝ յանդիմանելի է: Յիսուս չ՛ուզեր որ իր հետեւորդները թերի հաւատ ունենան: (Շարունակելի):

Մայիս 28

Թերի հաւատքը արգելք մըն է Աստուծոյ գործունէութեան

«Զեր թերահաւատութեան պատճառով»: Թերի հաւատքը պատճառ եղած էր որ աշակերտներուն գործը՝ չար ոգին դուրս հանելու՝ կիսատ մնար: Պահ մը մտածենք, թէ քանի՛ անգամ մեր թերահաւատութիւնը պատճառ եղած է որ Աստուծոյ կողմէ մեզի վստահուած գործը կիսատ մնայ, եւ թէ քանի՛ անգամ մեր թերահաւատութեամբ թոյլ չենք տուած որ Աստուած իր գործը կատարէ մեր կեանքին մէջ եւ մեր միջոցաւ: Աստուծոյ մարդուն սրտին մէջ պէտք է հաւատքը եռա՛յ եւ կրա՛կ դառնայ, մանաւանդ, երբ ան կը կանգնի չար ոգիով բնակուած մարդու մը առջեւ: Եթէ զօրաւոր հաւա՛տ ունենանք Քրիստոսի հանդէպ, ո՛չ չար ոգիները եւ ո՛չ ալ չարիք գործող մարդիկը պիտի կարենան դէմ դնել մեզի: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Թերահաւատութիւնը կ'արգիլէ Աստուծոյ ծրագիրներուն իրականացումը մեր կեանքներուն մէջ: Թերի հաւատքը կը կաշկանդէ Սուրբ Հոգիին ներգործութիւնը մեր սիրտերուն մէջ: Թերահաւատութիւնը կը կասեցնէ Քրիստոսի գործունէութիւնը մեր կեանքին մէջ: (Շարունակելի):

Մայիս 29

Հետզհետէ անող հաւատքը

«Կ'ըսեմ՝ ձեզի, որ եթէ մանանեխի հատիկի մը չափ հաւատ ունենաք, պիտի կարենաք ըսել այս լեռան.– «Հոսկէ հոն տեղափոխուէք», եւ պիտի տեղափոխուի: Ո՛չ մէկ բան անկարելի պիտի ըլլայ ձեզի համար» (Մտ 17.20): Մանանեխի հատիկը սերմնահատիկներուն մէջ ամենէն փոքրն է: Բայց Յիսուս այստեղ ըսել չ՛ուզեր թէ ով որ շատ քիչ հաւատ ունի՝ պիտի կարենայ մեծ բաներ ընել: Մեծ գործերը՝ Յիսուսի հանդէպ մե՛ծ վստահութեան եւ մե՛ծ հաւատքի հետեւանք են: Զմոռնանք որ մանանեխի հատիկը թէպէտ շատ փոքր է, «բայց երբ անի՛ բոլոր տունկերէն աւելի մեծ կ'ըլլայ եւ ծառ կը դառնայ» (Մտ 13.32): Յիսուս մանանեխի հատիկին օրինակը տալով, խորքին մէջ հետզհետէ անող հաւատքի մասին է որ կը խօսի: Յիսուս չ՛ուզեր որ մեր հաւատքը սերմի չափ մնայ, այլ կ'ուզէ որ ատիկա հետզհետէ անի եւ ծառի վերածուի: **Մեր**

ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ: Սիրելի՛ ընթերցող, դուն ի՞նչպիսի հաւատք մը ունիս: Աստիճանական կերպով աճող հաւատք մը, թէ՛ տեղեւոյ ընող հաւատք մը: (Շարունակելի):

Մայիս 30

Տեղէն չշարժող լեռ չկա՛յ

«Պիտի կարենա՞ք ըսել այս լեռան.– «Հոսկէ հոն տեղափոխուէ՛ք», եւ պիտի տեղափոխուի: Ո՛չ մէկ բան անկարելի պիտի ըլլայ ձեզի համար»: Հոս յիշուած «լեռ» բացատրութիւնը ցոյց կու տայ թէ որքան ծանր էր վիճակը պատանիին եւ որքան զօրաւոր տիրապետութիւն հաստատած էր չար ոգին անոր վրայ: Բայց Յիսուսի եւ Յիսուսի հետեւորդներուն դիմաց չար ոգիները եւ չար մարդիկը ոչինչ կրնան ընել: Հետգիտէ՛ք ահա հաւատքին դիմաց ո՛չ մէկ խոչընդոտ կրնայ տոկալ: «Լեռ» բառին գործածութեամբ, Յիսուս ըսել կ'ուզէ, որ նոյնիսկ եթէ չար ոգիները ամբողջապէս տիրապետած ըլլան մէկու մը վրայ, կամ նոյնիսկ եթէ որոշ մեղք մը ստրկացուցած ըլլայ անձ մը, հաւատքի մարդը, կարո՞ղ է եւ կարող պէ՛տք է ըլլայ ազատագրելու այդ անձը: Չարին ու մեղքին բռնութենէն: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հաւատակից եղբայր եւ քոյր, անտեղափոխելի լեռ չկա՛յ մեր առջեւ: Յիսուսի անունով մեղքի ամէն լեռ կրնանք տեղէն շարժել, արմատախիլ ընել: (Շարունակելի):

Մայիս 31

Զօրաւոր ոգիները զօրաւոր աղօթողներո՛վ միայն կրնան դուրս գալ

«Բայց այս տեսակ չար ոգին միայն աղօթքով եւ ծովապահուքեամբ կարելի է դուրս հանել» (Մտ 17.21): Յիսուսի այս խօսքը յստակօրէն ցոյց կու տայ թէ տուեալ չար ոգին ուրիշ չար ոգիներէն աւելի զօրաւոր էր: Երբ Յիսուս կը հաստատէ թէ *«այս տեսակ չար ոգին միայն աղօթքով եւ ծովապահուքեամբ կարելի է դուրս հանել»*, յստակ կը դարձնէ թէ մենք չենք կրնար եւ պէտք է նոյն ձեւով վերաբերինք բոլոր չար ոգիներուն հետ: Քանի անոնց մէջ կայ զօրաւորը, նուազ զօրաւորը, աւելի զօրաւորը, մենք այս կէտը պէտք է նկատի առնենք, եւ ըստ այնմ ճշդենք, թէ ո՞ր ոգիին հետ՝ ի՞նչպէս պէտք է վերաբերինք: Չար ոգիներ կան որոնք կարն աղօթքով մը դուրս կ'ելլեն: Ուրիշ չար ոգիներ կան որոնց դուրս հանելու համար, կարիքը ունինք երկար օրերու վրայ աղօթքներ եւ ծովապահութիւն ընելու: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Դուն, իբրեւ քաջ զինուորը՝ Քրիստոսի, պատրա՛ստ եղիր ոչ միայն աղօթք ընելու եւ ծովապահելու, այլեւ ամէն տեսակ գոհողութիւն յանձն առնելու, ի խնդիր մարդոց ազատագրութեան: (Շարունակելի):

Յունիս 1

Ամենակալ Աստուծոյ գաւկին չի վայելեր քաշուիլ պատերազմի դաշտէն

«Այս տեսակ չար ոգին միայն աղօթքով եւ ծումապահութեամբ կարելի է դուրս հանել»: Յիսուս աշակերտներուն չըսաւ. «Գործ մի՛ ունենա՛ք այս տեսակ չար ոգիներու հետ, որովհետեւ անոնք զօրաւոր կ'ըլլան», այլ պատուիրեց դիմել աղօթքի եւ ծումապահութեան: Քրիստոսի հետեւորդները հոգեւոր պատերազմի մէջ են, եւ Քրիստոս երբեք չ'ուզեր որ իր հետեւորդները պատերազմի դաշտէն քաշուին եւ կամ պարտուած գետին իյնան: Քրիստոս կ'ուզէ որ մենք քաջ զինուորի նման կոուիմք չար ոգիներուն դէմ եւ ազատագրենք մեր նմանները անոնց բռնութենէն եւ ստրկութենէն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն ամենակարող Աստուծոյ մը գաւակն ես, դուն ամենակալ Արարիչին զինուորն ես, դուն Կարմիր ծովուն ջուրերը ոտքիդ դիմաց ցամփեցնող Փրկիչին իշխանագուն որդին եւ աղջիկն ես, ուստի, օգտագործէ՛ եւ գործածէ՛ այս հանգամանքն եւ նզովէ գլուխը չար ոգիներուն եւ անոնց առաջնորդին՝ Սատանային, եւ նմաններդ ազատէ՛ անոնց ձեռքէն: (Շարունակելի):

Յունիս 2

Աղօթքով գԱստուած պատերազմի դա՛շտ իջեցնենք

Չար ոգին դուրս հանելու համար, առաջին հերթին Քրիստոս կը պատուիրէ աղօթել: Աղօթել, կը նշանակէ Աստուծո՛յ դիմել: Աղօթել, կը նշանակէ գԱստուած մեզի պատերազմակից դարձնել: Աղօթել, կը նշանակէ մեր դատը ամենակալ եւ ամենակարող Աստուծոյ ձեռքերուն մէջ դնել: Ուստի, երբ Յիսուս կը պատուիրէ աղօթել, խորքին մէջ կոչ ուղղած կ'ըլլայ մեզի խնդրելու Աստուծոյ օգնութիւնը, պահանջելու անոր օգնականութիւնը, ապաւինելու եւ վստահելու անոր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ բարեկամ, ասկէ ետք երբ կ'աղօթես, գիտցի՛ր որ գԱստուած մեզի պատերազմակից կը դարձնես, իսկ եթէ Աստուած քու պատերազմակիցդ է՝ մեզի համար չկա՛յ պարտութիւն, չկա՛յ նահանջ: Աղօթէ՛, ջերմագի՛նս աղօթէ՛, հաւատքո՛վ ու եռանդո՛վ աղօթէ՛, եւ խնդրէ որ Աստուած մեզի հետ եւ մեզի համար պատերազմի դա՛շտ իջնէ Սատանային դէմ: Եթէ Հոգիով աղօթող մարդ ես, Սատանան ո՛չ միայն կը վախնայ մեզէ, այլ նոյնիսկ չի կրնար կենալ ներկայութեանդ: (Շարունակելի):

Յունիս 3

Ծում պահելը՝ Աստուծմով լեցուիլ է

Չար ոգին դուրս հանելու համար, աղօթքի կողքին, Քրիստոս նաեւ կը պատուիրէ ծում պահել: Ծում պահելը՝ աշխարհայինէն պարպուիլ եւ աստուածայինով լեցուիլ է: Ծում պահելը՝ մեր տկարութիւնը զգալու, եւ ուստի, Աստուծոյ ապաւինելու եւ անոր զօրութեամբ լեցուելու առիթ մըն է: Սատանան

կը վախնայ աղօթող եւ ծոմ պահող մարդոցմէն, որովհետեւ ան շատ լաւ գիտէ որ ծոմապահութիւն ընող մարդուն նպատակը իր մարմինը տկարացնելով՝ իր հոգին զօրացնելն է, իր մէջ երկրաւոր բաժինը նսեմացնելով՝ երկնայինը շեշտելն է, նիւթականէն հեռանալով՝ Աննիւթականին միանալն է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ծոմ պահէ՛ որպէսզի պարպուիս աշխարհէն, եւ աղօթէ՛ որպէսզի լեցուիս Աստուծոյ Հոգիով: Ծոմապահութեամբ՝ ցամփեցո՛ւր մէջդ եղող մեղքի ամէն արմատ, եւ աղօթ՝ լեցո՛ւր հոգիդ երկնային առաքինութիւններով: Շատ դիւրին է Սատանային համար մարմնասէր մարդուն վրայ տիրելը: Ուստի, եթէ մարմնասէր մարդ ես, ծոմ պահէ որպէսզի առաջքը առած ըլլաս Զարին չար տիրութեան: (Շարունակելի):

Յունիս 4

Սատանան կարող է, բայց Աստուած ամե՛նակարող է

Աւարտելու համար չար ոգի ունեցող տղուն դրուագը, կ'ուզեմ հետեւեալը ըսել.– Շատ մարդիկ կան որոնք անտարբեր են Սատանային եւ անոր չար ոգիներուն նկատմամբ, սակայն նման անտարբերութիւն կրնայ գիրենի կործանումի առաջնորդել: Պէտք է անտեսեմք զանոնք, որովհետեւ անոնք մեր փրկութեան ռիսկիմ թշնամիներն են: Մի՛շտ յիշեմք որ Սատանան զօրաւոր է, բայց բնա՛ւ չմոռնանք որ մեր Տէրը ամե՛նագօր է: Յիշեմք որ Սատանան կարող է, բայց չմոռնանք որ Յիսուս ամե՛նակարող է: Յիշեմք որ Սատանան բամբասող է, բայց չմոռնանք որ Քրիստոս մեր անպարտելի փաստաբանն է: Յիշեմք որ Սատանան չար ու չարախօս է, բայց չմոռնանք որ Յիսուս բարի ու բարեխօս է: Այս բոլորը գիտնալը եւ յիշելը, պէտք է մեզ համարձակութեան եւ արիւթեան ոգիով լեցնեն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսի բանակին մաս կազմող մարդոց չի՛ վայելեր տկար կամ վախկոտ ըլլալ: Պատիւ բերած չենք ըլլար Յիսուսին երբ կը փախչինք Սատանային առջեւէն: Ամենակարող Աստուծոյ զաւկին անկարող ըլլալ չի վայելեր:

Յունիս 5

Ի՞նչպէս կը սկսիս եւ կ'աւարտես օրդ

Գալիք օրերու համար մեր հոգեւոր խորհրդածութեան առանցքը պիտի դարձնենք Յովհաննէսի Աւետարանին մէջ յիշուած շնացող կնոջ դրուագը (Յհ 8.3-11), որմէ շատ բան ունինք սորվելիք: Յհ 8.2-ին մէջ կը կարդանք որ Յիսուս առաւօտ կանուխ տանար գնաց եւ ժողովուրդը իրեն կու գար եւ ինք անոնց կ'ուսուցանէր: Յիսուս իր օրը կ'աւարտէր աղօթքով (Յհ 8.1), եւ օրը կը սկսէր աղօթքով եւ ուսուցանելով: Նայեցէ՛ք սակայն Փարիսեցիներուն: Անոնք իրենց օրը կ'աւարտէին չար խորհուրդներ եւ ծրագիրներ մշակելով եւ օրերնին կը սկսէին անգթութեամբ, քննադատութեամբ, եւ մեղաւոր մարդիկ փնտոտելով եւ անոնց մա՛հը պահանջելով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն ի՞նչպէս կը սկսիս եւ կ'աւարտես օրդ: Աղօթքով, թէ՛ չար ծրագիրներ մշակելով: Վստահ եղիր, որ եթէ օրդ աւարտես չար բաներ

ծրագրելով եւ չար բաներ մտածելով, անկասկած որ Փարիսեցիներուն նման օրդ պիտի սկսիս չարիք գործելով: (Շարունակելի):

Յունիս 6

ԱՆՄԱՀԷՆ ուրիշին մահը մի՛ պահանջեր

Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները բռնեցին կին մը շնուփին ըրած ատեն եւ գայն բերին Քրիստոսի մօտ եւ ըսին. «Մովսէս իր տուած Օրէնքին մէջ մեզի պատուիրեց այսպիսիները քարկոծել: Արդ, դուն ի՞նչ կ'ըսես այս մասին» (Յհ 8.3-5): Փարիսեցիները որոնք կոչոււմը ունէին Աստուծոյ խօսքը քարոզելու եւ այդ խօսքով մարդիկը ազատելու մեղքէն, հիմա եկած էին նոյնիման աստուածային այդ խօսքին կառչելով, մա'հը ուզելու արդէն իսկ մեղքի մէջ մեռած անձի մը: Անմահին եկած էին եւ շնացող կնոջ մը մա'հը կը պահանջէին անկէ: Մեղքերը Քաւոդ Յիսուսին եկած էին՝ մեղաւոր կին մը քարկոծելու արտօնութիւն ձեռք ձգելու համար անկէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Փարիսեցիներուն նման արդեօք դուն ալ ուրիշին մահը պահանջող մէ՞կն ես: Երբեմն կը հանդիպինք ա'յնքան չար մարդոց՝ որ կ'ուզենք Տէրը զիրենք մէջտեղէն վերցնէ, բայց կը մոռնանք որ Աստուած մեզի պէս չի՛ մտածեր եւ չի՛ գործեր, կը մոռնանք որ Աստուած մեղաւորներուն կորուստը չ'ուզեր, այլ՝ անոնց դարձը եւ փրկութիւնը (Եզ 33.11): (Շարունակելի):

Յունիս 7

Դուն ի՞նչը կ'ատես, մե՞ղքը, թէ՛ մեղաւորը

Կարելոր է նկատի առնել որ Փարիսեցիներուն այս արարքը ադիւնքը չէր մեղքին հանդէպ իրենց ունեցած ատելութեան եւ ո'չ ալ հետեւանքն էր Մովսիսական օրէնքները ի գործ դնելու իրենց նախանձախնդրութեան: Բնագիրը մեզի կ'ըսէ թէ իրենց բուն նպատակը Յիսուսը փորձելն ու գայն ամբաստանելու պատճառ մը գտնելն էր (Յհ 8.6): Յանախ մարդիկ նաեւ երբ կը քննադատեն մեր այսինչ կամ այնինչ մեղքը կամ յանցանքը՝ այդպէս կ'ընեն ո'չ թէ որովհետեւ կ'ատեն մեղք ըսուածը կամ կ'ատեն մեր մեղքերը, այլ որովհետեւ մե'զ է որ կ'ատեն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ դուն կը քննադատես նմանը, պահ մը քննէ դուն քեզ եւ տես թէ ինչո՞ւ կը քննադատես: Եթէ քննադատութիւնդ նմանը ատելու հետեւանք է, գիտցիր որ ատիկա գործն է Սատանային, եւ թելադրանքս է քեզի, որ միջամուխ չըլլաս Սատանային գործին, որպէսզի չնկատուիս թշնամի Աստուծոյ, եւ գործակից՝ Սատանային: Մի՛ ըսեր եւ մի՛ ըներ ոեւէ բան որ սիրոյ հետեւանք չէ: (Շարունակելի):

Յունիս 8

Անգութ չըլլանք գթութեան կարօտ մարդոց հանդէպ

Օրենքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները ոչ միայն Յիսուսը, այլև իրենց նմանները ամբաստանելու պատճառ կը փնտոէին: Անոնք մարդիկ էին որ ցաւ չէին զգար մարդոց գործած մեղքերուն համար, այլ ընդհակառակը, կ'ուրախանային երբ յաջողէին հանդէս բերել այլոց մեղքերը: Աստուծոյ տանարին մէջ կը նստէին եւ կ'ուսուցանէին եւ սակայն անկարեկից էին Աստուծոյ տկար արարածներուն հանդէպ: Կոչուած էին Աստուծոյ սէրն ու գթութիւնը արտացոլացնելու, եւ սակայն իրենք անգութ մարդիկ էին. անգութ՝ գթութեան կարօտ մարդոց հանդէպ. անողորմ՝ Աստուծոյ ողորմութեան կարիքը ունեցող անհասներուն նկատմամբ: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ երբեք սէր կը փարոզենք բայց սէր չունինք մեր սրտին մէջ, եթէ ներում կը փարոզենք բայց չենք ներեր, եթէ կարեկցութեան մասին կը խօսինք բայց անկարեկից ենք, ուրեմն, Փարիսեցիներէն աւելի՛ գէշ ենք, որովհետեւ անոնք Հին Կտակարանի մարդիկ էին, մինչդեռ մենք Նոր Կտակարանով բացուող Շնորհի գաւակներ ենք: (Շարունակելի):

Յունիս 9

Զվիրաւորենք արդէն իսկ վիրաւորուածը

Կ'ուզէ՞ք գիտնալ թէ ի՛նչպէս կը վերաբերէին Փարիսեցիները շնութեան մեղքին մէջ բռնուած կնոջ մը հետ: Ինչպէս բորենիները պիտի յօշոտէին եւ բզֆտէին իրենց ժանիֆներուն մէջ ինկած եղնիկ մը, նի՛շդ այնպէս, Փարիսեցիները կը «յօշոտէին» իրենց ձեռքը ինկած մեղաւոր շնացող կինը: Կինը արդէն վիրաւորուած էր Սատանային կողմէ եւ կարիքը ունէր մարդոց որոնք զինք ազատէին անոր ձեռքէն, բայց ի՛նչ ցաւալի բան, այն ձեռքերը որոնք պէտք էր փութային զինք ազատագրել Սատանային ձեռքէն, պատրաստուած էին փարկոծելու եւ սպաննելու զինք: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այսօր մեր կեանքին մէջ շատ են «յօշոտիչ» Փարիսեցիներուն թիւը: Փարիսեցիներ՝ որոնք փոխանակ տկար ձեռքերը զօրացնեն, ընդհակառակը՝ կը կոտրեն զանոնք: Փարիսեցիներ՝ որոնք փոխանակ աղֆատին ու տկարին տէր կանգնելու, ընդհակառակը՝ կը ճգմեն եւ կ'ոտնակոխեն զայն: Փարիսեցիներ՝ որոնք փոխանակ մարդիկը Սատանային ձեռքէն ազատելու, իրենք սատանայութիւն կ'ընեն անոնց հանդէպ: (Շարունակելի):

Յունիս 10

Քննադատութիւնը դժոխք կը տանի

Ահաւասիկ մեր դիմաց ունինք Փարիսեցիներ (որոնք այսօր կը փարկոծուին դժոխքի կրակներուն մէջ), եւ շնացող կին մը (որ այսօր կը ցնծայ իր ազատարար Յիսուսին հետ դրախին մէջ): Հի՛շդ է որ Աստուած Մովսէսի միջոցաւ պատուիրած էր փարկոծել շնութեան մեղքը գործողները (ՂԼ 20:10: Բ.Օր 22:22-24), բայց Փարիսեցիները կը մոռնային որ նոյն Աստուածը, դարձեալ Մովսէսի միջոցաւ, արգիլած էր շնացողները փարկոծել,

բաւարարուելով անոնց «անէծքի ջուր» խմցնելով (Թ՛ւ 5.11-15): Մեկնիչներէն ոմանք բացատարած են, որ շնութեան մեղքը ա՛յնքան տարածուած էր որ անկարելի էր քարկոծել բոլոր շնացողները, ուրիշ անոր համար ալ, Աստուած կարծէք աւելի մեղմ պատիժ մը սահմանած էր շնացողներուն համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեղքը տարածում գտած է բոլոր մարդոց կեանքին մէջ: Եթէ պիտի ուզենք մեղքի մէջ ինկող մարդիկը քննադատել՝ մեր ամբողջ կեանքը պիտի վատնենք քննադատութեամբ, եւ յետոյ, պիտի երթանք հոն՝ ուր Փարիսեցիներն են այսօր: (Շարունակելի):

Յունիս 11

Մեր սխալ բացատրութիւններով մարդիկը չխրտչեցնենք Աստուծոյ խօսքէն՝ Աստուածաշունչէն

Փարիսեցիներն ու Օրէնքի ուսուցիչները Աստուծոյ օրէնքները կը բացատրէին ուրիշներուն, բայց փոխանակ այդ օրէնքներով կեանք եւ ազատագրութի՛ւն բերելու ուրիշներուն, ընդհակառակը, մա՛հ ու պատի՛ժ կը բերէին, եւ այս ձեւով, անոնք պատճառ եղած էին որ ժողովուրդը սարսափէր Մովսէսի միջոցաւ տրուած Աստուծոյ օրէնքներէն, եւ խրտչէր անոնցմէ: Սխա՛լ է այն կարծիքը թէ Հին Կտակարանի օրէնքները անգուր օրէնքներ էին: Անոնք եթէ երբեմն «բիրտ» օրէնքներ կը նկատուէին, անոնց նպատակը դաստիարակչական էր, եւ պարզապէս մարդը մեղքէն հեռու պահելու կը ծառայէին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Զգո՛յ՛ջ ըլլանք Աստուծոյ խօսքը՝ Աստուածաշունչը, այնպէս ներկայացնել որ մարդիկ վախճան Աստուծմէ եւ խրտչին իր խօսքէն: Եթէ քաղցր է Աստուած՝ քա՛ղցր է նաեւ իր խօսքը: Ուստի, մեր սխալ բացատրութեամբ պատճառ չըլլանք որ մարդիկ սխալ գաղափար կազմեն Անսխալականին մասին, եւ անգուր նկատեն գթառատ Աստուածը: (Շարունակելի):

Յունիս 12

Զգուշանա՛նք մեզի ուղղուած «երկսայրի» հարցումներէն

«Արդ, դուն ի՞նչ կ'ըսես այս մասին» (Յե 8.5): Լուրջ ծուղակ մըն էր դրուած Քրիստոսի առջեւ: Ան պիտի ամբաստանուէր դրական թէ ժխտական պատասխան տալու պարագային: Եթէ Քրիստոս շնացող կիներ քարկոծել հրահանգէր, ան բաղխում պիտի ունենար Հոռոմէական իշխանութեան հետ որ իր տիրապետութեան տակ առած էր ամբողջ Պաղեստինը, նախ անոր համար որ Հոռոմէական իշխանութեան իրաւասութեան սահմաններէն ներս կ'իյնար մահուան վնիռ արձակելը, եւ երկրորդ, անոր համար որ Հոռոմէական իշխանութիւնը երբեք մահուան չէր դատապարտեր շնացող մը: Իսկ եթէ երբեք Քրիստոս պատուիրէր չքարկոծել շնացող կիներ, այդ պարագային ան պիտի մեղադրուէր իբրեւ հակադրուող մը Մովսէսի օրէնքներուն: Եւ ըստ

Փարիսեցիներուն, ոեւէ մէկը որ կը հակադրուէր Մովսէսի օրէնքներուն՝ չէր կրնար Խոստացեալ Մեսիան ըլլալ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Զգուշանանք այն մարդոցմէն՝ որոնք մէկ հարցումով մեզի կու գան, բայց երկու՝ ծուղակներու մէջ մեզ իյնացնելու համար: (Շարունակելի):

Յունիս 13

Յիսուս ոեւէ արարքով չհակասեց ինքնիւր ուսուցումներուն

Քրիստոս որ օր մը յայտարարած էր, թէ «մաքաւորներն ու պոռնիկները պիտի կանխեն ձեզ եւ ձեզմէ առաջ պիտի մտնեն Աստուծոյ արքայութիւնը» (Մտ 21.31), չէր կրնար հիմա պոռնիկ մը քարկոծելու հրահանգ արձակել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսի հետեւորդները Քրիստոսի անձին մէջ մի՛շտ տեսած էին սէր հանդէպ մեղաւորին եւ կարեկցութիւն հանդէպ թշուառին: Անոնք ականատես եղած էին որ Քրիստոս մի՛շտ եղած էր աղքատին եւ անօգնականին կողմէն: Հիմա՛ Ան ո՛չ միայն ինքզինքին եւ ինքնիւր ուսուցումներուն հակասած պիտի ըլլար եթէ երբեք շնացողը քարկոծելու հրաման տար, այլեւ իր բոլոր հետեւորդներուն գայթակղութեան պատճառ պիտի դառնար: Քրիստոս իր սիրով եւ ներողամտութեամբ առինքնած էր բոլոր մարդիկը: Ան հիմա չէր կրնար յուսախաբ ընել իր սիրոյն եւ ներողամտութեան ապաւինած մարդիկը, հանեցնելու համար խումբ մը Օրէնքի ուսուցիչներ եւ Փարիսեցիներ, որոնք ո՛չ իր սիրոյն եւ ո՛չ ալ իր ներողամտութեան կարիքը կը զգային: (Շարունակելի):

Յունիս 14

Մեր մեղքերը մոռնալով՝ մեր ուշադրութիւնը չկեդրոնացնենք մեր եղբայրներուն մեղքերուն վրայ

Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները պահ մը մոռցած էին իրենց գործած բարոյական մեղքերը եւ իրենց ամբողջ ուշադրութիւնը կեդրոնացուցած էին այս խեղճ կնոջ վրայ որ «շնութիւն ըրած ատեն բռնուեցաւ» (Յե 8.4): Քրիստոս իր յանդիմանական խօսքով. «Ձեր մէջէն անմեղք թող ի՛նք առաջին քարը նետէ անոր վրայ» (Յե 8.7), հրաւիրեց զանոնք իրենց ուշադրութիւնը կեդրոնացնելու իրենց գործած բոլոր մեղքերուն վրայ ընդհանրապէս եւ բարոյական մեղքերուն վրայ մասնաւորաբար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, չդատապարտենք Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները շնացող կնոջ նկատմամբ իրենց ցուցաբերած անգութ վերաբերմունքին համար, այլ եկէք քննենք մենք զմեզ եւ տեսնենք, թէ արդեօք մենք եւս իրենց նման անողորմաբար չե՞նք վերաբերիլ մեր եղբայրներուն եւ քոյրերուն հետ: Մենք եւս յաճախ մոռնալով մեր գործած յանցանքները՝ մեր հայեացքները չե՞նք կեդրոնացնելու ուրիշներուն գործած յանցանքներուն վրայ: (Շարունակելի):

Յունիս 15

Աստուած չ'ուզեր կորուստը իր ձեռագործին՝ մարդուն

«Յիսուս գետին նայելով՝ մատովը հողին վրայ կը գրէր» (Յհ 8.6): Փարիսեցիները եկած էին եւ կը պահանջէին Յիսուսէն որ հրաման տար մեղաւոր կինը գետին զարնելու, իսկ Յիսուս խոնարհած էր դէպի գետին, կարծէ՛ք սորվեցնելու անոնց եւ մեզի, որ ին՛ք աշխարհ չեկաւ մարդիկը գետին զարնելու, այլ ընդհակառակը, եկաւ մեզի գետինը զարնուած մարդիկը՝ գետնէն բարձրացնելու: Փարիսեցիները արժանի չէին տեսներ որ կինը մնար երկրի երեսին վրայ, բայց երկիրը ստեղծող Աստուածը եւ երկրի երեսը նորոգող Տէրը՝ ուզեց որ այդ կինը մնար երկրի վրայ, յուսադրիչ օրինակ ըլլալու համար բոլոր մեղաւորներուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Պէտք է միշտ յիշեմք որ մարդիկ Աստուծոյ ձեռագործն են: Ինչպէս ոեւէ մարդ կ'ուրախանայ իր ձեռքին գործով եւ երբեք չ'ուզեր զայն փնացնել, այնպէս ալ Աստուած, կ'ուրախանայ իր ձեռքին եւ իր Հոգիին գործը եղող՝ մարդ արարածով, եւ երբեք չ'ուզեր զայն կորսնցնել կամ կորուստի դատապարտել: (Շարունակելի):

Յունիս 16

Հողին վրայ գրուածին մասին մտածելով՝ չմոռնանք Տիրոջ ներող հոգին

Յիսուս երկու անգամ գրեց հողին վրայ, մէյ մը Փարիսեցիներուն պատասխան տալէ առաջ եւ մէյ մըն ալ անոնց պատասխան տալէ յետոյ (Յհ 8.6 եւ 8): Թէ ի՞նչ գրեց հողին վրայ՝ նշգրիտ կերպով չենք գիտեր: Ոմանք կը կարծեն որ Յիսուս մեղաւոր կնոջ անունը գրեց Կենաց Գիրքին մէջ: Ուրիշներ կ'ենթադրեն որ Տասնաբանեայ պատուիրանները գրեց ցոյց տալու համար որ նախապէս իր աստուածային մատով գրուածը խախտած էր: Երրորդ խումբի մարդիկ կ'ըսեն թէ հողին վրայ գրեց կնոջ մեղքի պարտամուրհակին ջնջուած ըլլալուն մասին: Ուրիշներ կը հաստատեն թէ հողին վրայ գրեց մեղքի գետինը ինկած մարդկութեան ազատագրութեան մասին. կամ՝ մեղաւորները ներելու մասին. կամ՝ Փարիսեցիներուն կատարած շնութիւններուն եւ այլ տեսակի մեղքերուն մասին, եւ այլն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Թոյլ չտանք որ Չարը մեզ ա'յնքան մը մղէ մտածելու թէ Յիսուս ի՛նչ գրեց հողին վրայ, որ մեր ուշադրութենէն վրիպի Յիսուսի ներող հոգին որ ամբողջ դրուագին գեղեցկութիւնն է: (Շարունակելի):

Յունիս 17

Թոյլ տուա՞ծ ես որ Յիսուս գրէ

սրտիդ տախտակին վրայ

«Յիսուս գետին նայելով՝ մատովը հողին վրայ կը գրէր»: Պահ մը մոռնանք թէ ի՛նչ կը գրէր եւ գանձ գրելու գործողութեան: Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան Հայրապետը կ'ըսէ. «Այն անձը որ անցեալին Տասնաբանեայ պատուիրանները գրեց քարէ տախտակներու վրայ եւ յանձնեց Մովսէսի, հիմա իր մատովը կը գրէ գետնի վրայ, որպէսզի բոլորը գիտնան որ պատուիրանազանց եւ ուխտազանց գտնուած են Աստուծոյ հանդէպ, եւ ուստի, անկարող են քարկոծելու մեղաւոր կիներ, որովհետեւ մեղաւոր են եւ մահուան արժանի: Յիսուս տակաւին կը շարունակէ գրել, բայց այս անգամ կը գրէ մեր սրտի հողին վրայ, որպէսզի մեր սրտի պղծուած հողը սուրբ երկինքի վերածէ»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք թոյլ տուա՞ծ ենք որ Յիսուս իր մատովը գրէ մեր սրտի տախտակին վրայ, գրէ իր սիրոյն եւ գոհողութեան մասին: Թոյլ տուա՞ծ ենք որ սէրէ պարպուած մեր սրտին մէջ իր սիրոյ պատուիրանը փորագրէ: Թոյլ տուա՞ծ ենք որ մեր աններող հոգիին մէջ իր ներող հոգիէն թափէ: (Շարունակելի):

Յունիս 18

Յիսուս իրաւունք ունէր քարկոծելու բայց չքարկոծեց

«Զեր մէջէն անմեղը թող ի՛նք առաջին քարը նետէ անոր վրայ» (Յի 8.7): Մեղաւոր կնոջ դիմաց կեցողներուն մէջ մէկ եւ միակ անմեղը եւ ուստի քարկոծելու իրաւունք ունեցողը Քրիստոս ինքն էր: Քրիստոս սակայն չօգտագործեց իր այս իրաւունքը: Ան չէր եկած քարկոծելու կամ խաչափայտին վրայ բեւեռելու մեղաւորը: Ան եկած էր «աղփատներուն փրկութեան աւետիս տալու, սրտաքեկները մխիթարելու, գերիներուն ազատութիւն բերելու, կոյրներուն աչքերը բանալու, հարստահարուածները ազատելու, եւ յայտարարելու՝ թէ ահա հասած է ժամանակը, երբ Տէրը պիտի փրկէ իր ժողովուրդը» (Ղկ 4.18-19): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս ամէն իրաւունք եւ ամէն պատճառ ունի մարդիկը մեղցնելու, բայց չ'ըներ, որովհետեւ ան սէր է, անհուն սէր, անըմբռնելի սէր: Ան առիթ կը փնտռէ մարդիկը փրկելու եւ ո՛չ թէ կորսնցնելու: Ան կ'ուզէ մարդուն մեղքերը ջնջել երկինքի գիրքէն եւ ո՛չ թէ մարդուն անունը: (Շարունակելի):

Յունիս 19

Պիտի չվիրաւորէ բեզ, Ան՝ որ վիրաւորուեցաւ բեզի համար

Յիսուս ինք որ արգիլեց մարդոց դատապարտելու մեղաւոր կիներ՝ բնա՛ւ պիտի չդատապարտէ բեզ: Ինք որ մեռաւ բեզի համար՝ երբեք չ'ուզեր մեղցնել բեզ: Ինք որ «մեր մեղքերուն համար վիրաւորուեցաւ»՝ պիտի չվիրաւորէ բեզ: Ինք որ «մեր անօրէնութիւններուն համար ծեծուեցաւ»՝ չ'ուզեր ծեծել բեզ (Ես

53.5): Ինք որ ճգմեց Սատանային գուխը՝ չ՛ուրախանար մեր այ գուխը ճգմելով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ բարեկամ, կը հաւատա՞ս այս բոլորին: Կը հաւատա՞ս Յիսուսի սիրոյն եւ ներող հոգիին: Կը հաւատա՞ս որ ան մեռաւ որպէսզի իր մահովը քեզ անմահութեան զաւակ դարձնէ: Կը հաւատա՞ս որ դուն իրեն համար երկինքէն աւելի գեղեցիկ ու ցանկալի ես: Կը հաւատա՞ս որ ան զօրեղապէս կը փափաքի տեղ ունենալ սրտիդ մէջ եւ տեղ տալ քեզի իր սրտին մէջ: Կը հաւատա՞ս որ անոր ամենակալ ձեռքը պաշտպանութեանդ համար է եւ ո՛չ թէ կործանումիդ համար: Եթէ կը հաւատաս այս բոլորին՝ ի՞նչպէս կ'արտայայտես հաւատդ Յիսուսի հանդէպ: (Շարունակելի):

Յունիս 20

Կը վիրաւորուի Յիսուսի սիրտը երբ մենք կը վիրաւորենք իրարու

Յիսուս ո՛չ միայն արգիլեց Փարիսեցիներուն քարկոծել մեղաւոր կիներ, այլեւ արգիլեց դատապարտել զայն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս չ՛ուզեր եւ կ'արգիլէ որ մենք իրար դատապարտենք: Իր սուրբ կամփին հակառակ է՝ հակառակութիւններ ունենանք իրարու հետ: Իր սրտին դէմ է՝ իրարու սիրտը խոցոտենք: Ան չ՛ուզեր որ իր ձեռքով ստեղծուած մարդիկը՝ քարկոծուին մարդոց ձեռքով: Ան չ՛ուզեր իր հրամանով ստեղծուած մարդիկը՝ ուրիշին հրամանով խորտակուին: Որքա՛ն կը տրամի՜ Սուրբ Հոգին երբ կը տեսնէ որ իրար ուրախացնելու համար ստեղծուած մարդիկը՝ իրենց ամէն կարելին կ'ընեն զիրար տրամեցնելու համար: Որքա՛ն կը վիրաւորուի Յիսուսի սիրտը երբ կը տեսնէ իրարու զօրավիգ կենալու համար ստեղծուած մարդիկը՝ կը ճգմեն իրար: Որքա՛ն կը ցաւի մեր երկնաւոր Հայրը երբ կը տեսնէ իր Որդիին անունը կրող եւ իր անունն փառփին համար ստեղծուած մարդիկը՝ կ'անուանարկեն իրար եւ կը մրոտեն իրարու անունը: (Շարունակելի):

Յունիս 21

Եթէ կրցաք գտնել անմեղ մը, իրաւունք տուէք իրեն քարկոծելու ուրիշները

«Զեր մէջէն անմեղը թող ի՛նք առաջին քարը նետէ անոր վրայ»: Այո՛, ինքզինք անմեղ կարծողը, ո՛ն, ոտքի՛ թող ելլէ եւ սկսի դատապարտել մեղաւորները: Ինքզինք արդար նկատողը, ո՛ն, ոտքի՛ թող ելլէ եւ քննադատէ անարդարները: Ինքզինք Աստուծոյ անսխալական մարդը սեպողը, ո՛ն, ոտքի՛ թող ելլէ եւ պախարակէ սխալներն ու սխալ գործողները: Ես իրաւունք կու տամ իմ նմանիս դատապարտելու զիս՝ պայմանաւ որ ինք անմեղ մը ըլլայ: Իրաւունք կու տամ ուրիշին զիս ստութեան որդի կոչելու՝ պայմանաւ որ ինք ճշմարտութեան որդի ըլլայ: Իրաւունք կու տամ ամբողջ աշխարհին քարկոծելու զիս՝ պայմանաւ որ աշխարհը դարձի գայ Քրիստոսի: Իրաւունք

կու տամ մարդոց կեանքս խլելու՝ պայմանաւ որ մարդիկ իրենց կեանքը տան Քրիստոսի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Խօսքի փարկոծումով մի՛ փարկոծեր նմանդ, բայց պատրա՛ստ եղիր փարկոծուելու Յիսուսի սիրոյն, եթէ փարկոծուիլդ մարդիկը Յիսուսի խաչին պիտի առաջնորդէ: (Շարունակելի):

Յունիս 22

Յիսուս չի մոռնար որ մենք հողեղէն ենք, մե՛նք է որ կը մոռնանք ասիկա

Յիսուս իր ոսկեղէն խօսքը արտասանելէ ետք՝ *«դարձեալ գլուխը խոնարհեցնելով՝ հողին վրայ կը գրէր»* (Յհ 8.8): Ասկէ առաջ խօսեցանք հողին վրայ գրելու արարքին մասին: Թէ ինչո՞ւ Յիսուս երկրորդ անգամ ըլլալով սկսաւ գրել հողին վրայ, կարգ մը մեկնիչներ կ'ենթադրեն որ ան երկրորդ անգամ ըլլալով գրեց, յիշեցնելու համար Օրէնքի ուսուցիչներուն եւ Փարիսեցիներուն որ իրենք հող էին եւ հողի պիտի վերածուին (Մն 3.19) եթէ երբեք շարունակեն դատապարտել իրենց նմանները: Ուրիշներ կը կարծեն որ երբ Յիսուս առաջին անգամ հողին վրայ գրեց, գրեց՝ յիշեցնելու ինքնիրեն մարդոց հողեղէն արարածներ ըլլալը, իսկ երկրորդ անգամ երբ գրեց, գրեց՝ այս անգամ Օրէնքի ուսուցիչներուն եւ Փարիսեցիներուն յիշեցնելու մարդոց հողեղէն բնութիւնը, եւ ուստի՝ տկար բնութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս բնա՛ւ չի մոռնար մեր հողեղէն եւ տկար բնութիւնը. մե՛նք է որ յաճախ կը մոռնանք ասիկա եւ հրապարակ կ'իջնենք գիրար դատապարտելու համար: (Շարունակելի):

Յունիս 23

Անգիղջ մեղաւորը չի կրնար կանգնիլ Տիրոջ առջեւ

Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները լսելէ ետք Յիսուսի խօսքը, *«մեծէն պատիկ բոլորն ալ մէկ առ մէկ հեռացան»* (Յհ 8.9): Անոնք հեռացան որովհետեւ չէին կրնար կանգնիլ մէկու մը ներկայութեան որ գիտէր իրենց գործած մեղքերուն մասին: Ո՞ր խաւարագործ մարդը կը սիրէ լոյսին ներկայութիւնը: Օրէնքի անգութ ուսուցիչները չէին կրնար կանգնիլ բազմագութ Տիրոջ ներկայութեան: Կեղծաւոր Փարիսեցիները չէին ժպրհեր Անկեղծին առջեւ կենալ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հոսկէ կը սորվինք այն, որ անգիղջ եւ անապաշխար մեղաւորը ո՛չ երկրի վրայ եւ ո՛չ ալ դատաստանի օրը պիտի կարենայ կանգնիլ Աստուծոյ առջեւ: Քրիստոսի չղարձած եւ մեղքի կեանքը սիրող մարդիկ, Քրիստոսի երկրորդ գալուստին ժամանակ պիտի աղաղակեն ըսելով. *«Մեր վրայ ինկէ՛ք ու ծածկեցէ՛ք մեզ անոր աչքէն, անոր՝ որ գահին վրայ կը նստի. ազատեցէ՛ք մեզ Գառնուկին բարկութենէն, որովհետեւ անոր բարկութեան ահաւոր օրը եկաւ, եւ ո՞վ կրնայ անոր առջեւ դիմանալ»* (Յյտ 6.16-17): (Շարունակելի):

Յունիս 24

Հողին վրայ գրելը՝ մեզմէ պտուղ ակնկալել է

«Դարձեալ գլուխը խոնարհեցնելով՝ հողին վրայ կը գրէր» (Յե 8.8): Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան խօսելով այս տողին մասին՝ կ'ըսէ. «Ոմանք ենթադրած են որ Յիսուս հողին վրայ քարկոծելու ռզոզներուն մեղքերը կը գրէր. Յիսուս անոնց մեղքերը չգրեց պղինձի կամ քարի վրայ, այլ՝ հողի վրայ, որպէսզի վայրկեաններ ետք հովը փչէր հողին վրայ եւ անոնց մեղքերը ջնջուէին, իսկ գալով մեր անուններուն, զանոնք կը գրէ իր ձեռքի ափին մէջ, որպէսզի յաւիտենապէս մնան...»: Հետաքրքրական բան մը կ'ըսէ Սուրբ Օգոստինոս ինք եւս. «Օրէնքը Աստուծոյ մատուցած գրուեցաւ, բայց գրուեցաւ քարի վրայ՝ ձեռք քարեղէն սիրտերուն պատճառով, բայց հիմա Տէրը կը գրէ հողին վրայ որովհետեւ պտուղ կը պահանջէ եւ կ'ակնկալէ...»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս իր գալուստով մարդոց քարացած սիրտերը հող դարձուց, այլ խօսքով՝ կակուղցուց, եւ անոնց մէջ փրկութեան սերմեր սերմանեց: Այդ սերմերը կրնան տեղ գտնել մեր սիրտերուն մէջ եւ անիլ եթէ երբեք քիչ մը հաւատք կայ մեր սիրտերուն մէջ: (Շարունակելի):

Յունիս 25

Հոգեւոր ծարաւ ունեցողը՝ չի հեռանար Յիսուսէն

«Այս խօսքը լսելով՝ մեծէն պզտիկ բոլորն ալ մէկ առ մէկ հեռացան» (Յե 8.9): Հեռացողները բնականօրէն բոլոր մարդիկը չէին, այլ միայն անոնք՝ որոնք եկած էին փորձելու Յիսուսը եւ դատապարտելու զայն ինչպէս նաեւ մեղաւոր կիներ: Իսկ անոնք որոնք եկած էին Յիսուսի խօսքերը լսելու եւ այդ խօսքերով լեցուելու ու գորանալու՝ անոնք չմեկնեցան, այլ մնացին Յիսուսի բով եւ տեսան անոր յաղթանակը ընդդէմ Փարիսեցիներուն եւ Օրէնքի ուսուցիչներուն, ինչպէս նաեւ անոր ցուցաբերած կարեկցութիւնն ու գթութիւնը՝ մեղաւոր կնոջ հանդէպ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մէկը որ հոգեւոր ծարաւ ունի եւ կը փնտոէ ճշմարտութիւնը, երբ լսէ Յիսուսի մասին՝ չի՛ թողուր եւ չի՛ հեռանար, ընդհակառակը, սի՛րտ ու հոգի՛ դարձած ականջ կու տայ Քրիստոսի մասին ըսուածին, իսկ մէկը որուն նպատակը մարդոց կեանքին մէջ սխալներ փնտոելն է՝ այդպիսին ո՛չ Տիրոջ ներկայութեան կրնայ կանգնիլ, եւ ո՛չ ալ Տիրոջ պատգամները փոխանցող մարդոց ներկայութեան: (Շարունակելի):

Յունիս 26

Ներուածը՝ ներում պէտք է նառագայթէ

Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան կ'ըսէ. «Յիսուս բոլորին մեղքերը չգրեց հողին վրայ, այլ միայն մեղքերը անոնց՝ որոնք եկած էին դատապարտելու մեղաւոր

կինը, որովհետեւ ով որ կը դատէ իր եղբայրը՝ պիտի դատուի, եւ ինչ սկզբունքով որ դատէ ուրիշը՝ նոյն սկզբունքով Աստուած գինձ պիտի դատէ: Մեղքէ յաղթուածները ընդհանրապէս իրենք է որ լեցուն կ'ըլլան բոնութեամբ եւ աններողամտութեամբ մեղաւորներուն հանդէպ, իսկ արդարները, ընդհակառակը, քաղցրութեամբ եւ գթութեամբ լեցուն կ'ըլլան մեղաւորներուն հանդէպ, եւ այդպիսիները իրենք գիրենք է որ կը դատեն եւ ո՛չ թէ ուրիշները»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեղքերու քաւութիւն եւ ներում վայելած անձ մը, ուրիշ բան չի կրնար ցառագայթել իր չորս դին եթէ ոչ միայն ներում եւ ներողամտութիւն: Եթէ կ'ուզէք գիտնալ որ մէկը մեղքերու ներում ստացած է թէ ոչ, դիտեցէք անոր կեանքը. եթէ ներող անձ է՝ կը նշանակէ թէ ներում ստացած մէկն է, իսկ եթէ ներող չէ՝ կը նշանակէ թէ չէ վայելած Տիրոջ շնորհած ներումին ուրախութիւնը: (Շարունակելի):

Յունիս 27

Թակարդ լարողները բոնուեցան թակարդի մէջ

«Մեծէն պատիկ բոլորն ալ մէկ առ մէկ հեռացան»: Քանի մը հաստատումներ եւս: Առաջին, Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները Յիսուսին եւ Յիսուսի շուրջ հաւաքուած ժողովուրդին կ'ուզէին ցոյց տալ թէ իրենք անմեղ էին եւ հակառակ մեղքին, բայց Յիսուսի խօսքը՝ «*Ձեր մէջէն անմեղը թող ի՛նք առաջին քարը նետէ անոր վրայ*», հրապարակեց անոնց մեղքերն ու մեղաւորութիւնը ամէնուն դիմաց եւ խայտառակ ըրաւ զանոնք: Երկրորդ, եթէ կինը օրէնքը կտորած էր շնութիւն ըրած ըլլալուն համար, ապա Օրէնքի ուսուցիչներն ու Փարիսեցիները իրենք եւս Օրէնքը կտորեցին՝ քանի չկրցան զայն քարկոծել: Իբրեւ Օրէնքի պաշտպաններ եկան՝ իբրեւ Օրէնքը կտորողներ փախան: Երրորդ, եկան Տէրը ծուղակի մէջ ձգելու՝ իրենք ինկան իրենց լարած ծուղակին մէջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Դատապարտելու եկած անձերը՝ դատապարտուած մեկնեցան: Ուստի, զգուշանա՛նք ուրիշները դատապարտելէ, որպէսզի չդատապարտուինք: (Շարունակելի):

Յունիս 28

Կնոջ նման մենք ալ առանձին պիտի կենանք Յիսուսի դիմաց

«Յիսուս միմակ մնաց եւ կինը՝ իր դիմաց կանգնած» (Յհ 8.9): Առաջին, «Յիսուս միմակ մնաց» բառերը ցոյց կու տան թէ Յիսուս ինք միակ դատաւորն է, այլ խօսքով՝ ի՛նք պիտի ըլլայ մարդկութիւնը դատողը իր գալստեան օրը: Երկրորդ, «*կինը՝ իր դիմաց կանգնած*» բառերը ցոյց կու տան թէ ամէն մարդ անձամբ Քրիստոսի դիմաց պիտի կանգնի հաշիւ տալու համար իր ապրած կեանքին համար: Երրորդ, քարկոծելու եկած մարդիկը հեռացան Քրիստոսի ներկայութենէն, բայց քարկոծուելու բերուած կինը մնաց հոն՝ անոր սուրբ ոտքերուն շուրջ, որովհետեւ սէ՛ր տեսաւ անոր մօտ եւ այդ սիրոյն մէջ տեսաւ իր

փրկութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս մեր մէկ եւ միա՛կ դատաւորն է: Դատաւոր մը՝ որուն ներկայութեան կրնանք կանգնիլ եթէ մեղաւոր կնոջ նման գոջանք եւ ապաշխարենք մեր գործած մեղքերուն համար, բայց որուն ներկայութեան չենք կրնար կենալ, եթէ Օրէնքի ուսուցիչներուն եւ Փարիսեցիներուն նման անապաշխար մնանք: (Շարունակելի):

Յունիս 29

Դատդ յանձնէ Տիրոջ եւ դուն յաղթական դուրս պիտի գաս

Քրիստոս երբ տեսաւ որ կնոջ հետ առանձին մնաց՝ ըսաւ. *«Ո՛վ կին, ո՞ւր եմք քեզ ամբաստանողները. մէկը քեզ չդատապարտե՞ց»:* Կինը պատասխանեց. *«Ո՛չ մէկը, Տէ՛ր»* (Յհ 8.10-11): Յիսուս ո՛չ ձգեց որ ուրիշը դատապարտէ կինը եւ ո՛չ ալ ինք գայն դատապարտեց. ո՛չ արդարացուց կնոջ ըրածը եւ ո՛չ ալ կինը ինքզինք արդարացուց: Կնոջ պատասխանը կը պարզէ որ ան չժխտեց իր մեղաւոր եւ ուստի դատապարտութեան արժանի ըլլալը: Երբ Տէր Յիսուսը տէ՛ր կեցաւ կնոջ՝ ո՞վ կրցաւ գայն քարկոծել: Երբ Դատաւորը դարձաւ փաստաբանը դատապարտեալին՝ ո՞վ կրցաւ դատապարտել գայն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, ո՞վ կրնայ յարձակիլ վրադ երբ Աստուած է թիկնապահդ: Ո՞վ կրնայ խոցոտել քեզ երբ Ամենակալին ձեռքն է որ կը հսկէ վրադ: Տէրը պաշտպանեց դատը մեղաւոր կնոջ եւ կինը անպարտ դուրս եկաւ: Ուստի, վստահէ՛ Տիրոջ եւ դատդ իրե՛ն յանձնէ, եւ քա՛ջ գիտցիր, որ անպարտ եւ յաղթական դուրս պիտի գաս: (Շարունակելի):

Յունիս 30

մեզ կորսնցնողը Փրկիչը չէ, այլ՝ մեր անտարբերութիւնը Փրկիչին հանդէպ

Յիսուս ըսաւ. *«Ես ալ քեզ չեմ դատապարտեր. գնա՛ եւ ասկէ ետք մի՛ մեղանչեր»* (Յհ 8.11): Ինք որ դատելու բացարձակ իրաւասութիւնը ունի, կը յայտարարէ ըսելով. *«Ես ալ քեզ չեմ դատապարտեր»:* Այո՛, Յիսուս չէր եկած դատապարտելու, այլ՝ փրկելու (Յհ 3.17): Զէր եկած ստրկացնելու, այլ՝ ազատագրելու եւ ազատութիւն տալու (Յհ 8.36): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսի բռնե՛րը՝ *«Ես ալ քեզ չեմ դատապարտեր»* ուղղուած են իւրաքանչիւր մարդ արարածի: Յիսուս մարդիկը դատապարտող կամ դատապարտել սիրող մէկը չէ, ինչպէս ոմանք կը կարծեն: Յիսուս Փրկի՛չն է աշխարհին, ուստի ան բնա՛ւ չէ կորսնցուցած մէկը եւ չի կորսնցնէր: Կորուստը ծնունդ կ'առնէ երբ կը մերժենք Յիսուսի շնորհած փրկութիւնը: Հետեւաբար, մեզ կորսնցնողը Փրկիչը չէ, այլ՝ մեր անտարբերութիւնը Փրկիչին եւ անոր տուած փրկութեան հանդէպ: Եթէ մենք կորստաբեր կեանք կ'ապրինք՝ Յիսուս մեր կամքէն անկախ մեզ կորուստէ պիտի չփրկէ: (Շարունակելի):

Յուլիս 1

Առաջին անգամ եկաւ ներելու, երկրորդ անգամ պիտի գայ դատելու

«Ես ալ ինչ չեմ դատապարտեր. գնա՛ եւ ասկէ ետք մի՛ մեղանչեր»։ Յովհան Ոսկեբերան կ'ըսէ. «Յիսուս "Ես ալ ինչ չեմ դատապարտեր" խօսքով կարծէ՛ք ըսել կ'ուզէ. – "Ո՛վ կի՛ն, ես միակն եմ՝ որ կրնամ ինչ դատել, որովհետեւ ես միակ դատաւորն եմ, բայց ինչ չեմ դատեր որովհետեւ ես չեկայ աշխարհը դատելու"։ "Գնա՛" խօսքով կարծէ՛ք կ'ըսէ. – "Գնա՛ եւ միտքդ հանգիստ թող ըլլայ, որովհետեւ շնութեանդ մեղքը վերցուեցաւ ինչպէ՛ս..": "Ասկէ ետք մի՛ մեղանչեր" ըսելով, ըսել կ'ուզէ. – "Քեզի կը պատուիրեմ՝ որ ասկէ ետք մեղք չգործես, որպէսզի ինչ չդատես: Այլ նոյն մեղքին չդատնաս ինչպէս շունը իր փսխածին կը դատնայ (Բ.Պտ 2.22)"»։ **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս չդատապարտեց կի՛նը որովհետեւ առաջին անգամ չէր եկած դատելու, բայց երկրորդ անգամ դատելու համար պիտի գայ: Ներեց մեղքերը, բայց երկրորդ անգամ ներելու պիտի չգայ, այլ՝ այդ ներումը մերժողները պատժելու: «Գնա՛» ըսելով ազատ արձակեց, բայց երկրորդ անգամ պիտի գայ իրենց ազատութիւնը շահագործողները կապելու: (Շարունակելի):

Յուլիս 2

Աստուած քաղցր է՝ սիրեմք զինք, Աստուած սուրբ է՝ զգուշանա՛նք

«Գնա՛ եւ ասկէ ետք մի՛ մեղանչեր»։ Յիսուս ներեց կնոջ մեղքերը եւ «գնա՛» ըսելով առիթ մը եւս տուաւ անոր ինքզինք սրբագրելու եւ ապաշխարելու: Յիսուս սէ՛ր ու ներո՛ւմ է: Սիրե՛ց մեղաւոր կի՛նը եւ ներե՛ց գայն: Յիսուսի սէր ու ներում ըլլալը մեզ պէտք չէ քաջալերեն որ մնանք սիսալ ընթացքի մէջ, ընդհակառակը, պէտք է մեզ մղեն ապաշխարութեան, այն քաջ վստահութեամբ որ սէր ըլլալով՝ պիտի սիրէ մեզ, եւ ներում ըլլալով՝ պիտի ներէ մեր մեղքերը: Սուրբ Օգոստինոս կ'ըսէ. «Աստուած քաղցր է, բայց միաժամանակ Արդար: Պէտք է սիրեմք զինք որովհետեւ քաղցր է, եւ պէտք է «վախնանք» իրմէ՛ որովհետեւ Արդար է»։ **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ան որ կը կարծէ թէ Աստուած չի ներեր՝ կը սիսալի, եւ ան որ կը կարծէ թէ Աստուած յաւերժապէս պիտի ներէ՝ դա՛րձեալ կը սիսալի: Աստուծոյ յուսացողը՝ կը փրկուի, բայց Աստուծոյ յուսացողը եւ իր չար ընթացքէն չհրաժարողը՝ կը կործանի: Զվախնանք Աստուծմէ՛ քանի սէ՛ր է ան, բայց զգուշանա՛նք՝ քանի քացարձակ սրբութիւն է:

Յուլիս 3

Տանք ուրիշին ինչպէս Աստուած մեզի տուաւ

«Տուէ՛ք եւ Աստուած ձեզի պիտի տայ. պիտի տայ լաւ չափով, բերնէ բերան, գեղուն առատութեամբ» (Ղկ 6.38): Ասիկա Աստուծոյ խոստումն է տուող մարդուն, օգնող մարդուն, բաշխող մարդուն: Աստուած առատօրէն պիտի տայ՝ առատութեամբ տուողին: Աստուծոյ զաւակը եղողը լա՛ւ գիտէ որ իր ունեցած հարստութիւնը Աստուծոյ պարգեւն է իրեն: Աստուծոյ կողմէ մեզի տրուածը՝ մեզի համար պէտք չէ պահենք: Ինչպէս Աստուած իր ունեցածը իրեն չպահեց, այլ գայն մեզի տուաւ, այնպէս ալ մենք, մեր ունեցածը մեզի համար չպահենք, այլ բաժին հանենք աղքատին: Աստուած իր ունեցած փառքէն եւ անմահական կեանքէն մեզի չտուա՞ւ: Իր ունեցած յաւիտեանականութենէն եւ երջանկութենէն մեզի չշնորհե՞ց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ Աստուած մեզի ամբողջ յաւիտեանականութիւն մը կու տայ, մենք ինչո՞ւ կը զլանանք ինչ մը ժամանակ տալ մեր նմանը միտիթարելու: Եթէ Աստուած արքայութեան գանձը՝ Քրիստոսը մեզի կու տայ, մենք ինչո՞ւ փաշուհի մեր ունեցածով օգնել դժբախտին: (Շարունակելի):

Յուլիս 4

Դրամը սիրողը՝ չի կրնար ողորմութիւնը սիրել

Տալ կարենալու համար, առաջին հերթին պէտք է գիտնալ որ մեր ունեցածին տէրը Աստուած է եւ ո՛չ թէ մենք: Երկրորդ, պէտք չէ կապուած ըլլալ մեր ունեցածին: Երրորդ, պէտք չէ սիրենք դրամը: Չորրորդ, պէտք չէ մեր վստահութեան ու յոյսի աղբիւրը դրամը նկատենք: Պօղոս առաքեալ կը թելադրէ Տիմոթէոսի որ «այս աշխարհի հարուստներուն պատուիրէ որ շատ չհպարտանան եւ անկայուն հարստութեան չվստահին, այլ՝ վստահին Աստուծոյ, որ ամէն ինչ առատօրէն կու տայ մեզի, որպէսզի վայելենք» (Ա.Տմ 6.17): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մէկը որ կապուած է իր ունեցած հարստութեան, մէկը որ կը սիրէ դրամը, մէկը որ կը վստահի իր դրամին, չի կրնար օգնել ուրիշին: Դրամը պաշտողը՝ չի կրնար բաժնուիլ անկէ: Դրամը սիրողը՝ չի կրնար ողորմութիւնը սիրել: Դրամին վստահող մարդը՝ չի կրնար ուրիշ մարդոց վստահիլ: Դրամին ապաւինող մարդը՝ չի կրնար անօգնականին ապաւեն ըլլալ: Դրամէն գատ ուրիշ բան չտեսնողը՝ չի կրնար տեսնել չճաւորը: (Շարունակելի):

Յուլիս 5

Դրամը միջոց պէտք է ըլլայ եւ ոչ թէ նպատակ

Աստուծոյ իսկական զաւակը, իր հարստութեան չէ որ կը վստահի, այլ՝ զինք Հարստացնողին (Ա.Թգ 2.7): Իր ունեցած դրամով չէ որ կը հպարտանայ, այլ՝ Աստուծով: Ան չ'ապաւնիր դրամին, քանի որ գիտէ թէ դրամը զինք յուսախաբ պիտի ընէ: Աստուծոյ իրաւ զաւակը չի ցանկար դրամ հաւաքել, որովհետեւ գիտէ որ դրամահաւաքութեան ցանկութիւնը զինք կործանումի պիտի առաջնորդէ, ինչպէս Պօղոս առաքեալը կ'ըսէ. «Շատեր դրամ դիզելու ձգտելով՝ հաւատքէն շեղեցան...» (Ա.Տմ 6.10): Աստուծոյ զաւակը դրամը

նպատակ չի սեպեր, այլ՝ միջոց: Միջոց մը՝ ուրիշին օգտակար դառնալու, թշուառութիւն մը փարատելու, արցունք մը սրբելու, անօթի մը կերակրելու, ինկած մը կանգնելու: Աստուած կը փառաւորուի ու կ'ուրախանայ երբ մտածենք չճաւոր դասակարգին մասին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Դրամը կեանքը ապրելու միջոց մըն է: Ապրի՛նք կեանքը, բայց չմոռնանք որ ուրիշներն ալ կ'ուզեն ապրիլ կեանքը: Ո՛վ հարուստ մարդ, ուրախացո՛ւր զԱստուած՝ ուրախացնելով տրտմած սիրտ մը: (Շարունակելի):

Յուլիս 6

Կրօնֆդ կ'արտօնէ՞ քեզի հանգիստ ուտել երբ ընկերդ անօթի է

Խիղճդ հանգիստ կ'ուտե՞ս երբ գիտես որ դրացիդ անօթի է: Հանգիստ կը ֆնանա՞ս երբ գիտես որ փողոցիդ անկիւնը գտնուող աղքատ մարդը անօթութեան պատճառով ֆնանալ չի կրնար: Լսէ հետեւեալ պատմութիւնը.՝ Երկու ընկերներ՝ մին իսլամ իսկ միւսը՝ քրիստոնեայ, ցամբայ կ'ելլեն գիւղ մը երթալու համար: Բաւական ժամեր քալելէ ետք, կը նստին գետի մը եզերքը քիչ մը հանգիստ ընելու համար: Քրիստոնեան կը բանայ իր ուտելիքի ծրարը եւ ուտելէ առաջ կը հրամցնէ իր իսլամ ընկերոջ: Իսլամը կ'ըսէ. *«Կրօնքս կ'արգիլէ ինձի ուտել այս ժամուն»*: Քրիստոնեան ուտելիքը կը ծրարէ եւ կը վերցնէ: Իսլամ ընկերը իրեն կ'ըսէ. *«Քու կրօնքդ չ'արգիլեր քեզի այս ժամուն ուտել, ուստի ինչո՞ւ չես ուտեր»*: Քրիստոնեան կը պատասխանէ. *«Այո՛, միշտ է որ կրօնքս չ'արգիլեր ինձի այս ժամուն ուտել, բայց կ'արգիլէ ինձի ուտել երբ եղբայրս անօթի է»*: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի քրիստոնեայ եղբայր, կրօնֆդ կ'արտօնէ՞ քեզի հանգիստ ուտել երբ ընկերդ անօթի է: (Շարունակելի):

Յուլիս 7

Կրօնֆդ կ'արտօնէ՞ քեզի

Եթէ հարուստ մըն ես որ իր ունեցածէն բաժին չի հաներ աղքատին ու տառապեալին, որքին ու որբեւայրիին, հարց կու տայ քեզի, կրօնֆդ կ'արտօնէ՞ քեզի յղփանալ երբ ընկերդ սովամահ կ'ըլլայ: Կրօնֆդ կ'արտօնէ՞ քեզի բնակիլ շքեղափայլ հսկայ տուներու մէջ երբ անդին հայ եկեղեցիներ կան նորոգութեան կարօտ, երբ անդին հայ գիւղեր կան որոնց մէջ եկեղեցի չկայ: Կրօնֆդ կ'արտօնէ՞ քեզի ցաշարաններու մէջ եւ այլուր մսխումներ կատարել երբ անդին հայ պատանիներ կան որոնք դուրս կը մնան հայ դպրոցէն նիւթականի պատճառով, երբ հիւանդներ կան որոնք կը տառապին հիւանդանոցի ու դեղի դրամ չունենալուն համար, երբ անտիպ հայ գիրքեր կան որոնք փոշի կը բռնեն գրողին ձեռքին տակ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեր ունեցածով զօրավիգ կենանք հայ մանուկին՝ որպէսզի ուսանի, Հայ Եկեղեցիին՝ որպէսզի

պայծառ մնայ, հիւանդին՝ որպէսզի իր առողջութիւնն ու ժպիտը վերագտնէ, եւ հայ գրողին՝ որպէսզի գրիչը չկենայ: (Շարունակելի):

Յուլիս 8

Աստուծոյ պահանջածը հարուստէն եւ աղքատէն

Նախորդ օրերու խորհրդածութիւններով, ես բնա՛ւ հարուստ մարդիկը չդատապարտեցի, ո՛չ ալ հարուստ կամ բարեկեցիկ ըլլալը մեղք անուանեցի: Ո՛չ Հարուստ ըլլալը մեղք չէ: Մեղքը՝ հարստութեան ստրուկը դառնալն է: Աղքատ մարդոց նման հարուստ մարդիկը իրե՛նք ալ Աստուծոյ գաւակներն են: Ո՛չ աղքատութիւնը մեզ Աստուծոյ գաւակ կը դարձնէ եւ ո՛չ ալ հարստութիւնը արգելք մըն է որ մենք Աստուծոյ գաւակներ ըլլանք: Աւելի լաւ է մնայուն կերպով Աստուծմէ գոհացող հարուստ մը ըլլալ քան ամէն բանի համար տրտնջացող եւ դժգոհող աղքատ մը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած չ՛ուզեր որ իր գաւակները աղքատ ըլլան եւ աղքատութեան ճիրաններուն մէջ տառապին. ո՛չ ալ կ՛ուզէ որ զինք մոռցող հարուստներ ըլլանք: Աստուծոյ պահանջածը հարուստէն այն է՝ որ իր ունեցածէն բաժին հանէ գրկեալին, եւ աղքատէն պահանջածը այն է՝ որ առանց տրտունջի տանի գրկանքը, վստահ ըլլալով որ Աստուած պիտի վարձատրէ զինք երկինքի մէջ:

Յուլիս 9

Յիսուս եկաւ մեր կեանքը հարսանիքի վերածելու

Գալիք օրերու համար Գալիլեայի Կանա քաղաքին մէջ տեղի ունեցող հարսանիքը ընտրեցի հոգեւոր խորհրդածութեան իբրեւ նիւթ (կարդա՛ Յի 2.1-11): Յիսուսի ներկայութիւնը հարսանիքին, ցոյց կու տայ, որ ան աշխարհ եկաւ մարդ արարածին կեանքը հարսանիքի վերածելու, տրտմած հոգիները ուրախութեամբ լեցնելու, տխրած սիրտերուն երջանկութիւն բերելու: Մեծն Կիրեեղ կ'ըսէ. «Յիսուս իր գործը սկսաւ հարսանիքի մէջ, որպէսզի իր սէրը յայտնաբերէ մարդկութեան հանդէպ եւ զանհկա տանի երկինք՝ Փեսային մօտ, եւ որպէսզի վայելեմէ երկինքի ուրախութիւնը եւ արտացոլացնենք Փեսային փառքը մեր անձերուն վրայ: Յիսուս աշխարհ եկաւ մեր կեանքը ուրախութեան եւ հարսանիքի վերածելու: Եկաւ մեր կեանքի ջուրը գինիի վերածելու եւ սա մատնանիշ կ'ընէ հոգեւոր յաւիտենական ուրախութիւնը (Ես 55.1: Եփ 5.18-20)»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Թոյլ տուա՞ծ ենք որ Յիսուս մեր կեանքը հարսանիքի վերածէ, այլ խօսքով՝ երկնային ուրախութեամբ լեցնէ: (Շարունակելի):

Յուլիս 10

Քրիստոսի նման քրիստոնեայ մարդն ալ
ամէն օր գործի վրայ պէտք է ըլլայ

«Յիսուսի Գալիլեա հասնելուն երրորդ օրը հարսանիք մը կար...» (Յհ 2.1): Ինչն^օւ Աւետարանիչը կը շեշտէ թէ հարսանիքը Յիսուսի Գալիլեա հասնելուն երրորդ օրն էր: Մեծն Կիւրեղ կ'ըսէ. «Աւետարանիչը "երրորդ օրը" բացատրութեամբ, կ'ուզէ յստակ դարձնել թէ Յիսուս իւրաքանչիւր նոր օր՝ նո՛ր գործ մը եւ նո՛ր ծառայութիւն մը կը կատարէր: Յիսուս ո՛չ մէկ օր երկրի վրայ անցուց առանց գործի: Նոյնպէս, ով որ կը միանայ Յիսուսի, իր կեանքի բոլոր օրերը՝ գործի օրեր կ'ըլլան»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Առանց գործի անցուած օր մը՝ առանց Քրիստոսի անցուած օր մըն է, իսկ առանց Քրիստոսի անցուած օր մը՝ յաւիտեանպէս կորսուած օր մըն է: Մենք ի՞նչպէս կ'անցնենք մեր օրը. ուրիշին գործին միջամտ^օւի ըլլալով, թէ՛ Տիրոջ գործը կատարելով: Յիսուս կը հաստատէ թէ Հայրը եւ ինք միշտ կը գործեն մարդոց փրկութեան համար (Յհ 5.17): Եթէ մենք Աստուծոյ գաւակներն ենք՝ մնայուն կերպով պէտք է աշխատինք մարդոց փրկութեան համար: (Շարունակելի):

Յուլիս 11

Ո՞ր դարաշրջանին մէջ կ'ապրինք

«Երրորդ օրը հարսանիք մը կար»: Մեծն Կիւրեղ «երրորդ օրը» բառերուն մէջ խորհրդանշական իմաստ մը կը տեսնէ նաեւ: Ան կը հաստատէ թէ Յիսուս իր հարսանիքը կատարելու համար իր եկեղեցիին հետ՝ իր եկեղեցին եկաւ երրորդ հանգրուանին: Առաջին հանգրուանը, կ'ըսէ Կիւրեղ, Օրէնքի տրւչութենէն առաջ ապրած հայրերուն ժամանակաշրջանն է, երկրորդ հանգրուանը՝ Օրէնքի շուրջին տակ ապրած մարգարէներուն ժամանակաշրջանն է, իսկ երրորդ հանգրուանը՝ շնորհքի դարաշրջանն է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք ո՞ր դարաշրջանին մէջ կ'ապրինք: Տակաւին Օրէնքը չստացած հայրերն^օւ դարաշրջանին, Մովսիսական Օրէնքի^օ դարաշրջանին, թէ՛ Քրիստոսի աշխարհ բերած փրկարար ՇՆՈՐՀՔԻ դարաշրջանին: Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ կը խորհիս որ բարի գործերովդ եւ իրագործումներովդ կարող պիտի ըլլաս փրկութիւն ձեռք գտել, գիտցի՛ր, թէ դուն տակաւին Օրէնքի ստրկութեան տակ է որ կ'ապրիս, եւ կեանքիդ մէջ չես ընդունած Քրիստոսի փրկարար շնորհքը: (Շարունակելի):

Յուլիս 12

Առաջին քրիստոնեայ հարսանիքը

«Հարսանիք մը կար Կանա Բաղափին մէջ»: Հարսնետրոները իրենց ազատ կամով հրաւիրած էին Յիսուսը հարսանիքի, ուստի, կարելի է ըսել որ այս հարսանիքը առաջին քրիստոնեայ հարսանիքն էր աշխարհի մէջ: Հետաքրքրական է նկատի առնել որ այս առաջին հարսանիքը որուն ներկայ գտնուեցաւ Յիսուս, տեղի չունեցաւ Երուսաղէմի կամ Հրէաստանի մէջ, այլ՝ հեթանոսներու երկիր՝ Գալիլեայի մէջ (Մտ 4.15): Կարգ մը մեկնիչներ նկատի առնելով Յիսուսի ներկայութիւնը հեթանոս շրջանի մէջ տեղի ունեցող այս

հարսանիքին, կը հաստատեն, թէ Յիսուս իր այս վերաբերմունքով, սկիզբէն իսկ ցոյց կու տար թէ հրեաներ գինձ պիտի մերժէին եւ իր բերելիք ուրախութեան դիմաց իրենց սրտի դռները պիտի փակէին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երուսաղէմի բնակիչները որոնք կ'անարգէին Գալիլեացիներուն, չէին ակնկալեր որ խոստացեալ Մեսիան իր գործը անոնց բովէն սկսէր: Մենք չանարգեմք ոեւէ անձ, որովհետեւ Տէրը կրնայ իր փրկութիւնը սկսիլ ա'յդ անձին բովէն եւ ոչ թէ մեր բովէն: (Շարունակելի):

Յուլիս 13

Յիսուս չի գար առանց հրաւերի

«Յիսուսի մայրը հոն էր: Յիսուս եւ իր աշակերտներն ալ հրաւիրուած էին հարսանիքին» (Յհ 2.1-2): Ուշագրաւ է որ Աւետարանիչը երբ կը խօսի Յիսուսի մասին, կը հաստատէ թէ հրաւիրուած էր, մինչդեռ երբ կը խօսի Մարիամի մասին, չ'ըսեր թէ հրաւիրուած էր, այլ պարզապէս կ'ըսէ՝ «Յիսուսի մայրը հոն էր»: Յիսուս ներկայ եղաւ հարսանիքի որովհետեւ հրաւիրուեցաւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ կ'ուզեմք որ Յիսուս ներկայ ըլլայ մեր կեանքներուն մէջ՝ պէտք է հրաւիրեմք գինձ: Ան չի գար առանց հրաւերի: Աստուած ազատ կամքի պարգեւը տուած է մեզի եւ կը սպասէ որ մեր ազատ կամքով գինձ հրաւիրեմք մեր սիրտերուն մէջ: Յիսուս ինքնիր տուած ազատ կամքի պարգեւը ոտնակոխ ըրած պիտի ըլլայ եթէ մեր կամքէն անկախ մուտք գործէ մեր սիրտերէն ներս: Սատանան աստուածատուր մեր ազատ կամքի պարգեւը չի յարգեր. ան մեր կամքէն անկախ մուտք կը գործէ մեր կեանքերէն ներս, Յիսուս սակայն այդպիսի բան չ'ըներ: (Շարունակելի):

Յուլիս 14

Երբ Յիսուս գայ՝ իր սուրբերն ալ հետը կու գան

«Յիսուս եւ իր աշակերտներն ալ հրաւիրուած էին հարսանիքին» (Յհ 2.2): Յիսուս առանձին հրաւեր եւ իր աշակերտները առանձին հրաւեր չստացան, այլ անոնք միեւնոյն հրաւերը ստացան. ինչո՞ւ արդեօք: Երկու բան սորվեցնելու մեզի: Առաջին, սորվեցնելու համար մեզի, թէ հոն ուր Յիսուս մուտք կը գործէ՝ իր բոլոր սուրբերը հետը մուտք կը գործեն: Ուր որ է Յիսուս՝ իր բոլոր սպասաւորները իրեն հետ կ'ըլլան: Եւ երկրորդ, սորվեցնելու համար մեզի թէ երբ կը հրաւիրենք Յիսուսը մեր կեանքներուն մէջ, Յաղթական Եկեղեցին ներկայ կ'ըլլայ այդ հրաւերին՝ իր գորակցութիւնը յայտնելու համար մեզի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ Տէրը օգնութեան կը կանչենք, ոչ միայն Տէրը, այլեւ անոր սուրբերն ու հրեշտակները օգնութեան կը հասնին եւ կը գորակցին մեզի: Քրիստոսի ուղղուած հրաւեր մը՝ ամբողջ երկինքին ուղղուած հրաւեր մըն է: Ուստի, երբ Քրիստոս կու գայ մեր սրտին մէջ թագաւորելու՝ ամբողջ երկինքը եւ երկինքի ամբողջ խաղաղութիւնը հետը կը բերէ: (Շարունակելի):

Յուլիս 15

Ծառաներուն կերպարանքը Առնողը՝ պիտի չմերժէ ծառաներուն հրաւերը

4-րդ դարուն ապրած եւ 5-րդ դարու սկիզբը վախճանած Յովհան Ոսկեբերան Հայրապետը խօսելով Յիսուսի ուղղուած հրաւերին մասին կ'ըսէ. «Յիսուսը հրաւիրեցին հարսանիքի, որովհետեւ ան ծանօթ դէմք էր Գալիլեայի մէջ. եւ Յիսուս ընդառաջեց հրաւերին, որովհետեւ չնայեցաւ իր վայելած պատիւին, այլ նայեցաւ այն ողորմութեան գոր ինք կրնար ընել մեզի: Ան որ ամօթ չսեպեց իր ծառաներուն կերպարանքը առնել (Փլպ 2.7), երբե՛ք ամօթ պիտի չսեպէր իր ծառաներուն հարսանիքին ներկայ ըլլալ: Եւ ան որ սեղանակից եղաւ մաքսաւորներուն եւ մեղաւորներուն (Մտ 9.13), երբե՛ք պիտի չճաշուէր սեղանակից ըլլալու հարսնետորներուն»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբ հրաւիրեմք Յիսուսը մեր կեանքներուն մէջ, ան երբե՛ք պիտի չճաշուի մեր մեղքներուն գագրելութենէն, այլ անմիջապէս պիտի ընդառաջէ մեր հրաւերին եւ պիտի գայ իր ներկայութեամբ սգատուն դարձած մեր սիրտերը երկնային հարսնետունի վերածելու: (Շարունակելի):

Յուլիս 16

Մենք Աստուծոյ տան հիւրե՞րն ենք, թէ՛ հարազատ անդամները

«Երբ գինին պակսեցաւ, Յիսուսի մայրը իրեն ըսաւ.– Գինի չունիմ» (Յե 2.3): Ի՞նչպէս Մարիամ գիտցաւ որ գինին պակսեցաւ: Սուրբ Յերոնիմոս կ'ըսէ. «Մարիամ պարզ հրաւիրեալ մը չէր հարսանիքի, այլ ան հոն էր իբրեւ ընտանիքի անդամներէն մէկը, ասո՛ր համար է որ գիտցաւ որ գինին պակսած էր, բան մը՝ որ պարզ հրաւիրեալները չէին կրնար գիտնալ»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք իբրեւ ի՞նչ ներկայ ենք Աստուծոյ եկեղեցիին մէջ. իբրեւ հարազատ անդամ, թէ՛ իբրեւ պարզ հրաւիրեալ մը որուն անծանօթ են Աստուծոյ տան գանձերը: Քրիստոսի մարմինին հարազատ անդամը եղող մարդը կը նմանի ծառին միացած ցիւղին որ իր մէջ կ'առնէ ծառէն եկող ամբողջ հարուստ աւիշն ու կեանքը, իսկ Քրիստոսի մարմինին, այլ խօսքով՝ եկեղեցիին մէջ իբրեւ հիւր ներկայ եղող մարդը կը նմանի ծառին տակ ինկած ցիւղին, որ թէպէտ ծառին (եկեղեցիին) շուքին տակ կ'ապրի, եւ սակայն, ոչինչով կ'օգտուի եկեղեցւոյ գլուխէն՝ Քրիստոսէ: (Շարունակելի):

Յուլիս 17

Կ'անդրադառնա՞նք մեր շրջապատին մէջ Գոյութիւն ունեցող պակասին

Երկրորդ պատճառ մը թէ ի՛նչպէս Մարիամ գիտցաւ որ գինին պակասած էր: Մարիամ Աստուծոյ Հոգիով լեցուած անձ մըն էր: Մէկը որ Աստուծոյ Հոգիով կ'ապրի եւ կ'առաջնորդուի՝ անպայման որ կը գիտակցի այն պակասին որ գոյութիւն ունի իր միջավայրին, իր ընտանիքին, իր եկեղեցիին եւ իր ազգին կեանքին մէջ, առանց որ մէկը իրեն բան մը խօսի այդ մասին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Կարիք մը կամ պակաս մը կար եւ Մարիամ անդրադարձաւ այդ կարիքին եւ այդ կարիքը ներկայացուց իր Որդիին եւ խնդրեց իր միջամտութիւնը: Մենք կը գգա՞նք եւ կ'անդրադառնա՞նք այն պակասին, այն կարիքին, այն թշուառութեան, այն հոգեւոր ծարաւին, որ գոյութիւն ունի մեր շրջապատին մէջ, մեր նմանին կեանքին մէջ. եւ եթէ կ'անդրադառնանք այդ բոլոր կարիքներուն, ի՞նչ կ'ընենք: Զանոնք աղօթքով Տէր Յիսուսի տրամադրութեան ներքեւ կը դնե՞նք եւ իր միջամտութիւնը կը խնդրե՞նք, ինչպէս Մարիամ ըրաւ: (Շարունակելի):

Յուլիս 18

Աստուծոյ ներկայութեան բերած ուրախութիւնը ունի՞՞ք

«Գինի չունին» (Յհ 2.3): Հին Կտակարանին մէջ գինին ուրախութեան խորհրդանիշ իբրեւ կը ներկայանայ: Խօսքը պատահական ուրախութեան մը մասին չէ, այլ այնպիսի՝ ուրախութեան մը՝ որ ծնունդ կ'առնէ Աստուծոյ ներկայութենէն: Երբ Մարիամ կ'ըսէ. «Գինի չունին», կարծէք ամբողջ Իսրայէլի ժողովուրդին մասին է որ հաստատում մը կ'ընէ: «Գինի չունին» ըսելով, կարծէք ըսել կ'ուզէ՝ «*Իսրայէլի ժողովուրդը գինի չունի, այլ խօսքով՝ ուրախութիւն եւ երջանկութիւն չունի, որովհետեւ հեռացած է Աստուծոյ ներկայութենէն*»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք մեր կեանքին մէջ գինի ունի՞նք, այլ խօսքով, ունի՞նք Աստուծոյ ներկայութիւնը, կ'ապրի՞նք Աստուծոյ ներկայութեան մէջ, եւ մանաւանդ, կ'ապրի՞նք Աստուծոյ ներկայութեան բերած ուրախութիւնն ու ցնծութիւնը: Եթէ ձեր սրտին մէջ գինի, այսինքն՝ ուրախութիւն չունիք, մօտեցէ՛ք Աստուծոյ եւ «*ստանց ստակի եւ ձրի գինի ու կաթ ծախու առէ՛ք*» (Ես 55.1): (Շարունակելի):

Յուլիս 19

Եթէ փնտռածդ ներքին ուրախութիւնն է, Յիսուսէն գատ ուրիշին մի՛ դիմեր

Երբ գինին սպառեցաւ, Մարիամ իր Որդիի՛ն յայտնեց իրողութիւնը եւ ոչ թէ ուրիշի մը, գոր օրինակ փեսային, կամ հարսին կամ անոնց պարագաներուն: Հոսկէ կը սորվինք, որ երբ մեր կեանքի գինին, այսինքն՝ ուրախութիւնն ու երջանկութիւնը կը սպառի, մենք այդ իրողութիւնը պէտք է Յիսուսին յայտնենք եւ ոչ թէ ուրիշին: Այսօր երբ կը նայինք մեր շուրջ ապրող մարդոց, անոնց կեանքին մէջ չենք գտներ ուրախութիւն եւ երջանկութիւն,

որովհետեւ անոնք հեռու են Աստուծմէ: Մարդիկ ուրախութիւն գտնելու համար, Յիսուսէն գատ ամէն անձի եւ ամէն բանի կը դիմեն: Մարիամ սակայն իր վերաբերմունքով սորվեցուց մեզի թէ պէտք է Յիսուսի դիմել, Աստուծոյ գինին, այլ խօսքով՝ Աստուծոյ ներկայութիւնը եւ այդ ներկայութեան բերած ուրախութիւնը ունենալու համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսէն դուրս եւ անկէ հեռու՝ չկայ ուրախութիւն: Եթէ փնտռածդ անանց ուրախութիւնն է՝ գանհիկա փնտռէ Յիսուսի բով միայն: (Շարունակելի):

Յուլիս 20

Ակնկալութեամբ աղօթենք: Ուրիշներու կարիքներուն համար ալ աղօթենք

«Գինի չունին»: Տակաւին այս բառերը մեզի մտածել պէտք է տան ուրիշ կարեւոր երեք կէտերու մասին: 1) Գինին սպառած էր եւ Մարիամ յայտնեց այս իրողութիւնը Յիսուսի եւ հաւատաց ու ակնկալեց որ Յիսուս բան մը պիտի ընէ: Հոսկէ կը սորվինք, թէ երբ կ'աղօթենք՝ պէտք է հաւատանք որ Աստուծոյ պատասխանէ մեր աղօթքին: 2) Սուրբ Կիրեղ կ'ըսէ. «Մարիամ այս երկու բառերով սորվեցուց մեզի չմտածել միայն մեր կարիքներուն մասին, այլ նաեւ՝ ուրիշներու կարիքներուն մասին եւ անոնց համար աղօթել»: 3) Մարիամ Յիսուսի չըսաւ թէ ի՛նչ պէտք է ընէր, այլ պարզապէս իր խնդրանքը ներկայացուց ըսելով. «Գինի չունին»: Մարիամէն սորվինք խոնարհաբար աղօթքով մեր խնդրանքները ներկայացնել Տիրոջ, առանց յանդգնութիւնը ունենալու սորվեցնելու Տիրոջ իր ընելիքը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Շատ յաճախ առանց ակնկալութեան աղօթելն է որ մեր աղօթքը անպատասխան կը թողու: Ուրիշներու կարիքներուն համար նաեւ աղաղակել Տիրոջ: (Շարունակելի):

Յուլիս 21

Հարցերը լուծենք առանց մեղադրելու ուրիշը

«Մայր, մեզի ի՛նչ, իմ ժամանակս տակաւին չէ հասած» (Յե 2.4): Ս. Յովհան Ոսկեբերան կ'ըսէ. «Ուշագրաւ է որ Յիսուս գինիին սպառած ըլլալուն յանցանքը չվերագրեց փեսային կամ հարսին, ո՛չ ալ յանդիմանեց իր մայրը հարցին միջամուխ ըլլալուն համար, այլ ազնիւ կերպով իր մօրը հասկցուց թէ ամէն բան կամ ամէն գործ իր յարմար ժամանակը ունի»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեր կեանքին մէջ կրնան շատ բաներ պատահիլ, կրնան պակասութիւններ կամ կարիքներ երեւան գալ, կրնայ ասոր կամ ատոր «գինին» վերջանալ, կրնայ յանկարծ խնդիր մը յառաջանալ, բայց Յիսուսէն սորվինք, ծագած հարցի մը յանցանքը այս կամ այդ անձին չվերագրել: Բաներ կան որ բնականօրէն պիտի պատահին: Ուստի, չփորձենք անպայմանօրէն պատահած բացասական դէպքի մը պատճառը ուրիշը նկատել: Ինչպէս Յիսուս

ծագած հարցին լուծում բերաւ առանց ոեւէ մէկը մեղադրելու, մենք եւս փորձենք հարցերը լուծել առանց մեղադրելու մեր նմանը: (Շարունակելի):

Յուլիս 22

Բան մը որ մեր արցունքով ձեռք կը ձգենք՝ կը գիտնանք արժէքը

Ս. Յովհան Ոսկեբերան խօսելով «Մա՛յր, մեզի ի՛նչ» բառերուն մասին՝ կը բացատրէ, որ «Յիսուս կ'ուզէր գինի պահանջողները ըլլային անոր կարիքը զգացողները եւ ոչ թէ իր մայրը, որովհետեւ թէպէտ բարեկամի մը խնդրանքին վրայ հիմնուելով հրաշք գործելը մեծ բան է, եւ սակայն, ուրիշներ կրնան կասկածիլ պատահած հրաշքին վրայ, բայց եթէ հրաշքը գործուի բանի մը կարիքը ունեցող մարդոց խնդրանքին հիման վրայ, երբե՛ք կասկածի տակ չ'առնուիր գործուած հրաշքը... Կարիք մը ունեցողը ի՛նք պէտք է իր խնդրանքը ներկայացնէ, որպէսզի երբ իր խնդրանքը կատարուի՝ շնորհակալ ըլլայ, իսկ ով որ չ'զգար թէ բանի մը կարիքը ունի՝ չի կրնար գիտնալ իր ստացածին արժէքը»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Բան մը որ մեր սեփական արցունքով եւ աղօթքով ձեռք կը ձգենք, կը գիտնանք ատոր արժէքը եւ զգոյշ կ'ըլլանք որ չկորսնցնենք զանիկա, իսկ բան մը որ ուրիշին աղօթքով ձեռք կը ձգենք՝ կրնանք անհոգ վերաբերմունք ունենալ ատոր հանդէպ: (Շարունակելի):

Յուլիս 23

Աստուած ամէն բան իր ժամանակին կ'ընէ

«Իմ ժամանակս տակաւին չէ հասած»: Այս բացատրութեամբ Յիսուս երբեմն կ'ակնարկէ ինքզինք իբրեւ խոստացեալ Մեսիան աշխարհին յայտնելու ժամանակին (Յհ 2.4, 7.6), եւ երբեմն ալ կ'ակնարկէ իր խաչելութեան եւ փառաւորման ժամանակին (Յհ 12.23, 13.1, 17.1): Ըստ ոմանց Յիսուս իր տուեալ խօսքով կ'ակնարկէր առաջին կէտին, իսկ ըստ ուրիշներուն՝ կ'ակնարկէր երկրորդ կէտին: Որ կէտին ալ կ'ակնարկէր, մէկ բան յստակ է, որ, ո՛չ ժամանակն էր աշխարհին յայտնուելու իբրեւ խոստացեալ Մեսիան եւ ո՛չ ալ ժամանակն էր իսաչ բարձրանալու, քանի որ տակաւին նոր սկսած էր իր առաքելութեան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուծոյ ծրագիրին մէջ ամէն ինչ իր ժամանակը ունի եւ ամէն ինչ իր ժամանակին կ'ըլլայ: Աստուած չ'անապարտ բան մը ընելու, ո՛չ ալ սակայն ուշի կը մնայ բան մը ընելու: Մեր թախանձագին աղօթքներով չենք կրնար ստիպել զԱստուած որ ժամանակէն առաջ բան մը ընէ: (Շարունակելի):

Յուլիս 24

Շարունակենք մեր աղօթքը նոյնիսկ եթէ «լուռ» է Աստուած

Մարիամ ըսաւ սպասաւորներուն. «*Ինչ որ ըսէ ձեզի՝ կատարեցէ՛ք*» (Յի 2.5): Յիսուսի պատասխանը ուղղուած իր մօրը՝ «*Մա՛յր, ձեզի ի՛նչ*» կրնայ թուիլ բացասական եւ այն տպաւորութիւնը տալ մեզի որ ան պիտի չկատարէր իր մօրը խնդրանքը: Մարիամ սակայն տեղի չտուաւ: Ան բացարձակ վստահութիւն ունէր իր Որդիին հնազանդութեան հանդէպ, ինչպէս նաեւ մարդասիրութեան հանդէպ: Յիսուս միշտ հնազանդ եղած էր իր մօրը (Ղկ 2.51): Ան միշտ սիրած էր մարդիկը եւ օգնած անոնց, եւ Մարիամ գիտէր այս մէկը: Հոն ուր կարիք կար՝ հո՛ն էր Յիսուս: Մարիամ վստա՛հ էր որ իր մարդասէր Որդին անտարբեր պիտի չմնար հանդէս եկած կարիքին հանդէպ, ահա թէ ինչո՛ւ սպասաւորներուն ըսաւ. «*Ինչ որ ըսէ ձեզի՝ կատարեցէ՛ք*»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Այն պատասխանը գոր Յիսուս տուաւ իր մօրը, եթէ մեզի տար՝ յուսահատ եւ յուսահաբ պիտի չըլլայի՞մք: Մարիամէն սորվինք շարունակել մատուցել մեր աղօթքն ու խնդրանքը նոյնիսկ երբ կը թուի որ «լուռ» է Աստուած: (Շարունակելի):

Յուլիս 25

Դուն Քրիստոսի ձեռքն եւ որով Քրիստոս կը գործէ

Մարիամ ըսաւ սպասաւորներուն. «*Ինչ որ ըսէ ձեզի՝ կատարեցէ՛ք*»: Մեծն Կիւրեղ կ'ըսէ թէ հոս յիշուած «սպասաւորներ» բառին համար գործածուած է Յունարէն «Տիաֆոնիս» բառը. բառ մը՝ որ Նոր Կտակարանի Եկեղեցին կը գործածէ սարկաւազներուն համար, որոնք կը ծառայեն Աստուծոյ խորանին (ինչ որ կ'ըլլայ այսօր), եւ որոնք կը ծառայեն աղփատներուն (Գրծ 6.1) (ինչ որ դադրած է այսօր): Հիմնուելով այս բացատրութեան վրայ, կրնանք ըսել որ այստեղ յիշուած սպասաւորները կը ներկայացնեն Քրիստոսի ծառաները, որոնց միջոցաւ Քրիստոս կը հասնի կարիքաւորներուն, հիւանդներուն, աղփատներուն եւ որբերուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն Քրիստոսի սպասաւորներուն խումբին մաս կը կազմե՞ս: Քրիստոս ֆու ալ միջոցաւ կը հասնի՞ ալոց կարիքներուն: Քու ալ միջոցաւ կը տարածե՞ իր ուրախութիւնը, իր խօսքը, իր սէրը: Թոյլ կու տա՞ս որ ֆու ձեռնովդ սրբէ արցունք մը կամ կշտացնէ անօթի մը: (Շարունակելի):

Յուլիս 26

Մարդոց ֆայլերը ուղղեմք Յիսուսի: Հնազանդինք առանց առարկութեան

«*Ինչ որ ըսէ ձեզի՝ կատարեցէ՛ք*»: Երկու հաստատում եւս այս բառերուն վերաբերեալ: 1) Մեծն Կիւրեղ կը հաստատէ թէ «*Մարիամ սպասաւորներէն պահանջեց որ իրենց հայեացքը կեդրոնացնեն Յիսուսի վրայ եւ կատարեն անոր խօսքը: Աստուածամօր եւ բոլոր սուրբերուն պարտականութիւնն է՝ մեր*

հայեացքը ուղղել Գրիստոսի՝ որպէսզի կատարենք ինչ որ կը պահանջէ մեզմէ»:
2) «Կատարեցէ՛ք»: Այս բառը կը յիշեցնէ մեզի որ պէտք է կատարենք Յիսուսի պահանջածը մեզմէ առանց առարկութեան: Կրնայ պահանջել մեզմէ մարդկային մեր տրամաբանութեան հակասող բան մը, ինչպէս օրինակ ջուրը գինիի կարասներուն մէջ լեցնելն է. **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Առաջին, Մարիամէն սորվինք որ երբ մարդիկ մեզի դիմեն՝ անոնց փայլերը ուղղենք Յիսուսի: Եւ երկրորդ, ինչ ալ պահանջէ մեզմէ Գրիստոս՝ հնազանդութեամբ կատարենք իր խօսքը, ինչպէս սպասաւորները ըրին: (Շարունակելի):

Յուլիս 27

Նշան մը դիր տունիդ մէջ որ միշտ քեզի յիշեցնէ թէ Կիրակի օրը եկեղեցի պէտք է երթաս

«Հրեաներու ծիսական մաքրութեան սովորութեան համաձայն, հոն քարէ վեց կարասներ կային , որոնցմէ իւրաքանչիւրը ութսունէն հարիւր լիթր կ'ստնէր» (Յհ 2.6): Իւրաքանչիւր հրեայ ընտանիք իր տունին մէկ անկիւնը դրած ունէր ջուրով լեցուն վեց կարասներ, գործածելու համար զանոնք ծիսական մաքրութեան համար, իւրաքանչիւր օր մէկ կարաս, սկսելով Կիրակի օրէն հասնելով մինչեւ Ուրբաթ օր, առանց ներառնելու Շաբաթ օրը, որ սուրբ օր էր եւ որուն ընթացքին աշխատիլը արգիւտած էր, եւ հետեւաբար, լուացուելու ալ կարիքը պիտի չունենային, նիշդ անոր համար ալ կարասներուն թիւը վեց կ'ըլլար, որպէսզի միշտ յիշէին թէ իրաւունք չունէին աշխատելու Շաբաթ օրը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Անոնք որոնք կը մոռնան որ պէտք է աշխատին Կիրակի օրը, եւ անոնք որոնք Կիրակի օրը Աստուծոյ չեն յատկացներ եկեղեցի երթալով եւ իր կամքը կատարելով, լաւ կ'ըլլայ որ նշան մը դնեն իրենց տունին մէկ անկիւնը՝ որպէսզի յիշեն իրենց պարտականութիւնը Աստուծոյ հանդէպ: (Շարունակելի):

Յուլիս 28

Ձուրը գինիի վերածելը՝ ՇՆՈՐՀՔԻ Ժամանակաշրջանին սկսիլն է

Նախորդ օրուայ խորհրդածութեան մէջ ըսինք, որ ամէն մէկ հրեայ տուն ջուրով լեցուն վեց կարասներ կ'ունենար ծիսական մաքրութեան համար: Ասիկա իրենց հայրերէն իրենց եկած աւանդութիւն մըն էր որ արդէն օրէնքի կարգին անցած էր: Ձունենալ այդ վեց կարասները եւ չլուացուիլ ցաշէն ու գործէն առաջ եւ ետք՝ պիտի նշանակէր խախտել հայրերէն եկած օրէնքն ու աւանդութիւնը: Հոս կարեւոր բան մը կայ որ մեր ուշադրութենէն պէտք է վրիպի: Եթէ երբեք օրէնք էր ջուրով լեցուն վեց կարասներ ունենալը, եւ եթէ երբեք Յիսուս ջուրով լեցուած վեց կարասները գինիի կը վերածէ, ատիկա կը նշանակէ թէ Յիսուս իր այդ արարքով փակուած կը յայտարարէ օրէնքի ժամանակաշրջանը, եւ բացուած՝ շնորհքի ժամանակաշրջանը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ**

ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ: Սիրելի՛ բարեկամ, եթե դուն կը կարծես որ բարի գործերովդ կրնաս փրկուիլ, կը նշանակէ թէ դուն օրէնքի ստրուկն ես եւ տակաւին չես դարձած Շնորհքի գաւակ: (Շարունակելի):

Յուլիս 29

Երբ մտածենք մեր ըրածին մասին՝ կը մոռնանք Յիսուսի ըրածը

Ձուրը գինիի փոխելը՝ օրէնքը շնորհքով փոխարինելու արարք մըն է: Ան որ կ'ապաւինի օրէնքի գործադրութեան՝ կը նշանակէ թէ կ'ապաւինի իր սեփական ոյժին, իսկ ան որ կ'ապաւինի Քրիստոսի փրկարար շնորհքին՝ կը նշանակէ թէ Աստուծոյ է որ կ'ապաւինի: Իր կատարած գործերուն մասին մտածողը՝ չի կրնար մտածել Քրիստոսի կատարած գործերուն մասին: Իր ըրած գոհողութիւններուն մասին խոկացողը՝ չի կրնար խոկալ Գողգոթայի խաչին վրայ Յիսուսի ըրած գոհողութեան մասին: **Մեր սորվելիք ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելիներ, յոխորտալով չպատմենք մեր կատարած գործերուն մասին, այլ մեր ուշադրութիւնը կեդրոնացնենք Քրիստոսի գոհագործական մահուան վրայ, որպէսզի ամէն փառք ու ամէն պատիւ միայն Քրիստոսի երթայ: Ոեւէ մարդ պիտի չփրկուի բարեգործ ըլլալուն համար, բայց ով որ պիտի փրկուի՝ պիտի փրկուի Քրիստոսի հանդէպ իր ունեցած հաւատքին համար: (Շարունակելի):

Յուլիս 30

ՀԱԻԱՏՔ ԵՒ ԳՈՐԾ կ'ամբողջացնեն զիրար Բայց իրարու հաւասար չեն

ՀԱԻԱՏՔ ԵՒ ԳՈՐԾ կ'ամբողջացնեն զիրար բայց իրարու հաւասար չեն: Ինչպէս նիւզ մը կ'ամբողջացնէ ծառը բայց չի կրնար ծառին հաւասար եւ ծառին հետ համարժէք նկատուիլ, այնպէս ալ, գործը կ'ամբողջացնէ հաւատքը բայց երբեք ալ հաւատքին հաւասար եւ անոր հետ համարժէք չի նկատուիր: Ինչո՞ւ ՀԱԻԱՏՔ ԵՒ ԳՈՐԾ կ'ամբողջացնեն զիրար բայց իրարու հաւասար չեն: Որովհետեւ հաւատքը Քրիստոսի պարգեւն է մեզի, մինչդեռ գործը՝ մեր պարգեւն է ուրիշին: Քրիստոսի պարգեւն ու մեր պարգեւը կրնա՞ն իրարու հաւասար նկատուիլ: Քրիստոսի տուածը մեզի եւ մեր տուածը ուրիշին կրնա՞ն իրարու հաւասար սեպուիլ: Քրիստոսի ըրածը մեզի համար եւ մեր ըրածը ուրիշին համար նո՞յնն են: **Մեր սորվելիք ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելիս, փրկութիւնն ու վարձատրութիւնը հաւասար են իրարու: Ո՛չ: Փրկութիւնը Քրիստոսի փրկարար շնորհքին հանդէպ ունեցած հաւատքիդ արդիւնքն է, իսկ վարձատրութիւնը՝ հաւատքով կատարած գործերովդ արդիւնքն է: (Շարունակելի):

Յուլիս 31

Որպէսզի Աստուած իր բաժինը ընէ՝ մենք ալ մեր բաժինը պէտք է ընենք

Յիսուս սպասաւորներուն պատուիրեց որ կարասները ջուրով լեցնեն, «*եւ սպասաւորները լեցուցին մինչեւ բերան*» (Յհ 2.7): Ինչո՞ւ Յիսուս պատուիրեց սպասաւորներուն որ կարասները ջուրով լեցնեն. ինք չէ՞ր կրնար լեցնել զանոնք: Ինք որ կարող է ջուրը գինիի վերածել, ինք որ կարող է երկինքէն անձրեւ տեղացնել կամ երկրի ընդերքէն ջուր դուրս բերել, չէ՞ր կրնար հրաման մը տալ եւ կարասները ինքնաբերաբար ջուրով լեցուէին: Վստահաբար կրնար: Բայց չըրաւ: Զըրաւ՝ որպէսզի սորվեցնէ մեզի թէ մենք մեր բաժինը ունինք ընելի՜ք եւ ինք՝ իր բաժինը: Մեր բաժինը կարասները ջուրով լեցնելն է, իսկ իր բաժինը՝ ջուրով լեցուած կարասները գինիի վերածելն է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած չի գործեր մեր կեանքին մէջ եթէ զինք առանձին ձգենք իր գործին մէջ: Աստուած կ'ուզէ որ իրեն հետ միասին գործենք: Մենք մեր բաժինը պէտք է ընենք եթէ կ'ուզենք որ Աստուած իր բաժինը ընէ: (Շարունակելի):

Օգոստոս 1

Երբ Աստուած մեր գործակցութիւնը կ'ուզէ՝ մեզ պատուելու համար է

Պօղոս առաքեալ կը հաստատէ որ մենք «*Աստուծոյ գործակիցներ ենք*» (Ա.Կր 3.9): «*Գործակից*» բառը ցոյց կու տայ գործի մը կատարումը երկու անձերու կողմէ: Ճիշդ է որ ջուրը գինիի վերածելը Յիսուսի հրամանով եղաւ, բայց չմոռնանք որ այդ ջուրը լեցնողները՝ սպասաւորները իրենք եղան: Յիսուս կրնայ ամէն բան ընել առանց մեզի, բայց չ'ընէր, ո՛չ թէ որովհետեւ չի կրնար, այլ որովհետեւ չ'ուզէր, եւ որովհետեւ կը սիրէ մեզ, եւ մեզ իրեն գործակից կ'ուզէ տեսնել: Ս. Օգոստինոս կ'ըսէ. «*Յիսուս կրնար կարասները ջուրով լեցնել եւ ապա զանոնք գինիի վերածել, բայց որովհետեւ կը սիրէ մեզ, ուզեց որ մենք ալ այդ գործին մէջ մեր բաժինը բերենք: Քանի կրնանք կարասները ջուրով լեցնել, ընենք ինչ որ կրնանք, եւ ինք կ'ընէ ինչ որ չենք կրնար մենք ընել*»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած կը սիրէ մեզ եւ կ'ուզէ պատուել մեզ: Աստուծոյ հետ գործակցելը մեզի համար պատիւ մըն է, անհա թէ ինչո՞ւ ան մեզմէ գործակցութիւն կը պահանջէ: (Շարունակելի):

Օգոստոս 2

Ընենք մեր բաժինը, մնացեալը Աստուծոյ վրայ

Մարդ եւ Աստուած, ամէն մէկը իր բաժինը պէտք է ընէ: Ղազարոսի գերեզմանին բերնէն քարը վերցնելը՝ մարդոց բաժինն էր, իսկ Ղազարոսին յարութիւն տալը՝ Յիսուսի բաժինը: Մեր բաժինը ջուր լեցնելն է, իսկ Յիսուսի բաժինը՝ այդ ջուրը գինիի վերածելն է. հոգեւոր իմաստով մը, մեր բաժինը մեր

սիրտը բանալն է իր առջեւ, իսկ իր բաժինը՝ մեր սիրտերը նորոգելն է: Յիսուս չի նորոգեր մեր սիրտը եթէ երբեք գայն իրեն չյանձնենք: Ասկէ առաջ ըսինք որ գինին ուրախութեան նշան է: Եթէ մենք մեր ջուրերը չդնենք Յիսուսի դիմաց, այլ խօսքով, եթէ չխոստովանինք որ կորսնցուցած ենք մեր ուրախութիւնը եւ չխնդրենք իր միջամտութիւնը՝ ան երբեք՝ ալ մեր կեանքի ջուրերը գինիի պիտի չվերածէ, այլ խօսքով, սրտի ուրախութիւն պիտի չպարգեւէ մեզի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինքզինք դատարկ կարասի մը նման Յիսուսի դիմաց չդնողը՝ չի՛ լեցուիր երկինքի գինիով, այսինքն՝ ուրախութեամբ: Իր սրտի դռան դրուած ֆարը չգլորոզ մարդը՝ յարութիւն առնելով նոր արարած չի՛ դառնար: (Շարունակելի):

Օգոստոս 3

Սխալը Օրէնքը չէ, այլ՝ Օրէնքի լուծին տակ մնալը: Կիսկատար կերպով չյանձնուինք Յիսուսին

«Սպասաւորները լեցուցին մինչեւ բերան»: Վերջին երկու հաստատումներ: 1) Ս. Օգոստինոս կ'ըսէ թէ ջուրը կը ներկայացնէ Օրէնքը, մարգարէութիւնները եւ Սաղմոսները: Յիսուս կարող էր գինին ոչինչէն ստեղծել, բայց նախընտրեց ջուրը գինիի վերածել, որպէսզի ցոյց տայ մեզի թէ ինք չէր եկած *«Մովսէսի Օրէնքը կամ մարգարէութիւններու ուսուցումները ջնջելու...», այլ՝ ամբողջացնելու»* (Մտ 5.17): 2) *«Մինչեւ բերան»* բառերը կը սորվեցնեն մեզի, թէ ինչ որ պիտի տանք Յիսուսին՝ պէտք է ըլլայ ամբողջական եւ կատարեալ: Օրինակ, եթէ կ'ուզենք սրտի ամբողջական ուրախութիւն եւ հոգիի կատարեալ խաղաղութիւն ձեռք ձգել՝ պէտք է մեր սիրտն ու հոգին ամբողջովին յանձնենք Յիսուսին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Երկու բան.– 1) Յիսուս չի ջնջեր Օրէնքը, որովհետեւ հակառակ չէ Օրէնքին, բայց հակառակ է որ մենք մնանք Օրէնքի լուծին տակ: 2) Ան որ կիսկատար ձեռով ինքզինք կը յանձնէ Յիսուսի՝ կիսկատար խաղաղութիւն կ'ունենայ: (Շարունակելի):

Օգոստոս 4

Ի՞նչ բանի մէջ կը կայանար Յիսուսի մեծութիւնը

Երբ սպասաւորները կարասները ջուրով լեցուցին, Յիսուս անոնց ըսաւ. *«Հիմա առէ՛ք եւ սեղանապետին տարէ՛ք: Անոնք ալ տարին»* (Յհ 2.8): Այս համարին վերաբերեալ երկու արագ հաստատումներ.– 1) Յիսուս թէպէտ նանչցուած, փնտրուած եւ յարգուած անձ մըն էր, եւ սակայն, ինք չէր հարսանիքին նախագահողը, այլ խօսքով՝ սեղանապետը, այլ պարզ անձ մըն էր, պատրաստ բոլորին ծառայելու: Երանի՛ այսօրուան մեծերն ալ, իրենց մեծութիւնը տեսնեն՝ իրենց նմաններուն ծառայելու մէջ: 2) Յիսուս ջուրը գինիի փոխելէ ետք, անմիջապէս հրաման տուաւ որ գայն տանին սեղանապետին, սորվեցնելու համար մեզի, որ իր կողմէ մեզի տրուածը պէտք

չէ պահենք մեր անձերուն համար, այլ զանիկա պէտք է բաշխենք ուրիշին: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** 1) Յիսուս մեծ էր ո՛չ թէ որովհետեւ հրաշագործ էր, այլ որովհետեւ մարդասէր էր եւ մարդուն ծառայող: 2) Երբ Քրիստոս պարգեւ մը կու տայ մեզի՝ կը սպասէ եւ կը պահանջէ որ զանիկա գործածենք ուրիշին օգուտին համար: (Շարունակելի):

Օգոստոս 5

Տէր Յիսուսէն սորվինք ուրիշին օգուտը հետապնդել

Ուշագրաւ է որ Յիսուս չուզեց նախ ի՛նքն համտեսել գինիի վերածած իր ջուրէն, ապա ուրիշին տանիլ: Ինչո՞ւ արդեօք: Սորվեցնելու համար մեզի, որ ինք բնա՛ւ հրաշք չգործեց իր սեփական կարիքները գոհացնելու համար, այլ՝ ուրիշին կարիքները գոհացնելու: Յիսուս երբեք իր աստուածային կարողութիւնն ու զօրութիւնը չգործածեց գոհացնելու համար մարդկային իր բնութեան կարիքները: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Տէր Յիսուսէն սորվինք, մեր դիրքը, մեր հանգամանքը, մեր աթոռը, չգործածել մեր սեփական շահին եւ անձնական հանգիստին համար: Յիսուս կրնար առարկել թէ ընտիր գինիէն խմելը նախ ի՛ր իրաւունքն էր. ան սակայն այդպիսի առարկութիւն չըբաւ: Ան չփնտոցեց ի՛ր իրաւունքը, ի՛ր բաժինը, ի՛րը, այլ մնայուն կերպով փնտոցեց ուրիշի՛ն շահը, ուրիշի՛ն հանգիստը. մենք ալ նոյնը կրնա՞նք ընել: Եթէ Յիսուս իմ եւ իմ «շահը» փնտոցող մը չըլլար՝ պիտի չթողուր երկինքի երջանկութիւնը եւ աշխարհ գալով պիտի չմեռնէր մեր ձեռքով եւ մեզի համար: (Շարունակելի):

Օգոստոս 6

Աշխարհով գինովցող մարդը՝ չի կրնար չարն ու բարին զանազանել իրարմէ

«Հիմա առէ՛ք եւ սեղանապետին տարէ՛ք»: Ինչո՞ւ Յիսուս կը հրամայէ գինիի վերածուած ջուրը սեղանապետին տանիլ, փոխանակ փեսային կամ հարսին կամ ուրիշի մը տանելու: Ա. Յովհան Ոսկեբերան կը վկայէ որ հարսանիքի ընթացքին սեղանապետին պարտականութիւնն էր հսկել ինքնիր անձին վրայ եւ հեռու մնալ գինիէն որպէսզի կարենար ամէն ինչ կարգի ու կանոնի մէջ պահել: Ուստի այդպիսի՝ մէկը պէտք էր նոր գինիին համար իր վկայութիւնը տար, որպէսզի յետոյ չըսուէր թէ այդ վկայութիւնը գինով մարդոց կողմէ տրուեցաւ, որոնք չէին գիտեր տարբերութիւնը ջուրին եւ գինիին: Եթէ սեղանապետը գինովնար ամէն ինչ տակնուվրայ կ'ըլլար, որովհետեւ ի՛նքն էր որ ամէն որոշում պէտք էր առնէր եւ կարգադրութիւններ ընէր: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աշխարհի գինիով գինովցած մարդը չի կրնար գիտնալ տարբերութիւնը լաւին ու գէշին: Ուստի, հեռո՛ւ մնանք

աշխարհի գինիէն որ կը կորսնցնէ բարին չարէն զանազանելու մեր կարողութիւնը: (Շարունակելի):

Օգոստոս 7

Կ'անդրադառնա՞նք Յիսուսի տուած բարիքներուն

«Սեղանապետը համտեսեց գինիի փոխուած ջուրը, բայց չգիտցաւ թէ ուրկէ էր. թէեւ սպասաւորները, որոնք ջուրը լեցուցած էին, գիտէին» (Յհ 2.9): Սեղանապետը գիտէր թէ փեսան որքան գինի ունէր իր տրամադրութեան տակ եւ գիտէր որ գինին սպառած էր, բայց թէ այս նոր գինին ուրկէ՛ եկած էր՝ չէր գիտեր: Եւ ասիկա՛ է տարօրինակը. որովհետեւ սեղանապետը փեսայէն աւելի տեղեակ պէտք էր ըլլար գինիի եւ հարսանիքի ընթացքին գործածուելիք ամէն ուտելիքներու քանակին: Գիտնալը՝ իր պարտականութիւնն էր: Բայց հոս կը տեսնենք թէ ան չէր գիտեր գինիին ուրկէ՛ եկած ըլլալը, չէր գիտեր թէ ատիկա Յիսուսին պարգեւն էր իրենց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այսօր որքա՛ն մարդիկ կան որոնք կը վայելեն տեսակ-տեսակ բարիքներ եւ սակայն չեն գիտեր թէ այդ բոլորին տուիչը Աստուած ինքն է: Կ'անդրադառնա՞նք որ կեանքը եւ կեանքին ամէն մէկ օրը եւ օրուան ամէն մէկ ժամը եւ օրը լեցնող իւրաքանչիւր բարիք Յիսուսի պարգեւն է մեզի: (Շարունակելի):

Օգոստոս 8

Համը աննել Տիրոջ, ապա վկայել Անոր մասին

«Այն ատեն Սեղանապետը փեսային ըսաւ.– Ամէն մարդ նախ ընտիր գինին կը հրամցնէ, իսկ երբ գինովնան՝ այն ատեն հասարակը, մինչ դուն ընտիր գինին պահեր ես մինչեւ հիմա» (Յհ 2.10): Ուշագրաւ է որ սեղանապետը համտեսելէ ետք գինին, փեսային դառնալով վկայութիւն տուաւ թէ ատիկա «ընտիր գինի» է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այո՛, ինչ որ Յիսուս կու տայ մեզի՝ ամենէն ընտիրն է, լաւագոյնն է, գեղեցկագոյնն է: Ամէն բարի ցանկութիւն եւ ամէն կատարեալ պարգեւ Աստուծոյ կողմէ կը շնորհուի (Յկ 1.17): Սեղանապետը համտեսեց եւ ապա վկայեց: Մէկը որ կ'առնէ քաղցր համը Յիսուսի՝ չի կրնար չվկայել անոր մասին: Հարկաւ, ամէն անձ որ կը խօսի Յիսուսի սիրոյն մասին՝ չի նշանակեր թէ այդ անձը քաղցր է Յիսուսի սէրը. այսօր շատե՛ր կան որոնք կը խօսին «Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ» ըսելով, բայց կապ չունին ո՛չ Հօրը, ո՛չ Որդիին եւ ո՛չ ալ Հոգիին հետ: Այդպիսի անձերու համար է որ Աստուած կ'ըսէ. «Քեզի ի՞նչ՝ որ դուն իմ օրէնքներս կը պատմես» (Սղ 50.16): (Շարունակելի):

Օգոստոս 9

Աշխարհ կ'առնինք, ապա կը ստրկացնէ

«Ամէն մարդ նախ ընտիր գինին կը հրամցնէ, իսկ երբ գինովնան՝ այն ատեն հասարակը»: Ասիկա աշխարհի գործելակերպն է: Աշխարհ նախ իր լաւագոյնը կու տայ, ատով մեզ առնինքնու եւ դէպի իրեն քաշելու, բայց անգամ մը մեզ ունենալէ ետք իր ձեռքին մէջ, մեզ իր ստրուկը կը դարձնէ: Անգամ մը մեզ գինովցնելէ, այլ խօսքով՝ իրմով լեցնելէ եւ հրապուրելէ ետք, «այն ատեն հասարակը» կու տայ, իր հասարակով՝ մեզ հասարակ մարդ դարձնելու, իր տգեղով՝ մեզ տգեղցնելու, եւ մեզ Աստուծոյ ներկայութենէն ամբողջովին հեռացնելու համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Զգուշանա՛նք աշխարհէն, որովհետեւ աշխարհ կը ծածկէ իր իսկական ինքնութիւնը որպէսզի կարենայ մեզ խաբել, ճիշդ ինչպէս Սատանան ծածկեց իր իսկական ինքնութիւնը եւ կրցաւ խաբել Եւային: Զգուշանա՛նք աշխարհի հրամցուցած «ընտիր» գինիէն որ թունալից է եւ մահաբեր: Ասիկա մեզ գինովութեան կ'առաջնորդէ, այլ խօսքով, անզգայ եւ անզգաստ կը դարձնէ հանդէպ մեղքին: (Շարունակելի):

Օգոստոս 10

Քրիստոսով էր որ իսկական «գինին» տրուեցաւ

«Սեղանապետը փեսային ըսաւ... Դուն ընտիր գինին պահեք եւ մինչեւ հիմա»: Սուրբ Օգոստինոս կը հաստատէ թէ «*հոս յիշուած փեսան զՔրիստոս է որ կը ներկայացնէ, որովհետեւ Քրիստոս ընտիր գինին, այսինքն՝ Աւետարանը, պահեց մինչեւ հիմա*»: «Մինչեւ հիմա» ըսելով պէտք է հասկնալ մինչեւ Քրիստոսի մարդեղութիւնը: Քրիստոսի յայտնութեամբ է որ մարդկութիւնը ունեցաւ իսկական գինին, այլ խօսքով, փրկարար շնորհքը, իսկական երջանկութիւնը, իսկական փրկութիւնը, ճշմարիտ ուրախութիւնը, Աստուծոյ զգլխիչ ներկայութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Աշխարհ մեղքի պատճառով կորսնցուցած էր իր խաղաղութիւնը, իր ուրախութիւնը: Ստեղծիչը աշխարհին՝ Յիսուս Քրիստոս, եկաւ իր ձեռքի գործին՝ այս աշխարհին եւ մարդկութեան ուրախութիւն տալու, փրկութիւն եւ ազատագրութիւն շնորհելու: Սրտի նորոգութիւնը ուրախութիւն կը բերէ: Իսկ այդ նորոգութիւնը ձեռք կը ձգենք վստահութեամբ Քրիստոսի յանձնուելով միայն: (Շարունակելի):

Օգոստոս 11

«Ընտիր գինին» կը հարթէ ճամբան «նոր գինիին»

«Դուն ընտիր գինին պահեք եւ մինչեւ հիմա»: Ըսինք, որ այս գինին Յիսուսի փրկութեան Աւետարանն է: Բայց ուրիշ գինի մըն ալ կայ որուն մասին կը խօսի Յիսուս, ըսելով. «*Այլեւս այս գինիէն պիտի չխմեմ մինչեւ այն օրը, երբ ձեզի հետ պիտի խմեմ նոր գինին՝ իմ Հօրս արքայութեան մէջ*» (Մտ

26.29): Առաջին բաժնին մէջ գինին կը կոչուի՝ «ընտիր գինի», իսկ երկրորդ բաժնին մէջ, ասիկա կը կոչուի՝ «նոր գինի»: Ի՞նչ պէտք է հասկնալ «նոր գինի» ըսելով: «Նոր գինին» Աստուծոյ արքայութեան տալիք ուրախութիւնն է, ուրախութիւն մը՝ որ Աստուծոյ ներկայութենէն պիտի բղխի: Ասիկա պիտի ըլլայ բոլորովին «նոր գինի» մը, այսինքն՝ չտեսնուած եւ երկրի վրայ չապրուած ուրախութիւն մը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Առանց Յիսուսի «ընտիր գինին» (փրկութեան ձրի շնորհքը) ստանալու, չենք կրնար հասնիլ «նոր գինիին», այսինքն այն փառքին, զոր «Աստուած գինի սիրողներուն համար պատրաստեց... որ ռելէ աչք չէ տեսած, ռելէ ականջ չէ լսած, եւ ռելէ մէկուն միտքէն իսկ չէ անցած» (Ա.Կր 2.9): (Շարունակելի):

Օգոստոս 12

Հիմա ֆրտնելո՛ւ ժամանակն է, հնձելու ատենը՝ յետո՛յ պիտի գայ:

Լա՛յն բաց սիրտդ Յիսուսի տալիք «ընտիր գինիին» դիմաց, ընդունի՛ր կեանքիդ մէջ իսաչով իրագործուած փրկութիւնը, որպէսզի երբ Յիսուս երկրորդ անգամ յայտնուի, լա՛յն բանայ առջեւդ «նոր գինիին» դուռը, յաւիտենական արքայութեան դուռը, քեզ իր սուրբ եւ արբեցուցիչ ներկայութեան առաջնորդող դուռը: Զգո՛յշ եղիր աշխարհէն: Աշխարհ նախ երջանկութիւն կու տայ ապա ցաւ, իսկ Աստուած նախ ցաւը թոյլ կու տայ, ապա յաւիտենական երջանկութիւն կը շնորհէ: Մի՛ նմանիր այն մօր, որ ուրախացնելու համար իր գաւակը, ամէն ինչ կու տայ անոր, կը կատարէ անոր ամէն կամեցածը, բայց հետագային, կը նստի եւ ինքնիր գլխուն կը զարնէ եւ կը զղջայ իր թոյլատու վերաբերմունքին համար, այլ նմանի՛ր այն պարտիզպանին, որ նախ կը ֆրտնի ու կը յոգնի, կը տֆնի ու կ'աշխատի, բայց երբ հունձֆի ժամանակը գայ, ուրախութեամբ կը հնձէ եւ ֆրտնիֆին պտուղը կը վայելէ (Սդ 126.5-6): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հիմա ֆրտնելո՛ւ ժամանակն է, հնձելու ատենը՝ յետո՛յ պիտի գայ:

Օգոստոս 13

Փնտոննք Յիսուսը՝ Մարիամի նման

Յովսէփ եւ Մարիամ մանուկ Յիսուսին հետ միասին Երուսաղէմ գացած էին Զատկուայ տօնակատարութիւնը հոն անցնելու համար: Տօնակատարութեան աւարտին Երուսաղէմէն համբայ ելան դէպի Նազարէթ: Օրուան մը համբայ կտրելէ ետք, երբ անդրադարձան որ Յիսուս ուղեկիցներուն հետ չէ՝ Երուսաղէմ դարձան գինի փնտոնելու համար, եւ փնտոնեցին մինչեւ որ գտան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեր ֆաղցր մայրը՝ Մարիամ եւ Յովսէփ, կը սորվեցնեն մեզի փնտոնել Յիսուսի ներկայութիւնը մեր կեանքերուն մէջ, եւ եթէ տեսնենք որ ան ներկայ չէ մեր կեանքերու մէջ՝ սկսինք փնտոնել գայն՝ մինչեւ որ գտնենք: Շատեր կրնան իրենց կեանքը սկսիլ Քրիստոսով,

բայց յետոյ, ժամանակի ընթացքին, կրնան «կորսնցնել Քրիստոսը»: Այդպիսիներուն ուղղուած է Յիսուսի խօսքը. «Յիշէ... թէ ի՛նչ վիճակէ հոս ինկար, ապաշխարէ՛ եւ վերադարձի՛ր նախկին գործերուդ» (Յյտ 2.5): Սիրելի մայրս՝ Մարիամ, օգնէ մեզի զգալու որ կորսնցուցած ենք Քրիստոսը եւ օգնէ մեզի փնտոելու եւ գտնելու զայն:

Օգոստոս 14

Վերափոխումը առիթ՝ երկինքի մասին մտածելու

Աստուածամօր վերափոխման առիթով, խնդրենք Քրիստոսէ որ պարգեւէ մեզի մտքի վերափոխում: «Մտքի վերափոխում» ըսելով, կը հասկնամ, մեր մտքի եւ ուշադրութեան սլաքը դարձնել դէպի երկինք եւ երկնայինը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Դժբախտաբար մարդոց ուշադրութեան, սիրոյն ու պաշտամունքին առարկան աշխարհը դարձեր է: Մարդիկ չեն ուզեր մտածել երկինքի մասին: Աստուածամօր վերափոխումը առիթ մըն է, վերափոխուելու մտովին եւ հոգիով: Անոնք որոնք կը սիրեն զԱստուած եւ կը սիրեն Աստուծոյ Մայրը՝ թո՛ղ երկինքին նային եւ անոր մասին խոկան: Ես կը սիրեմ երկինքը դիտել եւ կը սքանչանամ անոր գեղեցկութեամբ, մանաւանդ երբ ներմակ ամպի ֆանի մը կտորներ տարածուած են հոս ու հոն երկինքի կապոյտին վրայ: Ճերմակ ամպն ու կապոյտ երկինքը ձեզ չի՞ յիշեցնէր Աստուածամայրը որ ընդհանրապէս կը ներկայացուի ներմակ եւ կապոյտ գոյներով: Փա՛ո՛ք Տիրոջ որ երկինքը իմ սիրելի մօրս՝ Մարիամին գոյնը ունի:

Օգոստոս 15

Արարիչ եւ արարածներ միեւնոյն Մայրը ունին

Աստուածամօր վերափոխումը որ տեղի ունեցաւ իր ննջման երրորդ օրը, անոր մարմնաւորապէս երկինք փոխադրուելուն տօնն է: Երկինք եւ երկնային մարմիններ մեծապէս ցնծացին երբ տեսան իրենց Արարիչին մայրը մուտք կը գործէր երկինք: Ցնծացին եւ ուրախացան, որովհետեւ մայր չունէին եւ մայր ունեցան. գորովի եւ գթութեան մայր, սիրելի ու սիրող մայր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երկինքը ունէր զԱստուած իբրեւ հայր, բայց չունէր մայր: Աստուած կամեցաւ որ երկինք եւ երկնային մարմիններ ունենան մայր, եւ անոնք ունեցան սուրբ Կոյսը իբրեւ մայր: «Մայր»: Որքա՛ն գեղեցիկ բառ: Ա՛յնքան գեղեցիկ՝ որ Աստուած անգամ փափաքեցաւ զայն առնել իր շրթներուն վրայ: Աստուած տեսաւ թէ որքան փափաքելի ու անոյշ է մայր ունենալը, «մամա» ըսելը, եւ ուզեց որ ինքն ալ մամա ունենայ: Եւ ընտրեց Մարիամը իբրեւ իր մայրը, զայն դարձնելով բոլորիս մայրը: Փա՛ո՛ք Յիսուսին, յաւիտենականութեան մէջ մենք պիտի չմնանք առանց մօր:

Օգոստոս 16

Տէրը իր Մայրը եկեղեցիին յանձնեց եւ եկեղեցին իր մօրը յանձնեց

Յիսուս կը սիրէր Յովհաննէսը եւ Յովհաննէս կը սիրէր Յիսուսը: Երբ Յիսուս *«տեսաւ իր մայրը եւ իր սիրած աշակերտը, որ մօրը խով կեցած էր, ըսաւ մօրը.– "Մայր, ահաւասիկ զաւակդ": Յետոյ ըսաւ իր աշակերտին.– "Ահաւասիկ մայրդ": Եւ այդ օրուրնէ աշակերտը զայն իր մօտը առաւ»* (Յի 19.26-27): Այստեղ Յովհաննէս առաքեալը կը ներկայացնէ Քրիստոսի եկեղեցին, այլ խօսքով, բոլոր անոնք՝ որոնք կը սիրեն Յիսուսը, միշտ ինչպէս Յովհաննէս ինք կը սիրէր: Երբ Յիսուս Յովհաննէսին ըսաւ. «Ահաւասիկ մայրդ», այդ վայրկեանէն սկսեալ, Մարիամը դարձաւ մայրը ամբողջ եկեղեցիին, մայրը բոլոր անոնց՝ որոնք կը սիրեն իր Որդին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ դուն կը սիրես Յիսուսը՝ Աստուածածինը մայրդ է եւ դուն իր զաւակն ես: Մի՛ մոռնար որ Յիսուս իր մայրը ճշգի յանձնեց, եւ ճշգ՝ իր մօրը: Ինչպէս Յովհաննէս Մարիամը առաւ իր տունը, դուն ալ պէտք է զայն առնես սրտիդ տանը մէջ, եթէ կ'ուզես ան դառնայ պաշտպանդ եւ բարեխօսդ:

Օգոստոս 17

Ո՞վ կ'ուզես գայ հոգիիդ դիմաւորութեան երբ աւանդես հոգիդ:

Մարիամ իր ննջման երրորդ օրը դիմաւորուեցաւ Յիսուսի եւ հրեշտակներուն կողմէ եւ երկինք տարուեցաւ թէ՛ մարմինով եւ թէ՛ հոգիով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս Մարիամ իր ննջումէն ետք դիմաւորուեցաւ Քրիստոսի եւ հրեշտակներուն կողմէ, այնպէս ալ, երբ հաւատացեալները ննջեն՝ անոնց հոգիները կը դիմաւորուին Քրիստոսի եւ անոր հրեշտակներուն կողմէ: Փաստը որ հաւատացեալ մարդոց հոգիները կը դիմաւորուին Աստուծոյ հրեշտակներուն կողմէ՝ կը գտնենք աղբատ Ղազարոսին առակին մէջ: Հոն կը կարդանք, թէ *«աղբատը մեռաւ եւ հրեշտակները զինք տարին Աբրահամի մօտ»* (Ղկ 16.22): Սիրելի՛ բարեկամ, ո՞վ կ'ուզես գայ հոգիիդ դիմաւորութեան երբ աւանդես հոգիդ: Չար ոգիները, թէ՛ բարի հրեշտակները: Ատիկա դո՛ւն կ'որոշես: Եթէ Մարիամի նման «այո՛» ըսես Աստուծոյ կամփին եւ դուն ճշգ յանձնես իրեն, Մարիամի նման պիտի դառնաս բնակարան Քրիստոսի եւ իրեն նման դուն եւս պիտի դիմաւորուիս սուրբ հրեշտակներուն կողմէ:

Օգոստոս 18

Չէր կրնար մահանալ եւ մահացած մնալ Անմահին ծնունդ տուող սուրբ կոյս Մարիամ

Աստուածամօր մարմինը պէտք էր երկինք տարուէր, որովհետեւ չէր կրնար հողի վերածուիլ այն մարմինը որ մարմին տուաւ մարմնաւորներու Ստեղծիչին: Չէր կրնար հող դառնալ այն մարմինը որ մարմին տուաւ անմարմին Աստուծոյն՝ որ մեզ պիտի ազատագրէր մարմինին ստրկութենէն: Չէր կրնար գերեզմանին բաժինը դառնալ այն մարմինը որմէ ծնաւ ա՛յն Փրկիչը՝ որ յաղթանակ տարաւ գերեզմանին վրայ: Չէր կրնար մահանալ եւ մահցած մնալ Անմահին ծնունդ տուող Կոյսը: Չէր կրնար որդերու ուտելիք դառնալ այն մարմինը որ յաւիտենական որդերէն մեզ ազատող Փրկիչը ծնաւ: Մարիամ հա՛րսն էր Սուրբ Հոգիին: Սուրբ Հոգին թոյլ պիտի չտար որ իր հարսը գերեզմանին մէջ մնար եւ հողի վերածուէր: Ծառ մըն էր Մարիամ, որուն վրայ կեանքի պտուղը՝ Յիսուս հասունցաւ. Աստուած պիտի չարտօնէր որ չորնար եւ մէկ կողմ նետուէր այդ ծառը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսով բնակուած մարդը՝ գերեզմանին բաժինը պիտի չմնայ առ յաւէտ:

Օգոստոս 19

Ինչո՞ւ Աստուածամօր մարմինը երկինք փոխադրուեցաւ

Վերափոխման առիթով **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԵՐԸ:** Աստուածածինին մարմինը երկինք փոխադրուեցաւ.– 1) Որպէսզի ցոյց տրուի մեզի թէ մեր մարմինները չեն ստեղծուած օր մը առ յաւէտ փնանալու համար: 2) Որպէսզի ցոյց տրուի մեզի որ գերեզմանէն անդին կեանքը կը շարունակուի: 3) Տէրը իր մօր մարմինը երկինք փոխադրեց, որպէսզի ցոյց տայ մեզի որ ինք իրաւասութիւն ունի մեռելներուն եւ ողջերուն վրայ: 4) Աստուածամօր մարմինը վերափոխուեցաւ որպէսզի ցոյց տրուի մեզի որ պէտք է ապրինք վերածնեալ եւ վերանորոգ կեանք մը: 5) Մարիամին վերափոխումը՝ մեր յարութեան նախապատկերացումն է: 6) Կոյսին վերափոխեալ մարմինը՝ մեր յարուցեալ մարմիններուն նախօրինակն է: 7) Վերափոխումը ցոյց կու տայ, որ այն անձը որուն մէջ Աստուած կը հանգչի՝ չի՛ կրնար փնանալ: 8) Յիսուս իր մօրը խոստացաւ գալ եւ զինք տանիլ երբ ննջէ, եւ եկաւ ու տարաւ, ուստի, վերափոխումը առիթ մըն է հաւատով կառչելու Քրիստոսի խոստումներուն:

Օգոստոս 20

Երանի՛ քեզի Մարիամ

Աստուածամայրը յայտարարեց թէ բոլոր սերունդները երանի՛ պիտի տան իրեն (Ղկ 1.48): Այո՛ երանի՛ իրեն, որովհետեւ, մինչ մենք կը ցանկանք հաշակել կեանքի Հացէն՝ Յիսուսէն, անդին Մարիամ, ո՛չ միայն հաշակեց այդ Հացէն, այլեւ՝ ի՛նք հաշ տուաւ կեանքի Հացին: Մենք կը փափաքինք հանչնալ Յիսուսը իբրեւ համբայ յաւիտենական կեանքի, իսկ Մարիամ, դարձաւ անոր մնայուն հանապարհորդակիցը, սորվեցնելով Աստուծոյ ամենագէտ Որդիին Նազարէթ-հաղափ համբաները: Մենք կը տենչանք իմել կեանաց Աղբիւրէն յագեցնելու

համար ծարաւը մեր հոգիներուն, իսկ Մարիամ ո՛չ միայն խմեց կենաց Աղբիւրէն, այլեւ շուր խմցուց կենաց Աղբիւրին, եւ աւելի՛ ան եղաւ բղիտեցնողը, ծնունդ տուողը այդ Աղբիւրին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Մարիամի նման երանելի՛ են բոլոր անոնք՝ որոնք կ'ապրին Յիսուսի հետ եւ կ'ապրեցնեն Յիսուսը իրենց մէջ: Երանելի՛ են բոլոր անոնք՝ որոնք սէր կ'առնեն Յիսուսէն եւ սէր կու տան Յիսուսի: (Շարունակելի):

Օգոստոս 21

Մարիամ՝ աշխարհը Շալկողը գիրկդ շալկեցիր, Երանի՛ քեզի, հագա՛ր երանի

Երանելի՛ է սուրբ Կոյսը, որովհետեւ, մինչ մենք կ'ուզեմք կորսուած ոչխարին նման բարձրացուիլ Յիսուսի ուսերուն վրայ, անդին Մարիամ, Բարձրեայն Աստուածորդին իր ուսերուն վրայ բարձրացնողը եղաւ: Մենք կը փափաքեմք Յիսուսի կողմէ շալկուող մանուկը ըլլալ, իսկ երանելին Մարիամ, աշխարհը Շալկողը իր գիրկը շալկեց: Մենք կը փափաքեմք Յիսուսի խաղաղութիւնը մեր սիրտերուն մէջ ունենալ եւ այդպէս անկողին երթալ օրուան աւարտին, իսկ Մարիամ խաղաղութեան Իշխանը իր գիրկը առած անկողին կ'երթար: Աննինչ Աստուծոյն հետ կը ննչէր: Աննինչ Աստուծոյն օրօր կ'երգէր: Մենք կ'աղերսեմք պահպանութիւնը Քրիստոսի, իսկ Մարիամ եղաւ պահպանը տիեզերքի Պահպանին: Մենք կը հայցեմք մեղքերու քաղցրութիւն, իսկ Մարիամ եղաւ լուացողը մեր մեղքերու Քաղցրին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Երանելի կ'ըլլանք Մարիամի նման երբ մեր ամբողջ կեանքը Տէր Յիսուսին նուիրուած ծառայութիւն եւ պաշտամունք ըլլայ: (Շարունակելի):

Օգոստոս 22

Մարիամ մայրն է բոլորին՝ երկնքի եւ երկրի

Երանելի՛ է Աստուածամայրը, որովհետեւ ան մաս կազմեց ամենասուրբ Երրորդութեան Ընտանիքին: Ան եղաւ դուստրը Հայր Աստուծոյ, մայրը Որդի Աստուծոյ եւ Հարսը Սուրբ Հոգի Աստուծոյ: Երանելի՛ է սուրբ Կոյսը, որովհետեւ ան եղաւ մայրը Փրկիչին ու փրկուածներուն, մայրը սրբութեան, սուրբերուն եւ սրբութեան ձգտողներուն, մայրը քերովբէներուն եւ սերովբէներուն, մայրը հրեշտակապետներուն, հրեշտակներուն եւ հրեշտականալ ուզողներուն, մայրը պատմութեան բոլոր արդարներուն եւ նահատակներուն, մայրը մարգարէներուն եւ առաքեալներուն, մայրը Յաղթական եւ Զինուորագրեալ Եկեղեցիներուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԿՈՐ ԴԱՍԸ:** Ան նաեւ մեր մայրն է եթէ երբեք Քրիստոսով հաշտուած ենք մեր երկնաւոր Հօր հետ: Մայրն է բոլոր տառապեալներուն, նեղեալներուն, որբերուն եւ որբեւայրիներուն: Եթէ ունիս նեղութիւններ, դի՛ր զանոնք հաւատով սուրբ Մօրդ ոտքին տակ եւ վստահ եղիր որ ան պիտի հոգայ:

Օգոստոս 23

Տէ՛ր, ես արժանի չեմ

Բոլորիս ծանօթ է Հոռամայեցի Հարիւրապետին ծառային բժշկութեան դրուագը (Մտ 8.5-13): Հարիւրապետը մօտեցաւ Յիսուսի եւ աղաչեց որ բուժէ իր ծառան: Յիսուս խոստացաւ անձամբ գալ եւ բուժել գայն. Հարիւրապետը սակայն առարկեց ըսելով. «Տէ՛ր, ես արժանի չեմ քեզ իմ յարկիս տակ ընդունելու, միայն բան մը ըսէ, եւ ծառաս պիտի առողջանայ»: Ուշադի՛ր: Հարիւրապետը չըսաւ. «Տէ՛ր, ծառաս արժանի չէ», այլ՝ «Տէ՛ր, ե՛ս արժանի չեմ»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հարիւրապետէն սորվինք մեր անձե՛րը խոնարհեցնել, փոխանակ մեր նմանները խոնարհեցնելու: Իրմէ սորվինք մե՛ր անարժանաւորութիւնը հրապարակելու եւ ո՛չ թէ մեր նմանին անարժանաւորութիւնը: Ան իր ձեռքին տակ եղող ծառան անարժան չկոչեց, այլ՝ ինքզինք: Թող պաշտօնի վրայ գտնուող մարդիկ, Հարիւրապետէն սորվին, իրենց ձեռքին տակ եղող ծառաները յարգել, եւ գանձնք անարժան չկոչել:

Օգոստոս 24

Յիսուս քեզի համար մեղքով «բորոտացաւ»

Աստուած հրամայեց Մովսէսին որ իր ձեռքը ծոցը դնէ: Մովսէս դրաւ եւ երբ հանեց տեսաւ որ «ձեռքը ձեռքի պէս ցեղանակ՝ բորոտ եղաւ»: Աստուած անոր պատուիրեց ձեռքը վերստին ծոցը դնել: Մովսէս վերստին դրաւ եւ երբ հանեց՝ ձեռքը իր բնական վիճակին դարձեր էր (Ել 4.6-7): Ընդհանրական Եկեղեցւոյ հայրերէն եւ չորրորդ դարու հեղինակ՝ Ս. Ամբրոսիոս կ'ըսէ. «Մովսէսի աջ ձեռքը կը ներկայացնէ նոյնիմէն Աստուծոյ Աջը՝ Յիսուս Քրիստոսը: Աստուծոյ Որդին որ Հօրը ծոցն էր, մեր բով իջաւ եւ իր վրայ առաւ մեղքի բորոտութիւնը [նիշդ ինչպէս Մովսէս բորոտութիւնը իր ձեռքին վրայ առաւ], որպէսզի լուայ եւ սրբէ մեզ եւ մաքրուած ու առողջացած վերադարձնէ իր Հօրը ծոցը կամ գիրկը»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մարդկութեան բորոտութիւնը երեսցաւ Յիսուսի ձեռքերուն եւ ոտքերուն վրայ երբ անոնք գամուեցան: Դուն թոյլ տուա՞ծ ես որ Յիսուս մեղքիդ բորոտութիւնը իր անձին վրայ առնէ եւ քեզ մաքրէ եւ մաքրուած ու սրբուած վերադարձնէ մեր երկնաւոր Հօր գիրկը:

Օգոստոս 25

Ժամանակ չունի՞ս Աստուծոյ հետ ժամանակ անցնելու

«Ամէն բանի ժամանակը կայ» (Ժդ 3.1): Հակառակ Աստուածաշունչի այս հաստատումին, մարդիկ ամէն բանի ժամանակ կը տրամադրեն, ամէն բանի համար ժամանակ ունին, բայց իրենց Տիրոջ ու Աստուծոյն համար ժամանակ

չունին: Երբ մարդոց կը թելադրենք Աստուածաշունչ կարդալ կամ աղօթել, անմիջապէս կը պատասխանեն. «Շատ զբաղած եմ, շատ, ժամանակ չունիմ»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ո՛վ սիրելի զբաղած մարդ, ժամանակ չունի՞ս ժամանակի Տուիչին ու Ստեղծիչին հետ ժամանակ անցնելու: Ժամանակ չունի՞ս Փրկիչիդ հետ աղօթքով խօսակցելու: Ժամանակ չունի՞ս փրկութեանդ գիրքը՝ Աստուածաշունչը կարդալու: Եթէ սիրած ընկերդ կամ ընկերուհիդ քեզի նամակ մը դրկէր՝ ժամանակ պիտի չունենայի՞ր գանհկա կարդալու: Եթէ ոեւէ մէկը որուն դուն կը սիրես, ուզէր քիչ մը ժամանակ անցնել հետդ՝ ժամանակ պիտի չտրամադրէի՞ր իրեն: Բոլոր սիրելիներուդ ժամանակ ունիս, իսկ Աստուծոյ ժամանակ չունի՞ս: Միթէ չե՞ս սիրեր զԱստուած: (Շարունակելի):

Օգոստոս 26

Առանց Աստուծոյ անցուած օրը՝ մեռած օր է

«*Ամէն բանի ժամանակը կայ*»: Եթէ ինծի ըսես թէ կը սիրես զԱստուած բայց միւս կողմէն ժամանակ չես տրամադրեր իր խօսքը կարդալու, աղօթքով հետը ժամանակ անցնելու, կրնամ ամենայն վստահութեամբ քեզի ըսել, թէ երբեք ալ չես սիրեր զԱստուած: Ինչպէս մէկը իր սիրած անձին հետ կը սիրէ ժամանակ անցնել, այնպէս ալ, եթէ դուն իսկապէս կը սիրես զԱստուած՝ պէտք է սիրես նաեւ հետը ժամանակ անցնել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Իւրաքանչիւր օր Աստուծոյ պարգեւն է: Մենք չենք կրնար ունենալ պարգեւը՝ Պարգեւատուէն անկախ եւ Պարգեւատուէն անկախաբար: Օրը պէտք է ապրիլ օրուան տուիչին՝ Աստուծոյ հետ եւ Աստուծոյ համար, որպէսզի օրը ըլլայ կենդանի օր: Տրուածը, այսինքն՝ օրը, եւ տուիչը, այսինքն՝ Աստուած, պէտք է բաժնենք իրարմէ: Եթէ բաժնենք՝ կը մեռնի օրը, միշդ ինչպէս միւսը պիտի մեռնէր եթէ գանհկա բաժնէինք ծառէն: Եթէ դուն օրդ կ'ապրիս եւ կ'անցնես առանց աղօթքի եւ առանց Աստուծոյ՝ գիտցի՛ր մեռած են օրերդ, մեռած ես եւ դուն: (Շարունակելի):

Օգոստոս 27

Օգտագործեցէ՛ք ժամանակը

Առանց կենսատու Աստուծոյ ներկայութեան անցուած օր մը՝ մեռած օր կը սեպուի: Այն օրը որ չ'ապրուիր Սուրբ Հոգիով, չ'առաջնորդուիր Սուրբ Հոգիով՝ այն օրը կորստաբեր օր է: Այն օրը որ չ'ապրուիր մեր երկնաւոր Հօր շունչով եւ շունչին ներքեւ, այն օրը անշունչ օր մըն է: Այն օրը որ կ'անցնի առանց աշխարհի լոյսին՝ Քրիստոսի, այն օրը խաւար օր մըն է: Պէտք է գիտնանք մեր տրամադրութեան ներքեւ դրուած օրերն ու ժամանակը օգտագործել: Պօղոս առաքելը կ'ըսէ. «*Օգտագործեցէ՛ք ժամանակը, որովհետեւ այս օրերը չար են*» (Եփ 5.16): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այո՛, «օրերը չար են», մարդիկ չարացեր են, մեղքերը շատ են, Սատանան կատղած է, Տիրոջ գալստեան օրերը մօտեցած են, մարդիկ դարձած են աններողամիտ, անհանդուրժող, նախանձոտ եւ ատելավառ, ուստի, Յիսուսի՛

անունով կը խնդրեմ ձեզմէ, որ ասկէ ետք ժամանակ չկորսնցնէք, այլ աղօթեցէ՛ք, յարատեւ աղօթեցէ՛ք, որովհետեւ «Ըլ Շաբէր հո՛ւէ, ըլլի պի խալլես նէֆսու» (Սուրբ Շարպէլ):

Օգոստոս 28

Մենք ինչո՞ւ կը փնտոենք Յիսուսը

Մոգերը կը փնտոէին մանուկ Յիսուսը (Մտ 2.2), Հերովդէս ինքն ալ կը փնտոէր զանիկա (Մտ 2.3-4): Բայց անոնք տարբեր նպատակներով կը փնտոէին: Մոգերը Յիսուսը կը փնտոէին երկրպագելու համար իրեն (Մտ 2.11), իսկ Հերովդէս Յիսուսը կը փնտոէր սպաննելու համար զայն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք կը փնտոե՞նք Յիսուսը, եւ եթէ կը փնտոենք, ինչո՞ւ կը փնտոենք Յիսուսը. երկրպագելո՞ւ իրեն, թէ՛ սպաննելու զայն: Հերովդէս կ'ուզէր սպաննել զայն որովհետեւ կը վախնար իր թագաւորական գահին վրայ: Այսօր մեր կեանքին մէջ չկա՞ն իրենց գահին, իրենց դիրքին, իրենց գործին, իրենց դրամին վրայ վախցող մարդիկ, որոնք կը ջանան Յիսուսի բաղոց անունը մէջտեղէն վերցնել, որոնք կը փորձեն լոցնել Յիսուսը պաշտող մարդոց ձայնը, որոնք Սատանային հետ գործակցաբար ծուղակներ կը լարեն Աստուծոյ զաւակներուն ոտքերուն դիմաց: Այդպիսիները յուսախաբ պիտի ըլլան, միշտ ինչպէս Հերովդէս ինք յուսախաբ եղաւ: (Շարունակելի):

Օգոստոս 29

Ցաւալի է հաւատալ որ Յիսուս Փրկիչ է բայց չընդունիլ իր փրկութիւնը

Հերովդէս գիտէր թէ մանուկ Յիսուսը կոչուած էր ըլլալու թագաւոր եւ Փրկիչ, ան Մեսիային գալուն մասին շատ բան լսած էր եւ ստոյգ գիտէր որ ան օր մը պիտի յայտնուէր, հակառակ ասոր, ան չհրաժարեցաւ իր չար մտադրութենէն: Խոստացեալ Մեսիային յայտնութեան հարցը իրեն համար ա՛յնքան իրական էր, որ երբ լսեց անոր ծնունդին մասին, անմիջապէս կանչել տուաւ «*ժողովորդի բոլոր աւագ քահանաներն ու Օրէնքի ուսուցիչները եւ հարցուց անոնց, թէ ո՛ւր պիտի ծնէր Քրիստոսը*» (Մտ 2.4): Հերովդէս կը հաւատար Մեսիային մասին Հին Կտակարանին մէջ արձանագրուած խօսքերուն: Կը հաւատար թէ Յիսուս ի՛նքն էր Մեսիան բայց զայն չէր յարգեր իբր այդպիսին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այսօր շատ մարդիկ կան որոնք Հերովդէսի նման կը հաւատան Աստուածաշունչի խօսքին բայց սէր չունին հանդէպ Աստուծոյ. կը խօսին Յիսուսի անունով եւ կը հաւատան որ Յիսուս ինքն է աշխարհի Փրկիչը, եւ սակայն, չեն ընդունիր անոր փրկութիւնը: (Շարունակելի):

Օգոստոս 30

Գացե՞՛ք, թե՛ երթանք

Հերովդէս սուտ աստուածապաշտ մըն էր: Ան սուտ խօսեցաւ երբ մոգերուն ըսաւ թէ ինքն ալ կ'ուզէր երկրպագել նորածին Փրկիչը: Ան հրահանգեց մոգերուն ըսելով. **«Գացե՛ք եւ ստոյգ տեղեկութիւններ փոխելով գտե՛ք երեխան...»** (Մտ 2.8): Ընդգծուած երկու բառերը՝ «գացե՛ք» եւ «գտե՛ք», ցոյց կու տան որ Հերովդէս թագաւորը շատ հեռու էր աստուածապաշտ անձ մը ըլլալէ: Ինք անձնապէս չգնաց, այլ՝ ուրիշը դրկեց: Ինք անձնապէս չփորձեց գտնել Մանուկը, այլ՝ ուրիշին պատուիրեց գտնել: Եթէ ան հետաքրքրուած ըլլար ծննդալից Փրկիչով եւ իր անձին փրկութեամբ, ուրիշը պիտի չդրկէր գտնելու նորածին Թագաւորը, այլ ինք անձնապէս պիտի երթար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն «գացե՞՛ք» ըսող մըն ես, թե՛ «երթանք» ըսող մը: Եթէ ուրիշին հաւատք կը փարոզես բայց դուն անհաւատ կեանք կ'ապրիս, գիտցիր որ դուն «գացե՛ք» ըսող մըն ես, եւ ոչ թէ «երթանք» ըսող մը, Յիսուսապան Հերովդէս մըն ես եւ ո՛չ թէ Յիսուսապաշտ «մոգ» մը:

Օգոստոս 31

Հաւատքն ու սէրը մեզ գործի՛ կը մղեն

«Ապա Բեթսայիդա եկան: Հոն Յիսուսի բերին կոյր մը եւ կ'աղաչէին իրեն որ դպչի անոր» (Մր 8.22): Բացայայտ է բերողներուն հաւատքը Յիսուսի հանդէպ եւ սէրը՝ իրենց կոյր ընկերոջ նկատմամբ: Եթէ անոնք հաւատք չունենային Յիսուսի բժշկարար կարողութեան հանդէպ, եւ սէր՝ իրենց տառապեալ ընկերոջ նկատմամբ, զայն պիտի չառաջնորդէին Յիսուսի եւ չաղաչէին *«իրեն որ դպչի անոր»*: Անոնց պահանջածը կոյրին դպչիլ մըն էր, ուրիշ ոչինչ: Սա կը պարզէ որ անոնք բացարձակ հաւատք ունէին Յիսուսի անձին հանդէպ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Կոյրը Յիսուսի բերող մարդոց վերաբերմունքէն կը սորվինք, թէ անոնք որոնք հաւատք ունին Յիսուսի հանդէպ, եւ սէր՝ իրենց նմանին նկատմամբ, չեն կրնար ծալապատիկ նստիլ եւ բան մը չընել: Սէրը գործի կը մղէ, իսկ գործ շա՛տ կայ մեր շրջապատին մէջ: Ուրիշը Յիսուսին բերելը պարտականութիւնն ու կոչումն է ամէն մէկ քրիստոնեայի: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 1

Գալ Յիսուսի, ապա՛ ուրիշը բերել

Որպէսզի կարենանք մարդիկը Յիսուսի բերել, նախ մենք հանդիպած եւ հաւատացած պէտք է ըլլանք իրեն: Բեթսայիդայի մարդիկը ընդհանրապէս անհաւատ կամ թերահաւատ մարդիկ էին (Մտ 11.21), բայց այս խումբ մը մարդիկը որոնք կոյրը բերին Յիսուսի՝ յստակ է որ հաւատքի՛ մարդիկ էին: Հաւատքը այնպիսի բան մը չէ որ կարենանք զայն տալ կամ փոխանցել ուրիշին. բայց վստահաբար կրնանք առաջնորդել մարդիկը հաւատքի հիմնադիրին՝

Յիսուսի, եւ օգնել անոնց ընդգրկելու Քրիստոսի հաւատքը, միշտ ինչպէս ըրին այն չորս հոգիները որոնք Կափառնաումի անդամալոյծը շալկած բերին Յիսուսի (Մր 2.1-4): **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** «Գտնել» Յիսուսը մեր կեանքին մէջ, ապա առաջնորդել ուրիշը Յիսուսի: Յիշեցէք, Անդրէասը գտնելէ ետք Յիսուսը, անմիջապէս գնաց գտաւ իր եղբայրը Սիմոն Պետրոսը եւ գայն բերաւ Յիսուսի (Յհ 1.40-42): Փիլիպպոս նաեւ հանդիպելէ ետք Յիսուսի՝ իսկոյն գնաց գտաւ Նաթանայէլը եւ գայն առաջնորդեց անոր (Յհ 1.45-47): (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 2

Երանելի է առանց տեսնելու հաւատացողը

Պայման չէ որ մարդիկ հաւատք ունենան Յիսուսի հանդէպ որպէսզի զիրենք Յիսուսի բերենք: Կրնայ ըլլալ որ մարդիկը Յիսուսի բերելէ ետք է որ հաւատք արթննայ իրենց սրտին մէջ: Աւետարանիչը երբեք մեզի չ'ըսեր թէ այս կոյր մարդը հաւատք ունէր: Բերողները հաւատք ունէին, իսկ բերուողը՝ վստահ չենք: Բայց կասկած չկայ որ կոյրը բժշկուելէ ետք՝ ընդգրկեց հաւատքը: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մարդիկ կան հրաշքներ ու նշաններ տեսնելէ ետք միայն հաւատքի կու գան, ինչպէս էր պարագան այս կոյր մարդուն, եւ մարդիկ ալ կան, կը հաւատան առանց տեսնելու: Յիսուս երանի կու տայ անոնց՝ որոնք առանց զինք տեսնելու կը հաւատան (Յհ 20.29): Դուն, սիրելի՛ բարեկամ, ինչպիսի՞ հաւատացեալ մըն ես. նշան ու հրաշք, փաստ ու ապացոյց խնդրո՞ղ հաւատացեալ մը, թէ՛ առանց ակնկալութեան ու առանց պայմանի Յիսուսի հաւատացող մը: Մի՛ խնդրեր Յիսուսէն նշան մը տայ քեզի որ քեզ կը սիրէ. յիշէ որ այդ նշանը տուաւ քեզի՝ երբ խաչին վրայ մեռաւ քեզի համար: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 3

Լաւ բան է աղօթել աղօթք խնդրողին համար, բայց աւելի լաւ բան է աղօթել սորվեցնել անոր

Ուրիշ կարեւոր կէտ մըն ալ կայ որուն պէտք է ուշադրութիւն դարձնել: Մենք կոյրին մօտ Յիսուսին հանդիպելու փափաք կամ մարմաջ չենք գտներ: Այդ փափաքը կոյրը բերողներուն մօտ է որ կը գտնենք: Այսօր որքա՞ն մարդիկ կան որոնք թէպէտ անձնապէս փափաք չունին Յիսուսի գալու եւ աղօթելու, բայց բնաւ չեն վարանիր ուրիշներէն խնդրելու որ աղօթեն իրենց համար: Եթէ կան մարդիկ որ կը խնդրեն մեզմէ որ աղօթենք իրենց համար, բայց իրենք հեռու են Յիսուսէն, աղօթե՛նք, բայց միաժամանակ ֆաշալեբենք անոնց Յիսուսի գալու եւ անձնապէս աղօթելու: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Շա՛տ լաւ բան է աղօթել մեր զաւակներուն համար, բայց աւելի՛ բան բան է սորվեցնել անոնց անձնապէս աղօթել: Աստուածահաճոյ բան է աղօթել հիւանդին համար, բայց աւելի Աստուածահաճոյ բան է օգնել հիւանդին ընդունելու Յիսուսը իր

սրտին մէջ: Այո՛ սիրելիներ, չբաւարարուիմք մարդոց փրկութեան համար աղօթելով, այլ աշխատինք մարդիկը Փրկիչին մօտեցնել: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 4

Թերահաւատութիւնը արգելք մըն է որ Աստուած գործէ մեր կեանքին մէջ

«Յիսուս կոյրին ձեռքը բռնելով՝ զայն գիւղէն դուրս հանեց, թուճով թրջեց անոր աչքերը եւ ապա ձեռքով դպաւ անոր աչքերուն» (Մր 8.23): Ինչո՞ւ Յիսուս Բեթսայիդայէն դուրս հանեց կոյրը զայն բժշկելէ առաջ. որովհետեւ ան արժանի չգտաւ որ Բեթսայիդան ականատես վկան ըլլար նման հրաշքի մը, քանի որ թերահաւատներով լեցուն գիւղ մըն էր (Մտ 11.21): **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ եղբայր եւ քոյր, անհաւատութիւնը կամ թերահաւատութիւնը կը կաշկանդէ Աստուծոյ գործունէութիւնը մեր կեանքին մէջ: Աստուած իր հրաշքները չի գործեր մեր կեանքին մէջ՝ եթէ երբեք թերահաւատ կամ անհաւատ ենք: Մարկոս Աւետարանիչ խօսելով Նազարէթ ֆաղափին մասին՝ կը հաստատէ թէ «Յիսուս չկրցաւ ունէ հրաշք գործել հոն» (Մր 6.5-6), եւ ինչո՞ւ. որովհետեւ անհաւատ մարդիկ էին Նազարէթի բնակիչները: Ուստի, հեռո՛ւ մնանք թերահաւատութենէն եթէ երբեք կ'ուզենք ականատես վկան ըլլալ Աստուծոյ մեծամեծ գործերուն: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 5

Միայն Յիսուս կրնայ ֆեզ դո՛ւրս բերել «Բեթսայիդայէն»

«Յիսուս կոյրին ձեռքը բռնելով՝ զայն գիւղէն (Բեթսայիդայէն) դուրս հանեց»: Հետաքրքրական հաստատում մըն է ասիկա: Ինչո՞ւ Յիսուս կոյրին ձեռքէն բռնելով՝ զայն գիւղէն դուրս հանեց: Ի՞նչ բան ցոյց կու տայ այս արարքը: Ասկէ առաջ տեսանք որ Բեթսայիդան անհաւատ գիւղ մըն էր (Մտ 11.21): «Բեթսայիդա» անունը կը նշանակէ՝ «ձորի տուն»: Հետեւաբար, կոյրը իր գիւղէն դուրս հանել, կը նշանակէր զայն իր վիճակէն, իր կացութենէն, իր ընտանիքէն, իր պայմաններէն, մեղքի ու անհաւատութեան ձորէն դո՛ւրս բերել: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ գոհ չես կեանքէդ, եթէ դատարկութիւն կը զգաս սրտիդ մէջ, թո՛յլ տուր որ Յիսուս ձեռքէդ բռնելով՝ ֆեզ դո՛ւրս բերէ ներկայ վիճակէդ, ֆեզ դո՛ւրս բերէ մեղքի ձորէն, ֆեզ ազատագրէ գէշ սովորութիւններէդ եւ բնաւորութիւններէդ: Զեռքդ Յիսուսի երկարէ, որովհետեւ միայն ի՛նք կրնայ ֆեզ դո՛ւրս բերել Բեթսայիդայէն, այսինքն՝ «անհաւատութեան ձոր» դարձած այս աշխարհէն: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 6

Յիսուս կ'ուզէ հաւատք արթնցնել մեր մէջ

որպէսզի մեզ բուժէ

Յիսուս չի նդրեց կոյրը իր քով բերողներէն որ գայն առաջնորդեն գիւղէն դուրս, այլ ինք անձամբ կոյրը առաջնորդեց *«ձեռքը բռնելով»*: Ինչո՞ւ Յիսուս կոյրին ձեռքը բռնեց: Յիսուս անոր ձեռքը չբռնեց պարզապէս որովհետեւ կոյր էր, այլ որպէսզի նախ կոյրը զգար ու ապրէր Յիսուսի սիրոյն հպումը եւ հաւատքը եւ վստահութիւն արթննար իր մէջ, եւ ետքը միայն բուժում ստանար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Առանց Յիսուսի սիրոյ հպումին չկայ բժշկութիւն: Յիսուս կը պարգեւէ մեզի թէ՛ հոգեւոր եւ թէ՛ մարմնաւոր բժշկութիւն, բայց նախ կ'ուզէ մեր մօտ հաւատք տեսնել: Երբեմն անապաշխար մարդիկ կ'ըսեն. *«Մենք չենք ապաշխարած, բայց Աստուած կը պատասխանէ մեր աղօթքին»*: Այդպէս ըսողներուն կը յիշեցնեմ, որ Աստուած իրենց աղօթքներուն չէ որ կը պատասխանէ, այլ՝ իրենց համար բարեխօսող սուրբերուն, արդարներուն եւ հրեշտակներուն աղօթքին: Աղօթքի պատասխան ստանալը կրնայ հաւատքի արտայայտութիւն ըլլալ, այո՛, բայց կրնայ նաեւ հաւատքի գալու կոչ մը ըլլալ: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 7

Յիսուս մարդիկը բժշկելու տարբեր-տարբեր կերպեր ունի

Յիսուս կոյր մարդը գիւղէն դուրս հանելէ ետք, *«թուֆով թրջեց անոր աչքերը եւ ապա ձեռքով դպաւ անոր աչքերուն»* (Մր 8.23): Ինչո՞ւ արդեօք Յիսուս թուֆով թրջեց կոյրին աչքերը: Ինչո՞ւ լոկ խօսքով մը կամ լոկ ձեռքի հպումով մը գայն չբժշկեց: Մեկնիչներ կը կարծեն որ թուֆի գործածութեամբ, Յիսուս դեղի միջոցաւ բժշկութիւնն է որ հաստատած եղաւ: Այլ մեկնիչներ կը խորհին որ Յիսուս թուֆ գործածեց, ցոյց տալու համար որ Աստուած տարբեր-տարբեր ձեւերով կրնայ բուժել մարդիկը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուծոյ բժշկելու կարողութիւնն ու կերպը մէկ ձեւով չէ սահմանափակուած: Երբեմն Յիսուս հրաշագործեց ու բժշկեց խօսքով (Ղկ 17.14: Մտ 8.3), երբեմն՝ հպումով (Ղկ 7.14), երբեմն՝ հրամանով (Մտ 8.13), երբեմն՝ սաստումով (Մտ 17.18), երբեմն՝ հրահանգով (Մր 2.11, Ղկ 7.14), երբեմն՝ թուֆով (Մր 8.23), երբեմն՝ թուֆ ու ցեխով (Յհ 9.6), երբեմն՝ պարզապէս կամենալով (Մտ 8.23), եւ երբեմն ալ՝ առանց բառ մը իսկ խօսելու (Յհ 2.7-8): (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 8

Տէրը մարդիկը դարձի բերելու անհաշիւ միջոցներ ունի

Նախորդ բաժնին մէջ տեսանք թէ ինչպէս Յիսուսը մարդիկը բժշկելու տարբեր-տարբեր կերպեր կ'որոշեցրէ: Եկէ՛ք հոգեւոր մակարդակի վրայ հասկնանք այս կէտը: Եթէ Յիսուս ուզէ մէկու մը հոգին բժշկել՝ ի՞նչ

միջոցներու կը դիմէ: Անհաշիւ են միջոցները: Կան մարդիկ որոնք Յիսուսի սիրոյն մէկ հպումով դարձի կու գան: Ուրիշներ, «սիրոյ լեզուէն չեն հասկնար»: այդպիսիները Յիսուս դարձի կը բերէ աղետով մը կամ ծանր հիւանդութեամբ մը: Յիսուս կրնայ անդարձները դարձի բերել դարձի եկած մարդոց միջոցաւ: Ոմանց մէջ դժոխքի վախը դնելով դարձի կը բերէ, իսկ ուրիշներուն մէջ՝ արքայութեան սէրը: Ոմանց սիրտը կը փշրէ իր անոյշ ժպիտով, իսկ ուրիշներուն սիրտը՝ իր Դատաւորի հայեացքով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Թանկագին եղբայր եւ քոյր, եթէ ապաշխարած չես, մի՛ սպասեր որ Աստուած ցաւցնող միջոցով մը քեզ ապաշխարութեան բերէ: Տիրոջ ձեռքին ապաւինիր, որպէսզի այդ ձեռքը վեր բարձրանայ քեզ օրհնելու համար, եւ ո՛չ թէ հարուածելու: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 9

Ո՛չ «ծառ» եղիր, ոչ ալ ուրիշը ծառի նմանցուր

Յիսուս ձեռքով դպաւ կոյրին աչքերուն եւ հարցուց. *«Բան մը կը տեսնե՞ս»*: Այս հարցումով Յիսուս ուզեց կոյրին մէջ իր տեսողութիւնը վերագտնելու յոյս ու հաւատք արթնցնել: Կոյրը պատասխանեց. *«Մարդիկ կը տեսնեն՝ որոնք կարծես ծառ են, բայց կը քայեն»* (Մր 8.24): Արդեօք պատահականութի՞ւն է որ կոյրը մարդիկը կը տեսնէ ծառի նման: Ո՛չ: Յիսուսի երկրաւոր կեանքի ընթացքին պատահած ոեւէ բան պատահականութիւն չէ եղած: Կոյր մարդը իր նմանները ծառի նման տեսաւ, եւ ասիկա երկու բան կը սորվեցնէ մեզի: 1) Յիսուս ուզեց ցոյց տալ կոյրին եւ անոր ընդմէջէն բոլոր թերահաւատներուն, որ իրենք հովէն շարժող ծառէն ո՛չ մէկ տարբերութիւն ունին, այնքան ատեն երբ հաւատքի չեն եկած: 2) Հաւատքէ պարպուած մարդուն համար, մարդիկ ծառեր են, բայց անգամ մը որ ան հաւատքի գայ՝ մարդիկ իրեն համար տարբեր արժէք կը ստանան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մի՛ նմանիր ծառերուն որոնք այսօր կան եւ վաղը չկան, եւ ո՛չ ալ նմաններդ ծառի տեղ դիր: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 10

Աստիճանական բուժում

«Յիսուս դարձեալ ձեռքերը դրաւ անոր աչքերուն վրայ: Անիկա աչքերը բացաւ, նայեցաւ եւ տեսողութիւնը վերագտնելով՝ ամէն ինչ յստակ կը տեսնէր» (Մր 8.25): Ասիկա երկրորդ անգամն է որ Յիսուս ձեռքերը կը դնէ կոյրին աչքերուն: Ինչո՞ւ Տէրը մէկ հպումով չվերականգնեց կոյրին տեսողութիւնը: Երկու պատճառներով.– 1) Կոյրին մէկ անգամէն չբուժուիրը հետեւանքն էր իր թերի հաւատքին: Կատարեալ առողջութիւն շնորհելէ առաջ կոյրին՝ Յիսուս ուզեց նախ անոր հաւատքը կատարելագործել: 2) Յիսուս մէկ անգամէն չբուժեց կոյրը, ցոյց տալու կամ սորվեցնելու համար մեզի, որ հոգեւոր թէ մարմնաւոր բուժումները կրնան մէկ անգամէն չիրականանալ աղօթքով, այլ՝ աստիճանաբար, ուստի, երբ շուտ մը արդիւնք չենք տեսներ՝ պէտք չէ դադրինք

աղօթել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** 1) Կատարեալ առողջութիւն խնդրել առաջ՝ կատարեալ հաւա՛տք խնդրեմք Տիրոջմէն: 2) Զղադրիմք աղօթել՝ երբ կ'ուշանայ պատասխանը մեր աղօթքին: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 11

Աստուած է հիւանդները բժշկողը

Երկու հաստատումներ եւս: 1) Երբ Յիսուս երկրորդ անգամ ըլլալով դպաւ կոյրին աչքերուն, ան սկսաւ ամէն ինչ յստակ տեսնել: Նկատելի է սակայն, որ առաջին անգամ Յիսուս թուփով թրջեց անոր աչքերը եւ ապա ձեռնով դպաւ աչքերուն, իսկ երկրորդ անգամ, թուփ չգործածեց, այլ պարզապէս ձեռքերը դրաւ աչքերուն վրայ, սորվեցնելու համար իրեն եւ մեզի, թէ թուփը չէր որ զինք բուժեց, այլ՝ իր ձեռքին բժշկարար հպումը: 2) Երբ Յիսուս տեսաւ որ կոյրին աչքերը առաջին հպումով չբացուեցան, երկրորդ անգամ դարձեալ դպաւ աչքերուն, որպէսզի յիշեցնէ մեզի, թէ երբ ինք գործ մը սկսի, զայն իր աւարտին կը հասցնէ յաջողութեամբ, եւ կը սորվեցնէ մեզի նոյնը ընել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** 1) Ինչպէս Յիսուս թուփ գործածեց բայց բուժումը իրմէ էր, այնպէս ալ բժիշկները դեղ կը գործածեն, բայց բուժումը Աստուած է որ կու տայ: 2) Երբ գործի մը ձեռնարկեմք եւ շուտով արդիւնք չճանցնէ կամ արգելքներու հանդիպիմք՝ չյուսահատիմք, այլ՝ յարատեւեմք գործի մէջ: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 12

Խնդրէ՛ Յիսուսէն որ դպնայ եւ բուժէ քեզ

«Տեսողութիւնը վերագտնելով՝ ամէն ինչ յստակ կը տեսնէր»: Սիրելի՛ եղբայր եւ քոյր, ինչպէս Յիսուս դպաւ կոյրին աչքերուն եւ բացաւ զանոնք, ան պատրաստ է դպնալու քու աչքերուդ եւս, վերականգնելու համար հոգեւոր տեսողութիւնդ: Ուստի, խնդրէ՛ Յիսուսէն որ դպնայ քեզի եւ բուժէ: Խնդրէ՛ աշխարհի ԼՈՅՍԷՆ որ լուսաւորէ քեզ, լուսաւորէ միտքդ, եւ դուն ամէն ինչ յստակ պիտի տեսնես ու գիտնաս: Խնդրէ՛ Տիրոջմէն, որ ոչ թէ իր թուփով թրջէ աչքերդ, այլ իր Սուրբ Հոգիով համակէ ամբողջ էութիւնդ եւ լեցնէ սիրտդ, որպէսզի դառնաս Աստուծոյ նոր արարածը եւ ուրախութեան ու փառաբանանքի երգեր արտաբերես հոգիէդ: Խնդրէ՛ ԿԵԱՆՔԷՆ որ կեանքդ իր կեանքովը լեցնէ, որպէսզի կեանքդ դառնայ արտացոլացումը Քրիստոսի կեանքին, եւ որպէսզի, մարդիկ կեանքդ դիտելով, բարի նախանձով մը նախանձին եւ ուզեն քեզի նմանիլ, եւ քեզի նմանելով՝ Քրիստոսի նմանած ըլլան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, Յիսուս աչքերուդ դեղ դրած ու բուժա՞ծ է (Յյտ 3:18): (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 13

Յիսուս յարմար չի տեսներ որ անհաւատները իր հրաշքները տեսնեն

Յիսուս բուժել է ետք կոյր մարդը, պատուէր տուաւ անոր ըսելով. «*Գիւղ մի՛ մտնէր, այլ տունդ գնա: Իսկ երբ գիւղ երթաս՝ հոն ոեւէ մէկուն բան չըսես*» (Մր 8.26): Ինչո՞ւ Յիսուս չուզեց որ կոյրը Բեթսայիդա մտնէ, եւ ինչո՞ւ պատուիրեց որ երբ գիւղ մտնէ՝ ոեւէ մէկուն բան չըսէ: Առաջին, Յիսուս գիտէր որ Բեթսայիդայի բնակիչները կատարուած հրաշքը տեսնելով անգամ դարձի պիտի չգային (Մտ 11.21): Երկրորդ, վստահաբար Բեթսայիդայի մարդիկը տեսան որ Յիսուս կոյր մարդը առաջնորդեց գիւղէն դուրս, բայց չհետեւեցան անոր որպէսզի հրաշքին վկաները ըլլային, ուստի, Յիսուս չուզեց որ կոյր մարդը իսուէր այնպիսի՝ մարդոց՝ որոնք յանձն չառին քանի մը վայրկեան Յիսուսի հետեւելու եւ գիւղէն դուրս գալու: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ուշագրաւ է որ Յիսուս կոյրին չպատուիրեց ոեւէ մարդու բան չըսել, այլ՝ միայն Բեթսայիդացիներուն: Եւ ինչո՞ւ: Սորվեցնելու համար մեզի որ անհաւատ մարդիկը չեն կրնար ականատես վկաները ըլլալ իր գործած հրաշքներուն:

Սեպտեմբեր 14

Աշխարհ մեզ կ'ատէ առանց պատճառի

«*Անոնք զիս կ'ատեն առանց պատճառի*» (Սղ 69.4): Դաւիթ մարգարէն երբեք չէր ուրանար իր մեղաւոր ըլլալը (Սղ 69.5), բայց միւս կողմէն ան ունէր այն համոզումը թէ ինք Աստուծոյ համար էր որ կը նախատուէր (Սղ 69.7, 10-11): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աշխարհ կ'ատէ երկինքին կապուած մարդիկը: Աշխարհ չի սիրեր զԱստուծոյ սիրող հաւատացեալները: Եւ ամենէն տարօրինակը այն է՝ որ աշխարհ Աստուծոյ գաւակներուն կ'ատէ առանց պատճառի: Երբ կ'ըսեմ՝ «առանց պատճառի», ըսել կ'ուզեմ, թէ մենք բան մը ըրած չունինք այս ինչ կամ այն ինչ անձին, որպէսզի մեզ ատէ, բայց եւ այնպէս՝ կ'ատէ: Աշխարհ մեզ պիտի չսիրէ եթէ մենք զինք չսիրենք: Բայց աւելի տարօրինակը այն է՝ որ ան մեզ պիտի չսիրէ նոյնիսկ այն պարագային երբ մենք զինք սիրենք: Կարելու է գիտնալ, որ թէպէտ աշխարհ կը հալածէ զինք չսիրողները բայց չի կրնար զանոնք մահուան առաջնորդել, բայց կասկած չկայ որ մահուան կ'առաջնորդէ իր սիրահարները: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 15

Ատելութեան պատճառը պէտք է ատող մարդուն մէջ փնտռել

Որքան ալ ուզենք չզարմանալ ի տես մարդոց «առանց պատճառի» մեզի հանդէպ ցուցաբերած ատելութեան, այնուամենայնիւ անկարող կը մնանք չզարմանալու: Բնական չէ՞ զարմանալ «առանց պատճառի» տեղի ունեցած

բանի մը համար: Պատահող ամէն բան իր պատճառը ունի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբեմն մեզի կրնայ թուիլ որ մենք որոշ մարդոց կողմէ առանց պատճառի կ'ատուիմք: Սա իրականութիւն չի կրնար ըլլալ սակայն: Կրնայ պատահիլ որ մեզի հանդէպ ցուցաբերուած ատելութեան պատճառը մենք չենք, բայց այս չի նշանակեր որ որոշ մարդոց մեզի հանդէպ յայտնաբերած ատելութիւնը պատճառ չունի: Ատելութեան պատճառը պէտք է փնտռել նոյնիման մեզ ատողներուն մէջ: Ինչպէս ծառի մը տապալելուն պատճառը իր մէջ կը կայանայ, այնպէս ալ ատող մարդուն ատելուն պատճառը իր մէջ կը կայանայ: Ոմանք կրնան իրենց նմանները ատել պարզապէս որովհետեւ չա'ր ու չարասէր են: Զար մարդը չի կրնար չատել, եւ ատելու համար ալ պէտք չունի պատճառի: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 16

Պատճառներ թէ ինչու մարդիկ կրնան մեզ ատել

Ձեզի յիշեմ ատելութեան տարօրինակ բանի մը պատճառներ.– 1) Մարդիկ կրնան մեզ ատել մեր ձեռք ձգած յաջողութիւններուն համար: 2) Կրնանք անսահմանօրէն ատուիլ՝ Քրիստոսի հանդէպ մեր ունեցած անսահման սիրոյն համար: Նման պարագայի մեզ ատողը՝ դեւի ազդեցութեան տակ կ'ըլլայ եւ ազատագրութեան պէտք ունի: 3) Երբեմն մարդիկ կը գրգռուին դժուարութեանց պահերուն մեր ցուցաբերած խաղաղ վերաբերմունքին եւ ժպիտին պատճառով եւ կ'ատեն մեզ: Եթէ մեր բարի ժպիտը պատճառ կը դառնայ որ ուրիշներ ատելութեամբ բորբոքին՝ այդ ցոյց կու տայ Սատանային կողմէ անոնց տիրապետուած ըլլալը: 4) Մարդիկ կրնան մեզ ատել եթէ հաւանութիւն չտանք իրենց չար խորհուրդներուն: 5) Կրնան մեզ ատել եթէ չգործակցինք իրենց հետ ուրիշին վնաս հասցնելու համար: 6) Կրնան մեզ ատել որովհետեւ իրենց խումբին մաս չենք կազմեր: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մարդիկ թող ատեն քեզ առանց պատճառի, բայց երբեք դուն մի՛ ըլլար պատճառը ատելութեան:

Սեպտեմբեր 17

Որո՞ւն ըրածը կ'ընես, Մարիամի՞ն, թէ՛ Եւային

Եւա լսեց ձայնը իր «ես»ին եւ հնազանդեցաւ այդ ձայնին, իսկ Մարիամ՝ լսեց ձայնը Աստուծոյ եւ հնազանդեցաւ ատոր: Եւա իր անհնազանդութեամբ պարպուեցաւ Աստուծոյ Հոգիէն, իսկ Մարիամ՝ իր հնազանդութեամբ դարձաւ տանար Աստուծոյ Հոգիին: Եւա չհաւատաց Աստուծոյ խօսքին (ՄՆ 2.17), եւ դարձաւ թիրախը Զարին, իսկ Մարիամ՝ հաւատաց եւ ծնաւ Աստուծոյ ԲԱՆԸ որուն թիրախը պիտի դառնար Զարը ինք: Եւա նայեցաւ արգիլեալ ծառին եւ ծնունդ տուաւ մահուան, իսկ Մարիամ՝ նայեցաւ անարգել կերպով գործող Աստուծոյ եւ ծնունդ տուաւ Անմահին: Եւայով Աստուծոյ նոր ստեղծագործութիւնը հիմնաւ, իսկ Մարիամով՝ Աստուծոյ հին ստեղծագործութիւնը նո՛ր դարձաւ: Եւա խօսակից եղաւ Սատանային եւ

խոցոտեց Աստուծոյ սիրտը, իսկ Մարիամ՝ խօսակից եղաւ Գաբրիէլ հրեշտակին եւ իր սիրտին մէջ ընդունեց Աստուծոյ ՍԻՐՏԸ՝ Յիսուս Քրիստոսը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ճիգ թափել Մարիամ «մը» ըլլալու փոխանակ եւս «մը» ըլլալու:

Սեպտեմբեր 18

Խաղաղ ըլլալ խոովութեան դիմաց

«Խաղաղութիւն կը թողում ձեզի՝ իմ խաղաղութիւնս է որ կու տամ ձեզի, որ այս աշխարհի տուած խաղաղութենէն տարբեր է: Մի՛ խոովի՛ք ու մի՛ վախճա՛ք» (Յե 14.27): Մահուան սեմին էր կանգնած Քրիստոս: Իրեն կը սպասէր չարչարանքը իր ամենէն ծանր վիճակին մէջ: Հակառակ այս իրողութեան, խաղաղ եւ խաղաղութեամբ լեցուն էր ան, ա՛յնքան լեցուն՝ որ կրնար իրմէ խաղաղութիւն տալ ուրիշին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Իր այս վերաբերմունքով, Յիսուս սորվեցուց ձեզի, խաղաղ ըլլալ եւ խաղաղ մնալ երբ դէմ յանդիման կը կանգնինք նեղութիւններու եւ փորձութիւններու: Մեզմէ ո՞վ չ՛ուզեր իր խաղաղութիւնը պահել՝ խոովարար դէպքերու եւ դէմքերու դիմաց: Բոլորս ալ կ՛ուզենք: Բայց իրենց խաղաղութիւնը պահել կրնան միայն անոնք՝ որոնք հաւատքի քամքով դարձած են խաղաղութեան ԻՇԽԱՆԻՆ գաւակները, որոնք Քրիստոսով խաղաղութիւն գտած են: Եթէ դուն խաղաղութեան ԻՇԽԱՆԻՆ գաւակն ես՝ վստահ եղիր որ խաղաղ գաւակ մը պիտի ըլլաս նեղութեանց փոթորիկին դիմաց: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 19

Ունի՞ս Քրիստոսապարգեւ խաղաղութիւնը

«Խաղաղութիւն կը թողում ձեզի»: Պատահական խաղաղութեան մասին չէ խօսքը: Քրիստոսի մեզի ձգած խաղաղութիւնը նոյնինքն իր խաղաղութիւնն է. *«Իմ խաղաղութիւնս է որ կու տամ ձեզի»:* Այո՛, իր սեփական խաղաղութիւնն է, իր սրտի խաղաղութիւնն է որ տուած է մեզի: Քրիստոսապարգեւ խաղաղութեա՛մբ միայն կրնանք յաղթականօրէն բարձրանալ կեանքի բարձրագոյն Գողգոթաները: Քրիստոսապարգեւ խաղաղութեա՛մբ միայն կրնանք ներում շնորհել մեր ձեռքերն ու ոտքերը խաչողներուն: Առանց Քրիստոսապարգեւ խաղաղութեան՝ երբ կեանքի ծովը ալեկոծի՝ անոր հետ միասին մեր ներքին աշխարհն ալ կ՛ալեկոծի, իսկ եթէ ունինք մեր սրտին մէջ Քրիստոսի խաղաղութիւնը, պիտի նմանինք այն թռչունին որ հանգիստ մը նստած է ժայռին մէջ բացուած փոսին մէջ իր ձագուկներուն հետ միասին, երբ անդին տեղատարափ անձրեւն ու անակնկալ կայծակներն ու որոտումները կը ցնցեն աշխարհը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ունի՞ս յիշեալ թռչունին խաղաղութիւնը: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 20

Յիսուս կ'ընդունի մեզ առանց պայմանի

«Իմ խաղաղութիւնս է որ կու տամ ձեզի, որ այս աշխարհի տուած խաղաղութենէն տարբեր է»: Երկու տեսակ խաղաղութիւն կայ: Քրիստոսի տուած խաղաղութիւնը եւ աշխարհի տուած խաղաղութիւնը: Ասոնք տարբեր են իրարմէ եւ բնա՛ւ երբեք իրարու հետ առնչութիւն չունին: Յիշեմք անոնց տարբերութիւններէն մի քանին պարզապէս.– Առաջին.– Աշխարհի տուած խաղաղութիւնը պայմանաւոր է, միւսը՝ Քրիստոս իր խաղաղութիւնը կու տայ առանց պայմանի: Օրինակ, երբ իրարու թշնամացած երկու երկիրներ, կամ երկու անձեր, կամ երկու կառոյցներ, կամ երկու դպրոցներ, եւլն, իրարու հետ պիտի հաշտուին, պայմաններ կը դնեն, օրէնքներ կը սահմանեն, խիստ հատատումներ կ'ընեն, իւրաքանչիւրը իր շահերը ապահովելու նպատակով, բայց այդպէս չի վերաբերիր Քրիստոս մեզի հետ երբ կու գանք իրեն՝ իր միջոցաւ հաշտուելու մեր երկնաւոր Հօր հետ: Ան առանց պայմանի մեզ կ'ընդունի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսի սէրը մեզի հանդէպ՝ անպայմանական սէր է: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 21

Առանց հաշտութեան՝ չկա՛յ խաղաղութիւն

Երկրորդ.– Քրիստոսի տուած խաղաղութիւնը եւ աշխարհի տուած խաղաղութիւնը տարբեր են, որովհետեւ աշխարհային իմաստով, խաղաղութիւն ըսելով կը հասկնանք իրարու հետ մեր ունեցած կոիւր կամ պատերազմը դադրեցնել, իսկ աստուածաշնչական կամ հոգեւոր իմաստով մը, խաղաղութիւն ըսելով դա՛րձեալ կը հասկնանք պատերազմի դադարում, բայց այս անգամ ո՛չ թէ մեր եւ մեր նմանին միջեւ, կամ երկու երկիրներու միջեւ պատերազմի դադարում, այլ՝ մեր եւ Աստուծոյ միջեւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ եղբայր եւ քոյր, եթէ երբեք դուն չես հաշտուած Քրիստոսի արիւնով մեր երկնաւոր Հօր հետ, լաւ գիտցի՛ր, որ դուն պատերազմի մէջ ես քու Արարիչիդ եւ ամբողջ երկիւնքի հետ: Ինչպէս եթէ չհաշտուիս այն անձին հետ որուն հետ գժտուած ես՝ չես կրնար սրտի խաղաղութիւն ունենալ, այնպէս ալ, եթէ չհաշտուիս երկնաւոր Հօրդ հետ՝ երբե՛ք, ո՛չ հիմա եւ ո՛չ ալ յաւիտեանականութեան ընթացքին խաղաղութիւն պիտի ունենաս: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 22

Խաղաղութիւնը գոր մահուան կ'առաջնորդէ

Երրորդ.– Քրիստոսի տուած խաղաղութիւնը եւ աշխարհի տուած խաղաղութիւնը տարբեր են նաեւ այն իմաստով որ Աշխարհի տուած խաղաղութիւնը ժամանակաւոր է, իսկ Քրիստոսի տուած խաղաղութիւնը՝

յաւիտեանական: Աշխարհ կրնայ որոշ «խաղաղութիւն» մը տալ, բայց ատիկա ժամանակաւոր եւ խաբուսիկ խաղաղութիւն մըն է: Ինչպէս բժիշկը դեղով կամ ասեղով կրնայ հիւանդին ցաւերը փարատել խաբուսիկ խաղաղութիւն մը կամ հանգիստ մը տալով անոր, այնպէս ալ աշխարհը իրեն յատուկ դեղեր եւ ասեղներ ունի, այսինքն՝ միջոցներ եւ կերպեր, որոնցմով մարդոց կը շնորհէ խաբեպատիր խաղաղութիւն մը, որ ի վերջոյ մահուան կ'առաջնորդէ, միշդ ինչպէս բժիշկները երբեմն կ'ընեն, մահամեծ հիւանդին ասեղ մը կը զարնեն, եւ հիւանդը պահ մը կը զգայ թէ իր ցաւերը կը փարատին եւ կ'ուրախանայ, առանց անդրադառնալու որ միայն մէկ քայլ կայ իր եւ մահուան միջեւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մերժէ՛ վայելել աշխարհի ժամանակաւոր խաղաղութիւնը որ քեզ յաւիտեանական դժբախտութեան կ'առաջնորդէ: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 23

Քեզի համար ի՞նչ բանի մէջ կը կայանայ խաղաղութիւնը

Չորրորդ.-- Աշխարհասէր մարդը իր խաղաղութիւնը կը փնտռէ մեծ վանառականներու հետ իր գործակցութեան մէջ, իսկ Աստուածասէր մարդը՝ իր խաղաղութիւնը կը փնտռէ Սուրբ Հոգիին հետ իր գործակցութեան մէջ: Աշխարհ ուրիշին արիւնը կը թափէ խաղաղութեան հասնելու համար, իսկ Աստուած ինքնիր արիւնը թափեց խաղաղութեան հասնելու համար: Աշխարհ խաղաղութիւն ըսելով կը հասկնայ թշնամիի՛ն մէջտեղէն վերցուիլը, իսկ Աստուած խաղաղութիւն ըսելով կը հասկնայ թշնամութեա՛ն մէջտեղէն վերցուիլը: Աշխարհին համար խաղաղութիւնը առատ դրամ ունենալո՛ւն մէջ կը կայանայ, իսկ Աստուծոյ համար խաղաղութիւնը առատ սէր եւ ներող հոգի ունենալո՛ւն մէջ կը կայանայ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քեզի համար ի՞նչ բանի մէջ կը կայանայ խաղաղութիւնը: Մրցակիցներուդ մէջտեղէն վերցուելո՞ւն մէջ, թէ՛ զանոնք հաւատարիմ գործակիցներդ դարձնելուդ մէջ: Յիսուսը ունենալո՞ւդ մէջ, թէ՛ դրամ ունենալուդ մէջ:

Սեպտեմբեր 24

Քրիստոսի զինուորները

«Իբրեւ Քրիստոս Յիսուսի հաւատարիմ մէկ զինուորը, պատրաստ եղիր իրեն պէս չարչարուելու» (Բ.Տմ 2.3): Պատահական զինուորներու մասին չէ որ կը խօսի առաքեալը, այլ՝ Քրիստոսի զինուորներուն մասին: Որո՞նք են Տէր Յիսուս Քրիստոսի զինուորները եւ ի՞նչպէս կարելի է դառնալ Քրիստոսի զինուորը: Շատ պարզ է պատասխանը: Անոնք որոնք ապաշխարութեամբ կը յանձնուին Յիսուսի եւ գայն կը հրաւիրեն որ գայ եւ իրենց Տէրն ու Թագաւորը ըլլայ՝ կը դառնան անդամ Քրիստոսի բանակին, եւ հետեւաբար, կը դառնան իր քաջ ու յաղթական զինուորները: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ դուն

ապաշխարութեամբ յանձուած ես Փրկիչին, կը նշանակէ թէ դուն անդամ դարձած ես Քրիստոսի բանակին, իսկ եթէ անդամ դարձած ես Քրիստոսի բանակին, կը նշանակէ թէ դո՛ւն ես այն զինուորը որուն մասին կը խօսի առաքելը: Թէ ի՞նչպիսին կ'ըլլան եւ ի՞նչ են պարտականութիւնները Քրիստոսի զինուորներուն՝ տե՛ս յաջորդ փանի մը յօդուածները: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 25

Քրիստոսի զինուորները՝ Անոր թագաւորութիւնը տարածողներն են

Առաջին.– Խաչեալ Փրկիչին իսկական զինուորները իրենց Զօրավարին՝ Քրիստոսի ներկայացուցիչներն են մարդոց կեանքին մէջ: Անոնք երկինքի զինուորներն են երկրի վրայ ապրող: Իրեւ Քրիստոսի զինուորները՝ անոնք պէտք է Խաչեալին սիրոյ թագաւորութեան տարածիչները ըլլան աշխարհի մէջ: Այն հաւատացեալը որ աշխատանք չի տանիր Տէր Յիսուսի թագաւորութիւնը տարածելու աշխարհի մէջ՝ անիկա չի կրնար Քրիստոսի զինուորը նկատուիլ: Ի՞նչպէս կարելի է Քրիստոսի թագաւորութիւնը տարածել: Քրիստոսի թագաւորութիւնը կը տարածուի խօսելով՝ այդ թագաւորութեան մասին, վկայելով՝ այդ թագաւորութեան սի՛րտը հանդիսացող Յիսուսի սիրոյն մասին, բայց մանաւանդ, մարդոց ֆայլերը առաջնորդելով Յիսուսի եւ օգնելով անոնց որ դառնան անդամ Քրիստոսի մարմինին, տաճար՝ Սուրբ Հոգիին, որդեգի՛ր երկնաւոր Հօր: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսի զինուորները անոնք են՝ որոնք մարդիկը Յիսուսի կը բերեն: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 26

Կոչումդ է ազատագրել մարդիկը Սատանային ձեռքէն

Երկրորդ.– Խաչեալին զինուորները պատերազմի մարդիկ են: Անոնց պատերազմը Սատանային ու անոր չար արբանեակներուն դէմ է (Եփ 6.10-13): Իրենց զօրավարը եւ զիրենք զօրացնողն ու զինողը՝ Քրիստոս ի՛նքն է: Ինչպէս զինուորի մը պարտականութիւնն է պատերազմիլ իր թագաւորին եւ իր երկրին համար յատկապէս երբ թշնամին ոտնձգութիւն ընէ, այնպէս ալ Քրիստոսի զինուորները պէտք է պատերազմին Զարին գործին ու անոր գործակալներուն դէմ, որոնք կը ջանան գերի բռնել բոլոր՝ մարդիկը, բայց մանաւանդ՝ Աստուծոյ զաւակները: Քրիստոսի զինուորներուն զինամթերքն են՝ Աստուածաշունչը, յարատեւ աղօթքը, խոնարհութիւնը, սրբութիւնը, ծոմապահութիւնը, խոստովանութիւնը, բարեգործութիւնը: Այս բոլորով զինուածներուն դիմաց՝ Սատանան անզէն եւ անկարող արարած մը կը դառնայ: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսի ֆա՛ջ զինուորի նման յարձակի՛ր Սատանային վրայ եւ ազատէ մարդիկը անոր ձեռքէն եւ զանոնք բեր Տիրոջդ: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 27

Ո՛չ հանգիստը եւ ո՛չ ալ անհանգստութիւնը թող քեզ տկարացնեն կամ թուլցնեն

Երբորդ.– Խաչեալին զինուորը հաւատարիմ մարդն է: Հաւատարիմ՝ իր Զօրավարին կամֆին, խօսֆին ու խոստումին: Մեր հաւատարմութիւնը հանդէս կու գայ երբ հանգիստ պայմաններու կը հանդիպինք, ինչպէս նաեւ երբ լուրջ նեղութիւններ կը դիմագրաւենք: Լուրջ փորձութիւններն են որ կը փաստեն եթէ երբեք մենք լուրջ հաւատացեալներ ենք, հաւատարիմ զինուորներ ենք: Զինուոր մը կրնայ ընկրկիլ եւ դասալիք ըլլալ երկու պարագաներու տակ, առաջին, երբ պատերազմը կը սաստկանայ եւ վտանգը անխուսափելի կը դառնայ, եւ երկրորդ, երբ հանգիստ պայմաններով կը շրջապատուի: Մնայուն հանգիստը կրնայ զինք թուլցնել ու թմրեցնել, իսկ ծանր ու բուռն պատերազմը՝ կրնայ նահանջի մատնել զայն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ զինուորը՝ Քրիստոսի, մի՛ թոյլ տար որ հանգիստը քեզ թուլցնէ, կամ անհանգստութիւնը՝ տկարացնէ: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 28

Եթէ մեր ինքնայանձնուժը ամբողջական չէ, անպայման որ նահանջ պիտի արձանագրենք

Զորբորդ.– Խաչեալին իսկական զինուորը չարչարուելու պատրաստ եղող մարդն է (Բ.Տմ 2.3): Զարչարուելու՝ ո՛չ միայն Քրիստոսի համար, այլեւ Քրիստոսի նման: Դիւրի՛ն է գոհողութիւն մը ընելը, բայց դժուար՝ գոհուիլը: Դիւրի՛ն է Քրիստոսի սիրոյն որոշ բանէ մը հրաժարիլը, բայց դժուար՝ ամէն բանէ հրաժարիլը: Ան որ ամէն բան դրած է Քրիստոսի ձեռքին մէջ եւ ամբողջութեամբ անոր յանձնուած է, միայն ա՛ն կրնայ պատրաստ ըլլալ ամէն բանէ հրաժարելու եւ ամէն տեսակի գոհողութիւն յանձն առնելու: Եթէ մեր ինքնայանձնուժը Քրիստոսի ամբողջական չէ, ժամանակ կու գայ երբ անպայման կը գլորինք փորձութիւններու դիմաց: Զե՛նք գլորիք եւ չե՛նք նահանջեր եթէ երբեք մեր կեանքը իր ամբողջութեանը մէջ դրած ենք Քրիստոսի տրամադրութեան ներքեւ, եւ եթէ երբեք կը հաւատանք մեր արդար դատին՝ որ դատն է մեր բոլոր եղբայրներուն ու բոյրերուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ այսօր Յիսուս քեզի երեւի եւ պահանջէ քեզմէ ամէն բանէ հրաժարիլ՝ պատրա՞ստ ես հնազանդելու: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 29

Իսկական հնազանդութիւնը

Հինգերորդ.– Ամբողջական եւ կատարեալ հնազանդութիւնն է որ մեզ Քրիստոսի իրաւ գինուոր կը դարձնէ: Հնազանդ գինուորը այն մարդն է որ կ'երթայ հոն՝ ուր իր Զօրավարը կը պահանջէ, եւ կ'երթայ միայն ա՛յն ատեն՝ երբ իր Զօրավարը գինի կը դրկէ: Քրիստոսի հնազանդ գինուորը ինք չէ որ պիտի որոշէ թէ ո՛ւր եւ ե՛րբ պիտի երթայ, այլ՝ Քրիստոս: Դիւրին է փափաքիլ երթալ տեղ մը ուր կը գտնուին մեր սիրելիները, մեզ փառաբանողները: Դիւրին է նաեւ երթալ տեղ մը՝ ուր մարդիկ մօտիկ են Աստուծոյ եւ իրարու, ուր հաւատք ու սէր կայ: Կարելորը սակայն պատրաստ ու յանձնառու ըլլալն է երթալու այնպիսի՝ տեղ մը՝ ուր մարդիկ ո՛չ Աստուծոյ մօտիկ են եւ ո՛չ ալ իրարու, ուր սէր չկա՛յ մարդոց միջեւ, եւ մանաւանդ, ուր մարդիկ մեր ունեցած արժանիքները գնահատել չեն գիտեր: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Թոյլ տուր որ Յիսուս ի՛նք որոշէ գործունէութեանդ վայրն ու ժամանակը: Մէկը որ իր փնտռածը փառքն ու գնահատանքը չէ՛ կրնայ ամէն տեղ երթալ: (Շարունակելի):

Սեպտեմբեր 30

Սատանան յարձակում կը գործէ անպատրաստ մարդուն վրայ

Վեցերորդ.– Խաչեալին գինուորը մնայուն կերպով պատրաստ եղող մարդն է: Մեր Զօրավարը որեւէ ատեն մեզմէ որեւէ բան կրնայ պահանջել, մենք պէտք է պատրա՛ստ ըլլանք: Սատանան ամենէն շատ անպատրաստ մարդոց վրայ է որ կը յարձակի: Աշխարհ եւս հոգեպէս անպատրաստ մարդիկն է որ կուլ կու տայ: Ինչպէս երկիր մը երբ տեսնէ իր հովնտի թշնամի երկրին անպատրաստ ըլլալը՝ կրնայ անոր վրայ յարձակում գործել, այնպէս ալ Սատանան, երբ նշմարէ որ մենք՝ խաչի գինուորներս, կը թուլանմք մեր հաւատքի կեանքին մէջ՝ կրնայ յարձակիլ եւ տապալել մեզ: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ այսօր Աստուծոյ թոյլտուութեամբ Սատանան յարձակում գործէ վրադ՝ պատրա՞ստ ես անոր յարձակումին: Մի՛շտ պատրաստ եղիր, մի՛շտ գինուած Աստուծոյ խօսքով, մի՛շտ լեցուն Սուրբ Հոգիով, մի՛շտ շիտակ նամբու մէջ, որովհետեւ թշնամին ե՞րբ եւ ի՞նչպէս կրնայ յարձակիլ վրադ՝ չես գիտեր: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 1

Հաւատացեալներ միշտ արթուն պէտք է ըլլան

Եօթներորդ.– Խաչեալին գինուորը մշտարթուն մարդն է: Սատանան բնաւ չի բնանար եւ չի մրափեր, բայց փա՛ռք մեր ամենակալ Աստուծոյն, որ ինք եւս չի բնանար ու չի մրափեր (Սղ 121.4): Քրիստոսի գինուորները միշտ արթուն պէտք է ըլլան: Հարկաւ խօսքը ֆիզիքական արթնութեան մասին չէ, այլ՝ հոգեւոր արթնութեան մասին: Անձի մը հոգին միշտ արթուն եւ աղօթքի մէջ կ'ըլլայ երբ միացած է Քրիստոսի եւ լեցուած Սուրբ Հոգիով: Աստուծոյ զաւակը

կրնայ ֆնանալ, բայց անոր հոգին միացած Սուրբ Հոգիին՝ աղօթքի կը կենայ մինչեւ արշալոյս: Ինչպէս զինուորը կը հետեւի թշնամիին ամէն մէկ շարժումին, այնպէս ալ Խաչեալին զինուորները, արթնութեամբ պէտք է հետեւին Չարին բոլոր շարժումներուն որպէսզի չիյնան անոր լարած թակարդներուն մէջ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս Սատանան կը հետապնդէ հաւատացեալներուդ ամէն մէկ շարժումը, դո՛ւք ալ հետապնդեցէ՛ք իր ամէն մէկ ֆայլը, որպէսզի չխոցոտէ ձեզ մեղքի նետով: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 2

Մեր միտքը եկած չար մտածումը՝ Սատանային գալուն նշանն է

Նախորդ բաժինը աւարտեցի խօսելով Սատանային ամէն մէկ ֆայլը հետապնդելու մասին: Բացատրեմ միտքս: Մենք կրնանք տեսնել կամ զգալ Սատանային մօտենալը մեզի: Ի՞նչպէս: Օրինակ, երբ մէկը չար մտածում մը ունենայ՝ պէտք է անմիջապէս անդրադառնայ որ Սատանան կամ անոր կողմէ դրկուած դե՛ւ մը մօտեցաւ իրեն: Ի՞նչ պէտք է ընէ նման պարագայի: Պէտք է միտքը եկած չար մտածումը իսկոյն հեռացնէ իր միտքէն՝ աղօթքով եւ գԱստուած օգնութեան կանչելով: Իսկ եթէ միտքը եկած չար մտածումը հեռացնելու փոխարէն, ընդհակառակը, զանիկա միտքը առնէ, միտքին մէջ պահէ, եւ սկսի մտածել ատոր մասին, այդ չար մտածումը ինքնաբերաբար կը մեծնայ եւ կը հասուննայ իր ներսիդին, եւ ի վերջոյ, ինքզինք գործնապէս արտայայտելով մեղքի կը վերածուի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հետեւաբար, Սատանային ամէն մէկ ֆայլը հետապնդել, կը նշանակէ անդրադառնալ մօտեցող մեղքին, եւ անմիջապէս մեր սիրտի դուռը ամո՛ւր փակել անոր դիմաց:

Հոկտեմբեր 3

Առաջին օձը՝ Սատանան

«Տէր Աստուծոյ ըրած դաշտի բոլոր գազաններէն աւելի խորամանկ էր օձը» (Մն 3.1): Հոս յիշուած օձը Սատանան ինքն է: Ասոր փաստը կը գտնենք Յայտնութեան գիրքին մէջ. «Անիկա բռնեց վիշապը, այն առաջին օձը, որ Բանսարկուն եւ Սատանան է» (Յյտ 20.1-2, տե՛ս նաեւ 12.9): Ինչո՞ւ Սատանան օձի կերպարանով կը ներկայացուի: Գիտենք որ Սատանան Արուսեակ անունով ֆերովբէ մըն էր նախապէս, որ փորձեց Աստուծոյ փառքը յափշտակել բայց չյաջողեցաւ (Նս 14.12-15). գիտենք նաեւ որ ֆերովբէներն ու սերովբէները եւ երկնային բոլոր մարմինները «թեւաւոր» կ'ըլլան (Նս 6.2): Արդ, Աստուածաշունչը կը խօսի «թեւաւոր կիզող օձի» մասին (Նս 14.29): Հոս յիշուած «թեւաւոր օձը» Սատանային ակնարկութիւնն է, որովհետեւ օձերու իրականութեան մէջ թեւաւոր օձ չէ՛ եղած եւ չկա՛յ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Արուսեակը իր մեղանչելէն ետք պահեց իր թեւերը, բայց տգեղցաւ եւ

օճի կերպարանք ստացաւ. սա ցոյց կու տայ որ մեղանշելը՝ կը տգեղցնէ մեզ, թէ՛ ներքնապէս եւ թէ՛ արտաքինապէս: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 4

Ինչո՞ւ Սատանան օճի կերպարանքով մօտեցաւ Եւային

Երկրորդ պատճառը թէ ինչո՞ւ Սատանան օճի կերպարանքով կը ներկայացուի, այն է՝ որ օճը ծանօթ է իր դառն նախանձով եւ ռիսկալ ոգիով. երբ ուրիշ օճ մը փորձէ իր բոյնը գրաւել կամ իր սիրած օճին հետ յարաբերիլ, կը կատղի եւ դառն նախանձով կը լեցուի եւ անմիջապէս կը յարձակի, եւ ետ դարձ չկա՛յ, կամ պիտի սպաննէ ոտիսը եւ կամ ինքզինք պիտի սպաննէ: Օճը հետեւաբար, բոլոր կենդանիներէն աւելի լեցուն է նախանձով, դառնութեամբ, փնախնդրութեամբ եւ ռիսկալութեամբ: Սողուններու գիտութեամբ զբաղողներ կը հաստատեն որ եթէ մէկը օճին ձագը սպաննէ, անոր մայրը իրեն յատուկ կերպերով կը գիտնայ սպաննողը եւ ռի կը պահէ եւ կրնայ տարիներ ետք փնախնդիր ըլլալ: Սատանան օճ կոչուած է, որովհետեւ նախանձով լեցուեցաւ այն փառփին համար որով Աստուած զարդարեց մարդ արարածը եւ այն անմահական կեանքին համար որ Ան շնորհեց մարդուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հեռո՞ւ կենանք նախանձէն, որովհետեւ անիկա օճի նկարագիր կու տայ մեզի: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 5

Սատանային խորամանկութիւնը

Ինչո՞ւ օճը «խորամանկ» կը կոչուի (ՄՆ 3.1): Օճը խորամանկ է, որովհետեւ եթէ ինքզինք յանկարծ դէմ յանդիման գտնէ մարդու մը՝ ինքզինք մեռած կը ձեւացնէ, որպէսզի առիթը ունենայ փախչելու անկէ, եւ կամ՝ որպէսզի կարենայ վնասել մարդուն: Սատանան օճ կոչուած է որովհետեւ ինքն ալ նոյնը կ'ընէ: Սատանան կը ձեւացնէ որ ինք «մեռած» է, այսինքն՝ որ ինք չկայ, գոյութիւն չունի, որպէսզի մարդիկ մոռնան զինք, չմտածեն իր մասին, չզգուշանան իրմէ, եւ որպէսզի ինք կարենայ որսալ զանոնք: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մի՛ թոյլ տար որ Սատանան մոռցնել տայ քեզի իր գոյութիւնը: Եթէ Սատանան յաջողի համոզել քեզ որ ինք գոյութիւն չունի՝ իրեն համար շատ դիւրին կ'ըլլայ քեզ բռնել իր նիւթերուն մէջ: Հայ Եկեղեցին կը հաւատայ Սատանայի գոյութեան: Ես Սատանային գոյութիւնը կը փաստեմ երեք ձեւերով.՝ Աստուածաշունչով, մեր հայրերով եւ փորձառութեամբ. անոնք որոնք կը մերժեն Սատանային գոյութիւնը՝ ի՞նչպէս կը փաստեն որ ան գոյութիւն չունի: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 6

Սատանան կը խեղաթիւրէ ճշմարտութիւնը

«Օձը...կնոջ ըսաւ.– Իրա՞ւ Աստուած ըսաւ թէ պարտէզին ունէ ծառէն պիտի չուտէ՞» (Ծն 3.1): Աստուած այդպիսի բան չէր ըսած: Ահաւասիկ Սատանային օճութիւնը: Ան խեղաթիւրեց Աստուծոյ խօսքը: Աստուած պատուիրած էր «պարտէզին բոլոր ծառերէն համարձակ» ուտել, միայն թէ «բարիի ու չարի գիտութեան ծառէն» չուտել (Ծն 2.16-17): Սատանան իր անկման օրէն ասդին, մի՛շտ այլափոխած է Աստուծոյ խօսքը եւ պիտի շարունակէ այլափոխել մինչեւ մեր Տիրոջ գալուստը: Աստուած սէր է (Ա.Յհ 4.8), բայց Սատանան կը փորձէ մարդիկը համոզել որ սէր եղող Աստուած մը մարդիկը գեհեմի կրակին մէջ չի նետեր, չի պատժեր, չի չարչարեր: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, մտիկ մի՛ ըներ Սատանայի խօսքերուն: Ան ստախօս մէկն է: Յիսուս կը հաստատէ թէ ստախօսութիւնը Սատանային նկարագիրը կը կազմէ (Յհ 8.44): Ան կարող է ճշմարիտը իբրեւ սուտ եւ խաւարը իբրեւ լոյս ներկայացնել, ցիշող ինչպէս ի՛նք խաւար է, բայց «լուսաւոր հրեշտակի կերպարանով կը ներկայանայ» (Բ.Կր 11.14): (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 7

Հեռու կեցիր մեղքէն՝ որպէսզի հեռու մնայ քեզմէ Սատանան

Ե՞րբ Սատանան մօտեցաւ Եւային եւ փորձեց գայն: Երբ Եւա առանձին էր եւ երբ մօտիկ էր արգիլեալ ծառին (Ծն 3.6): Հոսկէ կը սորվինք երկու բան.– 1) Սատանան առաւելաբար կը մօտենայ մեզի երբ առանձին ենք, եւ դիւրին կ'ըլլայ իրեն համար փորձի ենթարկել մեզ՝ մեր առանձնութեան մէջ, եթէ երբեք աղօթքի մարդիկ չենք: 2) Երբ Սատանան տեսնէ որ մենք կը մօտենանք մեր կեանքին մէջ դրուած արգիլեալ ծառերուն եւ անոնց շուրջ կը դառնանք՝ իսկոյն կը մօտենայ մեզի եւ կը սկսի խօսիլ մեզի հետ եւ մղել դէպի մեղանչում: Նման պահերու, մեր միտքը կու գան որոշ մտածումներ եւ խորհուրդներ, եւ մենք կը կարծենք որ անոնք մարդկային բնական մտածումներ են եւ չենք անդրադառնար որ անոնք Սատանայէն եկած մտածումներ են: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Առաջին, երբեք մի՛ փնտոտեր առանձնութեան պահեր եթէ երբեք անոնք քեզ կը գայթակղեցնեն: Եւ երկրորդ, մի՛ մօտենար մեղքին, որպէսզի առիթ տուած չըլլաս Սատանային մօտենալու քեզի: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 8

Մի՛ դառնար միջոց՝ Սատանան ուրիշին բերող

«Օձը...կնոջ ըսաւ»: Նախորդ օրուայ խորհրդածութեան մէջ բացատրեցի թէ ե՞րբ Սատանան մօտեցաւ Եւային եւ փորձեց գայն, բայց կարելոր է գիտնալ

նաեւ թէ ինչո՞ւ Սատանան Եւային հետ խօսեցաւ փոխանակ Ադամին հետ խօսելու: Կինը բնութեամբ աւելի տկար ստեղծուած է քան այր մարդը: Սատանան բոլորի՛ն կը մօտենայ, թէ՛ գօրաւոր հաւատացեալներուն եւ թէ՛ տկար հաւատացեալներուն, բայց առաւելաբար տկար հաւատացեալները իրե՛նք են որ կ'իյնան Սատանային լարած թակարդին մէջ: Սատանան կը փնտռէ տկարները ոչ միայն զանո՛նք իյնացնելու մեղքի մէջ, այլեւ՝ անոնց ընդմէջէն իյնացնելու անոնց շուրջինները, ցիւղ ինչպէս Եւայի միջոցաւ մեղքի մէջ ձգեց Ադամը, Յօրի կնոջ միջոցաւ փորձեց տապալել Յօրը (Յօր 2.7-10), Սամփսոնի կնոջ միջոցաւ «կործանեց» Սամփսոնը (Դտ 16), Պետրոս առաքեալին միջոցաւ փորձեց իյնացնել Յիսուսը (Մտ 16.21-23): **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբեք թոյլ մի՛ տար որ Սատանան քու միջոցաւ ուրիշը մեղքի առաջնորդէ:

Հոկտեմբեր 9

Եկեղեցին որբին ու աղֆատին տո՛ւնը պէտք է ըլլայ

«Ի ծնէ կադ մարդ մը, որ ամէն օր շալկած կը բերէին եւ տանարին Գեղեցիկ կոչուած դարպասին քով կը դնէին...» (Գրծ 3.2): Որո՞նք էին ի ծնէ կադ մարդը տանարին Գեղեցիկ կոչուած դարպասին քով բերողները, եւ չեմ գիտեր, դուն ալ չես գիտեր եւ ո՛չ ոք գիտէ: Բայց բոլորս ալ մէկ բան գիտենք, որ անոնք գո՛ւթ ու գորո՛վ ունեցող մարդիկ էին. իրենց նմանին տառապանքը տեսնող եւ իրենց նմանին տառապանքէն հասկցող մարդիկ էին. եւ գիտէին, որ այդպիսիներուն տեղը տանարն էր, մեր երկնաւոր Հօ՛ր տանարը: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Այսօր մենք կ'անդրադառնա՞նք որ կաղին ու կոյրին, աղֆատին եւ անտեսուածին, անիրաւուածին ու հարստահարուածին տեղը եկեղեցին է: Եկեղեցին, որ կոչուած է ըլլալու տո՛ւնը Աստուծոյ, սիրոյ արտացոլացո՛ւմը Աստուծոյ, իր դռները լայն կը բանա՞յ հիւանդին ու որբին դիմաց: Ո՞ւր են մեր մէջ այն մարդիկը, եկեղեցական թէ աշխարհական, որոնք գործնապէս կը դաւանին որ եկեղեցին տո՛ւնն է տկարին ու աղֆատին: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 10

Եթէ սիրելու կոչուածներս չսիրենք՝ հապա ո՞վ պիտի սիրէ

Եթէ աղֆատը՝ աղֆատաւոր մեր երկնաւոր Հօր մօտ պիտի չբերուի՝ հապա ո՞ւր պէտք է տանիլ զայն: Եթէ Քրիստոսահաստատ Եկեղեցին իր դռները պիտի չբանայ անկեալին դիմաց՝ հապա ո՞վ կամ ո՞ր կառոյցը պիտի բանայ: Եթէ Յիսուսի սէրը գործնապէս արտայայտելու կոչուած հաւատացեալներս՝ չարտայայտենք այդ սէրը սիրոյ կարօտ հոգիներուն հանդէպ՝ հապա ո՞վ պիտի արտայայտէ: Եթէ Աստուծոյ գթութեան արտացոլացումը ըլլալու կանչուած եկեղեցականներս՝ գու՞թ ու գորով ցոյց չտանք գութի ու գորովի կարօտ թշուառ անձներուն նկատմամբ՝ հապա ո՞վ ցոյց պիտի տայ: Եթէ որքը հեռացնենք

որբասէր Աստուծմէ՛ հապա ո՞վ պիտի ընդունի գայն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ան որ Քրիստոսի անունը կրելու պատիւը ունի՝ թող միաժամանակ Քրիստոսի սէ՛րը կրելու պատիւը ունենայ: Գթառատ Փրկիչին անունը կրողը՝ պէտք է անգութ ըլլայ: Մարդասէր Յիսուսին անունը կրողը՝ պէտք է անտարբեր ըլլայ մարդոց ցաւին ու տառապանքին հանդէպ: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 11

Զգուշացում՝ եկեղեցի յանախողներուն

«Տաճարին Գեղեցիկ կոչուած դարպասին ինչ կը դնէին, որպէսզի տաճար մտնողներէն ողորմութիւն խնդրէ» (Գրծ 3.2): Իրաւունք չունէ՞ր այս ի ծնէ կաղ մարդը ողորմած Աստուծոյ տան առջեւ կենալ եւ ողորմութիւն խնդրել: Միայն Աստուած գիտէ, թէ որքա՛ն անողորմ մարդիկ կը յանախէին ու կը յանախեն ողորմած Աստուծոյ տունը: Միայն Աստուած գիտէ, թէ որքա՛ն անսէր մարդիկ կը յանախէին ու կը յանախեն սիրոյ Իշխանին՝ Քրիստոսի տունը: Միայն Աստուած գիտէ, թէ որքա՛ն մարդիկ կու գային եւ կու գան եկեղեցի՝ առանց երբեք Աստուծոյ եկած ըլլալու: Միայն Աստուած գիտէ, թէ որքա՛ն մարդիկ կը լեցուէին եւ կը լեցուին Աստուծոյ տաճարին մէջ՝ առանց երբեք լեցուելու Աստուծմով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ո՛վ եկեղեցի եկող մարդիկ, երբ եկեղեցի կու գաք՝ Աստուծոյ հանդիպելու նպատակով եկէք եւ ո՛չ թէ իրա՛ր հանդիպելու: Ասկէ առաջ ըսած ենք՝ ամէն եկեղեցի եկող Աստուծոյ եկող մը չէ, բայց դո՛ւք, փորձեցէք Աստուծոյ եկողներէն ըլլալ: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 12

Ուրիշը վիրաւորող մարդոց շարքին չըլլանք

«Տաճարին Գեղեցիկ կոչուած դարպասին ինչ կը դնէին, որպէսզի տաճար մտնողներէն ողորմութիւն խնդրէ»: *«Տաճարին Գեղեցիկ կոչուած դարպաս»*էն հարուստները կը մտնէին, ահա թէ ինչու ի ծնէ կաղ մարդը հոն կը դրուէր. բայց ո՛վ գիտէ թէ քանի՛ հարուստներ եւ մեծահարուստներ տաճար մտած պահուն ո՛չ իսկ իր կողմը նայեցան, այլ արագ քայլերով ուզեցին տաճար սպրդիլ: Ո՛վ գիտէ թէ ի ծնէ կաղ մարդը ի՛նչ դժուար ու դժբախտ պահերէ անցաւ: Ո՛վ գիտէ թէ քանի՛ անգամ աղօթքի համար տաճար մտնող Փարիսեցիներ զինք յանդիմանեցին եւ վիրաւորեցին: Ո՛վ գիտէ թէ ան քանի՛ անգամ յուսախար եւ յուսահատ տուն վերադարձուեցաւ: Ո՛վ գիտէ թէ քանի՛ անգամ Սաղուկեցիներ զինք արհամարհեցին եւ անարգեցին: Ո՛վ գիտէ թէ ան քանի՛ անգամ քահանաներուն կողմէ մեղադրուեցաւ իբրեւ մեղաւոր մէկը. մէկը՝ որ արժանի էր կաղ ծնելու: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մտածէ՛ պահ մը, դուն նման վերաբերմունք ցոյց տուա՞ծ ես աղքատին ու տկարին հանդէպ: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 13

Աստուծմէ քեզի տրուածը՝ քեզի համար մի՛ պահեք

«Որպէսզի տաճար մտնողներէն **ողորմութիւն խնդրէ**»: Ո՛վ 21-րդ դարու հարուստներ, կը մոռնա՞ք թէ ինչ որ ունիք՝ Աստուծոյ կը պատկանի (Սղ 24.1), կը մոռնա՞ք որ Աստուած ի՛նքն է «աղբատացնողն ու հարստացնողը» (Ա.Թգ 2.7), չէ՞ք ուզեր հաւատալ Աստուծոյ խօսքին որ կ'ըսէ. «**[Ձեր] արծաթն ու ոսկին ե՛ս կը շատցնէի**» (Ովս 2.8): Զէ՞ք ուզեր ձեր ունեցածէն բաժին հանել աղբատին: Դուք այդ չէ՞ք ինչ որ ունիք, դուք այդ է՞ք ինչ որ կու տաք: Ձեր Տուածը՝ ձե՛զ է որ կը ներկայացնէ: Որքան ձեր տուածը մե՛ծ է՝ դուք ա՛յդքան մեծ էք, եւ որքան ձեր տուածը փո՛քր է՝ դուք ա՛յդքան փոքր էք: Մի՛ տաք ժլատաբար, դուք՝ որ առատօրէն առի՞ք Աստուծմէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ**: Ո՛վ հարուստ մարդ, երբ աղբատի կը հանդիպիս, գիտցի՛ր որ գրպանդ եղածին մէկ մասը անոր կը պատկանի: Աստուած աղբատներ դրած է կեանքիդ մէջ՝ որպէսզի ողորմի՛լ սորվեցնէ քեզի: Աստուած հաշմանդամներ դրած է կեանքիդ մէջ՝ որպէսզի կարեկցիլ եւ գթալ սորվեցնէ քեզի: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 14

Դուն ի՞նչ ունիս սիրելի՛ հաւատացեալ

Երբ կադ մարդը տեսաւ Պետրոսն ու Յովհաննէսը որոնք տաճար կը մտնէին, աղաչեց անոնց որ ողորմութիւն տան իրեն: Պետրոս անոր ըսաւ. «**Արծաթ կամ ոսկի չունիմ, բայց ինչ որ ունիմ՝ կու տամ քեզի: Նագովրեցի Յիսուս Քրիստոսի անունով՝ ե՛լ եւ քալէ**» (Գրծ 3.6): Ի՛նչ աւելի գեղեցիկ բան կայ քան Յիսուսը տալ ուրիշին: Ի՛նչ աւելի հրաշալի բան կայ քան ուրիշը առաջնորդել երկնառաք Առաջնորդին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ**: «**Ինչ որ ունիմ՝ կու տամ քեզի**»: Դուն ի՞նչ ունիս սիրելի՛ հաւատացեալ: Ունի՞ս Յիսուսի սէրը սրտիդ մէջ. սէր մը՝ որ նշխարի նման կարենաս բաշխել ամէն մարդու անխտիր: Ունի՞ս Յիսուսի գոհողութեան ոգին. ոգի մը՝ որ պատրաստ ըլլայ գոհողութիւն ընելու, եւ ի հարկին գոհուելու մարդկութեան բարիքին համար: Ունի՞ս Յիսուսի հոգին. հոգի մը՝ որ սիրել ու ներել գիտէ, բուժել ու միխիթարել գիտէ: Դուն ի՞նչ կու տաս ուրիշին: Ցա՞ւ, թէ՛ սփոփանք: Ուրախութի՞ւն, թէ՛ թախիժ: Յո՞յս, թէ՛ յուսախաբութիւն: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 15

Անցեալի եկեղեցին եւ այսօրուան եկեղեցիները

«**Արծաթ կամ ոսկի չունիմ, բայց ինչ որ ունիմ՝ կու տամ քեզի: Նագովրեցի Յիսուս Քրիստոսի անունով՝ ե՛լ եւ քալէ**» (Գրծ 3.6): Ա՛յս էր պատկերը առաջին եկեղեցիին: Առաջին եկեղեցին հարուստ չէր, ոսկի եւ արծաթ չունէր, բայց ունէ՛ր Յիսուս Քրիստոսը իր մէջ, ունէ՛ր Սուրբ Հոգին,

ունէր Աստուծոյ ներգործող գորութիւնը: Այսօրուան եկեղեցիները չեն կրնար ըսել այն ինչ որ Պետրոս առաքեալ ըսաւ. «Արծաթ կամ ոսկի չունիմ»: Այսօրուան եկեղեցիները շատ արծաթ ու ոսկի ունին, բայց անոնց մեծ բաժինը չունի այն ինչ որ առաքեալները ունին՝ Յիսուս Քրիստոսը: Այսօր քանի՞ եկեղեցիներ կրնան ըսել. «*Ինչ որ ունիմ՝ կու տամ քեզի: Նագովորեցի Յիսուս Քրիստոսի անունով՝ ե՛լ եւ քալե՛ք*»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, կրնա՞ս Պետրոսի նման ըսել թէ դուն Յիսուս Քրիստոսը ունիս: Կրնա՞ս առաքեալին նման Յիսուսը տալ ուրիշին: Կրնա՞ս հոգեւորապէս կադ մարդիկը Քրիստոսի անունով ոտքի հանել եւ քալեցնել: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 16

Կաղը իր ակնկալածէն աւելի՛ն ստացաւ

Ի ծնէ կաղ մարդը ստացաւ իր ակնկալածէն շատ աւելին: Ան կ'ակնկալէր նիւթական օգնութիւն (Գրծ 3.5), բայց Աստուած անոր տուաւ ֆիզիքական բժշկութիւն եւ օրհներգող ու փառաբանող լեզու նաեւ: Անոր «*սրունքներուն ու ոտներուն վրայ ոյժ եկաւ. տեղէն վեր ցատկեց, սկսաւ քալել եւ անոնց հետ տանար մտաւ: Կը քալէր, կը վազվզէր եւ գԱստուած կ'օրհնէր*» (Գրծ 3.8): Ֆիզիքական պարգեւին կողքին ան ստացած էր հոգեւոր պարգեւ մը նաեւ՝ հաւատքի՛ պարգեւը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Այո՛, Աստուած «*մեր խորհածէն ու ակնկալածէն աւելի՛ն կ'ընէ*» (Եփ 3.20): Աստուած Նոյին խորհածէն աւելի՛ն ըրաւ: Նոյ արդեօք երբեւիցէ մտածա՞ծ էր թէ ինք ի՞նչպէս կրնար ազատիլ իր ժամանակակից չար մարդոցմէն: Անոր մտքէն արդեօք անցա՞ծ էր որ Աստուած տապանով մը գինք պիտի փրկէր, եւ երկնաէջ անձրեւով ու երկրացայտ ջուրերով մեղաւոր մարդկութիւնը պիտի բնաջնջէր: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 17

Աստուած մեր ակնկալածէն աւելի՛ն կ'ընէ

Աստուած միշտ մեր ակնկալածէն աւելի՛ն կ'ընէ: Աբրահամ երբեւիցէ խորհա՞ծ էր որ ինք Աստուծոյ ընտրեալ ժողովուրդին գլուխը պիտի ըլլար. խորհա՞ծ էր որ իր սերունդին միջոցաւ աշխարհի բոլոր սերունդները պիտի օրհնուէին. խորհա՞ծ էր որ պիտի ըլլար հայրը բազմաթիւ ազգերու: Եգիպտոսի լուծին տակ տառապող Եբրայեցիներէն որո՞ւ մտքէն անցաւ որ Աստուած գիրենք Եգիպտոսի ստրկութենէն պիտի ազատագրէր մեծամեծ նշաններով, իրենց դիմաց կարմիր ծովը պիտի նեղէր, գիրենք անապատներուն մէջ երկնապարգեւ հացով պիտի կերակրէր, եւ Սինայի անապատին մէջ Տասնաբանեայ պատուիրանները պիտի տար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուած քու ակնկալածէդ աւելի չըրա՞ւ: Դուն կ'ակնկալէի՞ր որ Աստուած մարդեղանար, մտուրի մը մէջ ծնէր, մարդոց միջեւ բնակէր, մարդոց ցաւերը փարատէր, եւ ի վերջոյ, մարդոց պահանջով ու մարդոց

համար մեռնէր, հուսկ ապա յարութիւն առնելով՝ երկնքի ցամաքան բացուած յայտարարէր: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 18

Հոգեւոր հաշմանդամութիւնը աւելի՛ գէշ է քան մարմնաւոր հաշմանդամութիւնը

Իսկական կաղութիւնը ոտքի կաղութիւնը չէ, այլ՝ հոգիի: Յիսուս մարդոց ֆիզիքական պակասութիւնները տեսնելով չէր որ անհանգիստ կ'ըլլար, այլ՝ անոնց հոգեւոր կուրութիւնը: Յիսուս նոյնիսկ չէր տրտմեր դեռով բնակուած մարդիկ տեսնելով, բայց շատ կը տրտմէր երբ կը տեսնէր մարդիկ մեղքով բնակուած: Մեղքը աւելի՛ գէշ է քան դեռ. որովհետեւ մենք կրնանք Յիսուսի անունով դեռ մարդէն դուրս հանել, բայց չենք կրնար Յիսուսի անունով մեղքը մարդէն դուրս հանել: Որպէսզի մեղքը մարդէն դուրս գայ՝ մարդը պէտք է դարձի գայ: Դրամով ու բժիշկով կրնանք ոտքի կաղութենէն ձերբագատիլ, բայց հոգիի կաղութենէն՝ Քրիստոսով միայն կրնանք ազատագրուիլ: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մարմնաւոր հաշմանդամութիւնը չի հեռացնէր մեզ Աստուծոյ արքայութենէն եւ չի՛ խզեր մեր յարաբերութիւնը մեր երկնաւոր Հօր հետ, բայց մեղքով հաշմանդամ ըլլալը, ո՛չ միայն մեզ կը հեռացնէ Աստուծոյ արքայութենէն, այլեւ մեզ իրեն թշնամի կը դարձնէ:

Հոկտեմբեր 19

Քրիստոս ի՛նքն է ընկերը մարդկութեան

Օրէնքի ուսուցիչ մը հարց կու տայ Յիսուսի. «Ո՞վ է իմ ընկերս» (Դկ 10.29): Եւ Յիսուս առիթէն օգտուելով Բարի Սամարացիին առակը կը պատմէ, ցոյց տալու համար թէ ի՛նքն է իսկական ընկերը. ընկերը բոլոր անոնց՝ որոնք չունին ընկեր. ընկերը՝ գետին տապալած վիրաւոր մարդոց. ընկերը՝ խոցոտուած եւ օգնութիւն աղերսող մարդոց. այո՛, Քրիստոս ի՛նքն է ընկերը վշտահարներուն եւ տառապակոծներուն, ի՛նքն է ընկերը որբերուն եւ որբեւայրիներուն, ի՛նքն է ընկերը աղքատին եւ խեղճին, ի՛նքն է ընկերը անտեսուածին եւ մոռցուածին: Արդարեւ Քրիստոս ինք չէ՞ր այն բարի Սամարացիին, այն բարի ընկերը, զոր գետին տապալած վիրաւոր մարդուն հանդէպ գուրգուրանք եւ կարեկցութիւն ցուցաբերեց: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Դուն պատրա՞ստ ես ընկեր ըլլալու անընկեր մարդոց: Պատրա՞ստ ես ընկեր ըլլալու թշուառին ու դժբախտին, աղքատին եւ տնագուրկին: Եթէ ընկեր ես ասոնց՝ կը նշանակէ թէ ընկեր ես Քրիստոսի, եւ Քրիստոս ալ քեզի՛ ընկեր է: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 20

Մի՛ լքեր «Երուսաղէմը»

«Երիփով» երթալու համար

«Մարդ մը Երուսաղեմէն Երիփով կ'իջնէր» (Ղկ 10.30): Այս մարդը կը ներկայացնէ ամբողջ մարդկութիւնը: Երուսաղեմը խորհրդանշէ Եւստուծոյ ներկայութեան, իսկ Երիփովը՝ աշխարհի եւ մեղքի: Ուստի, ձգել Երուսաղեմը եւ երթալ Երիփով, կը նշանակէ թողուլ զԱստուած եւ երթալ աշխարհին, ուրանալ զԱստուած եւ ընդունիլ աշխարհը: Մարդ արարածը միշտ հակամէտ եղած է մեղքին: Մարդիկ կը կարծեն որ եթէ դուրս գան Երուսաղեմէն, այսինքն՝ Աստուծոյ ներկայութենէն, եւ երթան դէպի Երիփով, այսինքն՝ դէպի աշխարհ, գտած պիտի ըլլան իրենց ազատութիւնը: Բայց կարելի՞ քան է ազատութիւն գտնելու համար հեռանալ Ազատարարէն: Աստուած մեր ազատութեան կաշկանդիչը չէ, այլ՝ պահապանը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մի՛ լքեր զԱստուած երթալու համար Երիփովացած այս աշխարհը, ուր չկայ՝ ազատութիւն, չկայ՝ ապահովութիւն: Մնա՛ Երուսաղեմի մէջ, այլ խօսքով՝ Աստուծոյ գրկին մէջ: Հո՛ն է իրաւ ու ցանկալի ազատութիւնն ու խաղաղութիւնը: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 21

Աստուծմէ հեռացող մարդը՝ կը դառնայ թիրախը Սատանային

«Ճամբան աւազակներու ձեռքը ինկաւ, որոնք կողոպտելով՝ մերկացուցին զինք, վիրաւորեցին եւ կիսամահ վիճակի մէջ ձգեցին ու գացին» (Ղկ 10.30): Սուրբ Գրիգոր նարեկացի, Սուրբ Ստեփանոս Սիւնեցի եւ ուրիշներ, կը հաստատեն որ այստեղ յիշուած աւազակները կը ներկայացնեն Սատանան եւ իր չար ոգիները: Ասո՛նք էին որ յարձակեցան մարդուն վրայ եւ կողոպտեցին, մերկացուցին եւ վիրաւորեցին զայն երբ անիկա հեռացաւ Երուսաղեմէն, այլ խօսքով՝ Աստուծոյ ներկայութենէն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուծմէ հեռանալը՝ մեզ Սատանայի յարձակումներուն ենթակայ կը դարձնէ: Երեմիա մարգարէն կը վկայէ որ «գէշ ու դառն բան մըն է, որ քու Տէր Աստուածդ կը թողուս» (Եր 2.19): Այո՛, Աստուծմէ հեռացող մարդը՝ գէ՛շ վիճակներու եւ դա՛նն կացութիւններու կրնայ հանդիպիլ: Աստուծմէ հեռացողը՝ անապահով վիճակի մէջ կ'ըլլայ: Աստուծմէ հեռացողը՝ մեղքի նետներուն դիմաց՝ անպաշտպան կ'ըլլայ: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 22

Թէ ի՞նչ կ'ընէ Սատանան Աստուծմէ հեռացող մարդուն

«Ճամբան աւազակներու ձեռքը ինկաւ»: առաջին բանը որ կը պատահի Աստուծմէ հեռացող մարդուն, այն է՝ որ Սատանային ձեռքը կ'իյնայ: Սատանային ձեռքը իյնալ՝ կը նշանակէ անոր իշխանութեան տակ իյնալ:

«Կողոպտելով»․ երկրորդ գործը գոր Սատանան կ'ընէ, այն է՝ որ ան կը կողոպտէ մարդը աստուածատուր իր շնորհներէն, ձիրքներէն, պարգեւներէն, եւլն: «Մերկացուցին զինք»․ երրորդ գործը որ Չարը կ'ընէ՝ կը մերկացնէ մարդը Աստուծոյ ներկայութենէն, Հոգիէն, կարողութենէն եւ գիտութենէն: «Վիրաւորեցին»․ այս բառը ցոյց կու տայ որ Սատանան չի բաւարարուիր մեր վրայ իշխանութիւն ունենալով, մեզ կողոպտելով ու մերկացնելով, այլ մեզի հանդէպ իր ունեցած ատելութեան մաղձը կը յայտնէ՝ մեզ վիրաւորելով եւ տանջելով: Եւ այս բոլորէն ետք, մեզ «կիսամահ վիճակի մէջ կը ձգէ ու կը հեռանայ»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ բարեկամ, եթէ չես ապաշխարած՝ գիտցի՛ր որ դուն Սատանային ձեռքին տակ ապրող, կողոպտուած, մերկ, վիրաւոր եւ կիսամահ անձ մըն ես: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 23

Չարին կողմէ կապուած մարդիկ՝ շրջապատիդ մէջ լեցուն են

«Պատահեցաւ որ քահանայ մը նոյն նամբայէն կ'անցնէր: Տեսաւ վիրաւորը, բայց նամբան շեղելով՝ անցաւ գնաց» (Ղկ 10.31): Քահանան անցաւ այն նամբէն ուր վիրաւոր մարդը ինկած էր, եւ տեսաւ զայն: Աստուած վիրաւորները մեր դիմաց կը հանէ: Ան մեր կեանքի նամբուն վրայ կը դնէ կարօտեալն ու հիւանդը, որքն ու սնագուրկը, եւ կը սպասէ որ օգնենք անոնց, միշդ ինչպէս ըրաւ քահանային: Քահանան սակայն, թէպէտ տեսնող չա՛ք ունէր, բայց գթացող սիրտ չունէր: Աւելի լաւ է բնաւ չտեսնել տառապեալները, քան տեսնել եւ ոչինչ ընել անոնց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, մեղքով վիրաւոր մարդիկը քեզմէ հեռու չեն: Սատանային կապանքներուն մէջ ինկած մարդիկը քեզմէ հեռու չեն: Անոնք շուրջդ են: Անոնք քու ամենօրեայ նամբուդ վրայ են: Երբ տեսնես զանոնք՝ քահանային նման նամբադ շեղելով մի՛ անցնիր: Կա՛նգ առ անոնց քով եւ Քրիստոսի ազատարար եւ բժշկարար խօսքին զօրութեամբ ոտքի՛ կանգնէ զանոնք: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 24

Աստուծոյ մօտիկ եղող մարդը՝ մարդո՛ց ալ մօտիկ պէտք է ըլլայ

«Ղեւտացի մըն ալ նոյն տեղէն անցնելու ատեն՝ տեսաւ վիրաւորը եւ ինքն ալ շրջանցեց գնաց» (Ղկ 10.32): Ո՞վ էր Ղեւտացին եւ ի՞նչ էր իր պաշտօնը: Ղեւտացին տաճարին մօտիկ անձն էր: Վկայութեան Խորանին, Ուխտի Տապանակին, եւ հետագային, տաճարին պահպանութիւնը կատարելու կոչուած անձն էր: Ան նոյնիսկ «Ժողովուրդին պահպանութիւնը» կատարելու կոչուած մէկն էր (Թ՛ւ 3.5-8): Ահաւասիկ այսպիսի մէկն էր որ տեսաւ վիրաւոր մարդը գետին ինկած եւ շրջանցեց գնաց: Ան կոչուած էր պահպանելու իր եղբայրը բայց տէր չկեցաւ իր կոչումին: Ան մօտիկ էր տաճարին, բայց հեռու էր տաճար

ըլլալու կոչուած մարդոցմէն: Ան մօտիկ էր տաճարին, բայց հեռու էր Աստուծմէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Անկասկած որ մենք եւս «մօտիկ ենք Աստուծոյ», բայց հարց կու տամ, մօտի՞կ ենք նաեւ մարդոց: Մօտիկ ենք եկեղեցւոյ, բայց մօտի՞կ ենք նաեւ աղքատին ու որբին: Կը յանախենք եկեղեցի, բայց կը յանախե՞նք նաեւ անտեսուած եւ մոռցուած մարդոց տուները: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 25

Գործով ցոյց տանք որ Աստուած է որ կը գործէ մեր ներսիդին

Մենք որ կը խօսինք որքաւեր Աստուծոյ անունով՝ կը սիրե՞նք որբերը: Մենք որ վկաներն ենք Խաչեալին՝ կողքին կը կանգնե՞նք կեանքի կողմէ խաչուածներուն: Մենք որ կը գովենք Աստուծոյ օգնականութիւնը աղքատներուն՝ օգնական կը կենա՞նք աղքատներուն: Մենք որ կը յայտարարենք որ Քրիստոս եղբայրն է որբեւայրիներուն՝ մենք եղբայր կ'ըլլա՞նք որբեւայրիներուն: Մենք որ մենք զմեզ սիրող Աստուծոյ մը որդիներն ու դուստրերը կը դաւանինք՝ սէր կը ցուցաբերե՞նք կաթիլ մը սիրոյ կարիք ունեցող հոգիներուն հանդէպ: Մենք որ փառքը կը հիւսենք Աստուծոյ գթառատութեան՝ կը գթա՞նք գթութիւն հայցող հոգիներուն: Մենք որ Յիսուսի Տէր ըլլալը կը խոստովանինք՝ տէր կը կենա՞նք անտէր մարդոց: Մենք որ կ'ըսենք թէ մեր կեանքը դրած ենք Քրիստոսի ձեռքին մէջ՝ օգնութեան ձեռք կ'երկարենք օգնութեան կարիք ունեցող մարդոց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Գործնապէս փաստենք որ Աստուած է որ կը գործէ մեր ներսիդին: Կեանքով փաստենք որ Աստուած է մեր կեանքը: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 26

Յիսուս կը տեսնէ մեզ, կը ճանչնայ մեզ

«Բայց Սամարացի մը, որ հոնկէ կ'անցնէր, տեսաւ վիրաւորը եւ գթաց անոր» (Ղկ 10.33): Յատկ է որ Սամարացին Քրիստոս ինքն է: Մեր ուշադրութիւնը կեդրոնացնենք «տեսաւ» եւ «գթաց» բառերուն վրայ: Մեր Տէրը տեսնող ա՛չք եւ գթացող սի՛րտ ունի: Յիսուս անտարբեր չէ մարդոց ցաւին նկատմամբ: Ան կը տեսնէ մեր քաջած նեղութիւնները: Ան տեղեակ է մեր վիշտերէն: Երբ մենք տառապինք՝ ինքն ալ մեզի հետ կը տառապի: Երբ մենք ուրախանանք՝ ինքն ալ մեզի հետ կ'ուրախանայ: Յիշենք որ ան Ղազարոսի համար լացողներուն հետ լացաւ եւ Կանայի հարսանիքին ընթացքին ուրախացողներուն հետ ուրախացաւ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Տէրը գիտէ մեր մասին եւ լաւապէս կը ճանչնայ մեզ: Ան Կը ճանչնայ մեզ մեր ապրած ամբողջ կեանքով, մեր փափաքներով, մեր երազներով, մեր ձգտումներով, մեր ցաւերով, մեր պակասութիւններով, մեր առաւելութիւններով, մեր մեղքերով

եւ մեր յանցանքներով: Ան գիտէ մեզ, եւ ասիկա գիտնալը մեզ վստահութեան շունչով պէտք չէ լեցնէ: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 27

Որո՞նք կրնան տեսնել վիրաւոր մարդիկը

«Տեսաւ վիրաւորը եւ գթաց անոր» (Ղկ 10.33): Յիսուս տեսաւ որ մեղքը վէրք յառաջ բերած էր մարդուն սրտին մէջ: Ի՞նչպէս տեսաւ: Ան որուն հոգիին աչքերը բաց են՝ ա՛ն միայն կրնայ տեսնել մեղքով խոցոտուած մարդիկը եւ գթալ անոնց: Մեղքի տիղմին մէջ թաւալող մարդը չի կրնար անդրադառնալ մեղքի կործանարար ներկայութեան: Մեղքէն ազատագրուելէ ե՛տք միայն կրնանք գիտնալ թէ որքան տգեղ բան է մեղքը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն կրցա՞ծ ես դուրս գալ մեղքի եւ մթութեան անդունդէն ու բարձրանալ դէպի լուսաւոր Թաբոր լեռը: Եթէ յաջողած ես այդ լեռը բարձրանալ, հոնկէ՛ միայն կրնաս տեսնել մեղքի խաւարին մէջ խարխափող մարդիկը: «Տեսաւ վիրաւորը»: Դուն չես կրնար տեսնել վիրաւորը եթէ դուն ինքդ վիրաւոր մըն ես: «Եւ գթաց անոր»: Դուն չես կրնար գթալ ուրիշին եթէ դուն ինքդ անգութ ես դուն քու անձիդ հանդէպ: Եթէ դուն քու հոգիիդ չես խղմար՝ անկարելի է որ խղմաս ուրիշին հոգիին: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 28

Յիսուսի նման մե՛նք ալ մօտենանք մարդոց

«Մօտեցաւ եւ վերքերը փաթթեց՝ անոնց վրայ ձէթ եւ գինի դնելով» (Ղկ 10.34): Յիսուս ո՛չ միայն տեսնող աչք եւ գթացող սիրտ ունի, այլ նաեւ՝ օգնող ձեռք: «Մօտեցաւ»: Այս բառը ցոյց կու տայ որ Յիսուս կ'ուզէ մօտենա՛լ մեզի, մօտենա՛լ վիրաւոր մարդոց, մօտենա՛լ գետին ինկած մարդոց. բայց ինչո՞ւ կ'ուզէ մօտենալ: Կ'ուզէ մօտենալ մեր վերքերը փաթթելու, մեր վերքերուն վրայ բալասան դնելու, մեր վերքերը իր վերքերով բուժելու, մեր վերքերուն վրայ «ձէթ» եւ «գինի» դնելու: Մեկնիչներ կ'ըսեն թէ ձէթը խորհրդանիշ է Աստուծոյ ողորմութեան, իսկ գինին՝ Քրիստոսի արիւնին: Այս իմաստով, Աստուած ողորմեցաւ մեզի եւ իր ողորմութեան իբրեւ արտայայտութիւն՝ Քրիստոսի արիւնով մեր մեղքերը փաթեց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուսի նման մե՛նք եւս պէտք է մօտենանք գետին ինկած մարդոց, փաթթենք անոնց վերքերը, այլ խօսքով՝ սփոփենք զիրենք իրենց ցաւերուն մէջ, խօսի՛նք իրենց Աստուծոյ ձէթին (ողորմութեան) մասին եւ բերենք զիրենք Քրիստոսի գինիին (արիւնին): (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 29

Իր մարմինով փաւեց մարմնաւորներս

«Ապա դրաւ իր գրաստին վրայ եւ տարաւ պանդոկ մը ու գայն խնամեց» (Ղկ 10.34): Գրիգոր Նարեկացի, Ստեփանոս Սիւնեցի եւ ուրիշներ, կը հաստատեն որ հոս յիշուած «գրաստը» Քրիստոսի մարմինն է, իսկ «պանդոկը»՝ եկեղեցին: Վիրաւորը «դրաւ իր գրաստին վրայ» խօսքը, կը նշանակէ որ Յիսուս վիրաւորները, այլ խօսքով՝ մեղաւորները, առաւ իր մարմինին վրայ եւ իր մարմինով փաւեց անոնց մեղքերը: Պետրոս առաքեալ կը հաստատէ որ Յիսուս մեր մեղքերը իր մարմինով կրեց խաչին վրայ (Ա.Պտ 2.24): Պօղոս առաքեալ կը վկայէ որ Քրիստոս «*իր մարմինին մէջ դատապարտեց մեղքը*» (Հռ 8.3): Քրիստոս իր մարմինով փաւեց մարմնաւորներու մեղքերը: Իր մարմինով մեր մարմինները սրբեց եւ սրբացուց: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Միշտ յիշեմք որ ո՛չ միայն մեր հոգիները, այլ մեր մարմինները նաեւ փաւուած ու սրբուած են Քրիստոսի մարմինով եւ արիւնով. յիշեմք՝ որպէսզի գիտնանք արժէքը մեր մարմիններուն. յիշեմք՝ որպէսզի անգութօրէն չվերաբերինք մեր մարմիններուն հետ: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 30

Ինչո՞ւ Յիսուս փաւելէ ետք մարդուն մեղքը՝ գայն պանդոկ (եկեղեցի) տարաւ

«Տարաւ պանդոկ մը ու գայն խնամեց» (Ղկ 10.34): Նախորդ բաժնին մէջ բացատրեցինք որ պանդոկը եկեղեցին ինքն է: Թէ ինչո՞ւ Յիսուս եկեղեցին պանդոկ կը կոչէ, կը հաւատամ որ պատճառը այն է՝ որ Յիսուս կ'ուզէ ցոյց տալ մեզի թէ եկեղեցին մեր հոգիներուն հանգստատեղին է: Յիսուս գտնելէ ետք մեղքով վիրաւոր մարդը եւ գայն բուժելէ ետք՝ գայն տարաւ պանդոկ, այլ խօսքով գայն յանձնեց եկեղեցւոյ հոգատարութեան ու խնամքին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչո՞ւ Յիսուս փաւելէ ետք մարդ արարածին մեղքը՝ գայն տարաւ պանդոկ (եկեղեցի): Առաջին, որպէսզի սորվեցնէ մեզի որ մարդիկ միջավայրի պէտք ունին որպէսզի ահին: Երկրորդ, որպէսզի սորվեցնէ մեզի որ չի բաւեր խօսիլ մարդոց փրկութեան մասին, այլ պէտք է զանոնք առաջնորդել եկեղեցի, հոնկէ՝ եկեղեցիէն, ստանալու համար Աստուծոյ խօսքին կաթը: Եւ երրորդ, որպէսզի սորվեցնէ մեզի որ եկեղեցին ընելիք պարտականութիւն ունի հանդէպ մեղաւոր եւ կորսուած մարդոց: (Շարունակելի):

Հոկտեմբեր 31

Եկեղեցականները չեն որ մեզ կ'անեցնեն, այլ՝ Յիսուս Քրիստոս ինք

«Յաջորդ օր, երբ պանդոկէն պիտի մեկնէր» (Ղկ 10.35): Այս բառերը կը պարզեն որ Քրիստոս մեղաւորը եկեղեցիին յանձնելէ անմիջապէս ետք չմեկնեցաւ եկեղեցիէն, այլ որոշ ժամանակ, մնա՛ց եկեղեցի եւ խնամեց մեղքով

հիւանդացածները, ինչ որ ցոյց կու տայ նաեւ նախորդ համարին վերջին երեք բառերը՝ «ու գայն խնամեց»: Ինչո՞ւ Քրիստոս մեղաւորը եկեղեցի բերելէ ետք՝ ամբողջ օր մը կը մնայ անոր խոյնը եւ կը խնամէ գայն: Նախ, ստրվեցնելու համար մեզի որ ինք միշտ ներկայ է եկեղեցւոյ կեանքին մէջ, եւ երկրորդ, ստրվեցնելու համար թէ ի՛նքն է որ մեղաւորները կը սրբէ, կը մաքրէ, կը տաշէ եկեղեցւոյ ընդմէջէն եւ ո՛չ թէ եկեղեցականները իրենք: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մեր անձերուն մաքրութիւնը չվստահինք քահանաներուն, այլ՝ Յիսուսի: Մեզ սրբողները կոներները չեն, այլ՝ Փրկիչը ինք: Հնագանդինք քահանաներուն Աստուածաշունչէն բոխող խօսքերուն, բայց գիտնանք, որ Յիսուս ի՛նքն է որ մեզ կը խնամէ եւ կ'անեցնէ եւ ո՛չ թէ եկեղեցականները: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 1

Քրիստոս պարտականութիւն տուաւ եկեղեցիին՝ Աստուծոյ խօսքով սնուցանելու հաւատացեալները

«Երբ պանդոկէն պիտի մեկնէր, պանդոկապետին երկու արծաթ դահեկան տուաւ եւ ըսաւ. – Խնամէ գայն...» (Ղկ 10.35): «Պանդոկէն մեկնիլ» բացատրութիւնը չի նշանակեր Քրիստոսի հեռացումը եկեղեցիէն: Անոր մեկնումը մարմնաւոր հասկացողութիւն ունի. Քրիստոս ֆիզիքապէս հեռանալէ առաջ եկեղեցիէն *«պանդոկապետին երկու արծաթ դահեկան տուաւ»*: Պանդոկապետը՝ եկեղեցւոյ վարդապետներն են, իսկ երկու արծաթ դահեկանները՝ Հին եւ Նոր Կտակարաններն են, կ'ըսեն Ստեփանոս Սիւնեցի եւ Նարեկացի: Յիսուս եկեղեցիին երկու արծաթ դահեկանները (Հին եւ Նոր Կտակարանները) տալէ ետք, ըսաւ. *«Խնամէ գայն»*: Այս իմաստով, Քրիստոս եկեղեցիին պարտականութիւն յանձնեց որ Հին եւ Նոր Կտակարաններով, այլ խօսքով՝ Աստուծոյ խօսքով սնուցանելու եւ թրծելու հաւատացեալները: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուծոյ խօսքին կաթը հաւատացեալներուն ջամբելը՝ կոչնումն է եկեղեցւոյ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 2

Մարդիկը փրկութեան բերողը՝ մեծ վարձատրութեան պիտի արժանանայ

«Ինչ ծախս որ ընես իրեն համար՝ յաջորդ գալուս կը վնարեմ» (Ղկ 10.35): Այս համարին մէջ երեք կէտեր կան: 1) *«Ինչ ծախս որ ընես»*: Ծախս ընել, կը նշանակէ զոհողութիւն ընել: Քրիստոս եկեղեցիէն կը պահանջէ ամէն զոհողութիւն յանձն առնել հաւատացեալներու փրկութեան ի խնդիր: 2) *«Յաջորդ գալուս»*: Խօսքը Քրիստոսի երկրորդ գալուստին մասին է: Քրիստոս կը վստահեցնէ որ վերստին պիտի դառնայ այս աշխարհ: 3) *«Կը վնարեմ»*: Վնարելը՝ վարձատրելու իմաստը ունի: Յիսուս կը խոստանայ իր երկրորդ գալուստին վարձատրել բոլոր այն հովիւները, որոնք հոգ տարին հօտին եւ ամէն տեսակ զոհողութիւն յանձն առին անոնց փրկութեան համար: **ՄԵՐ**

ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԱԸ: Յիսուս կը տեսնէ ուրիշներու փրկութեան համար մեր տարած աշխատանքները եւ վարձատրութիւն ու հատուցում կը խոստանայ: Ուրիշին փրկութեան համար աշխատիլը միայն եկեղեցականին պարտականութիւնը չէ, այլ պարտականութիւնն է ամէն մէկ հաւատացեալի: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 3

Կ'ընդունի՞ս Յիսուսը իբրեւ ընկերդ

«Յետոյ Յիսուս հարցուց.– Քու կարծիքովդ՝ այս երեքէն ո՞ր մէկը եղաւ աւագակներուն ձեռքը ինկողին ընկերը» (Ղկ 10.36): Յիսուս ուզեց գիտնալ թէ Օրէնքի ուսուցիչին կարծիքով, ո՞վ էր «*աւագակներուն ձեռքը ինկողին ընկերը*»: Օրէնքի ուսուցիչը պատասխանեց. «*Ան՝ որ հոգ տարաւ անոր*» (Ղկ 10.37): Եթէ երբեք հոգ տանողը բարի Սամարացին ինքն էր, եւ եթէ երբեք բարի Սամարացին Քրիստոս ինքն էր, եզրակացութիւնը կ'ըլլայ այն՝ որ «*աւագակներուն ձեռքը ինկողին ընկերը*» Քրիստոս ինքն է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԱԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, կը հաւատա՞ս որ Քրիստոս քու ընկերդ է, կ'ընդունի՞ս զինք իբրեւ ընկեր, կը վերաբերի՞ս հետը ինչպէս պիտի վերաբերէիր ընկերոջ մը հետ, կը սիրե՞ս զինք ինչպէս պիտի սիրէիր հարազատ եւ մօտիկ ընկերդ: Թոյլ տուա՞ծ ես որ Յիսուս ընկերոջ մը նման մօտենայ քեզի եւ փաթթէ վերքերդ: Թոյլ տուա՞ծ ես որ Յիսուս իր ողորմութեան ձեռքով եւ փրկութեան գինով լուայ քեզ, սրբէ քեզ, տանարացնէ քեզ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 4

Որո՞նք կը նկատես ընկերներդ

«Քու կարծիքովդ՝ այս երեքէն ո՞ր մէկը եղաւ աւագակներուն ձեռքը ինկողին ընկերը»: Սիրելի՛ եղբայր եւ քույր, Օրէնքի ուսուցիչին ուղղուած այս հարցումը՝ քեզի՛ ալ ուղղուած է: Ո՞վ է քեզի համար ընկերը: Ո՞վ կը նկատես ընկեր: Հարուստնե՞րը, մեծ պաշտօն ունեցող մարդի՞կը, բարձր դիրքերու հասածնե՞րը, աչքառու հանգամանք ունեցողնե՞րը: Եթէ ասո՞նք են ընկերներդ, կամ եթէ ասո՞նք են որ ընկեր կը նկատես, հարց կու տամ քեզի, ասոնք չե՞ն որ կը հարստահարեն աղփատները, ասոնք չե՞ն որ կ'ոտնակոխեն տկարները, ասոնք չե՞ն որ անտարբեր են որբերուն հանդէպ, ուրիշներու ցաւին հանդէպ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԱԸ:** Դուն ո՞վ ընկեր կը նկատես: Յիսուսի սիրած աղփատները, թէ՛ աղփատները հարստահարող Սատանայի զաւակները: Տկարները, թէ՛ տկարները ոտնակոխող «գօրաւորները»: Իրենց գրպանին մէջ դրամ ունեցողները, թէ՛ իրենց դէմքին վրայ ժպիտ ունեցողները: Զգոյշ եղիր թէ ո՞վ կ'ընդունիս իբրեւ ընկեր, որովհետեւ ասիկա՛ է որ պիտի մշտէ թէ դուն ո՞ր պիտի անցնես յաւիտենականութիւնդ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 5

«Գնա՛, դո՛ւն ալ նոյնը ըրէ»

«Յիսուս ըսաւ.– Գնա՛, դո՛ւն ալ նոյնը ըրէ» (Ղկ 10.37): Օրէնքի ուսուցիչին ուղղուած այս հրաւերը՝ քեզի՛ ալ ուղղուած է. «Գնա՛, դո՛ւն ալ նոյնը ըրէ»: Գնա՛ եւ գտի՛ր գետին ինկած մարդիկը եւ վերականգնէ զանոնք: Գնա՛ եւ փնտռէ կորսուած մարդիկը եւ վերադարձուր զանոնք Տիրոջ փարափը: Գնա՛ եւ տես անտեսուածը: Գնա՛ եւ օգնէ անօգնականին: Գնա՛ եւ այցելէ հիւանդին: Գնա՛ եւ զօրավիգ կեցիք անիրաւուածին: Մի՛ նմանիր Օրէնքի ուսուցիչին որ միայն կը խօսէր Աստուծոյ Օրէնքին մասին, այլ՝ նմանի՛ր Յիսուսի որ կ'ապրէր այդ Օրէնքը, կը գործադրէր այդ Օրէնքը: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** «Գնա՛»: Այս բառը ցոյց կու տայ որ Յիսուս մեզ առաջելութեան կը դրկէ: Մարդիկը Յիսուսի սիրոյն ու ներումին բերելու առաջելութեան, Աստուծմէ հեռու եղող մարդիկը՝ Աստուծոյ մօտեցնելու առաջելութեան, վիրաւորը փաթթելու եւ ցաւի մէջ եղողները ամոքելու առաջելութեան:

Նոյեմբեր 6

Երկրաւոր բժիշկներ եւ երկնաւոր Բժիշկը

Երկրաւոր բժիշկներ հիւանդ մը ֆննելով կ'ըսեն. «Երկու ամսուայ կեանք ունի», կամ՝ «մէկ տարուայ կեանք ունի», եւլն: Իսկ Յիսուս զայն ֆննելով կ'ըսէ. «Յաւիտենակա՛ն կեանք ունի»: Երկրաւոր բժիշկներ երբ սիրտի գործողութիւն պիտի ընեն, հիւանդին ծնողներուն թուղթ ստորագրել կու տան, ցոյց տալու համար որ գործողութիւնը իրենց հաւանութեամբ է որ կ'ըլլայ եւ եթէ գործողութիւնը չյաջողի՝ իրենք (բժիշկները) պատասխանատու չեն: Իսկ մեր Փրկիչը երբ սիրտի գործողութիւն պիտի կատարէ Սուրբ Հոգիին միջոցաւ, ինք անձնապէս գործողութեան թուղթը կը ստորագրէ՝ գործողութեան յաջողութիւնը երաշխաւորելու համար: **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, երկրաւոր բժիշկներ կրնան վրիպիլ եւ կեանքի վտանգի տակ առնել, բայց մեր երկնաւոր Բժիշկը՝ ի՛ր կեանքը վտանգի ենթարկեց, առանց երբեք վրիպելու: Վստահէ՛ Յիսուսի: Ան կը սիրէ քեզ: Ան կ'ուզէ եւ կրնայ ըրաւել քեզ, միայն թէ արտօնութիւնը ծնողներդ չէ որ պիտի տան, այլ՝ դուն:

Նոյեմբեր 7

Սատանան չի՛ կրնար ստիպել որ մեղք գործենք

Աստուած կնոջ ըսաւ. «Ի՞նչ է այս քու ըրածդ»: Կիւնը պատասխանեց. «Օձը զիս խաբեց եւ ես կերայ» (Ծն 3.13): Թէպէտ Սատանան ի՛նքն էր որ Եւան մեղքի մղեց, բայց Աստուած դատեց Եւան, եւ ինչո՞ւ. սորվեցնելու համար մեզի որ Սատանան կրնայ առաջարկել մեզի որ մեղք գործենք, բայց իշխանութիւն չունի՛ ստիպելու մեզ որ մեղք գործենք: Ո՛չ Աստուած մեզ մեղքի կը մղէ եւ ո՛չ ալ Սատանան կրնայ ստիպել որ մեղք գործենք, ուստի, երբ մեղք

կը գործենք, մեր գործած մեղքին պատասխանատուն մե՛նք կ'ըլլանք, եւ մի՛այն մենք: Մէկը չստիպեց Կայէնին որ սպաննէ Աբելը: Մէկը չստիպեց Յուդային որ մատնէ Յիսուսը: Անոնք իրենց ազատ կամքով կատարեցին այս արարքները: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Յովհան Ոսկեբերան կ'ըսէ. «*Ձե՛ս կրնար արգիլել որ թռչունները (չար ոգիները) թռչին գուխիդ վրայ, բայց կրնաս արգիլել անոնց որ բոյն շինեն գլխուդ վրայ*»: Այո՛, մենք չենք կրնար արգիլել որ մեղքը յարձակի մեր վրայ, բայց կրնանք արգիլել որ բոյն հաստատէ մեր ներսիդին եւ տապալէ մեզ:

Նոյեմբեր 8

Գոռոզ մարդը՝ դեւէն տարբեր չէ

Երեք բան գոռոզութեան մասին.– 1) Գոռոզութիւնը Արուսեակ ֆերվրէն Սատանայի վերածեց, ուստի, զգուշանանք գոռոզութենէն. ատիկա մեզ Սատանայի կը վերածէ: Արուսեակը գոռոզացաւ եւ դուրս դրուեցաւ երկինքէն, ուստի, գոռոզ մարդը տեղ չունի երկինքի մէջ: 2) Գոռոզ մարդը դեւէն ու չար ոգիէն տարբեր չէ, եւ ես կրնամ փաստել ատիկա: Եթէ գոռոզ մարդը հրեշտակ ստեղծուած ըլլար, ան անպայման Արուսեակ ֆերվրէին ապստամբութեան հետեւած պիտի ըլլար, եւ անիկա այսօր անկասկած պիտի դեւերու եւ չար ոգիներու շարքին պիտի ըլլար: 3) Արուսեակ ֆերվրէին գործաց առաջին մեղքը՝ գոռոզութեան կամ հպարտութեան մեղքն էր (Ա.Տմ 3.6): Նախամարդուն ալ գործած առաջին մեղքը՝ հպարտութիւնն էր: Արուսեակին միջոցաւ գոռոզութիւնը մուտք գործեց հրեշտակներու բանակին մէկ մասին մէջ: Իսկ Եւային ու Ադամին միջոցաւ՝ անիկա մուտք գործեց համայն մարդկութեան սերունդէն ներս: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հեռու մնալ գոռոզութենէ, որովհետեւ ատիկա մեզ պիտի դեւերու շարքին կը դասէ:

Նոյեմբեր 9

Աստուած կատարեց Փրկութեան նախաձեռնութիւնը

«*Փրկութիւնը ձեր արժանիքը չէ, այլ՝ Աստուծոյ պարգեւն է անիկա*» (Եփ 2.8): Աստուած ի՛նքն է փրկութիւն պարգեւողը եւ պարգեւուած փրկութիւնը, ուստի, անիկա չի կրնար մեր արժանիքը ըլլալ: Փրկութեան նախաձեռնութիւնը Աստուած է որ կատարեց, ուստի, անիկա չի կրնար մեր նիգիւն արդիւնքը ըլլալ: Փրկութիւնը մեր գործերով ձեռք բերուած կամ շահուած չէ, այլ՝ խաչին վրայ Քրիստոսի կատարած գործով: Դուն ոչինչ ըրիր փրկուելու համար: Դուն չէ որ խնդրեցիր մեր երկնաւոր Հօրմէն որ իր Որդին աշխարհ դրկէ փրկութեանդ համար: Դուն չէ որ խնդրեցիր Յիսուսէն որ մեռնի քեզի համար: Քու կամքիդ ընդառաջելով չէր որ Յիսուս իր արիւնը թափեց: Այս բոլորը Յիսուս ըրաւ շուրջ երկու հազար տարի առաջ, առա՛նց քեզի, առա՛նց կամքիդ, առա՛նց խնդրանքիդ: Այսօր սակայն եթէ ան պիտի ուզէ փրկել քեզ՝ չի փրկեր

առանց կամֆիդ եւ առանց խնդրանքիդ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Տէրը առանց կամֆիդ մեռաւ փրկութեանդ համար, բայց առանց կամֆիդ քեզ փրկել «չի կրնար»:

Նոյեմբեր 10

Կատարելապէս եւ մի'շտ ներել

«Աւելցո՛ւր մեր հաւատքը» (Ղկ 17.5): Երբ Քրիստոս պատուիրեց իր առաքեալներուն ներել մարդոց նոյնիսկ եթէ անոնք մէկ օրուան մէջ եօթը անգամ մեղանչեն իրենց դէմ՝ առաքեալները դժուար իրագործելի բան տեսան ըսուածը, եւ պահ մը իրենք գիրենք տկար գգացին, եւ ձերբազատելու համար այդ տկարութենէն, Քրիստոսի դառնալով՝ ըսին. «Աւելցո՛ւր մեր հաւատքը» (Ղկ 17.5): Դիւրին բան չէ մէկ օրուան մէջ եօթը անգամ մեզի դէմ մեղանչող մարդուն ներելը: Թիւ 7 Եբրայական մտածողութեան մէջ «ամբողջութիւն» եւ «կատարելութիւն» կը խորհրդանշէ: Ուստի, Յիսուսի ըսել ուզածը ո՛չ թէ 7 անգամ ներելն է, այլ՝ ամբողջապէս եւ կատարելապէս ներել, այլ խօսքով՝ մի'շտ եւ մնայուն կերպով ներելը, սրտանց ներելը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Յիսուս կ'ուզէ որ իր հետեւորդները մնայուն ներումի կեանք մը ապրին: Քանի մարդիկ երբե՛ք պիտի չդադրին մեզի դէմ մեղանչելէ՝ մե՛նք ալ, երբե՛ք պէտք չէ դադրինք մարդիկը ներելէ, այլապէս, չենք կրնար այս աշխարհի մէջ ապրիլ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 11

Ներելը գորաւոր մարդոց գործ է, տկար մարդիկ չեն կրնար ներել

Ոմանք ներելը տկար մարդու գործ կը նկատեն կամ տկարութիւն կը նկատեն: Եւ սակայն, ճշմարտութիւնը մի'շտ հակառակն է: Ներելը՝ գորաւոր մարդոց գործ է: Հարկաւ խօսքը հաւատքով գորաւոր եղողներուն մասին է: Տկար մարդիկ չեն կրնար ներել: Մնայուն կերպով ներելը՝ մեզ անիրաւ տեղ վշտացնողին ներելը՝ մեր անունը մրոտողին ներելը՝ ո՛յժ կը պահանջէ, կա՛մք կը պահանջէ, հաւա՛տք կը պահանջէ, գոհողութի՛ւն կը պահանջէ: Մեզ ապտակողին ապտակելը՝ դիւրին է, բայց մեզ ապտակողին մեր միւս երեսը դարձնելը՝ մե՛ծ հերոսի գործ է, քա՛ջ զինուորի գործ է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ ներող մարդ ես՝ գիտցիր որ գորաւոր մարդ ես, մե՛ծ մարդ ես, փրկուած մարդ ես, Աստուծո՛յ մարդն ես: Ներելը տկարութիւն չէ՛, այլ՝ հերոսութի՛ւն է, քաջութի՛ւն է, Աստուծոյ նմանի՛լ է: Չներող մարդը տկար մարդ կը սեպուի, որովհետեւ ան յաղթուած կ'ըլլայ իր գգացումներուն կողմէ, իր բարկութեան կողմէ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 12

«Աւելցն'ւր մեր հաւատքը»

«Աւելցն'ւր մեր հաւատքը» (Ղկ 17.5): Աշակերտները գիտէին որ առանց հաւատքի անկարող պիտի ըլլային այս կեանքը ապրիլ յաղթականօրէն: «Աւելցն'ւր մեր հաւատքը». ա'յս պէտք է ըլլայ աղաղակը ամէն մէկ հաւատացեալի: «Աւելցն'ւր մեր հաւատքը». ա'յս պէտք է ըլլայ խնդրանքն ու կանչը Քրիստոսի եկեղեցիին: Քրիստոսի եկեղեցին չի կրնար իր կենդանի գոյութիւնը շարունակել առանց հաւատքի: Կը մեռնի՝ եկեղեցին առանց հաւատքի: Կը մեռնի՝ «հաւատացեալը» առանց հաւատքի: Կը մեռնի՝ աշխարհը առանց հաւատքի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ եղբայր եւ քոյր, ակնկալութեամբ դարձի՛ր Տիրոջ եւ ըսէ. «Աւելցն'ւր մեր հաւատքը»: Անհաւատութեամբ լի այս աշխարհին մէջ՝ հաւատք խնդրէ Տիրոջմէն: Անցնող այս աշխարհին մէջ՝ ներելու գորութիւն խնդրէ Ներողէն: Մեղքի կեանքը սիրող այս մարդկութեան մէջ՝ մեղքէն զգուող սի՛րտ խնդրէ Աստուծմէ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 13

Աւելի՛ն պահանջեմք Տիրոջմէն

«Աւելցն'ւր մեր հաւատքը»: Աշակերտները անհաւատ մարդիկ չէին. անոր համար ալ, անոնք Յիսուսի չըսին. «Հաւատ տուր մեզի», այլ՝ «Աւելցն'ւր մեր հաւատքը»: Անոնք հաւատ ունէին, բայց կ'ուզէին որ աւելնայ իրենց հաւատքը: Անոնք աւելի՛ն կը ձգտէին, աւելի՛ն կ'ուզէին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք եւս պէտք է հետեւինք առաքեալներուն օրինակին: Պէտք չէ գոհանանք մեր ունեցածով, մեր եղածով: Պէտք է աւելի՛ն խնդրենք Տիրոջմէն: Տէրը կ'ուզէ որ պահանջկոտ ըլլանք: Պէտք է խնդրենք եւ պահանջենք Յիսուսէն որ աւելցնէ՛ մեր հաւատքը, աւելցնէ՛ մեր սրտի սէրը, մեր յոյսը, աղօթելու մեր հոգին, ներելու մեր ոգին: Տէրը չ'ուզեր որ տկար հաւատացեալներ ըլլանք, այլ կ'ուզէ որ գորաւոր հաւատացեալներ ըլլանք: Տէրը չ'ուզեր քիչ հաւատ ունենանք եւ բարի մարդիկ ըլլանք, այլ կ'ուզէ շատ հաւատ ունենանք եւ սո՛ւրբ մարդիկ ըլլանք: Մեր նպատակը մագապուրծ փրկուիլը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ Տիրոջ ձեռքին մէջ փրկութեան գործի դառնալը: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 14

Մեր բաժինը հաւատալն է, իսկ Աստուծոյ բաժինը՝ մեր հաւատքը աւելցնելը

«Աւելցն'ւր մեր հաւատքը»: Ամէն մարդ որ ուզէ հաւատալ Աստուծոյ՝ կրնա՞յ: Մեր մտքին մէջ յստակ պէտք է ըլլայ հետեւեալը.– Աստուծոյ հաւատալը կամ չհաւատալը մեր ձեռքն է: Մենք իրաւասութիւնը ունինք մերժելու հաւատքը կամ ընդգրկելու գանձիկա: Մեծն Կիւրեղ կ'ըսէ. «Մեր իշխանութեան սահմաններուն մէջ կ'իյնայ Աստուծոյ վստահիլն ու հաւատալը,

բայց հաւատքը մեր ներսիդին հաստատելն ու գորացնելը՝ Աստուծոյ գործն է»։ Ասիկա գիտնալէ ետք, ոեւէ մարդ չի կրնար արդարացում ունենալ Աստուծոյ առջեւ եթէ մերժէ հաւատալ Քրիստոսի փրկագործութեան։ **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Մենք պէտք չէ խնդրենք Աստուծմէ որ օգնէ մեզի որ հաւատանք իրեն, հաւատանք իր գոյութեան, իր սիրոյն, իր փրկութեան, իր գթութեան։ Մենք Աստուածաշունչէն սորված ըլլալով՝ ինքնաբերաբար պէտք է հաւատանք այս բոլորին։ Մեր խնդրելիքը Աստուծմէ պէտք է ըլլայ այն՝ որ գորացնէ մեր հաւատքը որ արդէն իսկ ունինք իրեն հանդէպ։ (Շարունակելի)։

Նոյեմբեր 15

Մանանեխի հատիկին նման անող հաւատքը

Երբ աշակերտները Յիսուսի ըսին. «Աւելցո՛ւր մեր հաւատքը», Տէրը անոնց պատասխանեց ըսելով. «Եթէ մանանեխի հատիկի մը չափ հաւատք ունենա՞ք եւ ըսէ՛ք այս թթենիին.– "Արմատախիլ եղիր եւ ծովուն մէջ տնկուէ", պիտի հնազանդի ձեզի» (Ղկ 17.6)։ Ինչո՞ւ Յիսուս մանանեխի հատիկին օրինակը կու տայ, խօսելու համար հաւատքի մասին։ Գիտե՞նք որ մանանեխի հատիկը «սերմերէն ամենէն փոքրն է, բայց երբ անի՝ բոլոր տունկերէն աւելի մեծ կ'ըլլայ եւ ծառի կը վերածուի» (Մտ 13.32)։ Երբ Քրիստոս հաւատքի մասին խօսելու համար՝ հատիկի ակնարկութիւն կ'ընէ, խորքին մէջ, հետզհետէ անող հաւատքի մասին է որ խօսած կ'ըլլայ։ **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչպէս հողը երբ իր մէջ առնէ սերմը՝ կը ծլեցնէ եւ կ'անցնէ զանիկա աստիճանական կերպով, այնպէս ալ, եթէ մենք, հաւատքը առնենք մեր սիրտերուն մէջ, որքան ալ փոքր ըլլայ ատիկա, նոյնիսկ եթէ սերմնահատիկի պէս փոքր ըլլայ, վստահ ըլլանք որ անիկա հետզհետէ պիտի անի։ (Շարունակելի)։

Նոյեմբեր 16

Հաւատքովդ արմատախիլ ըրէ կեանքիդ մէջ եղող թթենիները

«Եթէ մանանեխի հատիկի մը չափ հաւատք ունենա՞ք եւ ըսէ՛ք այս թթենիին.– "Արմատախիլ եղիր եւ ծովուն մէջ տնկուէ", պիտի հնազանդի ձեզի»։ Զորբորդ դարու հեղինակներ՝ Սուրբ Ամբրոսիոս եւ Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան, կը բացատրեն թէ հոս յիշուած թթենին կ'ակնարկէ Սատանային։ Անոնք կ'ըսեն.– Եթէ մեր կեանքը եղած է արտ մը ուր տնկուած է Սատանան թթենիի ծառի նման, մեր հաւատքով կրնանք վտարել զայն իր բոլոր գործերով մեր կեանքէն, եւ կրնանք զայն ծովուն խորերը նետել եւ «շնչահեղձ» ընել։ Ուրիշ մեկնիչներ կ'ըսեն թէ թթենին խորհրդանիշ է ծանր փորձութիւններու, եւ կը հաստատեն, թէ հաւատքով միայն կրնանք ծանր փորձութիւնները արմատախիլ ընել մեր կեանքէն։ **Մեր ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, դուն կեանքիդ մէջ չունի՞ս թթենի մը, այլ խօսքով, սատանայ մը,

մտահոգութիւն մը, փորձութիւն մը, դժուարութիւն մը, որ կը խանգարէ խաղաղութիւնդ: Գործածէ՛ հաւատոյ եւ դուրս շարտէ գայն կեանքէդ:

Նոյեմբեր 17

Անհնագանդութիւնը մեզ կը հեռացնէ Աստուծոյ թագաւորութենէն

Աստուած հրահանգեց Սաւուղին որ յարձակի Ամադէկացիներուն վրայ եւ սպաննէ *«այր մարդէն մինչեւ կին մարդը, տղայէն մինչեւ կաթնկերը, արջատէն մինչեւ ոչխարը եւ ուղտէն մինչեւ էջը»*: Սաւուղ Աստուծոյ խօսքին մէկ մասը միայն գործադրեց: Ինչ որ անպէտք էր՝ ջարդել տուաւ, բայց խնայեց *«ոչխարներուն ու արջատներուն աղէկներն ու գէրերը եւ գառներն ու ամէն պատուական բաները»* (Ա.Թգ 15.3-9): Աստուծոյ հրահանգին անհնագանդ ըլլալը պատճառ եղաւ որ Աստուած մերժէ Սաւուղը իբրեւ թագաւոր: **ՀԱՐՑՈՒՄ:** Կ'արժէ՞ ոչխարներու եւ արջատներու համար անհնագանդ ըլլալ Աստուծոյ: Կ'արժէ՞ անասուններու համար կոտորել սիրտն ու խօսքը Աստուծոյ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Քննե՛նք մեր անձերը: Զըլլայ որ մենք եւս Սաւուղի նման պարապ բաներու համար կը կոտորենք Աստուծոյ սիրտը: Սաւուղ անհնագանդ եղաւ եւ մերժուեցաւ իբրեւ թագաւոր. անհնագանդ ըլլալը մեզ ալ կրնայ հեռացնել Քրիստոսի թագաւորութենէն:

Նոյեմբեր 18

Աստուածաշունչի ցշմարտութիւնները խեղաթիւրելը՝ մեզ աւազակներու շարքին կը դասէ

«Հաստատ գիտցէ՛ք, ան որ ոչխարներուն փարախը դռնէն չի մտներ, այլ ուրիշ տեղէ կը մագլցի, անիկա գող է եւ աւազակ» (Յե 10.1): Այս համարին մէջ քանի մը կէտեր կան զոր բացատրութեան կը կարօտին: Ոչխարները՝ հաւատացեալներն են, փարախը՝ եկեղեցին է, դուռը՝ Աստուածաշունչ մատեանին ուսուցումներն են, գողերն ու աւազակները՝ Աստուածաշունչի ուսուցումները խեղաթիւրողներն են, անոնք կրնան ըլլալ Փարիսեցիներն ու Օրէնքի ուսուցիչները, կամ ոեւէ մէկը: Այս իմաստով, Յիսուս ըսել կ'ուզէ, թէ անոնք որոնք հաւատացեալներուն Աստուածաշունչի ցշմարտութիւնները հարազատօրէն չեն փոխանցեր, անոնք դռնէն մտնող հովիւներ չեն նկատուիր, այլ՝ պատուհաններէն կամ այլ ծակերէ մագլցող գողեր եւ աւազակներ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Զգոյշ ըլլանք Աստուածաշունչին ցշմարտութիւնները խեղաթիւրելէ. ատիկա ընելը՝ մեզ գողերու եւ աւազակներու շարքին կը դասէ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 19

Հովիւներուն կոչումն է պաշտպան կենալ

իրենց հաւատացեալներուն

Ինչո՞ւ Յիսուս պատուհանէն կամ այլ տեղէ մագլցողը գող եւ աւագակ կ'անուանէ, իսկ հաւատացեալները՝ ոչխար: Բոլորս ալ գիտեմք, որ յարձակումի ընթացքին ոչխարը ինքզինք պաշտպանելու անկարող կենդանին է: Միաժամանակ, ան ինքզինք կերակրելու անկարող կենդանին է: Ան իր կերակուրը իր հովիւէն կ'ակնկալէ: Հետեւաբար, Յիսուսի ըսել ուզածը այն է՝ որ հաւատացեալները չեն կրնար իրենք զիրենք պաշտպանել աղանդաւորներուն, հերետիկոսներուն եւ սուտ քարոզիչներուն դէմ, եթէ երբեք չվայելեն պաշտպանութիւնը իրենց հովիւին: Աստուած Եգեկիէլ մարգարէին միջոցաւ կ'ըսէ. «*Հովիւ չըլլալուն համար իմ հօտս յափշտակուեցաւ ու իմ ոչխարներս դաշտի բոլոր գազաններուն կերակուր եղան*» (Եգ 34.8): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հովիւներ պարտին տէր կենալ իրենց խնամքին յանձնուած հօտին: Եւ պարտին մանաւանդ, զինել իրենց ծուխի անդամները Աստուածաշնչական ճշմարտութիւններով: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 20

Սերտէ՛ Աստուածաշունչը՝ անով դուն քեզ պաշտպանելու համար

«*Իսկ ան որ դռնէն կը մտնէ, անիկա ոչխարներուն հովիւն է*» (Յե 10.2): Դռնէն մտնողը Քրիստոս ինքն է, իսկ դուրը՝ ինչպէս վերեւ ըսուեցաւ, Աստուծոյ խօսքն է: Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան կ'ըսէ. «*Դուրը Սուրբ Գիրքերն են: Անո՛նք են որ մեզ Աստուծոյ ներկայութեան կը մտցնեն: Անո՛նք են որ մեզի կու տան Աստուծոյ գիտութիւնը, այլ խօսքով՝ անոնց միջոցաւ է որ կը նանչնանք զԱստուած: Սուրբ Գիրքերը կը պահպանեն մեզ եւ թոյլ չեն տար որ գայլերը մուտք գործեն մեր կեանքէն ներս: Այո՛, դո՛ւն մըն է Աստուածաշունչը, որ կը փակուի յափշտակիչ գայլերուն երեսին եւ մեզ կը պաշտպանէ անոնց դիմաց: Աստուածաշունչի գիրքերո՛վ է որ մենք կը նանչնանք թէ որո՛նք իրական հովիւ են եւ որո՛նք՝ չեն*»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Կարդա՛ ու սերտէ՛ Աստուածաշունչը: Զէ՛նքդ է անիկա որով կրնաս յաղթահարել Թշնամիին զօրութիւնը: Սո՛ւրդ է անիկա որով կրնաս սիրտէդ բռնած Զարին ձեռքը կտրել: Լո՛յսդ է անիկա որով կը փարատես մեղքի խաւարը: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 21

Աստուածաշունչին այլակերպիչ զօրութիւնը

«*Իսկ ան որ դռնէն կը մտնէ, անիկա ոչխարներուն հովիւն է*»: Քրիստոս ի՛նքն է ոչխարներուն հովիւը, որ Աստուծոյ խօսքին «*դռնէն կը մտնէ*» եւ հարագատ կաթ կը ջամբէ անոնց,
որ Աստուծոյ խօսքով կը կենդանացնէ հոգեպէս մեռածները,

որ Աստուծոյ խօսքով կը կշտացնէ հոգեպէս անօթիները,
որ Աստուծոյ խօսքով կը նորոգէ հինցած կեանքները,
որ Աստուծոյ խօսքով կը բուժէ վիրաւոր սիրտերը,
որ Աստուծոյ խօսքին բալասանով կը փաթթէ վերքերը,
որ Աստուծոյ խօսքին լոյսով կ'ողողէ մթնցած հոգիները,
որ Աստուծոյ խօսքով կը սփռուի տանջուածները,
որ Աստուծոյ խօսքով կը միփթարէ սգաւորները:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ: Աստուծոյ խօսքը իր մէջ փրկարար ո՛յժ ունի (Յկ 1.21), սրբագործող ո՛յժ ունի (Յհ 17.17): Առանց Աստուծոյ խօսքին՝ չենք կրնար գորաւոր եւ սուրբ հաւատացեալներ ըլլալ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 22

Մեր փրկութիւնը կը պարտինք Հօրը, Որդիին եւ Սուրբ Հոգիին հաւասարապէս

«Դոնապանը դուռը կը բանայ անոր եւ ոչխարները իր ձայնին կը հետեւին» (Յհ 10.3): Դոնապանը մեր երկնաւոր Հայրը ինքն է: Հայրը ինքն էր որ կամեցաւ բանալ եւ բացաւ փրկութեան դուռը ոչխարներուս դիմաց: Իսկ Որդին իր հովիւի ձայնը լսելի դարձնելով՝ դէպի իրե՛ն ֆաշեց ոչխարներս: Հո՛ս հանդէս կու գայ Երրորդութեան անձերէն իւրաքանչիւրին դերը, ինչպէս նաեւ մեր դերը՝ մեր անձերու փրկութեան մէջ: Հայրը կամեցաւ մեր փրկութիւնը, Որդին իրագործեց մեր փրկութիւնը, Հոգին օգնեց որ ընդգրկողները ըլլանք այդ փրկութեան: Այլ բացատրութեամբ մը, մենք կը կամենանք փրկուիլ, Հոգին մեզ կ'առաջնորդէ Որդիին եւ կ'օգնէ որ մեղքերու ֆաւութիւն ստանանք եւ փրկուինք, Որդին կը ֆաւէ եւ կը փրկէ, իսկ Հայրը ֆաւուածն ու փրկուածը կ'ընդունի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Փրկութեան համար, չփառաբանենք Երրորդութեան անձերէն մէկը միւսէն աւելի: Երեքին ալ հաւասարապէս շնորհակալ ըլլանք եւ փառք տանք: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 23

Ականջդ մի՛այն Յիսուսի ձայնին բաց թող ըլլայ

«Ոչխարները իր ձայնին կը հետեւին»: Ինչպէս ճշմարիտ հովիւը կը ճանչնայ իր ոչխարները, ճշմարիտ ոչխարներն ալ կը ճանչնան իրենց հովիւին ձայնը եւ կը հետեւին իրեն: Այսօր աշխարհի մէջ ամէն տեսակ ձայներ կը լսուին, սիսալ վարդապետութիւններ, սիսալ ուսուցումներ, սիսալ բացատրութիւններ, շարժումներ, ելին: Մենք, իբրեւ Քրիստոսի ոչխարները, պէտք է մեր ականջը բաց պահենք մի՛այն Քրիստոսի խօսքին ու ձայնին: Սուտ ֆարոգիչներ եւ սուտ ուսուցանողներ կը վիտան մեր չորս դին: Մենք լա՛ւ պէտք է գիտնանք Աստուածաշունչը, որպէսզի կարենանք ըսուածը կամ ֆարոգուածը դիտել Աստուածաշունչին ուսուցումներուն լոյսին տակ եւ հանդէս բերել ճշմարտութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Եթէ դուն Յիսուսի ոչխարն

ես՝ ականջդ մի՛այն Յիսուսի ձայնին բաց թող ըլլայ: Երբե՛ք մի հմայուիր այսինչ կամ այնինչ ֆարոգիչին խօսքով կամ պատգամով, այլ՝ ջանայ սերտել Աստուածաշունչը եւ հոն փնտրել նշմարտութիւնը: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 24

Քրիստոս մեզ կը ֆանչնայ, մե՛նք է որ չենք ֆանչնար մենք գմեզ

«Իրենց անուններով կը կանչէ իր ոչխարները եւ դուրս կը տանի զանոնք» (Յի 10.3): Այսօր ոչ այնքան, բայց անցեալին անձի մը անունը՝ իր ինքնութիւնը կը նշէր, կամ ցոյց կու տար: Ուստի երբ Յիսուս կը հաստատէ թէ մեզ՝ ոչխարներս՝ մեր անուններով կը կանչէ, խորքին մէջ կ'ուզէ ցոյց տալ մեզի թէ մեզ կը ֆանչնայ մեր ինքնութեամբ, այլ խօսքով, մեզ կը ֆանչնայ մեր իսկութեան մէջ, մեր իրականութեան մէջ: Դժբախտաբար մարդիկ իրե՛նք են որ չեն ֆանչնար իրենք գիրենք իրենց իսկութեան մէջ: Չեն գիտեր թէ իրենք Աստուծով եւ Աստուծոյ համար գոյութեան բերուեցան: Չեն գիտեր այն մեծ փառքը որով եւ որուն համար ստեղծուեցան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ընթերցող եղբայր եւ քոյր, դուն գիտե՞ս թէ ո՛վ ես եւ որո՞ւ զաւակն ես: Գիտե՞ս որ թագաւորներու Թագաւորը եղող Աստուծոյ զաւակն ես: Եթէ գիտնաս որ սուրբ Աստուծոյ մը զաւակն ես՝ կը դադրիս մեղանչելէ: Եթէ գիտնաս որ երկնաւոր Հօր զաւակն ես եւ երկինքի համար ստեղծուած ես՝ կը դադրիս երկրաւորը հետապնդելէ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 25

Աստուած քեզ իբրեւ իր սեփականութիւնը կը ֆանչնա՞յ

«Իրենց անուններով կը կանչէ իր ոչխարները»: Մեկնիչներ կ'ըսեն, որ ոչխարները կանչել իրենց անուններով՝ նաեւ կը նշանակէ ընդունիլ եւ ֆանչնալ զանոնք իբրեւ իր սեփականութիւնը, իր ժառանգութիւնը, ի՛րը: Աստուած Եսայի մարգարէին կ'ըսէ. *«Մի՛ վախճար, որովհետեւ քեզ փրկեցի, քեզ քու անունովդ կանչեցի. դուն իմս ես»* (Ես 43.1): Ինչպէս ծնողներ կը ֆանչնան իրենց զաւակները իրենց անուններով, այնպէս ալ Աստուած, մեզ՝ իր զաւակներս, կը ֆանչնայ մեր անուններով: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ո՛վ բարեկամ, Աստուած քեզ կը ֆանչնա՞յ քու անունովդ: Ի՞նչ կը կարծես, Աստուած քեզի նայելով կընա՞յ ըսել. *«Քեզ քու անունովդ կը ֆանչնամ. դուն իմս ես: Դուն իմ բաժինն ես, դուն իմ ժառանգութիւնս ես, դուն իմ ուրախութեանս առարկան ես, դուն իմ հպարտութիւնն ես, դուն իմ թանկագին զաւակն ես, դուն իմ անգին գանձն ես»:* Ի՞նչ ես դուն սիրելիս, Աստուծոյ ուրախութեա՞ն առարկան, թէ՛ տրտմութեան առարկան: Աստուծոյ բարեկա՞մն ես, թէ՛ թշնամին: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 26

Կարիքը ունինք՝ Քրիստոսի առաջնորդութեան

«Եւ երբ իր ոչխարները դուրս կը հանէ՝ ի՛նք կ'առաջնորդէ, եւ ոչխարները կը հետեւին իրեն...» (Յե 10.3-4): «Դուրս» բառը ցոյց կու տայ մեր ներկայութիւնը այս աշխարհին մէջ: Մենք տակաւին դո՛ւրսն ենք երկինքէն, դո՛ւրսն ենք Քրիստոսի երկրորդ գալուստով հաստատուելիք արքայութենէն, եւ այնքան ատեն որ կ'ապրինք սխալներով լի այս աշխարհին մէջ՝ մենք կարիք ունինք անսխալական առաջնորդի մը եւ այդ առաջնորդը Քրիստոս ի՛նքն է եւ ինք պէ՛տք է ըլլայ (Մտ 23.10): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստո՛ս է մեր իսկական հովիւր: Իսկական հովիւր չի լինիր իր ոչխարները երբ անոնք թշնամիներով շրջապատուած են, եւ մեզմէ ո՞վ գիտեր որ ինք այս աշխարհի մէջ երեւելի եւ աներեւոյթ թշնամիներով շրջապատուած է: Քրիստոս կը փալէ մեր առջեւէն՝ որպէսզի մեզ պաշտպանէ առջեւէն եկող նետերէն, եւ կը փալէ մեր ետեւէն՝ որպէսզի մեզ պաշտպանէ Սատանայէն եւ սատանայութիւն ընողներէն որոնք կը մօտենան մեր գարշապարը խայթելու համար: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 27

Մերժէ՛ ոնէւ ուսուցում որ կը հակասէ Քրիստոսի Աւետարանին

«Օտարին չեն հետեւիր. ընդհակառակը, կը փախչին անկէ, որովհետեւ օտարներուն ձայնը չեն ճանչնար» (Յե 10.5): Հոս յիշուած «օտարները», ինչպէս նախորդ խորհրդածութեանց մէջ ըսինք, գշմարտութիւնը խեղաթիւրող մարդիկն են, սխալ վարդապետութիւններ եւ ուսուցումներ փարոզողներն են: Անոնք որոնք գշմարտութեան որոնիչներն են՝ անոնք ականջ չեն տար այդպիսիներուն, ընդհակառակը, կը փախչին անոնցմէ, այսինքն՝ հեռու կը կենան անոնցմէ եւ իրենց սիրտը կը փակեն անոնց դիմաց: Հշմարտութիւնը փնտոող մարդուն համար՝ այդպիսիները օտար են, այսինքն՝ խորթ, տհաճ, կործանարար, անձանօթ: Ուշագրաւ են վերջին բառերը՝ «Օտարներուն ձայնը չեն ճանչնար»: «Ձեն ճանչնար», կը նշանակէ՝ չեն ընդունիր, կը մերժեն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Դուն ի՞նչ կեցուածք կ'որդեգրես Քրիստոսի Աւետարանին հակասող փարոզիչներուն դէմ: Մերժողակա՞ն կեցուածք, թէ՛ ներողամիտ կեցուածք: Այս պարագային, ներողամիտ ըլլալը երբեք ներելի չէ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 28

Հեռո՛ւ փախչիր Պարգեւատուէն աւելի պարգեւներուն մասին խօսողներէն

«Օտարին չեն հետելիր. ընդհակառակը, կը փախչին անկէ»: Ո՛չ միայն պէտք է փախչիլ այն անձերէն որոնք կ'աղաւաղեն աւետարանական նշմարութիւնները, այլ նաեւ պէտք է փախչիլ անոնցմէ՝ որոնք շեշտը սխալ կէտի վրայ կը դնեն: Օրինակ, անոնք որոնք շեշտը պարգեւներուն վրայ կը դնեն փոխանակ Պարգեւատուին վրայ՝ պէտք է հեռո՛ւ փախչիլ անոնցմէ: Անոնք որոնք շատ կը խօսին աստուածային օրհնութիւններուն մասին բայց քիչ կը խօսին Օրհնեալ Աստուծոյ մասին՝ հեռո՛ւ պէտք է փախչիլ անոնցմէ, որովհետեւ անոնք մեր սիրտը կրնան կապել տրուածին փոխանակ Տուողին, եւ այդ ձեւով վտանգել մեր փրկութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ս, բու հետաքրքրութեանդ առարկան թող Աստուած ի՛նք ըլլայ եւ ո՛չ թէ Աստուծոյ պարգեւները: Քու աչքերուդ ստրվեցուր նայիլ Շնորհողին եւ ո՛չ թէ շնորհուածին: Երբ տրուածը կը փնտոես՝ կը նշանակէ դուն քե՛զ է որ կը սիրես, իսկ երբ Տուողին երեսն է որ կը փնտոես՝ կը նշանակէ որ գԱստուած է որ կը սիրես: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 29

Յանձնապաստանութիւնը կը կուրցնէ մեզ

«Յիսուս այս առակը խօսեցաւ անոնց, սակայն անոնք չհասկցան թէ ի՛նչ ըսել կ'ուզէր իրենց: Ուստի Յիսուս կրկին ըսաւ անոնց.– Հաստատ գիտցէ՛ք, թէ ե՛ս եմ՝ ոչխարներուն դուռը» (Յի 10.6-7): «Խօսեցաւ անոնց», այսինքն՝ Փարիսեցիներուն եւ Օրէնքի ուսուցիչներուն մասնաւորաբար եւ հասարակ ժողովուրդին ընդհանրապէս: «Սակայն անոնք չհասկցան»: Այո՛, չհասկցան, որովհետեւ կո՛յր էին հոգիով: Մեղքը կուրցուցած էր գիրենք: Յանձնապաստանութեան ոգին խաւարեցուցած էր իրենց ներքին տեսողութիւնը: Անոնք իրենք գիրենք արդար կը կարծէին եւ միակ արժանիները՝ երկինքի արքայութիւնը ժառանգելու: Ուստի, չկրցան Քրիստոսի անձին մէջ արքաներուն Արքային ներկայութիւնը տեսնել, աստուածային խոստումներուն իրականացումը տեսնել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Զգո՛յ՛ջ ըլլանք յանձնապաստան ըլլալէ, այսինքն՝ մեր անձերուն հանդէպ կոյր վստահութիւն ունենալէ: Ատիկա կրնայ պատճառ դառնալ որ չտեսնենք նշմարութիւնը Յիսուսի անձին մէջ: (Շարունակելի):

Նոյեմբեր 30

Դուն քեզ բան մը մի կարծեր, այլապէս, անկարող կ'ըլլաս Յիսուսը տեսնելու

«Անոնք չհասկցան թէ ի՛նչ ըսել կ'ուզէր իրենց»: Փարիսեցիներն ու Օրէնքի ուսուցիչները իրենք գիրենք կը նկատէին ժողովուրդին նշմարիտ եւ միակ հովիւները, անոր համար ալ չկրցան Քրիստոսի մէջ տեսնել, մէկ եւ միակ Հովիւին ներկայութիւնը: Անոնք իրենք գիրենք անմեղ եւ արդար կը սեպէին, անոր համար ալ չկրցան Քրիստոսի անձին մէջ տեսնել, իրենց համար գոհուող

եւ գիրենք արդարացնող Աստուծոյ Գառնուկին ներկայութիւնը: Անոնք իրենք գիրենք փրկութեան դո՛ւռ կը նկատէին, անոր համար ալ չկրցան ընդունիլ եւ քանչնալ Յիսուսը իբրեւ դուռ փրկութեան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ եղբայր եւ քոյր, եթէ երբեք դուն քեզ ուրիշներուն կեանքին մէջ լոյս կը կարծես՝ գիտցի՛ր, որ բնա՛ւ չես կրնար Յիսուսը դարձնել լո՛յսը կեանքիդ: Դուն քեզ իմաստուն եւ գիտուն մի՛ կարծեր. յիշէ որ Փարիսեցիները որոնք իրենք գիրենք իմաստուն եւ գիտուն կը կարծէին՝ բնա՛ւ չեանչցան Յիսուսը: Գիտութիւնդ կամ գիտուն ըլլալդ քեզ թող չհեռացնէ Փրկիչէդ: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 1

Քրիստոսէ գատ չկա՛յ ուրիշ դուռ որով կրնաս մտնել երկինք

«Հաստատ գիտցէ՛ք, թէ ե՛ս եմ ոչխարներուն դուռը» (Յհ 10.7): Ինչո՞ւ Քրիստոս ինքզինք ոչխարներուն «դուռ»ը կը կոչէ: Առաջին.– Տոյց տալու համար որ ինք կատարեալ իրաւասութիւնը ունի բանալու փրկութեան փարախին դուռը մարդոց առջեւ եւ կամ փակելու զանիկա: Երկրորդ.– Սորվեցնելու մեզի որ առանց իրեն՝ չկա՛յ փրկութիւն: Երրորդ.– Տոյց տալու համար որ ինքն է պահակը այդ դուռին, եւ ուստի՝ պաշտանը բոլոր անոնց՝ որոնք կը մտնեն այդ դռնէն ներս: Չորրորդ.– Ինչպէս դուռը իրարու կը կապէ տունի մը արտաքին եւ ներքին բաժինները, այնպէս ալ Քրիստոս ինքզինք դուռ կը կոչէ, ցոյց տալու համար մեզի որ ինքն է կապը մեր եւ Աստուծոյ, ինքն է կապը երկրաւորին եւ երկնաւորին: Աստուած եթէ մեզի պիտի գայ՝ Քրիստոսի՛ միջոցաւ կու գայ, եւ եթէ մենք Աստուծոյ պիտի երթանք՝ Քրիստոսի՛ միջոցաւ պիտի երթանք: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոս ինքն է քու դուռդ եւ ինքն է այդ դռնէն մտնողիդ պաշտպանը: Չկա՛յ ուրիշ դուռ որով կրնաս մտնել երկինք եւ հասնիլ Աստուծոյ: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 2

Քրիստոս ի՛նքն է մէկ եւ միակ Դուռը

«Հաստատ գիտցէ՛ք, թէ ե՛ս եմ ոչխարներուն դուռը»: Այսօր աշխարհի մէջ «երկինք առաջնորդող» բազմաթիւ դռներու մասին կը խօսուի: Եւ սակայն, մեզ երկինք կրնայ տանիլ միայն Ան՝ *«որ երկինքէն իջաւ, եւ որ երկինքի մէջ է»* (Յհ 3.13): Քրիստոս ի՛նքն է մէկ եւ միակ Փրկիչը աշխարհին, ուստի՝ ի՛նքն է միակ դուռը փրկութեան: Քրիստոս ի՛նքն է մէկ եւ միակ Ազատարարը մարդկութեան, ուստի՝ ի՛նքն է միակ դուռը ազատութեան առաջնորդող: Քրիստոս ի՛նքն է մէկ եւ միակ Բարին ու Բարերարը, ուստի՝ բարութեանը ու կատարած բարերարութիւններուդ վստահելով չես կրնար արքայութեան բարութիւնը ժառանգել: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ հաւատացեալ, ինչպէս ոչխարը երբեք իր սեփական կարողութեան եւ նարպիկութեան չի վստահիր, այլ ամբողջ վստահութիւնը կը դնէ իր հովիւին

վրայ, այնպես ալ դուն, իբրեւ ոչխարը Յիսուսի, բնաւ մի՛ խորհիր սեփական նիգովդ երկինքը ձեռք ձգելու մասին, այլ՝ յանձնուէ Յիսուսի եւ ձգէ որ Յիսուս ի՛նք քեզ երկինք տանի: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 3

Հեռու մնանք մեզ Աստուծոյ շնորհէն հեռացնող աւազակներէն

«Բոլոր անոնք որոնք ինձմէ առաջ եկան, գող էին եւ աւազակ. բայց ոչխարները անոնց չհետեւեցան» (Յհ 10.8): Գող եւ աւազակ բառերով որո՞նց կ'ակնարկէ Յիսուս: Ակնարկութիւնը աւագ քահանաներուն եւ Օրէնքի ուսուցիչներուն է: Հետաքրքրական է գիտնալ թէ ինչո՞ւ Յիսուս զանոնք գող եւ աւազակ կը կոչէ եւ ոչ ուրիշ բան: Մեկնիչներ կը բացատրեն որ Յիսուս զանոնք գող եւ աւազակ կը կոչէ, որովհետեւ անոնք Աստուծոյ ժողովուրդին զաւակները գողցան Աստուծոյ շնորհէն: *«Ոչխարները անոնց չհետեւեցան»* խօսքը, բոլոր ոչխարներուն մասին չէ, որովհետեւ գիտեմք որ ոչխարները (հրեաները) մեծ տոկոսով հետեւեցան «գողերուն» եւ «աւազակներուն»: Իսկ անոնց հետեւիլ, կը նշանակէ ընդունիլ անոնց ուսուցումները եւ հետեւիլ անոնց սխալ ընթացքին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Ոեւէ մէկը որ իր սխալ ուսուցումներով իր նմանը կը հեռացնէ Աստուծոյ շնորհէն՝ գո՛ղ է եւ աւազակ: Յիսուսի ոչխարներս, չհետեւիմք Աստուծոյ խօսքին հակասող ոեւէ աւազակի: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 4

Քրիստոս ի՛նքն է մեզ առաջնորդողը եւ ի՛նքն է անձը որուն կ'առաջնորդուինք

«Ե՛ս եմ՝ դուռը: Ով որ ինձմէ անցնելով ներս մտնէ՝ պիտի փրկուի. պիտի մտնէ եւ ելլէ եւ նարակ գտնէ» (Յհ 10.9): Քրիստոս այստեղ փրկութեան եւ փրկութեան արդիւններուն մասին է որ կը խօսի, ահա թէ ինչու իր խօսքը կը սկսի ըսելով՝ *«Ե՛ս եմ՝ դուռը»*, ըսել ուզելով, թէ ի՛նքն է փրկութեան առաջնորդող դուռը: Բայց կարեւոր է գիտնալ որ Յիսուս լոկ դուռ մը չէ գոր փրկութեան կ'առաջնորդէ, այլ միաժամանակ ի՛նքն է այն փարախը ուր կ'առաջնորդուինք: Քիչ մը անդին պիտի տեսնենք որ Յիսուս ինքզինք կը կոչէ Հովիւ (Յհ 10.11): Ի՞նչպէս կ'ըլլայ որ ինք ըլլայ թէ՛ դուռը, թէ՛ Հովիւր եւ թէ՛ փարախը ոչխարներուն: Ճիշդ հո՛ս է որ կը պարզուի Յիսուսի մեծ սէրը մեզի հանդէպ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Աշխարհի մէջ չկայ՝ հովիւ մը որ կարենայ թէ՛ դուռ, թէ՛ հովիւ եւ թէ՛ փարախ ըլլալ, բացի Յիսուսէն: Յիսուս ի՛նքն է որով եւ որուն կ'առաջնորդուինք, այլ խօսքով՝ ի՛նքն մեզ փրկութեան առաջնորդող Հովիւր, ի՛նքն է փարախը մտցնողը եւ ի՛նքն է փրկութեան փարախը ուր կը մտնենք: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 5

Զկա՛յ ուրիշ դուռ փրկութեան

«Ով որ ինձմէ անցնելով ներս մտնէ՝ պիտի փրկուի» (Յհ 10.9): Քրիստոս իր այս հաստատումով, ըսել չ՛ուզեր թէ ինք պարզապէս մէկն է որ մարդիկ փրկութեան կը տանի: Իր ըսել ուզածը այն է՝ որ ինք մէկ եւ միակ նամբան է փրկութեան: Ո՛չ ոք կրնայ փրկութիւն ձեռք ձգել առանց իրեն: «Ով որ ինձմէ անցնելով ներս մտնէ...»: Մտցնող անձը, անձը ուրկէ կը մտնենք եւ անձը ուր կը մտնենք՝ Յիսուս ինքն է: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Երբեմն մարդիկ հարց կու տան մեզի թէ հեթանոսները պիտի փրկուի՞ն: Ես պիտի չպատասխանեմ այս հարցումին, այլ պարզապէս պիտի յիշեցնեմ ձեզի Պօղոս առաքելին խօսքը. «Տէր Յիսուս Քրիստոսի հաւատայ եւ ամբողջ ընտանիքովդ կը փրկուիս» (Գրծ 16.31): Այլուր առաքելալը կը հաստատէ թէ կրնանք արդարանալ «միայն Յիսուս Քրիստոսի հաւատայով» (Գղ 2.16): Այս եւ նման համարներ ցոյց կու տան որ Յիսուս փրկութեան առաջնորդող դռներէն մէկը չէ, այլ մէկ եւ միակ դուռն է: Զկա՛յ ուրիշ դուռ՝ որովհետեւ չկա՛յ ուրիշ մէկը որ իսաչունցաւ մեր փրկութեան համար (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 6

Մտնելն ու ելլելը՝ ուրախութեան պատկերացում

«Պիտի մտնէ եւ ելլէ եւ նարակ գտնէ» (Յհ 10.9): Այս համարը քանի մը ձեւերով բացատրուած է: Հոս միայն առաջինը յիշեմ. «Պիտի մտնէ եւ ելլէ» բառերով Յիսուս կը փորձէ պատկերացնել այն ուրախութիւնը գոր մարդիկ կ'ունենան իր միջոցաւ փրկութիւն ձեռք ձգելէ ետք: Երբ այսօր կը տեսնենք մանուկ մը կ'երթայ, կու գայ, կը վազէ, կը խաղայ, կը գիտնանք որ ուրախ է, երջանիկ է: Ճիշդ նոյն ձեւով, երբ մարդիկ փրկութիւնը ընդունին՝ իրենք եւս կը սկսին «մտնել» եւ «ելլել», այսինքն՝ երթալ ու գալ, աշխատիլ ու վազել Քրիստոսի փառքին համար, եւ ասիկա կ'ընեն բացարձակ ուրախութեամբ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ փրկութիւն գտած ես Քրիստոսով, չես կրնար «չմտնել» եւ «չելլել», այլ խօսքով, չես կրնար լուր մնալ, չպատմել ու չվկայել Քրիստոսի սիրոյն ու փրկութեան մասին: Եթէ ներքին ուրախութիւն գտած ես Յիսուսով՝ ատիկա չես կրնար թաղել կամ ծածկել սրտիդ գանձանակին մէջ. ատիկա անպայման պիտի յորդի եւ պիտի նառագայթէ չորս կողմը: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 7

Մտնելն ու ելլելը՝ ազատութեան պատկերացում

«Պիտի մտնէ եւ ելլէ եւ նարակ գտնէ»: Որոշ մեկնիչներ «մտնել» եւ «ելլել» բառերուն մէջ, կը տեսնեն այն ազատութիւնը գոր Քրիստոս կը պարգեւէ իրեն

եկողներուն: Քրիստոս ինքն իսկ ըսաւ. «Եթէ Որդին ձեզ ազատէ, այն ատեն իրապէս ազատ պիտի ըլլա՛մ» (Յի 8.36): Հոս Յիսուս իրական, նշմարիտ ու յաւիտենական ազատութեան մասին է որ կը խօսի: Ճշմարիտ ազատութիւնը՝ Յիսուսի սիրոյն մէջ ըլլալն է: Ճշմարիտ ազատութիւնը՝ մեր երկնաւոր Հօր գրկին մէջ ըլլալն է, Սուրբ Հոգիով լեցուած ըլլալն է: Ան որ ունի նման ազատութիւն՝ կը «մտնէ» եւ «կ'ելլէ», այսինքն՝ կը վայելէ Աստուածապարգեւ ազատութիւնը: «Մտնել» եւ «ելլել» բառերը կը պարզեն որ Աստուած երբեք չի ստրկացներ իրեն եկող եւ իրեն յանձնուող մարդիկը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ հաւատակից եղբայր եւ քույր, դուն ազատա՞ծ ես Քրիստոսով մեղքէն ու անոր ծնողէն՝ Սատանայէն, դժոխքէն ու անոր կրակէն: Եթէ ազատած ես՝ եղի՛ր տարածիչը այդ ազատութեան, ջատագովը այդ ազատութեան: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 8

«Մտնել»՝ մեր ներքին սենեակը մտնել է,
«ելլել»՝ երթալ եւ բարի գործեր կատարել է

«Պիտի մտնէ եւ ելլէ եւ նարակ գտնէ»: Ոմանք «պիտի մտնէ» ըսելով կը հասկնան այն պահը՝ երբ հաւատացեալը կը մտնէ իր ներքին սենեակը՝ իր սիրտը, եւ հոն կ'ամփոփուի Աստուծոյ հետ, իսկ «պիտի ելլէ» ըսելով կը հասկնան այն պահը՝ երբ հաւատացեալը դուրս կու գայ աղօթքէն եւ արտաքին աշխարհը կ'երթայ բարի գործեր գործելու եւ Յիսուսի մասին վկայելու: Սուրբ Օգոստինոս կ'ըսէ. «Ներս մտած կ'ըլլանք՝ երբ մեր միտքը կը մարզենք [Աստուծոյ մասին մտածելու] եւ դուրս ելած կ'ըլլանք՝ երբ կ'որոշենք երթալ եւ բարի գործ մը ընել»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ հաւատացեալ, բնաւ դուրս մի՛ ելլեր եթէ երբեք ներս չես մտած, այլ խօսքով, երբեք մի՛ երթար եւ մի՛ վկայեր Յիսուսի մասին, եթէ երբեք դուն անձնապէս սրտիդ մէջ չես ընդունած Յիսուսը: Մի՛ խօսիր Յիսուսի սիրոյն մասին եթէ անձնապէս չես վայելած Յիսուսի սէրը: Աստուած ամբարիշտ կը կոչէ այն մարդը գոր իր խօսքը կը փարզէ առանց հաւատք ունենալու (Սղ 50.16): (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 9

Ճարակը՝ խորհրդանիշ Աստուծոյ ներկայութեան

«Պիտի մտնէ եւ ելլէ եւ նարակ գտնէ»: Վերջին բացատրութիւն մը եւս: Որոշ մեկնիչներ բացատրած են որ «պիտի մտնէ» ըսելը՝ համագոր է «Յիսուսը պիտի ընդունի» ըսելուն, իսկ «պիտի ելլէ» խօսքը՝ ակնարկութիւն է այս կեանքէն ելլելուն: Ի՞նչ կ'ըլլայ երբ հաւատացեալը այս կեանքէն կ'ելլէ: Ճարակ կը գտնէ: Ի՞նչն է նարակը: Ճարակը խորհրդանիշ է Աստուծոյ ներկայութեան: Բայց հաւատացեալ մարդը այդ ներկայութիւնը իր երկրաւոր կեանքի ընթացքին նաեւ կրնայ գտնել: Ուստի «ելլելը» կրնանք ակնարկութիւն նկատել թէ՛ այս կեանքէն ելլելուն եւ թէ՛ դէպի արտաքին աշխարհը երթալուն, բայց

կարելոքը գիտնալն է որ երկու պարագաներուն ալ Աստուծոյ ներկայութիւնը մի՛շտ մեզի հետ է՝ մեր հոգիները կշտացնելու եւ մեր սիրտերը լիացնելու համար: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, եթէ երկրաւոր կեանքիդ ընթացքին չես գտած Աստուծոյ ներկայութեան «նարակը», այս կեանքէն ելլելդ ետք ալ պիտի չգտնես: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 10

Սիսալ ուսուցումները կործանարար են

«Գողը կու գայ միայն գողնալու, սպաննելու եւ փնացնելու համար» (Յե 10.10): Ասկէ առաջ բացատրեցինք որ «գող» եւ «աւագակ» ըսելով Յիսուս կ'ակնարկէ աւագ քահանաներուն եւ Օրէնքի ուսուցիչներուն, որոնք կու գան «գողնալու, սպաննելու եւ փնացնելու համար»: Ի՞նչպէս կը գողնան, կը սպաննեն եւ կը փնացնեն: Իրենց սիսալ ուսուցումներով եւ ժողովուրդին հանդէպ իրենց անտարբեր վերաբերմունքով: Արդարեւ, սիսալ ուսուցումները կործանարար են. անոնք «կը գողնան» հաւատացեալը Աստուծոյ շնորհէն, «կը սպաննեն» զայն հոգեպէս, եւ «կը փնացնեն» անոր մէջ գոյութիւն ունեցող ամէն բարի սերմ եւ տունկ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Հովիւներ պարտաւոր են Աստուծոյ խօսքը իր ամբողջական հարազատութեամբը ներկայացնելու իրենց հօտին, որովհետեւ առանց Աստուծոյ խօսքին մահուր սերմին՝ վտանգի մէջ է մեր հոգիի փրկութիւնը (Յկ 1.21): (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 11

Յիշենք որ Աստուած սէր է, բայց չմոռնանք որ նաեւ արդար է

Նախորդ բաժնին մէջ խօսեցայ «սիսալ ուսուցում» հասկացողութեան մասին: Սիսալ ուսուցումը Աստուածաշնչական նշմարտութիւնները այլափոխելը չէ միայն: «Սիսալ ուսուցում» կը նկատուի այն ուսուցումը երբ ամբողջ շեշտը նշմարտութեան մէկ երեսին վրայ միայն կը դնէ: Օրինակ, երբ քարոզիչ մը մնայուն կերպով կը խօսի Աստուծոյ սիրոյն մասին եւ սակայն բնա՛ւ չ'անդրադառնար Աստուծոյ արդար ըլլալուն մասին, զինք ունկնդրողները կրնան իրենց ամբողջ յոյսը դնել Աստուծոյ սիրոյն վրայ եւ ճիգ չթափել նորոգուած կեանք ապրելու: Եթէ երբեք կան քարոզիչներ որոնք ժողովուրդը սիրաշահելու համար միշտ դրական բաներու մասին կը խօսին, կան նաեւ քարոզիչներ, որոնց քարոզները միշտ ու միայն քննադատական եւ դատողական են: Քարոզի այս երկու կերպերն ալ հաւասարապէս կործանարար են: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Լաւ է միշտ յիշել որ Աստուած սէր է, բայց նաեւ պէտք չէ մոռնալ որ Աստուած արդար է եւ արդարութիւն պահանջող: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 12

Քրիստոսի տուած երկու կեանքերը

«*Ես եկայ՝ որպէսզի կեանք ունենան, եւ յեցուն կեանք ունենան*» (Յհ 10.10): Այստեղ Յիսուս երկու անգամ կը գործածէ «կեանք» բառը: Կարգ մը մեկնիչներ, ինչպէս օրինակ, Սուրբ Օգոստինոս, Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան, եւ ուրիշներ, կ'ըսեն, թէ առաջին «կեանք»ը որուն մասին կը խօսի Յիսուս ներկայ կեանքն է, հարկաւ նորոգուած, քառուած եւ Սուրբ Հոգիով առաջնորդուող կեանքը, իսկ երկրորդ «կեանք»ը՝ մահէն ետք գտնուող դրախտի կեանքն է, եւ կամ՝ Տիրոջ երկրորդ գալուստէն ետք գալիք՝ արքայութեան կեանքն է: Այս իմաստով, երբ Յիսուս կ'ըսէ. «*Ես եկայ՝ որպէսզի կեանք ունենան*», ըսել կ'ուզէ թէ ան եկաւ մեր ներկայ կեանքը փոխելու եւ մեղքէն ու Չարէն ազատագրուած նո՛ր կեանք տալու մեզի, իսկ երբ կ'ըսէ. «*Եւ յեցուն կեանք ունենան*», կ'ակնարկէ մահէն ետք եկող դրախտային (Աստուծոյ ներկայութեամբ յատկանշուած) կեանքին, ինչպէս նաեւ յաւիտեանական կեանքին որ Արքային գալուստէն ետք պիտի սկսի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսով առաջին կեանքը չունեցողը՝ պիտի գրկուի երկրորդ կեանքէն նաեւ: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 13

Մեր իրաւ Հովիւր

«*Ես եմ իրաւ հովիւր: Իրաւ հովիւր իր կեանքը կու տայ ոչխարներուն համար*» (Յհ 10.11): Ինչո՞ւ Քրիստոս ինքզինք կը կոչէ իրաւ հովիւր: Քրիստոս «իրաւ հովիւ» է, որովհետեւ ան կը փնտոէ կորսուած ոչխարները եւ կ'ազատէ զանոնք մեղքի մառախուղէն (Եզ 34.12). «իրաւ հովիւ» է, որովհետեւ աղէկ եւ պարարտ արօտներու մէջ կ'արածէ իր ոչխարները (Եզ 34.14). «իրաւ հովիւ» է, որովհետեւ ինքն է որ մոլորած ոչխարները դարձի կը բերէ, կոտրածը կը փաթթէ եւ հիւանդը կ'առողջացնէ (Եզ 34.16). «իրաւ հովիւ» է, որովհետեւ իր գառնուկները իր բազուկովը կը հաւաքէ եւ զանոնք իր գրկին մէջ կ'առնէ ու կը գգուէ (Ես 40.11). «իրաւ հովիւ» է, որովհետեւ տեսուչն է մեր հոգիներուն, այսինքն՝ իր ներկայութեամբ եւ սիրով լեցնողն է մեր հոգիները, մեր սիրտերը, մեր համակ էութիւնը (Ա.Պտ 2.25): **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ բարեկամ, Քրիստոս հովիւդ դարձուցա՞ծ ես: Քրիստոս քեզ ալ գտա՞ծ է, քեզ ալ իր գրկին մէջ առա՞ծ է, քեզ ալ իր սիրով լեցուցա՞ծ է (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 14

Իր կեանքը գոհող Հովիւր

«*Ես եմ իրաւ հովիւր*»: Քրիստոս «իրաւ հովիւ» կը կոչուի, որովհետեւ «*իրաւ հովիւր իր կեանքը կու տայ ոչխարներուն համար*»: Իր կեանքէն ի՞նչ աւելի սուղ բան ունէր Քրիստոս որ կրնար գոհել ուրիշին համար: Իր արիւնէն

ի՞նչ անելի թանկագին բան կար որ ան կրնար թափել մեզի համար: Ան իր կեանքը գոհեց մեր սիրոյն համար՝ որպէսզի սիրով լեցուն կեանք մը շնորհէ մեզի: Վերքեր ստացաւ իր ձեռքերուն՝ որպէսզի իր վերքերով բուժէ մեզով վիրաւորուած մեր սիրտերը: Փշեպասկ ստացաւ իր գլխուն՝ որպէսզի թագաւորական թագեր գետեղէ մեր գլխուն: Գեղարդ խրուեցաւ իր կողին՝ որպէսզի կողմնակից դառնայ մեզի ընդդէմ Չարին եւ դիւային յարձակումներուն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, Յիսուս քեզի համար իր կեանքը տուաւ, դուն ի՞նչ կու տաս իրեն: Ան քեզի համար վերքի դիմացաւ, դուն վիրաւորիչ խօսքի մը չե՞ս դիմանար: Ան քեզի համար փշեպասկ կրեց, դուն իրեն համար նախատինք մը չե՞ս կրեր: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 15

Յիսուս գիտէ ու կը մանչնայ մեզ

Իրաւ հովիւը կը մանչնայ իր ոչխարները իրենց ինքնութեամբ: Ահա թէ ինչո՛ւ Յիսուս կը կոչուի «իրաւ հովիւ»: Ան իրաւ հովիւն է, որովհետեւ մեզ կը մանչնայ մեր աստուածաբոյր ինքնութեամբ եւ Յիսուսատիպ բնութեամբ, մեզ կը մանչնայ մեր պակասութիւններով եւ մեր պակասութիւններէն ազատագրուելու մեր փափաքով, մեզ կը մանչնայ մեր առաւելութիւններով եւ զանոնք մեր նմաններուն բարօրութեան ի նպաստ գործածելու պատրաստակամութեամբ: Ան իրաւ հովիւ է, որովհետեւ գիտէ մեր կարիքները եւ կարող է զանոնք գոհացնել: Իրաւ հովիւ է, որովհետեւ կրնայ խաղաղութիւն տալ մեզի՝ երբ կեանքի մեր նաւը կ'այլեկոծի: Իրաւ հովիւ է, որովհետեւ գիտէ մեր սրտի սէրը գոր ունիմք իրեն հանդէպ, եւ մեր փափաքը՝ իր գիրկը նետուելու: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Թանկագին ընթերցող, Յիսուս գիտէ քու մասիդ: Ան շատ լաւ կը մանչնայ քեզ: Քանի գիտէ ու կը մանչնայ քեզ՝ ուրեմն, կրնայ սրբել ու բուժել քեզ, բայց կը սպասէ որ դուն անձամբ բուժում խնդրես իրմէ: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 16

Ամենէն քաղցր Յիսուսը

Եթէ իբրեւ հովիւ Քրիստոս քեզ առած է իր գրկին մէջ, եթէ համը առած ես Յիսուսի տափուկ գրկին՝ վստահ եղիր որ բնաւ երբեք պիտի չուզես բաժնուիլ այդ գրկէն: Եթէ մաշակած ես քաղցրութիւնը Յիսուսի դէմքին՝ երբեք պիտի չուզես աչքերդ հեռացնել անոր սուրբ դէմքէն, ընդհակառակը, առնիմնուած եւ «կախարդուած» անոր դէմքի ժպիտէն, միշտ իրե՛ն պիտի նայիս, միշտ իրե՛ն պիտի ցանկաս եւ նոյնիսկ մէջդ փափաք պիտի արթննայ վայրկեան առաջ բաժնուիլ այս կեանքէն եւ քովը երթալ: Պատահա՞ծ է որ այնքան զօրաւոր կարօտի զգացում մը մէջդ արթննայ Յիսուսի հանդէպ՝ որ խնդրած ըլլաս իրմէ քեզ առնէ քովը տանի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Հաւատայ սիրելի եղբայր եւ քոյր, Յիսուսէն անելի քաղցր բան չկայ, Սուրբ Հոգիէն անելի անոյշ

բան չկայ, մեր երկնաւոր Հօրմէն աւելի գուրգուրալից անձ չկայ: Խնդրէ Յիսուսէն որ յայտնէ քեզի իր քաղցրութիւնը, եւ պիտի տեսնես, թէ ինչպէս պիտի իյնաս իր ոտքերուն, պիտի վագես դէպի իր գիրկը:

Դեկտեմբեր 17

Երբ Քրիստոս մեր կողմին է՝ մենք ապահով ենք

«Եւ մենք, Քրիստոսի միացածներս, համարձակօրէն եւ ամենայն վստահութեամբ կը կանգնինք Աստուծոյ ներկայութեան, քանի Քրիստոսի հաւատացիներք» (Եփ 3.12): Մեր եւ մեր երկնաւոր Հօր միջեւ կայ Յիսուս Քրիստոս ինք: Առանց Քրիստոսի չենք կրնար մեր երկնաւոր Հօր գալ կամ մօտենալ (Յհ 14.6): Քրիստոս ո՛չ միայն մեր Փրկիչն է, այլեւ՝ մեր բարեխօսը Աստուծոյ դիմաց, մեր պաշտպանը, մեր փաստաբանը: Անոնք որոնք հաւատով ընդունած են Յիսուսը իբրեւ իրենց Տէրն ու Փրկիչը, իբրեւ իրենց բարեխօսն ու պաշտպանը՝ կրնան համարձակօրէն եւ ամենայն վստահութեամբ կանգնիլ Աստուծոյ ներկայութեան, կ'ըսէ առաքեալը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Քրիստոսի հաւատալը՝ մեզ վստահութեամբ կը լեցնէ, մեզ ապահովութեան զգացումով կը տոգորէ: Ո՛չ ոք կրնայ ինքզինք ապահով զգալ՝ եթէ չէ ընդունած Քրիստոսը իր սրտին մէջ: Ո՛չ ոք կրնայ համարձակ կանգնիլ Աստուծոյ դիմաց՝ եթէ Քրիստոս իր կողմին չկանգնի: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 18

Աստուած կը փառաւորուի երբ նեղութեան ատեն իրեն վստահինք

Դուն կը վստահի՞ս Աստուծոյ: Վստահ եմ որ կը վստահիս. բայց մի՞շտ կը վստահիս, ամէ՞ն պարագայի կը վստահիս: Դիւրին է վստահիլ Աստուծոյ երբ նիւթական լաւ պայմաններու մէջ ենք, երբ ֆիզիքապէս առողջ ենք, երբ կը տեսնենք մեր ծրագիրները իրագործուած, երբ շրջապատուած ենք մեզ սիրող եւ մեր ներկայութիւնը փնտրող մարդոցմով: Բայց արդեօք կրնա՞նք վստահիլ Աստուծոյ երբ կը տեսնենք որ մեր սիրելիները կը լքեն մեզ, մեր բարեկամները կը հեռանան մեզմէ, հոգեւոր պատերազմը կը սաստկանայ եւ կեանքի ծովը կը փոթորկի: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Աստուծոյ վստահիլ երբ խաղաղ է մեր կեանքի ծովը՝ բնական երեւոյթ է, բայց Աստուծոյ վստահիլ երբ փոթորկած է մեր կեանքի ծովը՝ խոր հաւատքի ու սիրոյ արտայայտութիւն է: Աստուծոյ վստահիլ երբ ամէն ինչ լաւ է՝ փառք չի բերեր Աստուծոյ, բայց Աստուծոյ վստահիլ երբ նեղութեան մէջ ենք՝ ա՛յն ատեն է որ Աստուած կը փառաւորուի: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 19

Երբ տեսնես Յիսուսի ժպիտը՝ վստահութեամբ կը լեցուիս

Կը պատմուի որ նաև մը մէկ երկրէն ուրիշ երկիր գացած ատեն գորաւոր փոթորիկի կը բռնուի: Նաւին վրայ գտնուողները կը սարսափին եւ իրար կ'անցնին կարծելով որ նաւը պիտի ընկղմի: Անոնցմէ մէկը կը վազէ նաւավարը տեսնելու: Երբ արագ մը դուռը կը բանայ եւ նաւավարին կը նայի՝ նաւավարը բան մը չ'ըսեր իրեն, այլ միայն թեթեւ մը կը ժպտայ: Վախի մէջ եղող մարդը նաւավարին ժպիտը տեսնելով կը ֆաջալերուի եւ վստահութեամբ կը լեցուի եւ դառնալով ընկերներուն՝ կ'ըսէ. *«Մի՛ վախճա՛ սիրելի ընկերներ, նաւը պիտի չընկղմի եւ մենք ապահովութեամբ նաւահանգիստ պիտի հասնինք»*: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, վերջին անգամ ե՞րբ տեսած ես Յիսուսի ժպիտը: Ինչպէս վախկոտ մարդը նաւավարին ժպիտը տեսնելով՝ վստահութեամբ լեցուեցաւ, այնպէս ալ դուն, երբ տեսնես ժպիտը Յիսուսի՝ միայն ա՛յն ատեն վախերդ պիտի փարատին եւ դուն պիտի դառնաս վստահութեամբ լի, ֆաջ եւ համարձակ զինուորը Քրիստոսի:

Դեկտեմբեր 20

Հարց ստեղծող հարցումներ չհարցնենք

«Օրէնքի ուսուցիչ մը ելաւ եւ Յիսուսը փորձելու համար ըսաւ. — "Վարդապետ, ի՞նչ պէտք է ընեմ յաւիտենական կեանքը ժառանգելու համար"» (Ղկ 10.25): Օրէնքի ուսուցիչին այս հարցումը խոնարհ սրտէ բխող հարցում մը չէր: Աւետարանիչը մեզի կ'ըսէ թէ Օրէնքի ուսուցիչին նպատակը Յիսուսը փորձելն էր: Զարմանալի չէ՞ փորձի ենթարկել՝ մեզ փորձութիւններէ Ազատագրողը: Հարցուած հարցումի մը նպատակը պէտք է ըլլայ խնդիրի մը լուծումը: Օրէնքի ուսուցիչին կողմէ Քրիստոսի ուղղուած հարցումը՝ խնդիր յարուցանող հարցում մըն էր եւ ո՛չ թէ յարուցուած խնդիր մը լուծող հարցում մը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Վստահաբար, մեզմէ ոեւէ մէկը չ'արդարացներ Օրէնքի ուսուցիչին վերաբերմունքը: Բայց պահ մը ֆնննեմք մեր անձերը: Օրէնքի ուսուցիչին նման մե՛նք ալ արդեօք գԱստուած փորձած չե՞նք ըլլար երբ տեսակ-տեսակ հարցումներով, պայմաններով, կասկածներով, եւ անվստահութեամբ կը մօտենանք իրեն: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 21

Հարցումին նպատակը

«Վարդապետ, ի՞նչ պէտք է ընեմ յաւիտենական կեանքը ժառանգելու համար»: Օրէնքի ուսուցիչները կ'ուսուցանէին թէ յաւիտենական կեանքը միայն Հրեայ ժողովուրդին իրաւունքն էր, ուստի, ան գիտէր պատասխանը իր հարցուցած հարցումին, բայց իրեն համար «կարելորդ» Քրիստոսի՝ պատասխանն էր: Ան կ'ուզէր գիտնալ որ արդեօք Քրիստոս ինքն ալ նոյն այս

համոզումը ունե՞ր: Ան կը յուսար որ Քրիստոս լսողներուն ակնկալածէն տարբեր պատասխան պիտի տար, եւ այդ ձեւով, զինք լսողներուն մէջ յուսախաբուութիւն մը պիտի յառաջացնէր իրեն հանդէպ: Ուրեմն, խորքին մէջ հարցուած հարցումին նպատակը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ կործանել Քրիստոսի համբաւը եւ նուագեցնել անոր հետեւորդներուն թիւը: **Մեր սորվելիք Հոգեւոր ԴԱՍԸ:** Իսկ դուն, սիրելի՛ ընթերցող, բու հարցուցած հարցումներովդ եւ բու ապրած կեանքովդ Քրիստոսի հետեւորդներուն թիւը անեցնո՞ղ մըն ես, թէ՛ նուագեցնող մը: Անոր սուրբ անունը փառաւորո՞ղ մըն ես, թէ՛ մրոտող մը: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 22

Մեզի ուղղուած հարցումներուն պատասխանը Աստուածաշունչէն ֆաղեմք

Յիսուս կը պատասխանէ Օրէնքի ուսուցիչին՝ ըսելով. «Օրէնքի գիրքին մէջ գրուածը ի՞նչ է. ինչպէ՞ս կը հասկնաս» (Ղկ 10.26): Հետաքրքրական է որ փոխանակ Յիսուս ուղղակիօրէն պատասխանելու Օրէնքի ուսուցիչին հարցումին, փորձեց անոր հայեացքը ուղղել Աստուածաշունչին՝ իրեն ուղղուած հարցումին պատասխանը ֆաղելու կամ ֆաղել տալու անկէ: Ի՞նչ է այն հիմնական դասը զոր Յիսուս իր վերաբերմունքով կը սորվեցնէ մեզի: **Մեր սորվելիք Հոգեւոր ԴԱՍԸ:** Յիսուս կը սորվեցնէ, թէ մեզի ուղղուած հոգեւոր հարցումներուն պատասխանները պէտք է Աստուածաշունչէն ֆաղեմք եւ ո՛չ թէ մեր անձնական կարծիքները տանք: Դժբախտ ու գոռոզ են այն ֆարոգիչները որոնք կը կարծեն որ իրենց խօսքը Աստուածաշունչի խօսքէն անլի համոզիչ եւ անլի ազդու է: Երբ մեր պատասխանը կու տանք մեզի ուղղուած հոգեւոր հարցումի մը՝ մարդիկ իրաւունք ունին մերժելու մեզ, իսկ երբ Աստուածաշունչի պատասխանը կու տանք՝ իրաւունք չեն ունենար մերժելու:

Դեկտեմբեր 23

Դուն Աստուծոյ կը պատկանիս

«Ինչ որ կայսրին կը պատկանի՛ կայսրին տուէ՛ք եւ ինչ որ Աստուծոյ՛ Աստուծոյ տուէ՛ք» (Մր 12.17): Առնենք համարին երկրորդ բաժինը միայն: Ի՞նչ բան կեանքի մէջ չի պատկանիր Աստուծոյ: Ամէն ինչ Աստուծոյ կը պատկանի, եւ ամէն բանէ առաջ, Աստուծոյ կը պատկանի մարդը ինք, մարդուն հոգին, մարդուն սիրտը, մարդուն ներկան ու ապագան: Մարդը Աստուծոյ կը պատկանի, նախ անոր համար որ Աստուած է իր ստեղծիչը, եւ երկրորդ, անոր համար որ Աստուծոյ Որդին զինք իր արիւնովը գնեց: Քրիստոս իր սեփական արիւնովը դարձաւ Տէրը մարդուն: **Մեր սորվելիք Հոգեւոր ԴԱՍԸ:** Աստուծոյ տուր անձդ՝ որովհետեւ ստիկա Աստուծոյ սեփականութիւնն է: Տուն մըն ես դուն՝ որուն տանտէրը Աստուած է: Չես կրնար ուրանալ Տանտէրդ եւ պէտք չէ ուրանաս: Չես կրնար տունիդ դուռը փակել Տանտիրոջդ դիմաց եւ պէտք չէ

փակես: Ինչպես դրամով գնած տունդ փուկդ կ'ըլլայ, այնպես ալ, Յիսուս քեզ իր արիւնով գնեց եւ դուն իրն ես: Իրեն տրուածը՝ իրե՛ն տուր:

Դեկտեմբեր 24

Սատանան անձնաւորութիւն է

«Թոյլ մի՛ տար որ փորձութեան մէջ իյնանք. այլ մեզ չարէն ազատէ՛» (Մտ 6.13): «Զար» բառին համար գործածուած Յունարէն (ΠΟΝΗΡΟΣ բռնիքու) բառը կը պարզէ որ այստեղ Յիսուս Սատանային մասին է որ կը խօսի: «Բռնիքու» բառը կը գործածուի անձի համար, ուստի Յիսուս յատուկ անձի մը մասին է որ կը խօսի, եւ գիտենք որ Սատանան անձ կամ անձնաւորութիւն է: Ասիկա աւելի յստակ կը դառնայ եթէ երբեք տուեալ բառը կարդանք զինք կանխող երկու բառերով՝ (ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ արօ դու բռնիքու), որ բառացիօրէն կը թարգմանուի՝ («Անկէ որ չար է» Անգլ. from the evil one): Շատ յստակ է հետեւաբար որ Յիսուս յատուկ անձի մըն է որ կ'ակնարկէ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Անոնք որոնք կը մերժեն Սատանային անձ ըլլալու իրողութիւնը՝ Աստուածաշունչին է որ կը հակասեն: Աստուծոյ բոլոր հրեշտակները անձնաւորութիւն ունին, ինքնութիւն ունին, այլ խօսքով՝ անձ են: Սատանան նախքան իր մեղանչելը՝ անձ էր. մեղանչելէ ետք չդադրեցաւ անձ ըլլալէ: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 25

Զկուռիմք իրարու դէմ, այլ՝ Սատանային դէմ

«Թոյլ մի՛ տար որ փորձութեան մէջ իյնանք. այլ մեզ չարէն ազատէ՛»:
Հետաքրքրական է որ Յիսուս չպատուիրեց մեզի աղօթել որ Աստուած մեզ ազատէ մեղաւոր մարդոցմէն, այլ՝ պատուիրեց որ չարին (Սատանային) ձեռքէն ազատիլ խնդրենք: Ինչո՞ւ: Որպէսզի ցոյց տայ մեզի որ պատահող բոլոր չարիքներուն ետին՝ Սատանան ի՛նք կը կանգնի, եւ որպէսզի սորվեցնէ մեզի թէ մենք Սատանայի՛ն դէմ պայքարի մէջ պէտք է ըլլանք եւ ո՛չ թէ իրարու դէմ: Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան խօսելով «մեզ չարէն ազատէ» բառերուն մասին՝ կ'ըսէ. «Յիսուս իր այս խօսքով, կը սորվեցնէ մեզի որ չատենք մեր եղբայրները՝ ինչ ալ ընեն մեզի, այլ մեր ատելութեան սլաքը ուղղենք Սատանային կողմը, քանի որ ինքն է պատճառը պատահող բոլոր չարիքներուն»: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵԻՈՐ ԴԱՍԸ:** Սատանան կ'ատէ մարդիկը: Ուստի, իրար ատող մարդիկը՝ Սատանային գործն է որ կ'ընեն: Եթէ միանանք Աստուծոյ եւ իրարու՝ Սատանային պարտութիւնը անխուսափելի կը դառնայ: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 26

Եթէ Աստուած թոյլ չտայ՝ Սատանան չի կրնար փորձել մեզ

«Թոյլ մի՛ տար որ փորձութեան մէջ իյնանք»: Այստեղ խօսքը պատահական փորձութեան մասին չէ, այլ՝ Սատանայէն եկող կործանարար փորձութեան մասին: «Թոյլ մի՛ տար» բառերը մէկ կողմէն ցոյց կու տան որ Աստուած կարող է արգիլել որ Սատանան մեզ փորձութեան մէջ իյնացնէ, իսկ միւս կողմէն, ցոյց կու տան որ առանց Աստուծոյ արտօնութեան՝ Չարը չի կրնար փորձել մեզ կամ փորձութեան մէջ իյնացնել: Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան կը հաստատէ որ թէպէտ Սատանան ապստամբեցաւ Աստուծոյ դէմ, բայց չդադրեցաւ Աստուծոյ ծառան ըլլալէ. բայց ան իբրեւ Աստուծոյ չար ծառան՝ չի կրնար յարակիլ Աստուծոյ բարի ծառաներուն վրայ առանց Աստուծոյ թոյլտուութեան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելիներ՛, եթէ Աստուծոյ զաւակներն ենք, սիրով ու հաւատով պէտք է տանինք բոլոր փորձութիւնները, գիտնալով որ անոնք Աստուծոյ թոյլտուութեամբ եւ մեր բարիքին ու մեր անձին շինութեան համար է որ կը պատահին մեզի: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 27

Երբ փորձութիւնը ներկայ է՝ չի նշանակեր որ Աստուած բացակայ է

Փորձութեան ներկայութիւնը Աստուծոյ բացակայութեան հետեւանքը չէ, ընդհակառակը, անիկա կրնայ Աստուծոյ ներկայութեան հետեւանքը ըլլալ: Բայց հարկաւ այս չի նշանակեր թէ Աստուծոյ ներկայութիւնը փորձութիւն կը բերէ: Աստուծոյ ներկայութիւնը փորձութիւն չէ որ կը բերէ, այլ փորձութիւնը խաղաղութեամբ տանելու կարողութիւնն է որ կը բերէ: Աստուած ներկայ էր Յովսէփի կեանքին մէջ, հակառակ ասոր, փորձութիւնները անպակաս էին անոր կեանքին: Հետեւաբար, երբ կը հանդիպիս նեղութեան՝ մի՛ աճապարեք ըսելու թէ Աստուած բացակայ է կեանքէդ: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, երբ կը տեսնես մէկը հիւանդ, փորձութեան մէջ, դժուարութեան մէջ, կը տառապի ու կը տագնապի՝ բնա՛ւ մի՛ մտածեր կամ մի՛ ըսեր թէ անիկա Աստուծմէ հեռու մէկն է՝ անոր համար է որ այդպիսի բաներ կը պատահին իրեն: Պատմութեան բոլոր սուրբերն ալ չարչարուած են, ատիկա կը նշանակէ՞ որ Աստուած հեռու էր անոնցմէ կամ իրենք՝ Աստուծմէ:

Դեկտեմբեր 28

Յիսուս դատաւորի իր գահը՝ արիւնով ձեռք ձգեց

«Հայրը ոեւէ մէկը չի դատեր, այլ դատելու իշխանութիւնը ամբողջութեամբ յանձնած է Որդիին» (Յն 5:22): Այս համարը մեր երկնաւոր Հօր դատաւոր ըլլալու հանգամանքը չէ որ կը մերժէ, այլ պարզապէս ցոյց կու տայ որ Հայրը կը կամենայ իր Որդիին միջոցաւ դատել ու իշխել, տիրել ու տիրապետել, թագաւորել ու առաջնորդել: Հայրը եւ Սուրբ Հոգին իբրեւ մեր ստեղծիչը՝ անկասկած որ կրնան դատել ու դատապարտել, փրկել ու կորսնցնել:

Բայց Որդին մեզ կրնայ դատել ո՛չ միայն իբրև մեր ստեղծիչը, այլև՝ իբրև մեր Փրկագինը, իբրև մեր Զոհը, իբրև մէկը որ մեռաւ մեզի համար: Ան իր կեանքը գոհեց՝ կեանք տալու համար մեզի: Ուստի, ան կատարեալ իրաւասութիւնը ունի դատելու ոեւէ մէկը որ կը մերժէ իր գոհագործական մահը եւ այդ մահուամբ պարգեւուած փրկութիւնը: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ եղբայր եւ քոյր, Որդին դատելու իր իշխանութիւնը եւ դատաւորի իր գահը իր արիւնով ձեռք ձգեց, ուստի, ան անտարբեր պիտի չըլլայ անոնց հանդէպ՝ որոնք կ'անտեսեն զինք:

Դեկտեմբեր 29

Խնդրեմք Յիսուսէն որ աւելցնէ մեր հաւատքն ու սէրը

«Անօրէնութեան բազմանալուն պատճառով շատերուն սէրը պիտի ցամփի» (Մտ 24.12): Եթէ այս համարին ընդհանուր շրջագիծը նկատի ունենանք, յստակ կը դառնայ որ սիրոյ պաղիւր կամ ցամփիլը արդիւնքն է մեր հաւատքին համար յարուցուած նեղութեանց եւ հալածանքին: Արդարեւ, ոեւէ հաւատացեալ եթէ չէ խորացած իր հաւատքի կեանքին մէջ, Յիսուսի հետ իր յարաբերութեան մէջ՝ ենթակայ է պաղելու իր սիրոյն մէջ եւ լքելու իր հաւատքը երբ լուրջ փորձութիւններու հանդիպի: Որքան անօրէնութիւնը բազմանայ՝ այնքան մեր սէրը կրնայ պաղիլ, եթէ Յիսուսի սէրը զօրեղապէս չէ արմատացած մեր ներսիդին: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Սիրելի՛ ընթերցող, չար մարդիկ հետզհետէ կը զարգանան իրենց չարութիւններուն մէջ, մենք՝ իբրև զաւակները Աստուծոյ, մեր կարգին, պէտք է աստիճանաբար զօրանանք մեր հաւատքին մէջ, պէտք է խնդրեմք Յիսուսէն որ աւելցնէ մեր հաւատքն ու սէրը, որպէսզի անսասան մնանք հալածանքի եւ հալածողներու դիմաց: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 30

Իր հոգեւոր եղբայրն ու քոյրը չսիրողը՝ Սատանային կապանքին մէջ է

«Անօրէնութեան բազմանալուն պատճառով շատերուն սէրը պիտի ցամփի»: Հասկնալի բան է մեր սիրոյն պաղիլը կամ նուազիլը հանդէպ այն անձերուն՝ որոնք կը հալածեն ու կը նեղեն մեզ, բայց անհասկնալի ու դիւային է հոգեւորներու սիրոյն պաղիլը հանդէպ մեր հոգեւոր եղբայրներուն ու քոյրերուն: Սատանան բամբասող, զրպարտիչ եւ բանսարկու է: Ան ո՛չ միայն կը բամբասէ հոգեւոր մարդիկը Աստուծոյ ներկայութեան, ո՛չ միայն կը բամբասէ զԱստուծոյ հոգեւոր մարդոց ներկայութեան, եւ ո՛չ միայն կը բամբասէ Աստուծոյ զաւակներս՝ մեր թշնամիներուն ներկայութեան, այլև՝ կը բամբասէ հոգեւոր մարդիկը՝ հոգեւոր մարդոց ներկայութեան: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Բնական երեւոյթ է տեսնել աշխարհասէր մարդոց մէջ սիրոյ

ցամփիլը հոգեւորներու հանդէպ, բայց անբնական եւ անընդունելի է տեսնել սիրոյ ցամփիլը հոգեւոր անձերուն մէջ՝ հոգեւոր անձերու նկատմամբ: Սա ցոյց կու տայ թէ Սատանան իր կապանքներուն մէջ առած է այդ հոգեւոր անձերը: (Շարունակելի):

Դեկտեմբեր 31

Կեանքի ուրիշը ատելով մի՛ անցներ

Այսօր աշխարհ կը տառապի սիրոյ պակասէն: Անկեղծ սէրը կարծէք նահանջ արձանագրած է մարդկութեան կեանքէն: Կեղծ սէրն է որ կը թագաւորէ «ամենուրեք»: Մարդիկ հեռու են Սիրոյ Աղբիւրէն՝ Յիսուսէն, եւ բնականօրէն հեռու են իրարմէ եւ գիրար սիրելէն: Ծնողներ եւ գաւակներ իրար կ'ատեն: Հարսեր եւ կեսուրներ իրար կ'ատեն: Տալեր եւ տագրեր իրար կ'ատեն: Քոյրեր եւ եղբայրներ իրար կ'ատեն: Ամուսնացեալներ իրար կ'ատեն: Երկրիներ իրար կ'ատեն: Կառոյցներ իրար կ'ատեն: Ցեղեր իրար կ'ատեն: Գործակիցներ ու պաշտօնակիցներ իրար կ'ատեն: **ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ:** Ինչո՞ւ իրար կ'ատէք ո՛վ մարդիկ: Բոլորդ ալ միեւնոյն Աստուծոյ ձեռքին գործն էք: Բոլորդ ալ միեւնոյն Փրկիչին արեան գինն էք: Մեղք չէ՞ ձեզի տրուած այս քանի մը տասնամեակները այսպէս իրար ատելով անցնէք: Մեղք չէ՞ ձեզի որ դժոխք երթաք եւ ուրիշներն ալ ձեզի հետ տանիք: Ուստի, եկո՛ւր, սէ՛ր ուզէ Աստուծմէ. սէ՛ր ուզէ իրմէ ո՛վ մարդ, դուն՝ որ կոչուած ես Աստուծոյ սիրոյ առարկան դառնալու: Սէ՛ր ուզէ իրմէ ո՛վ մարդ, դուն՝ որ կոչուած ես Աստուծոյ սէրը տարածելու աշխարհի մէջ: Սէ՛ր ուզէ իրմէ ո՛վ մարդ, դուն՝ որ կոչուած ես քու մարդասիրութեամբդ Աստուծոյ մարդասէր ըլլալը ապացուցանելու:

Բացատրուած որոշ հատուածներ

- 1.– Ծննդեան առիթով մտածումներ
Յունուար 5-10
- 2.– Հինգ հազարին կերակրումը (Մտ 14.13-19)
Յունուար 21-էն Փետրուար 7
- 3.– Յիսուսի երեւումը եօթը աշակերտներուն (Յհ 21.3-6)
Մարտ 3-17
- 4.– Յիսուս Գեթսեմանիի մէջ (Ղկ 22.39-46)
Ապրիլ 3-12
- 5.– Եմմաուսի քամբորդները (Ղկ 24.13-17)
Ապրիլ 18-21
- 6.– Զար ոգի ունեցող տղան (Մտ 17.14-21)
Մայիս 14-էն Յունիս 4
- 7.– Շնացող կինը (Յհ 8.3-11)
Յունիս 5-էն Յուլիս 2
- 8.– Կանայի հարսանիքը (Յհ 2.1-10)
Յուլիս 9-էն Օգոստոս 12
- 9.– Մտածումներ Աստուածամօր մասին
Օգոստոս 13-22
- 10.– Բեթսայիդայի կոյրը (Մր 8.22-26)
Օգոստոս 31-էն Սեպտեմբեր 13
- 11.– Ի ծնէ կաղ մարդը (Գրծ 3.2-8)
Հոկտեմբեր 9-18
- 12.– Բարի Սամարացին (Ղկ 10.29-37)
Հոկտեմբեր 19-էն Նոյեմբեր 5
- 13.– «Աւելցո՛ւր մեր հաւատք» (Ղկ 17.5-6)
Նոյեմբեր 10-16
- 14.– Բարի եւ քաջ հովիւը (Յհ 10.1-11)
Նոյեմբեր 18-էն Դեկտեմբեր 16